

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DOUBLE

PUCKED

#1 *New York Times* Bestselling Author
LAUREN BLAKELY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İÇİNDEKİLER

Kitap Hakkında

Biliyor muydunuz?

Hokey Romantik Kitabım #1

1. Köpek İki Hafta Sonra İç

Çamaşırımı Yedi

2. İkisini de Seviyor

3. Seks Eti

4. Toplam Baller Hareketi

5. Bize Her Şeyi Anlatın

6. Lick Shoot Suck

7. Orgazm Eşleştiricileri

8. Bir Everything Bagel

9. Paylaşım Boşluğu

10. Kollarımdaki Sır

11. Benim Pancake Dönemim

12. Yeni Ev Hediyesi

13. Ejderhadan Bir Ziyaret

14. Gizli Bir İnek

15. T Kelimesi

16. Patron Bebek

17. Geniş Açı

18. Life Kink

19. Hokey Çocuklarından Bir Hediye

20. Bana Günaydın

21. Dijital Stilistim

22. Kız Arkadaş Meselesi

23. Oyuncaklar, Oyuncaklar, Oyuncaklar

24. Bir Kural İçin Bir Kural

25. Yeni Bir Anlaşma

26. Sabah Odunu

27. Gömleksiz Şefler

28. Flip Flop

29. Page-Turner Kulübü

30. Five Chili Peppers

31. [Özel Randevumuz](#)
32. [Kraliçe Hareketi](#)
33. [Nasıl Yapıyorsun](#)
34. [Olta, Misina ve Batırıcı](#)
35. [Kötü Şans Tılsımı](#)
36. [Elbise Mendili](#)
37. [Ben Dick'im](#)
38. [Bunun Geldiğini Görmedim](#)
39. [Karmaşık Bir Durum](#)
40. [Ya Olursa?](#)
41. [Büyük Eğer](#)
42. [Kitap Erkek Arkadaşı Hareketi](#)
43. [Grup Yeniden Bir Arada](#)
44. [Aynı Anda mı?](#)

[Sonsöz](#)

[Başka Bir Sonsöz](#)

[Alıntı - En Değerli Playboy](#)

[Be A Lovely Teşekkür](#)

[Lauren'in Diğer](#)

[Kitapları İletişim](#)

ÇİFT PUCKED

LAUREN BLAKELY

KİTAP HAKKINDA

Erkek arkadaşımın beni aldattığını öğrendiğimde, en çok sevdiğim şeyi - köpeğimi - alarak hemen taşıyorum. Kapıdan çıkarken, eski sevgilimin en çok sevdiği şeyi arakladığımdan emin olurum. Bir hokey maçı için kazandığı VIP biletleri, şehrin en büyük iki NHL yıldızıyla bir akşam geçirme şansı ile birlikte.

Eski sevgilimin idolleriyle selfie çekip bunu onun yüzüne vurmak için sabırsızlanıyorum. Ancak, iki hokey aygırıyla dışarı çıktığımda, akıllarında tatlı bir intikamdan başka bir şey var. Acaba ben de Geceyi ikisiyle birlikte mi geçireyim?

VIP deneyiminden bahsediyorum. Dizlerimi zayıflatan, çarşafı kaptığım bir gece için aldığım şey bu. Sabah en iyi arkadaşımın evine dönüp köpeğimle birlikte kanepesinde yatmayı planlıyorum.

Ama korkunç eski sevgilimle olanları öğrendiklerinde, bir haftalığına geçici ev arkadaşları olmamı istediler. Birinin huysuz şöhreti için yardımına ihtiyacı var. Diğeri mi? Yaklaşan bir düğünde sahte kavalyesi olmamı istiyor.

Görünüşe göre çifte kazık yemek üzereyim. *Tekrar.*

BİLİYOR MUYDUNUZ?

Yakında çıkacak tüm kitaplarımın ne zaman yayınlanacağını ilk öğrenen olmak için [buraya tıklayın!](#)

PRO İPUCU: E-postaların gelen kutunuza gittiğinden emin olmak için kaydolmadan önce lauren@laurenblakely.com adresini kişilerinize ekleyin!

Bu kitabın tüm büyük perakendecilerde sesli ve ciltsiz olarak da mevcut olduğunu biliyor muydunuz? Bağlantılar için [web siteme](#) gidin!

***Hayal kurmaya cesaret eden tüm kızlara - büyük, kirli, pis,
muhteşem hayaller!***

Sevgililer Günü videosu için Dr. Hunter Finn'e teşekkür ederiz.

HOKEY ROMANTİZM KİTABIM #1

MFM ODA ARKADAŞINDAN SEVGİLİYE BAHARATLI HOKEY ROMANTİK
KOMEDİSİ

Lauren Blakely tarafından

KÖPEK İÇ ÇAMAŞIRIMI YEDI.

Trina

Kayıtlara geçmesi için belirteyim, köpeğimi delicesine seviyorum. Min Pin karışımı bu küçük gıcık, üç bacağı, salya sümük öpücükleri ve bütün gece örtülerimin altına girip sarılan ruhuyla benim bebeğim.

Ama köpeğim Nacho'nun sevmediğim bir yanı var. İç çamaşırlarımı yiyor.

Bir metre yüksekliğinde, kapağı kapanan bir sepetin onu caydıracağını düşünürsünüz. Yanılıyorsun.

Yanı başındaki televizyonda bir hokey maçı patlarken, yirmi kiloluk bela kucağında uzanıyor, bir gram pişmanlık duymadan yaramaz dudaklarını yalıyor, iç çamaşırı savaşımızın ganimetleri pençelerinde. *Tekrar.*

"Ciddi misin? Onları kasıksız yapmak zorunda mıydın?" Külot artıklarını almak için eğilirken soruyorum.

Suçlu gibi görünme nezaketini bile göstermiyor. Sadece kuyruğunu sallıyor. Çok sevimli.

Erkek arkadaşım Jasper televizyonda "Dalga mı geçiyorsun?" diye bağırırken, ben pembe puantiyeli şortumun kalıntılarını onun sapık pençelerinden çekip alıyorum. Bu çapraz kontroldü."

Jasper, sadece *başka erkeklerin formalarını giyen kuduz sporseverlerin* bildiği bir öfkeyle koltuktan fırlar, hakemlere havlar, onlara kör olduklarını söyler, onlara

Bu ayın sonunda maça gittiğinde aklından geçenleri anlatacak, falan filan.

Bu sadece hokey. Kimin umurunda? Jasper dışında, gerçi onun hokey hakkındaki hislerini anlatmak için umursamak hafif kalır. Düşündüm de, *takıntılı* kelimesi de öyle. Elimde yarısı yenmiş iç çamaşırlarıyla, çöp kutusuna giderken onun görüşünü engellemek için kanepenin önüne değil arkasına doğru yürüyorum. Hokey maçı sırasında onu rahatsız etmeye cesaret edemem. Ya da maç sırasında. Ya da ekrandaki adamlar sopalarla, buzla falan her ne yapıyorlarsa.

"Sanırım bugün yeni külot alışverişi yapacağım," diyorum kendi kendime, saygınlığımdan arta kalanları çöp kutusuna atarken.

"Ne var bebeğim?" Jasper sesleniyor ve bu çapraz kontrol molası olduğu anlamına geliyor olmalı. Böyle bir şey var mı? Kim bilir?

Televizyondan dilinizi yakacak acı soslu tavuk kanatları hakkında bir jingle çalarken ona cevap veriyorum, "Köpek yine külotumu yedi. Yenilerini almak için alışverişe çıkacağım. Bu hafta gözyaşı döktü."

"Bu sefer tanga alabilir misin? Onlar çok seksi."

Bu zor bir hayır olurdu. "Bütün gün kitapçada kıcımlı diş ipiyle temizlemek istemiyorum."

"Ama onların içinde çok iyi görünürsün," diyor *seksi bebek tatlı* sesiyle. "Bu ayın sonunda VIP biletlerini kullanırken bir tane giyebilirsin."

Ugh. Hatırlatmayın bana. Hayat amaçlarımdan biri spor müsabakalarına gitmekten kaçınmak. Doğal olarak, bir spor bağımlısına aşık olmak zorunda kaldım. Ama ben maçı eğlenceli bir hale getirip, sürekli verilen bir hediyeye dönüştüreceğim. Jasper'a her takım için birkaç forma ve birkaç disk aldım ve ona sürpriz olarak hepsini sporculara imzalatacağım. Tezgâhtan telefonumu alırken "Bakalım doğru anlamış mıyım?" diye seslendim. "VIP'ye tanga giymemi ve başka bir şey giymememi istiyorsun."

şey mi?"

Kaşlarını bana doğru oynatıyor. "Bir tanga, kısa bir elbise ve o ateşli gözlükler. Yowzers."

Ben her yerde gözlük takıyorum. Ama bunu belirtmiyorum. "Buzda oynanan bir oyun için kulağa mükemmel geliyor," diye takılıyorum, telefonumu cebime sokuyorum, sonra çantamı ve anahtarlarımı alıyorum. Ama Mission Bölgesi'ndeki dairemizin ön kapısına giderken

Korkunç bir ses dikkatimi çekiyor. Kuru bir nefes, sonra hırıltılı bir kesik ve ardından korkunç bir nefes nefese kalma.

Olamaz! Bebeğim benim!

Etrafımda dönüyorum. Nacho, sanki bir rahip yemek borusunda iç çamaşırı şeytan çıkarma ayini yapıyormuş gibi külot parçalarını kusuyor.

Endişeden kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Sevgilimin yanına uçuyorum, onu kucağıma alıyorum ve Jasper ekrana küfürler yağıdırırken köşedeki veterinerine koşuyorum.

* * *

"O iyi olacak." Tekrar
nefes alabiliyorum.

Minnettarlıkla avuçlarımı birbirine bastırıyorum. "Çok teşekkür ederim Doktor Lennox. Size ne kadar teşekkür etsem azdır." Sonra endişeyle irkiliyorum. "Ama Nacho bunu tekrar yaparsa ne yaparım? Açıkçası bu kadar çok yediğini düşünmemiştim. Yani, ne kadar iç çamaşırı çok fazla iç çamaşırındır? Bunu daha önce de yaptı ama genelde sadece yer-"

Bir sonraki şeyi yüksek sesle söylemeden önce kendimi durduruyorum. *Panel*. Cidden. Ne kadar iğrenç değil mi? Köpeğim külotumu çıkardıktan sonra panelini yiyor ve ben de bu hikayeyi evcil hayvan sahiplerine faydalı ipuçları verdiği için internette Ateşli Veteriner olarak tanınan adama anlatıyorum. Ablamın beni ailenin *ateşli çocuğu* olarak görmesine şaşmamalı.

Şu anda, haksız değil.

Onun videosu için "*Köpek tadımı seviyor*" yazan bir tabela da asabilirim.

İğrenç.

İğrenç değil. Tadımın harika olduğuna eminim. Ama şeftali tadımı köpeğimin doktoruyla tartışmak istemiyorum.

"Genellikle sadece panelleri yerler," diyor ve bu köpek gerçeği külçesini tamamen düz bir yüzle sunmasına rağmen bunu söylediğini duymak tamamen utanç verici değil. "Ama stres yapmanı istemiyorum Trina. Köpekler yiyecek olmayan pek çok şey yerler ve bazen midelerinin yıkanması gerekir. Şu anda rahatça dinleniyor ve yaklaşık otuz dakika içinde eve gidebilecek." Gözleri parlıyor

Sıcak bir gülümseme, sonra elini koluma koydu. "Ayrıca, sadece bir tangaydı."

"Bu iyi," diyorum, Nacho iyi olduğu ve artık külotumun paneli hakkında konuşmadığımız için hâlâ rahatlamış bir şekilde.

Onun
dışında

Bekle.

Dur bakalım.

Az önce ne dedi? "Tanga mı?" diye sordum. Tamamen şüpheci bir şekilde çıkıyor çünkü köpeğimin tanga yemesine imkan yok. Benim hiç tangam yok.

Belki de Dr. Lennox kadın iç çamaşırlarını tanımakta kötüdür. Yani, bikiniyi arsızdan ya da yüksek beli hipsterdan ayırt edemeyen ilk erkek o değildir.

"Geriye kalanın bu olduğunu söylüyorsun, değil mi? Tangaya benzediğini mi? Pembe puantiyeli olan mı? Geri kalanını evde attım."

Dr. Lennox sanki anlamayan benmişim gibi başını öne eğiyor. "Pembe olan küçük bir kumaş parçası vardı ve önce onu kustu. Ama sonra diş ipi için kırmızı dantelli bir parça vardı. O da üç parça halinde çıktı ama açıkçası kelimeleri bir araya getirmek o kadar da zor olmadı."

"Kelimeler mi?" Başka bir dil konuşuyormuş gibi hissederek soruyorum. Veteriner bunu söylerken tezgâha bakma nezaketini gösterdi,
"Önünde *kötü* kız yazıyordu."

Her nasılsa tüm bunları düzgün bir yüz ifadesiyle söylemeyi başarıyor. Bu da bana birçok köpeğin birçok tuhaf şey yediğini ve bir veteriner için önemli bir becerinin ne tür bir iç çamaşırı giydiğinizi öğrendiğinde gülmemek olduğunu söylüyor.

Ve ben de gülmüyorum. Çünkü
köpeğim çiftimi yemedi.

Çenem açık kaldı. Kalbim az önce söylediği şeyi hesaplamak istemiyor. Ama beynim bu korkunç haberi çoktan işlemişti. Ve anlık şokum incinmeyle sarmalanıyor ve dev bir öfke yumağıyla kovalanıyor.

Erkek arkadaşım sadece başka bir kadınla yatmadı.

Ebeveynlerimi büyüleyen, çivi gibi sert kız kardeşimi kazanan ve açıkça beni kandıran *erkek arkadaşım* evimizde başka biriyle yattı.

Daha da kötüsü, o aldatan pislik erkek arkadaşı o kötü *kızı* köpeğimin önünde becerdi.

Bekle.

Yakında eski erkek arkadaşın olacak.

* * *

"Açıklayabilirim."

Jasper o üç korkunç kelimeyi söylerken içim yanıyor. Bunlar her ilişkinin ölüm öpücüğüdür. Sevgili köpeğimin sindirim sisteminde başka bir kadının parçalanmış külotunun bulunmasının makul bir mazereti olacağına dair pek umudum yoktu.

Yine de ben yarı araştırmacı biriyim (ve tüm arkadaşlarımda da hangi Enneagram tipinde olduğunu söyleyebilirim), bu yüzden Jasper'ın bu kirli çamaşırları nasıl çevireceğini çok merak ediyorum.

Şimdi eve döndüm ve aşık olduğumdan emin olduğum adamla karşı karşıyayım. İlaçların etkisiyle hâlâ sersemlemiş olan köpeğimi kucaklarken, boşta kalan kolumu uzatarak kokuşmuş, işe yaramaz dolandırıcıyı davasını sunmaya davet ediyorum - tam da burada, oturma odasında. En sevdiği oda, çünkü içinde gerçek aşkın sembolü var. Her hokey maçını bangır bangır gösteren televizyon.

"Al bakalım," diye ısırdım. "Yaklaşık beş bin aşk romanı okuduğumu ve bu yüzden hemen hemen tüm bahaneleri duyduğumu unutmayın. Ama elbette, sözü sen al."

Yine de kanıtım var ve iki dakika önce kapıdan girdiğimde onunla yüzleştim, kilitli bir poşeti salladım ve ona soğukkanlılıkla, sakın bir şekilde "Başka bir kadının külotunun neden köpeğimin karnında olduğuna dair bir fikrin var mı?" diye sordum. Çünkü o kanıtı Dr. Lennox'tan aldığım çok açıktı. "Bunun açıklamasının ne olduğunu gerçekten ama *gerçekten* bilmek istiyorum."

Jasper oturma odasının duvarına yaslanmış, babasının onu götürdüğü ilk hokey maçının çerçeveli biletlerinin hemen yanında durmaktadır. Erkek topuzundan dökülen saçları suçlu yüzünü çerçeveliyor. O kadar gözle görülür bir şekilde yutkunuyor ki sanki boğazına bir kurbağa tırmanmış gibi.

"Çamaşır yıkıyordum," diye başlıyor. "Geçen gün. Binanın bodrumunda." Çamaşır makinesinin nerede olduğunu bilmiyorsam diye.

ve kurutucu olduğunu varsayıyorum. "Ve komşumuz, ikinci kattaki kızıl saçlı var ya?"

Homurdanıyorum. Geçen hafta Nacho'nun örgü direği derslerinin nasıl gittiğini sormak için merdivenlerden önümüze çıktığında onu kışına bakarken yakaladığım kadın. Hay Allah. Köpek muhabbeti beni kandırmıştı. "Delilah," diyorum, ses tonuma öfke karışıyor ama kendime kızıyorum. Onu süzmesinin bir işaret olduğunu neden fark etmedim? "Devam et."

Sert bir yutkunmayla devam etti. "Bütün makineler doluydu, ben de çamaşırlarını bizimkilerle yıkayabileceğini söyledim."

"Ne kadar asilce."

Alaycılığımı fark etmeden rahat bir nefes alıyor. "Değil mi? Ben sadece ona yardım etmek istedim, Trina," diyor.

"Doğal olarak. Çamaşır makinesini paylaşmak komşuluktur." Gülümseme tehlikesi geçirdi. "Aynı fikirde olmanıza sevindim."

Bu adam. Beni kandırarak kurtulacağını sanıyor. Ama aslında... Birkaç saniye düşündüm. Evet, belki bu işe yarar. Evet, ona inandığımı düşünmesine izin vereceğim.

Sattığı bu malları satın alıyormuşum gibi daha sıcak bir ifade takınıyorum. "Demek çamaşır makineni ona açtın. Tam bir sıkma döngüsünü paylaşmasına izin verdin."

"Kesinlikle," diyor, yakışıklı yüzünü daha büyük bir gülümseme aydınlatıyor. Ne aptalca yakışıklı bir yüz. Beni kandırdı.

Ama artık beni kandırmıyor. Kendimi *Law & Order* gibi hissediyorum. "Yani köpek iç çamaşırlarını temiz çamaşırlardan mı aldı?" Masumca soruyorum, tanığı yönlendiriyorum.

Jasper'ın gülümsemesi çok parlak. "Aynen öyle. Çamaşırlarını ben yıkadım. Ve sonunda iç çamaşırları bizim çamaşır sepetine düşmüş olmalı," diyor ve bir kahkaha atıyor. Çamaşır odasındaki maskaralıklara inanabiliyor musunuz? Doğru, doğru. O iç çamaşırlarının kendi akılları vardı ve bizim sepete atladılar. "Sonra yukarı geri getirdim ve köpek aldı."

Derin nefes alıyorum. Onun şarkı ve dans rutiniyle çalışabilirim. "Yani sen bir iyilik meleğisin," diyorum, en iyi *şükürler* olsun ki *adamım* bir *dolandırıcı değil* sırtışıma takınarak, meraklı bir şekilde "Fabulist değil misin?" diye soruyorum.

Gözlerini kırptırıyor, kaşlarını çatıyor. "Ne?"

"İşte bir ipucu. Muhteşem anlamına gelmiyor. Bu kelimedenden geliyor *masal*, ve bu sizin hikayeler uydurduğunuz anlamına gelir."

Jasper ellerini kaldırdı, dudakları titriyordu. "Yemin ederim sadece çamaşırlarını yıkaması gerekiyordu. Ona iyilik yapıyordum."

"Onu yapmak doğru," diyorum.

Başını sallıyor, ileri geri sallıyor. İnkâr bu sefer çok güçlü. "Yanlışlıkla senin eşyalarının arasına koymuşum. Sonra Nacho çekmecene girdi ve onu çıkardı. Onun nasıl biri olduğunu bilirsin. İç çamaşırlarına bayılır."

"Onun nasıl biri olduğunu biliyorum. Nasıl biri olduğunu çok iyi biliyorum," diyorum, öfkem tüm acımı maskeliyor. Jasper'a doğru ilerliyorum, oturma odasını geçiyorum ve sevgilimi güvenli bir şekilde kucağına bırakıyorum. "Ve senin bir yalancı olduğunu makul bir şüphenin ötesinde biliyorum. Nasıl olduğunu bilmek ister misin?"

"Nasıl?" Yalpalıyor.

Derin nefes al. "Nacho sadece kirli iç çamaşırlarını yer."

Jasper'ın yüzü düşer. Gözle görülür bir şekilde yutkunur ve sonra büyük geri dönüş başlar. "Sadece bir kez oldu. Kitapçada bir imza günü düzenliyordun. Birlikte bir hokey maçı izlemiştik. O da bir hokey hayranı. Bir daha olmayacak." Dua etmek için avuçlarını birbirine bastırıyor. "Lütfen beni affet. Seni çok seviyorum."

Bir hıçkırık boğazıma tırmanmakla tehdit ediyor. Beni ona inandırmakla tehdit ediyor. Bir kerelik bir şey olduğuna, önemli bir şey olmadığına, bunun bir günah olduğuna.

Ama bu hıçkırık kırık kalbimden geliyor, kafamdan değil.

Gözlerim arkasındaki çerçeveli biletlere, değerli hokey eşyalarına takıldığında, aklım devreye *giriyor* ve *biramı* aptal kalbime *tutmamı* söylüyor. "Bunu düşüneneğim," diyorum dikkatlice, eşit bir şekilde. "Ama birkaç saat yalnız kalmaya ihtiyacım var." Alt dudağımı dışarı itip titremesine izin veriyorum. "Bunu benim için yapabilir misin bebeğim?"

Hemen başını sallıyor, açıkça yalvarmaya hazır, bana köpek yavrusu gibi bakıyor. "Sadece taşınmanı istemiyorum. Yani, birlikte kira ödeyerek harika bir iş yapıyoruz. Hayat planı falan, bebeğim."

Hayat planımız senin aletinin başka bir kadında, onun külotunun da köpeğimin karnında olmasını içermiyordu.

Bir mucize eseri, bunu söylemiyorum, ancak zaman boyunca her kadının aldatan eski sevgilisine vazo, tabak veya kupa fırlatma dürtüsünü tamamen anlıyorum. Ama bunu yapmayacağım. Ona acıyan yerinden vuracağım. Tıpkı beni kalbimden yaraladığı gibi - köpeğim aracılığıyla. "Anladım. Sadece biraz yoga yapacağım," diye yalan söyledim.

"Kesinlikle, bebeğim. Sen ne dersen. Beni affetmeyi düşündüğün için çok teşekkür ederim. Bir daha asla olmayacak." Kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırarak oradan ayrılır.

Kapı kapandığı anda derin bir nefes alıyorum, birkaç damla gözyaşı döküyorum ve duygularıma siktir git diyorum.

Sonraki bir saatimi takviye çağırarak, bir plan yaparak, tüm kıyafetlerimi toplayarak, dizüstü bilgisayarımı alarak ve kitaplarımı, mumlarımı, losyonlarımı ve iksirlerimi kaparak geçirdim.

İşim bittiğinde, son bir kontrol için dolabımı açıyorum ve onun için aldığım tüm aptal formalar ve disklerle dolu bir çanta görüyorum. Artık bunları almasına imkan yok. İstemiyorum ama bunları hokey hayranı Delilah'ya vermesi ya da kendisinin giymesi için geride bırakmayacağım. Çantayı kapıyorum, boğazıma bir şey takılıyor. Tüm bu süre boyunca ağlıyorum, gözyaşlarımı gözlüklerimin altından sayısız kağıt mendille siliyorum. Bunlar acının gözyaşları ve aynı zamanda öfkenin de gözyaşları.

Nacho'nun tüm oyuncaklarını, yiyeceklerini ve ceketlerini toplayıp sevgilime birkaç günlüğüne arkadaşım Aubrey'de kalacağımızı söylüyorum. Aubrey geliyor diye mesaj atınca kuyruğunu sallıyor.

Her şeyi aldığıma emin olmak için yatak odasını son bir kez taradığımda, başucu lambasının altında beyaz ve parlak bir şey görüyorum. Yanına gidip siyah kenarlı kartı inceledim.

Ohh.

San Francisco Sea Dogs'un yıldız pivotu ve California Avengers'ın en iyi defans oyuncusu olan rakibiyle bir akşam geçirmek için kazandığı VIP biletler.

Hınzır bir gülümsemeyle onları sütyenimin içine sokuyorum ve benim için önemli olan her şeyi ve onun için en önemli olan tek şeyi alıp gidiyorum.

* * *

O gece Aubrey'nin evinde, bir pint dondurma ve yarım şişe şarap - iyi, tam bir şişe- yiyoruz. Nacho kanepede yanımda yatıyor, biraz uykulu, burnu kalçama dayanmış. Ben onun yumuşak başını okşarken, Aubrey elindeki kaşığı kararlı bir şekilde yere bırakıyor.

"Yuvarlanma saati sona erdi. Bakalım Jasper köşede ağlarken sen kiminle tanışacaksın?"

Kaybolan hokey biletleri için koca bir bebek gibi hıçkıra hıçkıra ağladığı görüntüsü çok güzel, bu yüzden telefonumu alıp iki hafta sonra tanışacağım iki oyuncunun isimlerini Google'da aratıyorum.

Ve...oh. Buna ne dersin? Hiç de fena değiller.

"Şunlara bir bak," diyorum.

Chase Weston, Sea Dogs'un altın çocuğu, sıcak kahverengi gözleri ve iç eriten gülümsemesiyle merkezde yer alıyor.

Ryker Samuels, Avengers'ın siyah saçlı, sakallı ve günahkâr defans oyuncusu.

Aubrey fotoğraflarını onaylarcasına ıslık çalıyor. "Atıştırmalıklar," diyor ve sonra bana yaramaz bir bakış atıyor. "Eski sevgilini kıskandırmak için gülünç derecede seksi bir şeyler giymeli ve bir sürü selfie çekmelisin."

"Evet. Evet, biliyorum."

İKİ HAFTA SONRA

İKİSİNİ DE SEVİYOR

Chase

"Oh be. Bu acıtmış olmalı," diyorum kendi kendime ellinci kata doğru tırmanırken.

Ter içindeyim ve telefonumda komik bir veteriner videosu izlerken kıcımla gülüyorum. Bu lanet olası güzel bir sabaha başlamak için güzel bir yol ve harika bir gün olacak. Hokey takımım bu akşam şehirdeki rakiplerimizle oynayacak ve oyun planım çok basit: Onların kıcını tekmeleyeceğim.

Ama önce bu videoyu dostuma göstermeliyim. Kulaklıklarımı çıkarıyorum ve yanımdaki StairMaster'da oturan iri yarı adamın önünde elimi sallıyorum. "Samuels," diye bağıyorum.

Aynı zamanda rakip takımın yıldız defans oyuncusu olan arkadaşım başını yavaşça bana doğru çeviriyor ve kaşlarını çatıyor. Adam istese bile daha poker suratlı olamazdı. Bir kat daha tırmanırken, ona kulaklıklarını çıkarmasını işaret ediyorum, lanet olası ahmak.

Sanki ondan bana bir uzuv vermesini istemişim gibi, Ryker bir uzvu çıkarmak için tatlı bir zaman harcıyor. "Rahatsız etmen için iyi bir neden olsa iyi olur Weston. Avokado kelimesinin etimolojisini öğrenmek üzereydim."

Gözlerimi deviriyorum. "Anladık. Beynin büyük. Bu konuda ne derler bilirsin."

"Evet. Bir erkeğin aletinin büyüklüğünün beyninin büyüklüğüyle doğru orantılı olduğunu ortaya koyan bir çalışma vardı. Ergo..."

Başımı salladım. "Ben de aynı çalışmayı gördüm ve bu onun komik kemiğinin boyutuydu. Çükten komik kemiğe ve benimkilerin ikisi de kocaman... Ayrıca, diyecektim ki... *bu büyük bir şapka taktığın anlamına geliyor.*"

Çocukluğundan beri mükemmelleştirdiği alaycı olmayan bakışıyla - cidden, Ryker yoğunluğuyla beşinci sınıf matematik öğretmenimizi korkuturdu - "Her neyse, kulaklığı hemen geri takmamı ve podcast'imı bitirmemi ister misin? Çünkü isterim."

"Önce şuna bir bak," diyorum telefonu ona doğru sallayarak. Bir kat daha tırmanırken, kalbim çarpıyor, bacaklarım yanıyor, ekranı ona doğru itiyorum. "Bu popüler veteriner geçen gün bir video yayınladı ve dedi ki..." Boğazımı temizlemek için duraksıyorum. *"Güzel bir gündü. Bir köpeğe başarılı bir şekilde bir çift külot kusturdum. Ama sahibinin külotu olmadığına göre, birinin köpekten daha kötü bir gün geçirdiğini söyleyebiliriz."* Başımı sallayarak uzun bir hava üflüyorum. "Buna inanabiliyor musun?"

Arkadaşım, "İnsanlar hıyar," diye homurdanıyor ve babası gittiğinden beri bu onun mantrası olmuş.

"Sadece bir avuç," diyorum, çünkü insanlık konusunda aynı fikirde değiliz, ama hey, onu kızdırmayı eğlenceli kılan da bu.

Gözlerini kısıyor. "Bana söylemek istediğin başka bir şey var mı yoksa ben kelimeleri öğrenmeye geri döneyim, sen de köpek videoları izle."

"Köpekleri severim," diyorum savunmacı bir tavırla. Sonra daha ukala bir tonla ekliyorum, "Ve kazanmayı severim. Bu gece buzda kışınızı tekmelediğimizde yapmayı planladığım şey de bu."

Kulaklıklarımı tekrar taktım ve ona tırmanmaya başladım. İki profesyonel sporcunun yan yana çalışması yazılı olmayan bir kuraldır. Diğer adama dersini vermelisin. Daha fazla kaldır, daha uzağa tırman, daha hızlı koş.

Ben her zaman yaparım.

Nabzım hızla yükselirken, bir grup Border Collie'nin frizbi yakalamasını izlerken gökyüzünü kovalıyorum. Bir gün, numaralar falan yapabilen belalı bir köpek sahiplenebileceğim.

Ama çok erken değil, çünkü hokey birinci, ikinci ve üçüncü sırada gelir. Bu benim her şeyim ve yıllar önce verdiğim bir sözü yerine getirmemi sağlıyor. Her zaman tutacağım bir söz.

Kardiyo egzersizimin sonuna yaklaşırken telefonum çalıyor. Ekranda yanıp sönen mesaja bakıyorum. Gianna'dan, Sea Dogs'un reklamcısı.

VIP etkinliğinin bu akşam maçtan sonra olduğunu unutmayın! En iyi şekilde davranın.

Notuna kıkırdıyorum, sonra da "**Her zaman öyleyim**" diye bir cevap yazıyorum. Ama ben daha göndermeden o çoktan cevap yazmıştı.

JK. Her zaman öyle olduğunu biliyorum Chase.

O haklı. İyi bir adam olarak ünümle gurur duyuyorum. İşime yarıyor. Faturaları ödememe, anneme ve küçük kardeşlerime bakmama yardımcı oluyor. Bu yüzden kasabanın iyi adamı olmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Hem gençlik sporları hem de kurtarma köpekleri için para toplamak amacıyla Hockey Hotties takvimine öncülük ediyorum ve müthiş bir gülümsemem var. Pırıl pırıl. Medyanın her zaman dost canlısı olmadığını ilk elden bilsem de basınla her zaman konuşurum. Sorun değil, bu da oyunun bir parçası.

Chase: Seni tuttum, G. Her şey yolunda.

Sen en iyisisin. Not: Ryker'a gülümsemesini söyle. Bu gece Homurdananlar Kralı yok.

Ouch. Ama popüler bir hokey podcaster'ı arkadaşşıma böyle bir lakap takmıştı ve eğer paten uyuyorsa...

Chase: Ona kesinlikle söyleyeceğim. Şu anda onunla çalışıyorum.

Ben de öyle düşünmüştüm! Ama unutmayın, buzda rakipsiniz.

Chase: Benim Stanley Kupam da öyle diyor.

Değiş tokuşu ve antrenmanı bitirip StairMaster gösterge panelindeki bitiş düğmesine basıyorum.

Ryker da aynı şeyi yapıyor. "Senden daha fazla kat çıktım." Onun ekranına bakıyorum.

"Kahretsin," diye mırıldandım.

Spor salonundan çıkıp Fillmore Caddesi'ne çıkıyoruz ve Doctor Insomnia's Tea and Coffee Emporium'a doğru ilerliyoruz. İyi bir antrenman iyi bir fincan kahveyi hak eder. Ve orası benim her zamanki uğrak yerim. "İşte anlaşma. Bu gece tamamen güneşli olmalısın."

Homurdanıyor.

"Hayır. Homurdanmak yok. Misafirimizle tanıştığımızda o büyük beynindeki büyük kelimeleri kullan."

Gözlerini kısıyor, sonra bir çift aviator gözlüğünü gözlerinin üzerine düşürüyor ve tehditkâr bir hırıltı çıkarıyor. Sanki beni korkutuyormuş gibi. "Hadi ama. Yapabilirsin. İyi bir adam ol ve bu gece güneşli olacağını söyle."

Ölümcül bir bakışla -evet, aynalı gözlüklerinin arkasındakilerin hançer olduğunu söyleyebilirim- "Bu gece çok neşeli olacağım" diyor.

Yaltaklanıyorum. "İğrenç olma. Sadece nazik ol."

Kıs kıs gülüyor. "Refulgent ışık saçan demek. Güneş ışığı gibi. Dediğin gibi."

Sanki ağır çekimde oluyormuş gibi, orta parmağımı kaldırıyorum. "Bu da siktir git demek, kelime ineği."

"Bir şey öğrenmek senin için zor muydu? Yoksa seni çıldırttı mı?"

Alay ediyorum. "Beni ne delirtiyor biliyor musun? Sinirli bir piçmişsin gibi davrandığında," diyorum, süslü kelimelerinden birini ona geri fırlatarak.

Ryker nadiren sırtıyor. "Gördün mü? Kelime inekliğim sana da bulaşmış. Bir Golden Retriever için ne büyük bir sürpriz."

"Takım kaptanı mı demek istedin? Formamın üzerinde öyle yazıyor."

Yine hırlıyor. Ama huysuzluğuna aldanmıyorum. Yaptığım tek bir şey Ryker'ı gerçekten kızdırdı. Bir yıl önce, kız arkadaşını çaldığımı düşündüğünde. Adam benimle bir hafta konuşmadı. Ama Abby'nin onun olduğunu bilmiyordum ve bunu bir daha asla yapmayacağım. Ne de olsa bir anlaşma yapmıştık. "Bu arada, avokadonun etimolojisi nedir?" diye sordum.

Bu onu neşelendiriyor. "Testis anlamına gelen Aztekçe bir kelimedenden geliyor." Yaltaklanıyorum. "İşte bu yüzden senin tuhaf kelimelerini öğrenmeme gerek yok."

* * *

On saat sonra sahanın kenarındayım, üniformamı giymişim ve Yenilmezler'i yok etmeye hazırım. Maç yirmi dakika içinde başlıyor. Ama önce kalecim sopasıyla dizime vuruyor.

"Dinle," diye başlıyor Erik yanımdaki bankta oturduğu yerden. "Lisette gelecek hafta sonu bekârlar masasında olmak isteyip istemediğini bilmek istiyor. Eğlenceli olacağını söylüyor."

Eğlence ve bekârlar masası genellikle bir arada bulunmaz. Ama bu kuzenim Lisette. Birkaç yıl önce onu evimdeki bir barbeküye davet ettim ve takım arkadaşım ile iyi anlaştı. "Sokaktaki çöp bidonunun yanındaki masa müsait değil miydi?"

Gözlerini deviriyor. "Seni bazı arkadaşlarıyla tanıştırmak istiyor."

Evet. Bunun olacağını biliyordum. Kuzenim, Erik evlenme teklif ettiğinden beri iyiliğimin karşılığını vermeye ve bana birini ayarlamaya çalışıyor. "Biz oynarken bunu düşünmeme izin ver. Sen de aynısını yap," dedim.

"Siktir git. Ben böyle havaya giriyorum" diyor.

Gülümsüyorum. "Biliyorum dostum. Biliyorum. Bu yüzden seni şımartıyorum."

Erik maçtan önce asla hokey konuşmaz, bu yüzden Gianna bir yönden, Ryker diğer yönden gelerek tribünlere doğru ilerleyene kadar biraz daha sohbet ediyoruz. Diğer takımda olmasına rağmen, menajerinin emri üzerine fotoğraf için bana katılıyor, çünkü adam onu bu gece benimle bu etkinliği yapmaya zorluyor. Erik ve diğer adamlardan uzaklaşarak ortaya çıkıyorum.

"VIP konuğumuz geldi," diyor Gianna parlak bir gülümsemeye Ryker ve bana. "Yani, onlardan biri. Adı Trina ve onu bir dakika içinde alacağım. Birazdan arkadaşı Aubrey ile burada buluşacak ama biletleri o kazandığı için maçtan önce Trina ile bir fotoğraf çektireceğiz. Avengers'ın reklamcısıyla konuştum ve Oliver senden," diyor Ryker'a bakarak, "*dostça rekabet* olayına eğilmeni istiyor. Anladın mı?"

Ryker başıyla onaylıyor ama bir şey söylemiyor.

Gianna devam ediyor, "Maçtan sonra ikiniz de Trina ve arkadaşını en sevdiğiniz şey için seçtikleri bara götüreceksiniz."

Seks. Bu benim en sevdiğim şey. Bunu yüksek sesle söylemiyorum ama aklımdan geçiriyorum. "Ping-Pong," diyorum parlak bir şekilde.

"Havuz," diyor Ryker.

"Bar oyunlarını kastetmiştim." Gianna gülüyor. "Siz ikiniz herhangi bir konuda anlaşabilir misiniz?"

Birbirimize bakıyoruz, taş suratlı. "Hokey en iyi spordur," diyorum.

"Ama hepsi bu kadar," diye ekliyor Ryker, gerçekte pek çok konuda hemfikir olmamıza rağmen. Annenize iyi bakmanız, küçük kardeşlerinize göz kulak olmanız ve her dönem sıkı oynamanız gerektiği bunlardan birkaçı.

Ryker'ı altı yaşından ve Denver'da aynı mahallede büyüdüğümüzden beri tanıyorum. Annelerimiz çok iyi arkadaştı ve hâlâ da öyledir.

Ama onu azarlamak günlük bir hobim ve kendimi buna adadım. Buzda karşı karşıya geldiğimizde daha da çok. Gianna VIP misafirimizi almak için geri çekilirken biz de bar oyunlarını tartışıyoruz. "Ping-Pong en iyisi. Eğlenceli, hızlı ve küçük beyaz bir topun canına okuyabiliyorsun," diyorum ve kendimi savunuyorum.

Ryker, "Bilardo strateji gerektirir," diye ekliyor.

Sıcak, kadınsı bir ses kulağıma gelip "İkisini de seveceğimden eminim" diyene kadar hangi hobinin kural olduğunu biraz daha tartışıyoruz.

Güzel sese dönüyorum ve *çenemi kapatıyorum* çünkü...

O bir hayal.

Dalga dalga kestane rengi saçları, dolgun kırmızı dudakları ve zeki gülümsemesiyle bir kadın bizden bir metre ötede duruyor. Kalçalarını saran bir kot pantolon ve küçük, şirin bilek botlarının yanı sıra Chase Weston forması ve Ryker Samuels ceketini giyiyor. Bir kadından daha seksi bir şey yoktur

Sırtında benim adım yazılı. Oyuncak değil. Bir çift çorap değil. Hayır. Benim formam bir kadının giyebileceği en seksi Şey. Formamızın içinde çok iyi görünüyor.

Gianna onun yanında ve hızlıca tanıştırıyor. Trina sol elini uzatıyor, sonra hemen değiştirip sağ elini uzatıyor.

Belki biraz gariptir. Bu da anlık çekiciliği arttırıyor. Tokalaştıktan sonra kıyafetine başımı salladım. "Weston/Samuels sandviçi gibisin."

Sırıttıyor, önce ceketin kenarını sonra da formanın yakasını parmaklıyor. "Ne biliyorsun ki? Sanırım yleyim. Fena görünmüyorum."

"Hiç de değil," diyor Ryker ve vay canına. Bu ondan duymayı beklediğimden daha fazlası. Bugünlerde hayranlarına *teşekkür* etmekten başka bir Şey söylemiyor.

Ama Ryker o  kelimeyi söylediğinde, güzel kız bakışlarını ondan bana çeviriyor ve tekrar bana dönüyor. Kırmızı kedi gözü gözlüklerinin ardında çok meraklı parlak yeşil gözleri var. Gözlere bayılırım.

Sonra gözümü kırpıyorum. Oh, kahretsin. Ryker gözlerini ayıramıyormuş gibi ona bakıyor. O da onun bir duman gösterisi olduğunu düşünüyor.

Ve planladığım harika gün buzlandı.

SEKS ETİ

Trina

Bakın, birdenbire hokeyi sevdiğimi ya da bunun gibi çılgınca bir şey yaptığımı söylemiyorum. Ama bu iki iri kıyım adamın yanında ezilmek kesinlikle umurumda değil. Yani, tamam. Üzerlerinde bir sürü teçhizat var. Omuz yastıkları falan.

Ama yine de.

Güzel kokuyorlar.

Maçtan önce güzel kokmak normal mi? Hiçbir fikrim yok ama sakallı olan orman gibi kokuyor ve kahverengi gözlü adam bana okyanus esintisini hatırlatıyor.

Kameraya gülümserken onları gizlice içime çekiyorum, küçük ben eski sevgilimin idollerinin arasına sıkışmış, oyuncu kulübesinde oturuyorum.

Oyuncu sırası.

Bu fotoğrafı iki dakika içinde sosyal medya hesaplarımda paylaşmaktan çekinmeyeceğim.

Al bakalım, Jasper.

Son iki haftadır VIP biletleri iade etmem için bana yalvarıyor. Yalvarıyor, ağlıyor ve onları geri almak için acınası bir çaba sarf ediyor. Ama Tanrım, telefonum bozulmuş gibi görünüyor. Aramalarına, mesajlarına ya da e-postalarına cevap vermeyi reddediyor.

Düşünsene.

Yine de kısa süre içinde onu bu resimlere etiketleyeceğimden emin olabilirsiniz.

Gianna telefonuyla birkaç fotoğraf daha çekiyor, sonra ben de telefonumu ona veriyorum ve rakiplerin arasındaki yerime dönüyorum. Kollarını tekrar bana doladılar.

Ve tekrar söylüyorum, hiç umurumda değil. Ryker'ın kolu çok büyük. Chase'inki de. Güçlü kollar ekstra *güzeldir*.

Gianna işini bitirdiğinde "Mükemmel," diyor ve bir parmağını kaldırıyor. "Ama bir kontrol edeyim ve çalıştıklarından emin olayım."

Gianna ekranı kaydırmakla meşgulken, öldürücü gülümsemeye sahip adam bana dönüyor. "Peki, en sevdiğin oyuncu kim Trina? Weston forması giydiğine göre sanırım benim," diyor Chase, tüm çekiciliği ve harika dişleriyle. Beklediğimden daha arkadaş canlısıydı. Şımartılmış bir çift sporcunun, bunu bir zorunluluktan dolayı yaptıklarından, kameraya şişkince gülümseyeceklerini, sonra da dikkatlerini oyuna odaklayacaklarını, konuşmaya izin vermeyeceklerini düşünmüştüm.

Gülümsemesine kendi gülümsememle karşılık veriyorum. "Bu bir gereklilik mi?

Bir favorim olduğunu mu?" Şakacı bir şekilde soruyorum.

"Hayır. Ama beni oynarken gördüğünüzde muhtemelen oynayacaksınız." Birisi kendinden emin.

Ama Ryker alay ediyor.

Merakla ona dönüyorum. "Bu onun yerine benim favorim olacağını düşündüğün anlamına mı geliyor?"

Çenesini kaşıyor, biraz mesafeli. "Favori yapmak için oynamıyorum. Kazanmak için oynarım," diyor umursamaz bir omuz silkmeye, ama doğrudan bana yönelttiği bakışlarıyla soğuk değil. Koyu mavi gözleri yoğunluğuyla için için yanıyor. Olacakların sözünü veriyor.

Oyunda mı? Buzda mı? Ya da hepimiz pinpon oynadıktan sonra? Emin değilim ama onu kızdırmak eğlenceli olur gibi geliyor. "O zaman belki de bir iddiaya girmeliyiz. Oyundan sonra ikiniz de en sevdiğim oyuncular olursanız, bir tur ısmarlarım. Ama bunun için epey ikna etmek gerekecek," diye uyarıyorum, sonra rahatça omuz silkiyorum, bu küçük oyunla bu adamları şaşırtmaya hazırım. Nugget. Eğildim ve fısıldadım, "Bu benim ilk seferim... bir hokey maçında."

Chase ısıklık alıyor. "Favori oyuncularını sikeyim. *Bakir* oyunun için şimdi daha büyük bir görevimiz var," diyor biraz flört ederek. "Hokeyin yeni favorisi sporun olmasını sağlayacağız."

Şüpheli bir bakış attıktan sonra "İyi şanslar" diyorum.

İki takımın birine ya da eski sevgilimin en sevdiği oyuna

aşık olmayı planlamıyorum. Yine de, intikam için dolu bir gecem var.

ve burada, arenada ve bu iki adamla geçireceğim her saniyenin tadını çıkarmayı planlıyorum.

"İkna olduğunuzda içkiler bizden ve kesinlikle ikna olacaksınız" diye ekliyor Chase, sporcu kabadayılığıyla.

Ryker diğer adama gözlerini devirir. "Sik kafalı, içkiler bizden. VIP paketinin bir parçası," diyor ve bu sakallı herifin formasının üzerinde G-R-U-M-P yazıyor olabilir.

Ama haksız da değil. "Sen de çok iyi bir noktaya değindin," diyorum Ryker'a tatlı tatlı, çünkü suratsızlık beni korkutmuyor.

Adamın kaşları çatıldı, sanki yorumum onu şaşırtmış gibiydi. Tepkisi çok eğlenceli.

"Yani, ayrıntılar önemlidir, değil mi?" Gülümseyerek ekliyorum.

Alnı daha da gerginleşiyor. "Evet. Öyle," diye homurdanıyor ama dudakları seğiriyor, sanki sırtıtmamak için kendini zor tutuyor.

Ha. Büyük kötü huysuzu biraz etkisiz hale getirdim. Yaşasın ben.

"İyi noktalar ve ayrıntılardan bahsetmişken, içkiler için tam bir rapor bekliyorum, Trina," diyor Chase, araya girip sözü devralırken. "Seni hokeyin en iyisi olduğuna nasıl ikna ettiğime dair her ayrıntıyı."

Şakağıma dokunuyorum ve "Merak etme. Sonrası için bolca not alacağım."

"O zaman tam bir değerlendirme yapacağız, Trina," diyor, ismimi duyunca duraklıyor, sanki dilindeki tadı hoşuna gidiyormuş gibi.

Bu beklenmedik bir şey, yükseliş. Ve bu sefer bir geri dönüşüm yok. Özellikle de iki adam da gözlerinde rekabet ateşiyle bana bakarken.

Birkaç saniyeliğine, bakışlarının sıcaklığı altında biraz titrediğimi hissediyorum. Sanki arzularının beklenmedik nesnesiymişim gibi. Ama ikisinin de bana öyle bakmasına imkan yok. Muhtemelen çok fazla kitap okudum. Muhtemelen gözlerindeki alevleri hayal ediyorum, kazanma dürtülerini başka bir şeyle karıştırıyorum.

Ayrıca, muhtemelen sadece aletlerinin bir sonraki adamından daha büyük olduğunu kanıtlamak istiyorlar. "Tam inceleme için sabırsızlanıyorum," diyorum.

"Ben de yapamam," diyor Chase, sonra elimi sıkarak bahsimizi mühürlüyor. Avuçlarımız birleşirken, sıcaklık yine damarlarımı yalıyor. İçimde gezinen bu hissin ne anlama geldiğinden emin değilim. Buz gibi bir arenadayım. Titremem gerekirdi.

Onun yerine, terleme sınırındayım.

"Resimler harika görünüyor. Arkadaş canlısı rakipleri çok iyi yakalamışsınız," diyor Gianna, düşüncelerimi ve karıncalanmalarımı bölerek.

Bakışlarımı ona çeviriyorum ve el sallayarak beni yanına çağırıyor. Chase'in elini bırakıyorum, belki biraz isteksizce. VIP ev sahiplerime "Sonra görüşürüz çocuklar," diyorum.

Ama ben gitmeden önce Ryker elime uzanıyor ama yine sıkıyor. Parmak eklemlerimin üstüne bıyık altından bir öpücük kondurarak beni şaşırtıyor.

"Oh," diyorum, biraz daha oyalanınca ve her yerim yeniden karıncalanmaya başlayınca. Bana neler oluyor böyle?

Sonra bırakıyor ve birkaç dakika öncesine göre daha da koyu görünen o gece mavisi gözleriyle bir kez daha bakışlarımı tutuyor.

Huysuzluktan ukalalığa, patronluk taslamaktan flört etmeye kadar uzanan o etkileşimin üzerinde durmamak için elimden geleni yapıyorum.

Bu geceki görevime odaklanma zamanı.

Fotoğraflar.

Daha çekecek çok fotoğrafım var. Çünkü eski sevgiliyi unutmanın en iyi yolu intikam almaktır.

Oraya gitmek için bir hokey maçının ortasında oturmak zorunda kalsam bile.

* * *

Buzda bir şeyler oluyor. Hantal üniformalı iri adamların panoların üzerinden atlaması ve bıçağa benzeyen bıçaklarla çok hızlı uçuşması gibi.

VIP süitinden oyunu izliyorum. Aubrey ve I vardır zevk almak köpüklü Şarap ve Mantar dolması. Karnabahar tacos ve mini beef wellington ısırıklarını çoktan mideye indirdik. Yemekler gülünç derecede iyi ama ben hâlâ o patenleri nasıl giydiklerine hayranım. "O şeylerin üzerinde nasıl hareket ediyorlar, Aub? Bu akşam çocuklara soracağım soruların başında bu olacak." Aubrey'nin VIP takılmasında benimle olamayacak olması çok kötü ama yarın sabah saat yedide "acil bir saç bakımı" var. Kendisi kuaför ve müşterilerinden birinin Cumartesi günü

Sabah televizyona çıktım.

En iyi arkadaşım şarabını kaldırıyor, kahverengi gözleri şüpheyile parıldıyordu. "Listenin başında bu mu var?"

"Evet," diyorum. "Bir keresinde artistik patinaj yapmayı denedim ve ayak bileklerim ertesi gün acı içinde çığlık atarak beni cezalandırdı. Sanırım bu egzersizin tehlikeli olduğuna dair bir uyarıydı ve ben en iyisini hafif yürüyüşler ve uzun savanalarla yapıyorum."

"Kızım, sanırım bu geceki soru listenin en başında şu olacak... hangisi senden bir parça koparmak için diğeriyle savaştacak?" Şarabını bırakıp telefonunu bana doğru salladı.

"Sen neden bahsediyorsun?"

Gümüş kalplerle süslü, cilalı pembe bir tırnağını ekrana saplıyor. "Yayınladığımız resimlere bakın."

Daha da yaklaşıyorum ve çocuklarla benim bir fotoğrafıma tekrar bakıyorum ve *hmm*. Haklı. Orada biraz yanma var ama yine de. "Bahse girerim bu, sporculara kamera için gülümseme okulunda öğrettikleri bir bakış. *Hayranlar için seksi ve ateşli görünmek* sanırım ders."

"Elbette, kaslar ve milyon dolarlık kontratlar seksilik faktörünü artırıyor. Ama bir daha bakın."

Pekala, Chase göz ucuyla bana bakıyor gibi görünüyor. Ve Ryker'in eli omzuma sıkıca sarılmış *durumda*. Sahiplenici bir şekilde. "Kameralar komik," diyorum, ortaya çıkardığı şeye biraz şaşıarak.

"Evet, hayvanları kendi doğal ortamlarında yakalamaları çok komik Trina. İkisi de sana aslanlar gibi bakıyor."

"Yani beni bir av gibi yutmak mı istiyorlar?" "Evet," diyor.

"Ve beni parçalara mı ayıracaksın?" Onu kışkırtarak soruyorum.

"Seks eti parçalarına," diyor müstehcen bir şekilde, sonra geçiriyor, bu da onu sonsuza kadar güldürüyor. Telefonla kaplı elini ağzına götürüyor. "Aman Tanrım. Çok fazla köpüklü şarap içtim."

Yanımızdaki masadan ona bir bardak su dolduruyorum ve bardağı ona uzatıyorum. "Artık senin için süslü süit şarabı yok. Artık seks etinden bahsetmek yok. Su, iyi; seks eti, kötü."

"Peki ya hokey? Biraz iyi mi?" diye soruyor bir yudum aldıktan sonra.

Doğru. Bir maç var. İzlemeliyim. Ama hokeyin özel bir süitte, size süslü yiyecekler ve muhteşem şarap büfeleri verdiklerinde çok eğlenceli olduğunu zaten öğrendim.

Buzda, üzerinde on dört numaralı Sea Dogs forması olan biri - ooh, bu Chase Panty-Melting-Smile Weston - mavi çizgiyi koşarak geçiyor. Ancak küçük siyah diskisi başka bir Deniz Köpeği'ne verdiğinde, bir anda Ateşli Sakallı İntikamcı önüne uçar. Vay be. Diskisi diğer tarafa fırlatıyor ve çığlık atarak pistten aşağı gönderiyor.

Bir kolumu havaya kaldırarak kükrüyorum ama kimin iyi kimin kötü adam olduğunu bilmiyorum. Ryker mı? Chase mi? "Git...um? Kimi destekliyoruz, Aub?"

"Atıştırmalık adamlar," diyor dudaklarını müstehcen bir şekilde yalayarak. "Ve ayrıca... sen. Siksiz Jasper gibi ezikler tarafından sikilmeyecek belalı bir bebek."

Bir kolumu ona doladım. "Sen gerçek bir baş belasıysın bebeğim. Seninle kalmama izin verdiğin için tekrar teşekkürler. Çok yakında bir yer bulacağım."

Küçümseyici bir el sallıyor. "İstediğin kadar kalabilirsin," diyor ama sesinde gerçek bir gerginlik var. Pek de köpek dostu olmayan bir binada, küçük bir dairede yaşıyor.

"Ailemin ya da... kız kardeşimin yanına taşınabilirim," diyorum ve bu son düşüncede neredeyse boğuluyordum çünkü kız kardeşim

Cassie kısa süre önce tam bir hamile-zilla moduna girdi, yaklaşan bebek partisini ve doğum iznini planlıyor, lise aşkım olan ailem ise Jasper'dan ayrıldığımdan beri her gün bana yuva kurabileceğim ve bebek yapabileceğim harika bir yeni erkek bulmama yardım

etmelerini önerdi. Yarın mesela. Hayır. Teşekkürler. I

sadece istiyorum için yapmak Kira. Ama I

Yapma. istiyorum Aubrey ve onun köpek karşıtı ev sahibini rahatsız etmemek için. "Cassie'nin misafir odasında kalmama izin vereceğine eminim," diyorum yüzümü buruşturarak, çünkü tabii ki çok başarılı iç mimar kız kardeşimin hem cinsiyet ayrımı gözetmeyen soluk sarı renklerle tamamen dekore edilmiş bir çocuk odası hem de çiçekli yatak örtüsü ve el havluları ile özenle döşenmiş ekstra bir yatak odası var. Ayrıca benim hayatım için de uzun bir fikir listesi var, çünkü kariyerimi ilerletmek ve tam potansiyelime ulaşmak için onun yardımına ihtiyacım olduğu açık.

Bir kitapçıda çalışmak benim son oyunum olamaz.

Aubrey irkilir. "Ağzını sabunla yıka. Böyle bir şey yapmayacaksın, Trina Beaumont."

Tanrıya şükür bunu söyledi. "Seni hak etmiyorum."

"Kimse bilmiyor ama ben seni hala seviyorum. Bu da şu anlama geliyor... Tabelayı ilk ben kaldırabilir miyim?"

Evet! İşaretler. "Yap şunu."

Dün gece yaptığımız karton pankartlara uzanıyor ve bir tanesini bana uzatıyor. Herkesin görebilmesi için kendisinininkini havaya kaldırıyor. Ben de aynısını yapıyorum.

Biraz zaman alıyor ama birkaç dakika sonra tribünlerdeki taraftarlar boyunlarını uzatıyor, işaret ediyor, gülüyor ve fotoğraf çekiyorlar.

Çok geçmeden, jumbotron operatörü bunu fark etmiş olmalı çünkü mola sırasında arenadaki büyük ekranda işaretlerimiz yanıp sönüyor.

Aubrey's diyor ki: *Hey, aldatan eski sevgili.*

Benimkinde şöyle yazıyor: *Hokey biletlerinizi şimdi nasıl buldunuz?*

Oyuncu sıralarının yanında, On Dört Numara kaskını çekiştirerek süitimize bakıyor ve ardından derin bir kahkaha atıyor. Kaptan Bossy.

Diğer takımdaki sahiplenici sakallı adam küçük bir tebessüm ediyor. Eminim bu Bay Huysuz için nadir bir durumdur.

Sırıtiyorum, tatlı intikamımda kendimi biraz muzaffer hissediyorum.

Bunun acıyı ve kalp ağrısını ortadan kaldırdığını söylemiyorum. Hâlâ kendimi aptal gibi hissediyorum. Hala bir daha bir erkekle ilişkiye girmeye hiç niyetim yok, neredeyse sonsuza kadar.

Ama bu gece? Kendimi iyi hissediyorum ve iyileşme sürecinde bunun da bir anlamı olmalı.

* * *

Aubrey maçın sonunda Sea Dogs kazanmış olarak ayrıldığında bana kocaman sarıldı ve fısıldadı, "Bu gece o fıstıklarla çok eğlen. Ve benim yapmayacağım hiçbir şeyi yapma."

"Ne gibi? Şarap geçirmek mi? Oh, bekle-bunu sen yaptın."

"Bunu yapmayın. Ama senin için savaşmalarını sağla. Rawr."

Elleriyle pençeler yapıyor. Ya da en azından dener.

Eve Lyft ile gideceğine çok sevindim. Bu gece sadece bir bardak içtiğime de sevindim.

O gitti ve ben de bana soyunma odasının hemen dışında iki hokeycinin beni beklediği yere kadar eşlik eden Gianna ile buluşmaya gidiyorum.

Onlara ulaştığımda, hızlıca bir merhaba ve hoşça kal diyor ve ben aptal aptal bakıyorum. Artık üniformaları üzerlerinde değil. İkisi de güçlü kalçaları saran ve sıkı kolları saran özel dikim, ince takım elbiseler giyiyorlar.

Ve...vay canına. Şu kalçalar.

Chase'inkiler kömür rengi pantolonun içinde çok belirgin ve kaslı. Ryker'inkiler ise gözleriyle uyumlu gece mavisi pantolonunun içinde daha büyük ve kalın.

Uyluklu bir kadın olduğumu yeni mi keşfettim? Şu ana kadar kendim hakkında bunu bilmiyordum. *Ama merhaba, güçlü bacaklar. Seni seviyorum. İki çift bacağı da.*

Ama daha da önemlisi, neden kimse bana hokey oyuncularının maçlardan sonra takım elbise giydiğini söylemedi?

Bu bilgiyi daha önce bilmek isterdim. Takım elbiseler bana göre. Pek çok milyarder romanı okudum.

"Güzel takımlar," diyorum, Sea Dogs arenasının uzun ve soğuk koridorunda dururken uzun süren aval aval bakışlarımdan nihayet kurtulmuş olarak.

"Şehre tepeden bakan bir gökdelendeki köşe ofisinize mi gidiyoruz?"

Chase sırtıyor. "Nereye istersen gidebiliriz."

Burası birdenbire sıcak mı oldu ne?

TAM BİR BALLER HAREKETİ

Ryker

Bu boktan nefret ediyorum. Birinin, "Biri bana bir *şey yapabilir*" yazmasından nefret ettiğimden daha çok.

olabilirdi yerine.

Ancak özensiz bir *they're* veya *their'den* daha kötü şeyler *de* vardır.

Mesela, halkla ilişkiler etkinlikleri. Kaybettiğim maçlardan sonra basın röportajları. Ve aslında daha çok kötü olduğum için şartlı tahliye gibi olan taraftar buluşmaları.

Beni yanlış anlamayın, hayranları severim. Ama halkın önüne çıkmaktan nefret ederim.

Beni her zaman basından soğutan eski sevgilim Selena'yı suçluyorum. Bu da medyayı ya da onunla ilgili hiçbir şeyi sevmediğim anlamına geliyor. Mesela... *bu gece*.

Sorun şu ki, menajerim daha nazik olmam gerektiğini söyledi.

Geçen ay bir maçtan önce soyunma odasının dışında Josh'un sözleri aynen şöyleydi: "Son zamanlarda basında dünya çapında bir pislik gibi görünüyorsun. Belki de mağara adamı gibi davranmak yerine arada bir kelimelerini kullanmalısın. Bu takıma yardımcı olur. Kamu imajına yardımcı olur. *Sana* yardımcı olur. Ve ailene."

O gece, hokey muhabiri Bryce Tucker kötü bir çelme kararından sonra nasıl hissettiğimi anlatmamı istediğinde, kelimelerimi doğru kullandım. Tek bir kelime. "Boktan." dedim.

Ve basın odasından çıktım.

Sorun şu ki, o sinsi herif yorumumu tersine çevirdi ve yetkililere *boktan* dediğimi bildirdi. Sonra da beni Homurdananlar Kralı ilan etti. Çok eğlenceliydi.

Avengers'ın halkla ilişkiler sorumlusu Oliver, Josh'u aradı ve Josh bana, düşmanlarımızla buzda oynadığımızda Sea Dogs'un yıldızıyla bir taraftar etkinliği düzenleyerek başlayıp, birkaç hafta sonra Hockey Hotties takviminin açılışında aynı VIP kazananla bir fotoğraf çektirerek bitirmek üzere, itibarım üzerinde çalışmam gerektiğini söyledi. "Hıyar olmadığınızı göstermenin en hızlı yolu bu. Rakiple arkadaşlık ederek."

Josh'a *söylediklerimin beni öldüreceğine* inanıyorum.

Ama Chase hayran etkinliklerini sever. Chase basını seviyor. Chase her şeyi sever. Golden Retriever liseyi bile sevdi ve kimse liseyi sevmez.

İşte buradayım, bu gece ağırlayacağımız kadın için limuzinin kapısını açarken gülümsememi takınıyorum. "Önden buyurun..."

Adını hatırlamadığım için vazgeçtim. Sanırım ben bir pisliğim.

Chase gözlerini devirerek "Trina," diye düzeltiyor ve limuzine onun hemen arkasından biniyor.

Dick.

Ayrıca, Jasper adında sıkı bir taraftarın biletleri kazandığını sanıyordum. Oliver birkaç hafta önce bana böyle söylemişti, bu yüzden amatör bir hokey analisti tipinin maç öncesi fotoğraf çekimi için yedek kulübesine gelmesini ve bana süper faydalı tavsiyelerde bulunmasını bekliyordum, "Dostum! Geçen geceki maçın ikinci devresinde o golü neden atmadın? O golü kesinlikle atabilirdim. Daha hızlı kaymalıydım."

Ama *fit* bir kadın beklemiyordum.

Fotoğraf çekiminden önce, çekim sırasında ve sonrasında çok uzun süre baktığım bir kadın, o kadar ki Gianna adını söylediğinde dikkat etmedim.

Ama lanet olsun, limuzine binerken, ceketini çıkarırken ve arka koltuğa otururken, Trina'nın o kalp şeklindeki yüzü ve kedi gözü kırmızı gözlükleriyle başka bir yere bakması zor. Çerçeve minik bir kiraz resmi mi var? Aynı anda hem sevimli hem de seksi. Çevirisi: benim çöküşüm.

Ayrıca burnunun üzerinde bir tutam çil var. Ve o güzel dudaklara hiç girmeyeyim bile.

Ama ben Selen'a görünüşü yüzünden aşık oldum. Bu beni nereye getirdi? Beni sırtımdan bıçaklayan ve kalbimi parçalayan bir kadın tarafından ezildim.

İlişkiler berbattır. Romantizm bir yalandır. İnsan ırkı lanetlenmiştir. Dava kapanmıştır.

Ama sanırım Josh haklı. Arada sırada *suratsız* olmaktan zarar gelmez. *Suratsızlık* faturaları *suratsızlıktan* çok daha iyi ödüyor ve bu da anneme ve kız kardeşlerime bakmama yardımcı oluyor - ki bunu her zaman yapmaya niyetliyim. Annemi bir daha asla zor seçimler yapmak zorunda kalacağı bir duruma sokmayacağım.

"Trina güzel bir isim," diye mırıldanıyorum ama başını ileri geri sallamakla meşgul olduğu ve emniyet kemerini aradığı için duyduğundan emin değilim. Sonra, ben limuzinin yan tarafındaki uzun koltuğa otururken kemeri buluyor.

"Bunu görmeyi beklemiyordum," diyor, bir emniyet kemerinin varlığından garip bir şekilde memnun. Yine de takmıyor. Sadece bakıyor. "Limuzinlerde emniyet kemeri olduğunu sanmazdım."

"Uzun zamandır buna gerek duymuyorlardı," diye cevap veriyorum.

Bu onun ilgisini çekiyor. Başını eğerek sorar, "Daha önce bundan nasıl kurtuldular? Emniyet kemeri takarak mı?"

Takım elbisemin ceketini çıkardım ve deri koltuğun üzerine koydum. "Teknik olarak, uzun bir süre limuzin otobüs olarak kabul edildi. Ondan fazla kişi oturuyorsa ya da arkaya veya yana bakan koltukları varsa otobüstü."

"Otobüs gibi vaklamasa bile mi?" Chase karşı çıkıyor.

"Ama Kaliforniya Emniyet Kemer Yasası çıktı, işte buradayız," diyorum, şaka yemini yutmayarak.

Trina bana tuhaflar salonunda bulunan bir tuhaflıkmışım gibi bakıyor. "Kaliforniya Emniyet Kemer Kanunu'nu nereden biliyorsun?"

"Birkaç yıl önce en küçük kız kardeşime balo için limuzin aldığımda bakmıştım. Katie ve tüm arkadaşlarının güvende olduğundan emin olmalıydım, birlikte gittikleri çocuklar küçük pislikler olsa bile," diyorum, hatırladığım bir kızgınlıkla başımı sallayarak.

"Neden küçük pisliklerdi?" Trina soruyor. Soru sormadan duramıyor. Belki de gizli bir muhabirdir. Ah, lanet olsun. Umarım gerçekten

Hayır.

Ona d i k dik bakıyorum. "Sen gerçekten muhabir misin?" Sorusuna cevap vermeyerek soruyorum. "Çünkü çok soru soruyorsun."

"Dostum. Sakin ol. O bir muhabir değil. Ve bu kadar ezik olma," diye azarlar Chase.

Gözlerimi kısıyorum. "Sen de kaybetmekten nefret ediyorsun."

"Yok artık. Ama konu bu değil. Her neyse, *Trina* bir kitapçada çalışıyor." Bunu nereden biliyor? Ayrıca, *harika*. "Öyle mi? Hangisi?" diye sordum,

Merak ettim.

"Fillmore'daki An Open Book'ta," diyor biraz savunmaya geçerek. "Ben orada yöneticiyim."

O mağazayı seviyorum. Çok sık giderim. Ama ona söylemeyeceğim. Tuhaf biri *olduğumu* belli etmek istemiyorum. Okulda hep A alan bir defans oyuncusu. Dilbilgisi ve kelime podcast'leri dinleyen. Dünyanın nasıl işlediğine dair her türlü büyüleyici şeyi okuyan.

Bunu yapmak zorundaydım. Hokeyin faturaları ödeyip ödemeyeceğini bilmiyordum ve annemle kız kardeşlerime bakmak için bir yola ihtiyacım vardı.

"Bir muhabir olmasam da, doğuştan meraklıyım. Ben bir araştırmacıyım. Ve bahse girerim meydan okuyan sizsiniz."

Harika. Kişilik testindeki insanlardan biri. Bu da demek oluyor ki o bir insan. Yani neden böyle bir kişiliğe sahip olduğumu gerçekten anlamaya çalışacak. Yani çocukken beni kimin mahvettiğini bilmek isteyecek.

Sanki birine babamdan bahsedecekmişim gibi.

Sorusuna cevap vermek daha kolaydı. "Al bakalım. Genç erkekler küçük pisliklerdir çünkü azgın piçlerdir. Kız kardeşimi baloya götüren ve bütün gün göğsüne bakan adam gibi."

Chase gülerek başını ellerinin arasına alır. "Onu hatırlıyorum. Ona Boner Boy dedin."

"Buraya geldiğinde her zaman kucağında bir yastık olurdu," diye homurdanıyorum.

"En azından deniyordu," diyor Trina, gülümsemekten kaçınır gibi görünerek.

Chase yüzünü kaldırır. "Ayrıca, tüm ergen erkekler küçük pislik değildir. Benim küçük kardeşlerim öyle değil," diyor Chase, ses tonundaki gururla. O hindilere kendi çocuklarıymış gibi bakıyor.

"Ama eminim bütün kızlar için azmışlardır. Ve sen de onlara 'hayır, hayır demektir' ve rıza konuşmalarını yapmak zorunda kaldın," diye belirtiyorum, çünkü babası benimkinden çok daha farklı nedenlerle de olsa bunu yapmak için etrafta değil.

"Jackson eşcinsel, o yüzden genç kızlara karşı azgın değil."

"Biliyorum dostum. Ama ne demek istediğimi anladın," diyorum bıkkınlıkla, VIP konuğumuza dönerek. "Küçük kız kardeşlerimin yanında kimseye güvenmiyorum. Dolayısıyla emniyet kemeri yasası."

"Mezuniyet balosunda ihtiyaç duydukları korumanın emniyet kemeri olduğunu sanmıyorum," diye fısıldıyor Trina stage.

Çılgına dönen Chase, beşlik çakması için ona elini uzatır.

Çenemi sıkarak emniyet kemerimi olabildiğince sert bir şekilde çekiyorum ve takıyorum. "Sen de tak," diye bağıriyorum arkadaşşıma.

Hayranlarını, kadınları ve gazetecileri kendine hayran bırakan büyüleyici gülümsemesiyle Chase, Trina'nın omzunu okşar. "Onun için endişelenme. Bir Rottweiler kadar terbiyelidir. Ama Ryker'ın konuşmasını tercüme edebilirim. Demek istediği şu: *'Ben gizliden gizliye yumuşak biriyim ve özellikle bizimle dışarıdayken başına bir şey gelmesini istemiyorum, o yüzden lütfen emniyet kemerini takar mısın?'*"

Trina eğlenerek başını sallar ve kabul eder. "Sadece Kaptan Bossy kibarca rica ettiği için," diyor Chase'e ve ona sevimli bir sırıtış atıyor.

Başka tarafa bakıyorum.

"Şimdiden lakaplarımız mı var? Güzelmiş. Ayrıca, doğru." Chase avuçlarını birbirine sürtüyor, sonra beni işaret ediyor. "Onunki ne? Lütfen bana Büyük Kötü Kurt olduğunu söyle."

Bana bakarken çenesini biraz meydan okurcasına kaldırıyor, tıpkı birkaç dakika önce benim ona yaptığım gibi. "Adım Bay Huysuz, ama bence Koca Kötü Kurt da olur."

Cesareti de çok ateşli. Bu bir sorun. "Evet, evet öyle," diyorum taş suratımı koruyarak. Çenemi Chase'e doğru eğiyorum. "Sen de, altın çocuk. Tak şunu."

Chase iç çekerek takım elbisesinin ceketini çıkarır ve emniyet kemerini çekiştirir. "Elbette... Büyük Kötü Kurt."

Sonra cama vurup şoföre bizi Sticks and Stones'a götürmesini söylüyorum, bilardo, masa tenisi ve diğer oyunların oynandığı bir bar. Jasper'ın seçtiği yer orasıydı... Bu da bana şunu hatırlattı...

Trina'ya dönüyorum. "Hâlâ oraya gitmek istiyor musun? Jasper adında bir adam seçti."

Biraz hınzırca sırıtıyor. Bu sinir bozucu. Böyle şeytani bir şekilde gülümsediğinde çok güzel oluyor. "Aslında ben seçtim. Jasper benden öneri istedi. İkisini de çalmayı öğrenmek istediğim için bu benim fikrimdi. Kulağa eğlenceli geliyorlar ve ben de denemek için can atıyordum," diyor. "Onun tek fikri ikinizle birlikte bir striptiz kulübüne gitmekti."

Alay ediyorum. "Dediğim gibi, *küçük pislik*."

Chase homurdanıyor. "Bu bir hayır olurdu."

"Ayrıca, bu çok zayıf," diye ekliyorum. "Bu Jasper'ın hiç yaratıcılığı yok mu?"

Omuzlarını dikleştiriyor. "Ben çalışırken komşumuzu yatağımızda becerdiğini düşünürsek, evet, her türlü yaratıcılıktan yoksun olduğunu söylemek zorundayım. Demek istediğim, biraz daha çabala, değil mi? Belki bir oda tutabilir ya da yaratıcı olabilir ve ne bileyim, Target'a gidip onu bir soyunma odasına falan çekebilir. Değil mi?" diyor, çok açık bir şekilde güçlü ve sert kalmaya çalışıyor, ama yine de acıttığını söyleyebilirim. Anında, ondan zaten nefret ettiğimden daha fazla nefret ettim. Boktan Bryce Tucker'dan, nam-ı diğer Kendini Beğenmiş Sik Surat'tan nefret ettiğimden daha fazla.

"Onu becermemizi mi istiyorsun?" Parmak eklemlerimi kırıyorum, hazır ve istekliyim.

Bu bana ondan ilk gerçek kahkahamı kazandırdı.

"Çünkü yapacağız," diyor Chase, söze girerek. Sesindeki çekicilik gitmiş. Artık tamamen iş adamı, gerekirse bir mesaj göndermeye hazır. "Sadece söyle."

Trina gözlerini kırıştıtırır, sonra şaşkın bir nefes verir. "Cazip ama almayayım. Yine de düşüncen için minnettarım," diyor araba trafiğe karışırken.

"Teklifim geçerli. Ne zaman istersen," diye ekliyorum, sonra çenemi kaşıyorum. "Ama onun maç biletlerini nasıl aldın?"

Trina *sinsi* kelimesinin internetteki karşılığı gibi gülümsüyor. "Hokey takıntısı var. İkiniz de onun en sevdiği oyuncularısınız. Bu yüzden onu hile yaparken yakaladıktan sonra kazandığı VIP biletleri arakladım. Onu evden gönderdim, onu affettiğimi ve geri gelmeden önce yalnız ağlamak için biraz zamana ihtiyacı olduğunu düşünmesini sağladım. Bunun yerine, en iyi arkadaşım ile kalabilmek için tüm eşyalarımı ve köpeğimi topladım ve çıkarken

Ona sürpriz olsun diye ikinize imzalatmak üzere aldığım forma ve disklerden oluşan çantayı kaptım. Yeni kadınına herhangi bir eşyasını vermesine izin veremezdim. Tam kalkmak üzereyken komodininin üzerinde biletleri gördüm," diyor yeşil gözlerinde hınzır bir parıltıyla. "Onları da aldım. Dedikleri gibi, en önemli şey."

Lanet olsun. Ondan hoşlanmak istemiyorum ama... bu çok cesurca. "Onun evrendeki en büyük sık kafalı olduğunu nasıl öğrendin?"

Omuzlarını dikleştiriyor, sanki sert olması gerekiyormuş gibi. "Köpeğim diğer kadının iç çamaşırını yedi."

Chase'in çenesi düşer, sonra da işaret eder. "Oh, kahretsın. Veterinerin videosunu gördüm. Köpek iç çamaşırli kadın sensin."

Ve ben gülmekten kırılıyorum. Trina da öyle. Limuzinde deli gibi gülüyoruz.

"Köpek iç çamaşırli olmadığından oldukça eminim Weston," diye düzeltiyorum nefeslerimin arasında.

Chase yüzünü buruşturarak hatasını anladı ama sonra sırtıttı. "Köpeğiniz muhtemelen iç çamaşırli giymiyordur. Ama giyiyorsa, sorun değil. Yargılamak yok." Ellerini kaldırıp Trina'ya doğru bakıyor. "İfade özgürlüğü ve her şey."

"Köpeğim iç çamaşırli giymez. Sadece iştahı var" diyor kibarca.

"Ama *başka* kıyafetler giyiyor mu?" Chase soruyor.

Trina ona köpeğin sisli sabahlar için giydiği ekose ceketten bahsederken, sonra da muhtemelen ona fotoğrafları göstermek için telefonunu çıkarırken, Jasper'ın hatıra eşyalarını ve biletlerini nasıl çaldığını, sonra da maça gelip bir pankart astığını düşünüyorum. Ve bunu çok şık bir şekilde yaptı. Kim olduğunu açıklamadı. Sadece suçunu. Zekice bir intikam. Zeki biri ve bir kadının beyninden daha seksi bir şey yoktur.

Çenemi okşuyorum. Sonra bakışlarıyla buluşuyorum ve köpeğin kıyafet seçimlerini tartışmaya ara verdiğimizde, "Bu gece oyunda işaretlerle yaptığın şey..." diyorum.

Gözleri endişeyle açıldı. Sanki hiç de öyle olmadığım halde başıboş bir adamı azarladığım için ona yüklenecekmişim gibi. Ben de çabucak ekledim, "Çok iyi bir hareketti."

Yüzünü eğiyor, belki övgü karşısında biraz utanıyor. Harika. Sadece harika. Bu da seksi. Biraz utangaç bir tarafı var.

onun dışa dönük, belalı kişiliğiyle uyumlu.

A k l ı n a bir şey gelmesin. Onu dışarı çıkarmayı düşünmeye başlama. Hayır. O sadece bir hayran, hepsi bu.

Koltuğun diğer tarafına uzanıp yumruk atmayı teklif ediyorum. İşte. O sadece bir hayran, eve götürmek, çırılçıplak soymak ve daha fazlası için yalvarana kadar her yerini yalamak istediğim bir tatlı değil. Bütün gece boyunca.

Geri çekildi.

Dışarıda kalmamak için Chase de katılıyor, üçümüz birlikte vuruyoruz.

Trina gitmesine izin verdiğinde, koltuğuna geri yaslanıyor, ama birkaç saniye önceki kadar eğlenceli görünmüyor. Ya da şımarık. Belki de pislik eski sevgilisini düşünüyordur.

Ve bu hiç işe yaramayacak. "Trina, seni incittiği her saniye için onu pişman etmene yardım edeceğiz." Bakışlarımı dostuma çeviriyorum. "Öyle değil mi Weston?"

Chase başını sallıyor, yüz ifadesi buzun üzerindeymiş gibi son derece ciddi. "Öyleyiz amına koyayım."

Trina yine gülümsüyor ve bunu yaptığında göğsüm biraz garip hissediyor. Biraz da iyi. "Hokeyi gittikçe daha çok seviyorum," diyor.

"Gecenin sonuna kadar seveceksin," diyor Chase, sonra gözleri parlıyor

O kazanan gülümseme yine ona doğru yöneldi.

Oh, kahretsin.

O gülümsemeyi bilirim.

Bu gülümseme çok tehlikeli. Bu onun

"bir kızdan hoşlanıyorum"

gülümsemesi.

Ve onunla ilgili uygunsuz düşüncelerimi derhal kapatmalıyım.

Chase benim adamım. Çocukluğumuzdan beri yanımdaydı. Ben ilkokuldayken babam içki batağına saplandığında, eve sarhoş ve huysuz geldiğinde, sonra etek giyen herkesle takıldığında, ona korkunç derecede bağımlı hisseden annem sonunda onu evden kovana kadar yanımdaydı. Aynı şekilde, Chase üniversitedeyken ve babası -kahramanı, idolü- uzun bir hastalıktan sonra öldüğünde onun yanımdaydım.

Bir daha asla bir kızın aramıza girmesine izin vermeyeceğim. Bir kez yeterliydi ve neredeyse beni öldürüyordu.

Bana ne kadar acı verse de, bara varıp limuzinden indiğimizde Trina'ya bakmıyorum bile.

Ve bu acı verici çünkü onun tokatlanabilir kışına bakmak için çaresizim.

Ama yapmadım. Onun yerine Chase'i birkaç saniyeliğine kenara çekip gece için planımı anlattım.

"Kesinlikle evet," diyor.

Bu konuda hemfikir olduğumuza sevindim. Keşke VIP konuğumuzun ikimiz için de ne kadar lezzetli olduğu konusunda bu kadar açık bir şekilde konuşulmayan bir anlaşma içinde olmasaydık.

Ve çok yakında bu sorunla uğraşmak zorunda kalacağımızı biliyorum.

BIZE HER ŞEYİ ANLAT.

Trina

Bak, Ryker hala bir pislik.

Ve Chase kesinlikle hala çapkın bir büyücü.

Ama Chase aynı zamanda iyi bir adama benziyor.

Ve Ryker üç saat önce düşündüğüm gibi bir pislik değil. Ya da yirmi dakika önce limuzinde de.

Yeniden değerlendirmemin bir nedeni de o sert dış görünüşünün altında yumuşak bir noktası olduğunu yeni öğrenmiş olmam. İşleri yoluna koyma arzusu.

Chase de öyle.

Ama kısmen de Ryker'ı daha önce gördüğümü düşündüğüm için. Emin değilim ama hafızam beni yanıltmıyorsa, iri yarı, sakallı, mürekkepli bir adam birkaç haftada bir An Open Book'tan yığınla oyun kitabı ve bulmaca almayı seviyor.

Dükkânımdan bahsettiğimde, yemin ederim neşelendi. Bu da onu daha önce nerede gördüğümü hatırlamama neden oldu ve evet. Çabucak anladım. Sadık bir müşteriymiş.

Ama sonra kitap muhabbetini kapattı, yani belki de kitap satın alma fetişi bir sırdır.

Benimle güvende.

Sticks and Stones'un kapısına vardığımızda bana dönüyor, içeri girmeden önce duruyor ve beni sola yönlendiriyor, böylece yandaki kapalı kafenin hemen dışında sohbet ediyoruz.

"İşte anlaşma. Chase'le az önce konuştuk ve bu gece sonsuz sayıda intikam selfie'si hizmetinizde olacak. Bizi bilardo oynarken falan çekmek istersen bir intikam videosu bile çekebilirsin. O işe yaramaz pisliğin acı çekmesi için her şeyi yaparım."

"Adımı unuttuğun için kendini gerçekten kötü hissediyorsun," diyorum beyaz gömleğinin üzerinden kolunu okşayarak.

Oops. Çaylak hatası. O taş gibi kas gerçekten güzel hissettiriyor.

"Unutmadım," diye homurdanıyor, ama ayrıntıya girmiyor ve ben de ciddiye almamaya karar veriyorum. Bu adamlar *ödeşme* konusunda her şeyin ötesine geçiyorlar.

"Teşekkür ederim Ryker," diyorum içtenlikle, lacivert bakışlarına karşılık vererek. "İntikam için gösterdiğin gayreti takdir ediyorum."

"Ben boşuna İntikamcı değilim," diyor.

Diğer tarafımdaki Chase'e bakıyorum. "Ve teşekkür ederim. İsteyebileceğimden çok daha fazlası."

"Memnuniyetle," diyor. "Akşamı onunla değil de seninle geçireceğimiz için mutluyum."

İşin komik yanı... ben de öyleyim. Hayal ettiğimden daha iyi vakit geçiriyorum ve tam içeri girmek üzereyken Ryker boğazını temizliyor. "Ama hepsi bu değil. Chase'in senin ona aldığı hediyelerle ne yapacağına dair bir fikri vardı. Formalar ve diskler."

Hadi bakalım çocuklar. "Kulaklarım sonuna kadar açık," diyorum altın adama dönerek.

"Neden ben Sea Dogs formasını tüm takıma imzalatmıyorum ve Ryker da Avengers formasını kendi takımına imzalatmıyor? Sonra bir açık artırma düzenleriz ve gelirini sevdiğiniz bir amaca bağışlarız? Mesela köpekleri kurtarmak gibi?" Chase öneriyor ve o daha sözünü bitirmeden ben kendimi ona doğru fırlatıyorum.

"Hayır için intikam! Bayıldım buna!"

Kollarını bana doluyor, öyle ki *neredeyse* bir kez daha nefis bir şekilde içime çekiyorum. Ama haddimi aşıp ona sapıkça davranmak istemiyorum, bu yüzden kucaklaşmayı güzel ve iffetli tutuyorum, sonra Ryker'a da bir tane veriyorum. "O kadar da büyük kötü bir kurt değilmişsin," diyorum.

Ben bırakmadan önce anlayamadığım bir şeyler homurdanıyor. Huysuzu zorlamak istemediğim için içeri girdim.

Tezgâha doğru ilerliyoruz ve ben kara tahtadaki oyun listesine bakıyorum. Shuffleboard, pinpon, bilardo, dart ve cornhole.

Chase yaklaşıyor, omzunu omzuma çarpıyor. Bunun kasıtlı olup olmadığını bilmiyorum ama bana bu kadar yakın olması hoşuma gidiyor. "Peki, ne olacak, Bayan Kitap Bebeği?"

Şaşırmış bir şekilde göz kırpmıyorum. "Az önce bana evcil hayvan ismi mi verdin?"

Chase'in sırtışı ukalaca. "Bize takma isimler verdin. Gayet adil. Ve uygun görünüyor," diyor.

"Bayan Bookalicious kaçırıldı mı, Weston?" Ryker arkadaşına kuru bir sesle sorar.

Onlar teklif savaşına girmeden önce ben araya girip, "Ya kendi takma adımı seçmek istersem?" diye sordum.

Ryker başını sallar. "Hayır. Takma isim kuralları. Bizimkini siz seçtiniz. Biz de sizinkileri seçeceğiz."

"Ama benim için bir tanesine karar veremiyorsun!" "Daha gitmedim bile."

"Git. Şimdi," diyorum, Ryker'a söz hakkı vermek için elimi uzatıyorum.

Talebimi hemen kabul etmedi. Derin bir nefes alıyor, sonra sırtarak "Bayan Meraklı" diyor.

Vay be. Bu çok iyi. Onlara verdiğim isimlerle paralel. Öfkeyle gözlerimi kıstım, biraz sinirlenmişim.

Ryker sırtıyor. "Ben de öyle düşünmüştüm." "Ne düşünmüştün?"

"Hoşuna gitti," diyor ve o da ukala.

Chase bana çarpık bir sırtış fırlatıyor. "Evet, sanırım biliyorsun," diyor, sonra biraz daha yaklaşıyor ve o yumuşak, derin sesiyle "Bayan Meraklı..." diyor. Kasıtlı bir duraksamadan sonra, sesi daha da baygınlaşarak ekliyor: "Kitap Bebeği."

Bir titremeye savaşıyorum. Neredeyse onlar tarafından kuşatılmış hissediyorum.

Ryker kaşlarını kaldırdı. Titremeyi fark etti. Lanet olsun. Chase'e döner. "Bir kombinasyon. Görünüşe göre bir kazananımız var."

"Ve uyuyor," diyor Chase.

İsmim kitabi ve biraz da seksi, umarım bu benim seksi *olduğumu* düşündüğü anlamına geliyordur.

Ama bekle. *Hangisi...* Umarım seksi olduğumu düşünüyordur?

Sorun şu ki, bilmiyorum. İkisi de mi? Ama o biletleri birkaç profesyonel sporcunun benim için kavga edeceğini umarak almadım. Yine de b u r a d a y ı m , spot ışıklarının tadını çıkarıyorum. Hatta belki de ikizlerin tadını çıkarıyorum.

Bana odaklan. Bir kadeh şarabı suçlayamam. Belki de Jasper'ın dikkati dağıldıktan sonra onların ilgisini seviyorum.

Bu olmalı.

Hepsi bu kadar. Önemli bir şey değil. Bu normal ayrılık sonrası şeyler. Bundan zevk almaya hakkım var, eminim.

Chase kara tahtayı işaret edince düşüncelerimden sıyrılıyorum. "Şimdi bize önce hangi oyunu oynamak istediğinizi söyleyin. Ping-Pong olduğu sürece."

Hmm. Bu beklediğimden daha zor bir seçim. Özellikle de Ryker boğazını temizleyip, "Bu bayanların seçimi. İkisini de sevebileceğini söylemiştin. Seçme hakkın var," diyerek daha önce söylediklerimi hatırladığını gösteriyor.

Chase'in favorisi masa tenisini ve Ryker'ın tercihi bilardo düşünerek çeneme vuruyorum. Hangisini seçersem seçeyim bir sinyal göndermiş olacağım. Sanki ikisi de bana çok yardımcı olurken birini diğerine tercih ediyordum gibi. Ben karar veremedim Chase dirseğini tezgâha dayayıp bakışlarımı yakalıyor. "Aslında ben yanılıyorum. Havuz planımız için daha iyi."

Söyleyeceğini düşündüğüm şey hiç de bu değildi. "Neden?"

"O pisliğe acı çektirmek istiyoruz, değil mi? Onun favori oyuncularını olduğumuzu söylemiştin. Öyleyse onu gerçekten kıskandıralım. Çünkü bilardo daha seksidir," diyor ve gülümsemesi kayboluyor. Yerini, beni soyuyormuş gibi hissettiren o koyu kahverengi gözlerle karanlık bir bakış aldı.

Titriyorum, göz sikişinin tadını çıkarıyorum. Cazibesi bile hoşuma gidiyor. Buna aldanmayacağım, ama oh oğlum, bundan hiç hoşlanmadım, özellikle de eklediğinde, "Nasıl oynanacağını öğrenmek istediğini söylemiştin. Sana öğreteceğiz."

Sahneyi gözümde canlandırabiliyorum. Ben bilardo masasına uzanıyorum. Chase arkamda, bana nasıl atış yapacağımı gösteriyor. Ryker diğer tarafıma geliyor, kalçalarımı ayarlıyor.

Beynimden geçen görüntüler karşısında göğsüm sıkışıyor. Beklediğimden daha seksi görüntüler. Daha yaramaz. İki erkeğin aynı anda bana dokunduğu görüntüler.

Görüntü hiç mantıklı değil. İkisi de bana nasıl oynanacağını gösteriyor olsalardı fotoğrafı kim çekirdi?

Hiçbir fikrim yok, ama belki de resim hiç umurumda değildir. Onun yerine bu iki hokeyciyle bilardo oynamak istiyorum.

Yine de belli etmiyorum. Henüz bunu bilmelerine gerek yok.
"Hadi toparlanalım," diyorum.

* * *

Ryker bira şişesini kaldırıp biraz deviriyor, sonra da bilardo masasının yanındaki çıkıntıya bırakıyor.

Ciddi bir bakışla yeşil keçe üzerine dizilmiş bilardo toplarına bakıyor -çoğu bana ait- sonra kravatını biraz daha çekiştiriyor.

Chase kravat takmıyor.

Hangi görüntüyü daha çok sevdiğime karar veremiyorum -kravatlı mı kravatsız mı? "Pekâlâ, mor topa vurmak isteyeceksin," diyor Ryker kararlı bir şekilde.

"Yeterince kolay," diyorum kuru bir sesle, çünkü tabii ki değil. Çok fazla oynamadım ama bilardonun gülünç derecede zor olduğunu biliyorum. Kazara *olmasa* da en azından bir topu sokmaya kararlıyım.

Bu da demek oluyor ki biraz yardıma ihtiyacım var.

"Yapabilirsin," diyor Chase parlak bir sesle, sonra masanın etrafından dolaşıp yanıma geliyor, bir elinde bilardo ıstakası. "Dur sana göstereyim." Masanın karşısındaki rakibine başıyla selam veriyor.

"Ryker, sosyal medya için fotoğraf çekmek ister misin?" Ryker başını sallıyor ve telefonunu havaya kaldırıyor. "Tamamdır."

"O zaman gösteri zamanı." Sopayı yere bırakan Chase, gömleğinin manşetlerini açıyor, sağ kolunu kıvrımak için acele etmiyor ve güçlü ön kolunu ortaya çıkarıyor.

Sonra diğerini.

Mmm.

Bekle, az önce
mırıldandım mı?

Sanırım

mırıldandım.

Belli ki bu gece kendim hakkında bir sürü şey öğreniyorum. Yani, kalçaları ve ön kolları, ayrıca suratsızları ve ukala cazibeleri sevdiğimi.

Lafı açılmışken, Chase arkama geçti. Bana dokunmuyor. *Henüz dokunmuyor.* Ama geniş göğsü sırtımdan sadece birkaç santim uzakta. Nefesi tehlikeli bir şekilde kulağıma yakın. Kokusu burnumun

ucundan geçiyor.

Maçtan önce fark ettiğim gibi okyanus gibi kokuyor. Gerçi şimdi biraz daha güçlü, muhtemelen maç sonrası aldığı duştan dolayı.

Ohh.

Merhaba, duş görüntüleri.

Onu suyun altında hayal ederken nefesim kesiliyor.

Yoksa biraz daha yaklaştığı için nefesim mi kesiliyor? "Önce sopayı hizalaman gerek," diyor o pürüzsüz, derin sesiyle ve tüylerim diken diken oluyor.

Yutkunuyorum, belki de karıncalanmayı örtmek için. "Tamam." Sağ elimdeki bilaro ıstakasını kaldırıp geriye doğru kaydırıyorum, ucu sol elimin üzerinden geçerek keçenin üzerine yayılıyor.

Biraz daha yaklaştı, sonra bir kolunu bana doladı. Bu iri adam tarafından kafese kapatıldım. Ellerimize bakıyorum, Chase ıstakayı ayarlamak için yanıma geliyor. Onun elleri benimkilerden çok daha büyük ve ben onun ellerini kollarımda, belimde, bacaklarımda hayal ederek on adım ileriye uçuyorum.

Konsantre olmam lazım. Chase ve Ryker beni baştan çıkarmak için burada değiller. Ödeşmeme yardım etmek için buradalar.

Artık pek umursamadığım bir dava.

Umursamaya çalışmalıyım, bu yüzden yüzümü kaldırıyorum, ancak Ryker'in masanın karşılarından bizi izlediğini görüyorum, gözleri karanlık bir şekilde parlıyor. Kamerası hâlâ Chase ve bana dönük ama ekrana bakmıyor, sanki önündeki aksiyona bakmaktan kendini alamıyor. Belki de kıskanıyor. Ya da kendini tutuyor. Belki de kendini tutuyordur.

Ama ne? Ne saklıyor?

Bilmiyorum. Chase kulağıma daha fazla talimat fısıldarken bile zar zor odaklanabiliyorum. Sopayı nasıl tutacağımı, nasıl geriye kaydıracağımı, topa nasıl vuracağımı.

Düşünemiyorum çünkü bana çok yakın ve Ryker *bizi* izlemeye çok niyetli ve düşüncelerim çılgınca kontrolden çıkıyor. Belki Ryker da yardıma gelir. Belki bana bir ipucu verir. Tanrım, tüm feminizmin kapıdan dışarı mı uçtu? Birdenbire iki koca adamın bana bir bar oyununu nasıl oynayacağımı öğretmesini istediğimden beri, lanet olsun, kendi başıma öğrenebilirim. Yani, kitaplar var. *Dükkanımda*. Ve YouTube dersleri. Ve...

Ve...

Ve hâlâ ikisinin de *bana* nasıl oynanacağını *göstermesini* istiyorum. *Kendine gel, kızım*.

ıstakayı geri çekip ıstaka topuna vuruyorum.

Ve mor olana yüksek ve tatmin edici bir vuruşla vurarak topu hızla keçeden aşağı gönderir.

Tam köşedeki cebe.

Vay anasını! Başardım! "Tek atışta delik!" Bağırıyorum.

İki çocuk da tezahürat yapıyor, ben de dönüyorum ve Chase bana sarılıyor, Ryker da hemen orada, ben bıraktığımda beşlik çakıyor. Çakıyorum, sonra gözlerimi deviriyorum. "Bana beşlik çakmaktan fazlasını yap," diyorum.

Çenesi sanki bunu tartışmış gibi kıpırdıyor.

"Hadi, Bayan Meraklı'ya bir sarıl. Sana zarar vermez," diye kışkırtıyor Chase.

Ryker ona kafasını koparmak ister gibi bakıyor ama sonra sarılmak için yaklaşıyor ve büyük, güçlü kollarını bana doluyor.

Ryker'dan kaçamak bir nefes çekiyorum. Bu orman kokusu beni biraz vızıldatıyor. Çok sıcak.

Sakalı da öyle. Yanağıma çarpıyor. Bu sakal başka yerlerde nasıl hissettirirdi?

Kalçalarımın arası gibi.

Cevap şaşırtıcı derecede hızlı ve bir ağrı şeklinde gelir.

Güzel. Çok iyi hissettirecek.

Bıraktığında, en iyi gülümsememi takınıyorum. "Oynamaya devam edelim mi?" Diye soruyorum ve umarım sesim kulağıma boğuk gelmiyordur.

Açıklandığı gibi.

Bahse girerim bu aygırlara sürekli kadınlar atlıyordur. Bir hayran ya da klişe olmak istemiyorum.

Birdenbire bana adanmış ikisinin yaşatacağı VIP deneyimi hakkında fanteziler kurmayı bırakmalıyım.

Maçı bitiriyoruz. Flaş haber, ben kaybettim.

Başka bir oyun oynuyoruz ve biz devam ederken ben cesurca bu gecenin amacına dönmeye çalışıyorum - Jasper'ı kışkırtmaya.

Biramı kaldırıp bir yudum aldıktan sonra yere bırakıyorum. "Siksiz Jasper ikinizle bilardo oynamak için aklını kaçırdı."

Chase gülüyor. "Bize korkunç eski sevgilinin yaptığı korkunç şeylerden daha fazla bahset," diyor. "Bu gece senin gecen."

Ryker, "Evet, içindekileri dök," diye ekliyor.

Jasper'ın yaptığı gerçekten korkunç bir şey var. *Onun* dışında. Belki biradan, belki şirketten, belki de benim

Artık öfke. Ya da belki sadece bir geceliğine hayatıma devam etmek istiyordumdur. "Seks konusunda berbattı."

Bir iğne düşse duyarsınız.

YALA VUR EM

Trina

Chase'in çenesi düşer.

Ryker tıslıyor.

"Bu nasıl oluyor?" Chase sorar.

Um. Bilmiyorum. Gerçekten hiçbir fikrim yok. "Emin değilim." Ryker ateş püskürüyor. "Kendisiyle nasıl yaşıyor?"

Chase, "Utanmalı," diye ekledikten sonra yakındaki bir kabini işaret ediyor. "Bu tür bir korku hikâyesi için güçlü bir şeye ihtiyacımız var."

"Tekila zamanı," diyor Ryker, sonra bir garson çağırıyor ve bir tur shot sipariş ediyor.

Servis elemanı gittiğinde, Ryker benden sonra kabine girdi. Daire şeklinde, yani o benim bir yanımda, Chase diğer yanımda.

Kısa bir süre sonra sunucu, ahşap bir tahta üzerinde, tuz ve kireç gibi aksesuarlarla birlikte üç shot getiriyor.

Birlikte yalıyoruz, ateş ediyoruz ve emiyoruz.

Ciğerlerim yanıyor, ağzım ateşler içinde ama içim haklı bir enerjiyle dolu. Kendi çayımı dökmeye hazırım.

Chase sertçe nefes alıyor, kararlı bir şekilde başını sallıyor. "Pekâlâ. Dinlediğim tüm Stephen King'ler beni bu ana hazırladı." Parmağını masanın tahtasına vuruyor. "Hemen şimdi. Korku hikayesini getirin."

Genelde öpüşmem ve söylemem. Hiç kimse sormadı ve çok fazla eski erkek arkadaşım yok. Jasper dışında sadece birkaç tane daha var. Üniversitede bir müzisyenle çıkmıştım. Colin havalı ve rahat biriydi, ve bir çeşit başlangıç erkek arkadaşı olarak işe yaradı. Ama üniversiteden sonra New York'a taşındı. Sonra, uygulamalarda bir heykeltıraşla tanıştım ve o çok eğlenceli ve çok dramatikti, bu yüzden çabuk tükendik.

Sırada Jasper vardı ve ailem pazarlama müdürü olarak güvenilir bir ofis işi olan bu dışa dönük adamı çok sevdi. Jasper ailemle çok iyi anlaşıyordu ve ablamla da harikaydı, neredeyse hepsine yuva kurma, benim yanlarına taşınmamı sağlama ve sonra da bir ev alma *planıyla* kur yapıyordu. Ailemle tanıştığı gece, yakın geleceğinde *daha fazla* bebek bezi değiştireceklerini gördüklerine ve rüyalarındaki bebek pudrası kokusuyla kafayı bulduklarına yemin edebilirim. Ne de olsa, uçarı olan bendim, rastgele bir öğleden sonra parktaki Küçük Dostlar sahiplendirme etkinliğinin önünden geçerken üç ayaklı bir köpek sahiplenmek gibi düşüncesizce şeyler yapan vahşi bir genç, amaçsız bir yetişkine dönüşmüştüm. "Bırak üç bacağı, dört bacaklı bir köpeğe bile bakabilir misin?" Bir yıl önce Nacho'yu eve getirdiğimde Cassie bana sormuştu.

Onun yanıldığını kanıtlamak için onu köpek çevikliği derslerine yazdırdım ve bir ay içinde ilk yarışmamıza katılacağız.

Ama Jasper kendimi toparladığımın gerçek kanıtıydı. Orada, ailemin yaptığını yapan istikrarlı bir adamla birlikteydim. Cassie'nin yaptığını. Artık dağınıklık yok, diye düşünmüşlerdi.

"O iyi biri. Onu sakladığınızdan emin olun," dedi Cassie bana onunla tanıştığı gece.

O istediğinde Jasper'ın yanına taşındım. Yeterince komikti, güvenilirirdi ve benimle yemek yapmayı seviyordu. Televizyonda hokey çıktığında aklını kaçırса ne olacaktı ve seks vasat olsa ne olacaktı?

Jasper yatakta hiç rahat olmadığımı söyledi. Kendimi bırakmam gerektiğini ve sonunda eğleneceğimi söyledi.

Haklı mıydı? Belki Ryker ve Chase bu soruya benim için cevap verebilirler. Bu gece saçmalık yok. Derin bir nefes alıyorum. İşte hiçbir şey. "Yani, seksin kendisi iyiydi," diye başlıyorum, çünkü yeterince iyiydi sanırım. Sadece heyecan verici değildi.

Ryker homurdanıyor. "Her şey dahil simit olmadığında sade simit iyidir. Trafiksiz bir banka gezisi de güzeldir.

Fine seks için değildir."

"Seks olağanüstü olmalı," diyor Chase, sanki tüm ülkenin önünde bir konuşma yapıyormuş gibi. "Beynini uçurmalı. Sana lanet olası adını unutturmalı." Beyninizi uçuracak seks teoride kulağa harika geliyor. Ama gerçekte? Bilemiyorum. Belki de sadece kitaplar içindir. "Peki, sorun neydi?"

Kendinden geçmiş görünüyor, seks sorunlarımla derinden ilgileniyor. Bu çok tatlı.

Ama hala biraz utanıyorum. Belki de ortalama seks benim hatamdı. "Oralla hiç orgazm olamadım. Ön sevişme biraz ortadaydı," diye mırıldandım.

Ya Jasper haklıysa? Ya çarşafların arasında gergin olsaydım? Seks hakkında çok düşünüyorum. "Ama eminim sadece mantıksız beklentilerim vardı," diyorum hemen, geri adım atarak. "Bir geçit töreni bekliyordum. Bir bando. Havai fişekler. Dört Temmuz. Çarşaf kapma, ayak parmaklarını kıvrırma, çığlık çığlığa seks. Her şeyiyle," dediğimde Chase'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Ryker'in boynundaki bir damar atıyor. İkisi de... kızgın ama aynı zamanda tahrik olmuş görünüyorlar? Emin değilim. Belki de sadece iki yabancıya itiraf ettiğim için şok olmuşlardır. Elimi sallayarak geri çekiliyorum, keşke o sözleri geri alabilseydim, keşke o tekila shot'ı da geri alabilseydim. "Eminim ben yaptım. Bu kadarını beklememeliydim. Herhalde çok fazla roman okudum," diyorum, her şeyi bir kenara bırakarak. Asla tek kelime etmemeliydim. Bu bir hataydı. "Köpeğimi kontrol etmem gerekiyor. Aubrey ile birlikte kalıyoruz ve..." Biraz yalnız kalmak istediğimi söyledim. "Hemen döneceğim."

Chase ayağa kalkıyor ve iki adam da bir şey söyleyemeden benim çıkmama izin veriyor.

Kadınlar tuvaletine koşuyorum, keşke *iyi ve sert bir şekilde becerilmek istediğimi* söylemeseydim ve hiç tanımadığım iki adama *avazım çıktığı kadar bağırmasaydım*.

İstediğim iki adam.

ORGAZM ÇÖPÇATANLARI

Chase

Bir sorunumuz var.

Aslında iki sorunumuz var: anlaşma ve yeni arkadaşımızın muzdarip olduğu orgazm kuraklığı.

Ama her şey sırayla.

Bir daha asla bir kadının aramıza girmesine izin vermeme anlaşması. Trina'yı duymadığım anda bakışlarımı Ryker'a çeviriyorum. "Bu korkunç," diyorum kaşlarımı çatarak.

"Yok artık."

"En kötüsü gibi." Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. Eski sevgilimiz Abby'yle ilgili TSSB'yi yeniden yaşıyorum. Ryker'ın Trina'dan hoşlandığını fark ettiğimden beri, ki bu onunla tanıştığımız andan itibaren oldu, geçmişe dönüşler yaşıyorum. Kuşkusuz, o bu kadar ilginç, eğlenceli ve seksiyken anlaşmayı her saniye ön planda tutmak zor oldu.

Ama içimdeki çapkını dizginlemeye çalıştım. İçimdeki büyücüyü bir kafeste kilitli tuttum. Yine de sorunla başa çıkmanın zamanı geldi. "Bu çocukluğumuzdaki mantık problemlerine benziyor," diyorum. "Bir tren ormanın içinden geçiyor ve etrafta kimse yok. Hayatta kalan kimse olmadığında ve acil serviste bir doktorla karşılaştıklarında ne kadar hızlı gidiyordur?"

Ryker uzun bir nefes verir. "O mantık problemi öyle değil. Bu on mantık probleminin bir araya gelmesi gibi bir şey."

Şimdi anladı. "Evet. Demek istediğim tam olarak bu. Karşı karşıya olduğumuz durum bu. Ve kolları sıvayıp bunu çözmemiz gerekiyor" diyorum. Her şeyi masaya yatırmalıyız. Benim ona olan ilgimi, onun bana olan ilgisini, sonra ikimiz de açıkça onun haraççısı olarak gönüllü olamıyorken ihtiyacı olan bir kadına nasıl yardım edebileceğimizi.

Bu en yüksek mertebeden bir bilmece. "Yazı tura atmamızı mı öneriyorsun?"

Alay ettim. "O bir arabanın yolcu koltuğu değil. Bir kadına pompalı tüfekte ateş edemezsin."

"Güzel. Çünkü bunu söylediğini sanıyordum," diyor omuzlarını biraz gevşeterek.

Sonra aklıma geldi. "Bekle. İkimizin de aynı şeyden bahsettiğini sanıyordum. Ben anlaşımadan ve yardım edemememizin ne kadar korkunç olduğundan bahsediyordum."

Ryker tereddüt ediyor, sonra şöyle diyor: "Hiç iyi bir orgazm yaşamamış olmasının ne kadar korkunç olduğundan bahsediyordum. Anlaşmayı kabul ediyorum."

"Ben de."

Bir yıl önce Ryker sezon dışında bir kafede Selena adında bir kızla tanışmış. Bana daha sonra anlattığına göre, bulmaca çözüyormuş ve Selena hemen yanına gelip yardıma ihtiyacı olup olmadığını sormuş. Zor bir ipucunu meydan okuma olarak atmış. Bir de ne görsün, kız anlamış. Ona hemen çıkma teklif etmiş -ki bu onun için nadir bir durum- ve kız da evet demiş. İlk başta ben dahil kimseye söylemedi. Ama annem ve küçük kardeşlerimle Avrupa'da tatildegdik, yani büyütülecek bir şey yoktu. Prag ve Paris'te dolaşırken, yufka yürekli arkadaşım hızlı ve sert bir şekilde düştü ve kısa süre sonra bunu mesaj yoluyla duydum. Antrenman kampından birkaç hafta önce döndüğümde, yardım için 5K yarışına ev sahipliği yaptığım parkta Abby adında muhteşem bir kızla tanıştım. Benimle sohbet etti ve ertesi gün koşuya çıkmayı teklif etti.

Aynen öyle.

Sabahları birlikte çalışırken çok eğleniyorduk, sonra da yatak odasında çalışırken çok eğleniyorduk.

Bir gece onu Hayes Valley'de bir kaldırım kafesine yemeğe götürdüm. Bir fotoğrafımızı çektim, sosyal medyada paylaştım ve

gece için onu eve götürdüm. Şehirdeyken yaptığım gibi.

Ertesi sabah Ryker spor seansımıza gelmedi.

Ona mesaj atıp ne olduğunu sorduğumda, *sen bilirsin* dedi.

Hayır, yapmadım.

Ama günlerce benimle konuşmadı bile, ta ki sonunda "*Sen Selena'yı beceriyorsun*" diye patlayana kadar.

"Ne? Hayır, onun adı Abby," dedim.

"Saçmalık, o Selena. Fotoğrafını feed'inde gördüm ve ona aşık olduğumu biliyordun. Senin derdin ne lan?"

Asıl soru *onun* neyi olduğuydu.

Meğer ikimize de sahte isimler vermiş ve aynı anda dört erkekle birden çıkıyormuş.

Onunla yüzleştüğimde güldü ve "Erkekler bunu yüzyıllardır yapıyor. Nasıl bir his?"

Bok gibi.

Gülümsedi, el salladı ve hikayesini bir podcast'te anlatarak sosyal deneyine *Flört Deneyi* adını verdi.

Gerçekten eğlenceliydi. Tek kurtarıcı yanı isim vermemesi oldu, böylece kandırılanlardan biri olduğumuz asla ortaya çıkmadı.

Ama en kötüsü, her şey olup bittiğinde kendimi ne kadar boktan hissettiğimdi - her yönden boktan. Ryker bana sebepsiz yere kızdığında çok sinirlenmişim. Sonra ne yaptığımı düşündüğünü öğrendiğimde dehşete düştüm.

Daha da mı kötü? Birkaç günlüğüne en iyi dostumu kaybettiğimi sandım. Berbatı.

Bu yüzden bir anlaşma yaptık: Bir daha hiçbir kadının arkadaşlığımızın arasına girmesine izin vermeyeceğiz. Barlara gidip güzel kızlara göz koymuyoruz. Artık isimleri ve yüzleri karşılaştırıyoruz. Ben kazık yemek istemiyorum, onun da gözünün boyanmasını istemiyorum.

Çoğunlukla, ikimiz de başkasının kadınına aşık olmanın getireceği dramı istemiyoruz.

Geçin.

Ayrıca, hokeyle çıkıyorum, romantizm yaşıyorum ve evliyim. Yaşamamın tek yolu bu, özellikle de babama anneme, Jackson'a, Gavin'e ve Trevor'a bakacağıma söz verdiğimden beri. Ben emekli olana kadar romantizm arka planda kalabilir. Babamı hayal kırıklığına uğratmayacağım. O adam benim en büyük

ve son günlerinde ona verdiğim sözü bozmayacağım.

Ama Ryker'la şu anda anlaşmadan bahsettiğimize göre, dostumun bilmesi için tekrar söyleyebilirim. Gözlerinin içine bakıyorum. "Bak, Abby konusunda hâlâ kendimi kötü hissediyorum," diyorum içtenlikle, çünkü bu karmaşa onun için benim için olduğundan çok daha zordu. Ryker o şarlatana gerçekten aşıktı. Ben sadece eğleniyordum.

Ryker başını sallayarak beni tekrar temize çıkarıyor. "Biz iyiyiz dostum. Yemin ederim. Ve başıma gelen en güzel şey ikinizin fotoğrafını görmek oldu."

Bir elimi çenemde gezdiriyorum ve bu yeni komplikasyona odaklanıyorum. "Ve bak, Trina için yanıp tutuştuğunu biliyordum. Onunla daha önce tanıştığımızdan beri biliyordum. Eğer onun peşinden gidip neler olacağını görmek istiyorsan, anlarım. Huysuz, çirkin kıcığandan hoşlanıp hoşlanmaması ona bağlı olduğu için av tüfeği çağırmak yok. Ama bu anlaşmayı bozmaz, çünkü bu konuda konuşuyoruz. Geri adım atmaktan mutluluk duyarım," diyorum.

Ryker alay ediyor. "Ne demek *biliyorsun*?"

Suratımı asıyorum, *hadi ama, benim*. "Adını unuttun çünkü gözlerini ondan alamıyordun."

Ryker bir ejderha gibi ofluyor. Yakalandı. Ama hemen toparlanıp beni işaret etti. "Tencere. Kettle."

"Ne?" Başımı eğerek sordum. "Bütün gece soğukkanlı davrandım."

"Ona Bayan Kitap Bebeği lakabını vermek mi? Omzunu okşamak? Diş macunu yarışmasını kazanmaya çalışıyormuş gibi mi gülümsüyorsun?" Gülüyorum. "Sadece onu eğlendiriyorum."

"Yalancı," diye mırıldanıyor ama taş gibi yüzünde bir sırıtma var.

"Peki," diye yumuşuyorum, ben de gülümsüyorum. "O harika ve muhteşem biri. Ama onun durumu hakkında kendimi çok kötü hissediyorum. Ona yardım etmeliyiz. Yapabileceğimiz bir şeyler olmalı. Varsayımsal dersler mi? Vibratör alışverişi?" Önerdim ama bunlar başarısız oldu. Birkaç saniye daha düşündüm, ta ki aklıma bir fikir gelene kadar. "İyi bir erkek bulmasına yardım etmeye çalışsak nasıl olur? Bencil bir pislik olmayan birini?"

"Yani onun çöpçatanı olmamızı mı istiyorsun?" Sesi son derece şüpheli geliyor.

"Belki," diye teklif ediyorum, bir şeyler yapmak için yanıp tutuşuyorum. "En kötü fikir bu mu? Bir kadının yatakta acı çektiğini

görmekten nefret ediyorum. Şöyle olabiliriz... orgazm

öpatanlar."

Bir boğaz temizlenir. "Ya da... Başka bir fikrim var." Trina geri döndü.

HER ŞEY SIMIT

Trina

Bunu yapabilirsin.

Sen belalı, kitap düşkünü bir bebeksin.

Ne istiyorsan iste.

Ama Chase önce davranıp bakışlarını bana çeviriyor, kahverengi gözlerinde suçlu bir ifade var. "Merhaba," diyor çekingen bir tavırla, ama sanırım asıl söylemek istediği *ne kadarını duydu?*

Cevap mı? *Yeterince*. Yeterli olduğunu duydum.

Biraz yalnız kalmak ve evet, köpeğimi kontrol etmek için tuvalete gittim. Aubrey'e kısa bir mesaj attım ve ***Nacho'nun çok iyi olduğunu öğrendim, şimdi gidip ikisini de becer ve sabah rapor ver.***

Okaaaay.

Bu da bir sonraki sorunun cevabıydı: Bu ağrı konusunda ne yapmalıydım? Bir elimi Chase'in saçlarının arasından geçirip diğerini Ryker'in kıllı çenesinde gezdirmek için duyduğum bu nereden geldiği belli olmayan arzu? Aralarında sıkışıp kalma arzusu?

Belki de çok fazla kitap okudum. Hayalini kurduğum gibi bir gecenin gerçek hayatta olmasına imkan yok.

Ama sonra köşeyi döndüğüm ve Chase'in Ryker'in benden hoşlandığını bildiğini söylediğini duyduğum ana geri sarıyorum ve sonra Chase'in aynı şeyi Ryker'a itiraf ettiği ana.

Evet, bunu yapmak için yeterince şey duydum.

Belki de şansını denersen böyle geceler olur. Belki de böyle geceler düşüncesiz insanların başına geliyordur. Üç bacaklı köpekleri evlat edinen, daha önceki tek deneyimleri online kitap kulübü işletmek olduğu halde kitapçılara iş başvurusunda bulunan ve eski sevgililerinin VIP biletlerini çalan kadınların başına gelir.

İki erkeğin beni yatağa atmasını isteyeceğimi hiç düşünmemiştim. Ama şimdi bu çılgın fikirleri aklımdan çıkaramıyorum.

Yap hadi.

Sinirden boğazım kurudu, bu yüzden oturmak istediğimi belirtiyorum. Chase çıkageliyor ve ben de bir kez daha Ryker'in yanındaki kabine kayıyorum. Suyumdan hızlıca bir yudum alıyorum. Chase saniyeler içinde geri dönüyor ve ben onların arasına girdiğimde hava şarj oluyor. Enerji çatırdıyor. *Düşüncesiz olan sensin.* "Fikrime gelince," diyorum, kalbim çok hızlı atıyor.

Chase gözle görülür şekilde yutkunuyor.

Ryker sertçe nefes alıyor. "Senin fikrin ne?" diye homurdanıyor, sesinde seks var.

Maçta bir pankart açtın. Kendi pankartını aç. Bayrağını dalgalandır, kızım.

Derin bir nefes. "Bence siz benim orgazm eşleştircilerim olmalısınız," diye geveledim, bir şekilde utançtan ölmeden bunu söyleyebildim.

"Detaylandır," diyor Ryker, ilk konuşarak beni şaşırtıyor. Yine de gözlerinde ateş var. Belki de bu onu ateşliyordur.

Ben de öyle.

Önce altın saçlı adama, sonra da sakallı olana bakıyorum, onlara duyduğum ikiz arzularımdan cesaret alarak. "Peki ya... siz ikiniz bana sade bir simit yerine her şey dahil bir simit yemenin nasıl bir şey olduğunu gösterseniz?"

Sonra, herhangi bir karışıklık olmaması için, sağ elimi Ryker'in büyük kalçasına, sonra da sol elimi Chase'inkine koyuyorum.

Ryker keskin bir nefes alır. Chase kısık bir inilti çıkarıyor.

Sonra ekliyorum, "İkiniz de."

Birkaç uzun saniye boyunca sessizlik oldu. Baş döndürücü, vızıltılı bir sessizlik. Chase elimi kendi eliyle kapattı. Bu iyiye işaret olmalı. Ama parmaklarımı sıkıyor ya da birbirine geçirmiyor. Onun yerine

yüzünü bana çevirdi, gözleri ciddiydi. "Mesele şu ki... Samuels ve ben aramıza bir kadının girmesine izin vermeyeceğimize dair bir anlaşma yaptık," diyor.

Oh kahretsin. Olamaz.

Kendimi böyle ortaya atarken ne düşünüyordum? *Çok zekice, Trina. İlk kez bir spor maçına git ve iki sporcuya teklifte bulun. Muhtemelen her zaman böyle sapıkça seks teklifleri alıyorlar.*

"Ve buna sadık kalacağız," diyor Ryker, tam ve mutlak bir aptal olarak kaderimi mühürleyerek. Bir durumu benim kadar yanlış okuyan biri daha var mı?

Benim bir puck tavşanı olduğumu düşünüyorlar. Ben bir puck *tavşanıyım*.

Sanki yanmışım gibi, Jasper'ın sadakatsizliği hakkında dünyanın en kötü yalanlarını uydurduğu zamankinden daha aptal hissederek ellerimi onlardan çekiyorum. Çünkü bu an tamamen benim hatam. Bu korkunç duyguyu, ne bileyim, bir basın etkinliği kapsamında bu gece beni eğlendirmek zorunda olan iki adama tamamen saçma bir soru sormayarak önleyebilirdim.

Beni kendi isteğimle çıkarmadılar.

Yapmak zorundaydılar.

Bu işi fena batırdım. Özür dilemeliyim. Sonra, ideal olarak, kanatlanıp çok çok uzaklara uçmalı, köpeğimle kanepeye kıvrılmalı ve bir daha asla insan olmamalıyım.

Bakışlarımı indiriyorum, telefonuma sarılıyorum, çantamı kapıyorum ve hızlıca kaçmaya hazırlanıyorum.

"Önemli bir şey değil," diyorum, ellerime bakarken gülmeye zorluyorum ve kafamın üzerinden birbirleriyle bir şeyler konuştuklarını hissediyorum. Erkek şifresi ya da her neyse. Yine de gitmem gerekiyor. "Sadece eğleniyordum. Söylediğim için özür dilerim. Önemli bir şey değil. Öyle demek istemedim."

Ryker araya giriyor.

"Whoa." "Vay ne?"

Yine de bana bakmıyor. Chase'e bakıyor ve yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Gördüğüm kadarıyla, bu çok kolay bir cevabı olan mantık problemlerinden biri, Weston."

Chase kendi gülümsemesini takas eder. "Sen ne bilirsin ki? Ben de aynı şeyi düşünüyordum, Samuels."

Ne hakkında konuşuyorlar? Önce birine, sonra diğerine bakıp onları okumaya çalışıyorum.

Chase şimdi bana ayna tutarken sırtışı genişliyor, bir elini kalçamdan aşağı kaydırarak tenimi daha da ısıtıyor. Nefesimi tutuyorum, kirli umudun tekrar yükselmesine izin vermeye cesaret ediyorum. "Paylaşmak bu anlaşmayı bozmaz, değil mi Samuels?"

Arkadaşlıkları o kadar önemlidir ki, bir anlaşma ile buna öncelik verirler. Bu takdire şayan ve aynı zamanda seksi.

"Ama paylaşım iyi mi?" Koltuğumun kenarında soruyorum.

Ryker, "Bana göre paylaşmak önemsemektir," diyor ve ben alevler içinde kalıyorum.

"Demek istediğim, kesinlikle aramıza *giriyorsun*," diyor Chase, sesi hararetle dolu.

"Bununla iyi misin, Trina?" Ryker parmaklarını kolumdan aşağı, bileğime, avucumun üstünden geçirerek soruyor.

"Daha önce hiç böyle bir şey yapmadım ama bu konuda çok çok iyiyim," diyorum nefes nefese.

Bana ne yapıyorlar? Titreşiyormuşum gibi hissediyorum. Aralarında bir diyapazon gibiyim. Bir sonraki hamleyi yapmalarını bekliyorum.

Ve yapıyorlar.

Tam burada, kabinde, Chase eğiliyor ve saçlarıma bir öpücük konduruyor. Ryker sakalını yanağıma sürüyor.

"Aramıza gel," diyor Chase, ipeksi bir yumuşaklıkla. "Çok, çok yakında," diye ekliyor

Ryker, o çakıllı ses tonuyla.

Hesabı ödeyene kadar erimiş oluyorum ve bir simit yemeye hazırım.

PAYLAŞIM BOŞLUĞU

Ryker

Anlaşmalar vardır ve sonra da provizyonlar. Boşluklar da diyebilirsiniz. Bu paylaşım boşluğu tüm zamanların en iyi şartıdır.

Trina arkadaşına mesaj atmak için geri çekilirken, Chase ve ben hesabı kasada ödüyoruz. Lafı dolandırmaya gerek yok, bu yüzden görevlinin kredi kartımla dönmesini beklerken Chase'i kenara çekip açık sözlü bir soru soruyorum. "Bunu daha önce hiç yapmadığına göre, nasıl olmasını istediğine dair bir fikrin var mı?"

Abby sonrası dönemde kiminle görüştüğümüz konusunda açık olsak da, geçmiş deneyimlerimizin bir özetini asla yapmadık ve yapmak da istemiyorum. Bu kişisel bir şey. Birkaç kez üçlü yaptığımı bilmesine gerek yok. Ben her zaman üçüncü taraf oldum - mevcut bir çiftte bir geceliğine davet edilen adam, genellikle bir kadının doğum günü ya da başka bir şey için aklını başından almak için. Birbirlerine karışmadıkları için benim işime geliyordu.

Ve bu durumlarda, genellikle onunla nasıl oynamamı istediklerini planladıkları için ikisinden ipuçlarını aldım.

Bu bende de işe yaradı. İlgi odağı olmak istemiyorum. -Hokey maçından önce ya da sonra değil, yatak odasında da değil. Ama birlikte olduğum kadının kendini muhteşem hissetmesini isterim.

"Düşünüyorum," diye cevap veriyor Chase, sonra bir dakika sessiz kalıp uzaklara bakıyor. Aynı takımda oynamıyor olsak da

Geçmişte olduğu gibi şimdi de. Buzda ya da soyunma odasında liderliği ele almadan önce gözlerinde bu bakış var.

Bir nefes verdikten sonra kendinden emin bir şekilde bana döndü. "Onun ne istediğine bağlı olarak bunun nasıl sonuçlanabileceğine dair birkaç fikrim var. Genel olarak, kafamda canlandırdığım şekliyle, hokeyde gol atmak gibi olmalı. Bazen asist yaparsınız, bazen de golü atarsınız. Sadece değiş tokuş yapacağız."

"Ve kazanmak için beynini uçur," diyorum kararlı bir baş hareketiyle. "İki kez."

Alay ediyorum. "Çıtay bu kadar düşürme Weston. Erkeklerden daha fazla Os'a ihtiyacı var."

"İyi noktaya değindin. Hadi yapalım," diyor ve gecenin geri kalanında birkaç fikir daha değiş tokuş ediyoruz.

Hokeyde olduğu gibi, üçlü bir maç için de bir oyun planına ve temel kurallara ihtiyacınız vardır.

Ve onun ne isteyip istemediğini bilmemiz gerekiyor.

Limuzine bindiğimizde, yine yan taraftaki koltuğa oturmadım. Onun yanına oturuyorum, böylece tam da olmak istediği yerde, ikimizin arasında kalabiliyor. "GR'leri ayarlamalıyız," diyorum ve doğrudan zevk işine dalıyorum.

Trina birkaç kez başını sallıyor, belki de heyecan ve korku karışımı bir duyguyla gözlerini kocaman açıyor. İkisi de ateşli. Ona endişelerini unutturmak ve yatakta kendini bırakmak için sabırsızlanıyorum.

Ama şoför bölmeyi indiriyor. "Böldüğüm için özür dilerim. Seni şimdi nereye götürmemi istiyorsun?"

Doğru ya. Bir varış noktası yardımcı olabilir. Trina bir arkadaşında kaldığını söyledi. "Yarın yer döşemelerimi yaptıracam, o yüzden bir sürü mobilyanın yerini değiştirmek zorunda kaldım. Dağınıklıktan nefret ettiğim için, "Evim dışarıda," dedim. Bir kadını eve getirip dağınıklık görmek istemem. Bu kabalık olur.

Chase adama Pacific Heights'taki evinin adresini verir, sonra bölmeyi kaldırır ve başını eğerek Trina'ya doğru bakar. "Temel kurallar. Önce bayanlar."

Trina parlak dudaklarını aralıyor -parlaticısını tekrar sürmüş- ama alışılmadık bir şekilde sessiz. Bunun söyleyecek bir şey bulamamaktan kaynaklandığını sanmıyorum. Yeşil gözlerinin ne kadar geniş olduğuna bakılırsa, beyninin iğrenç görüntülerle dolup taşığından şüpheleniyorum.

"Şey, sanırım ilki... siz ikiniz birbirinize dokunmaktan hoşlanıyor musunuz?" Sorusunda herhangi bir amaç yok, sadece merak.

Ve bu iyi bir soru. Ama cevaplaması kolay. "Hayır," diyorum, aynı anda Chase de "Hayır. Senin için sorun olur mu?" diye cevap veriyor.

Suçlayıcı değil. Sadece onu yokluyor.

"Hiç sorun değil," diyor, sesi hafif. "Yani, eğer bunu yapmak isteseydin, sorun olmazdı. Ama benim için sorun yok..."

"İlgi odağı," diyorum. Yüzünü eğiyor. "Evet."

"Olacaksın," diyor Chase kendinden emin bir şekilde. "Bu gece tamamen seninle ilgili.

Her kirli fantezi. Sana vereceğiz. Öyle değil mi Samuels?"

Parmağımı çenesinin altına sokarak gözlerimle buluşmasını sağlıyorum. "Utangaç olma. Ne istiyorsan söyle. Bunu duymak beni zorluyor."

Chase, "Evet, ne yapmamızı istediğini söylediğinde çok ateşli oluyor," diye ekliyor ve Trina ürperdiğinde, bizimle, bedenlerle ve kelimelerle çevrili olmayı sevdiğini anlayabiliyorum.

Bana dönüyor, o seksi gözlüklerinin arkasından bakıyor, sonra sakalımı okşamak için elini uzatıyor. Kahretsin evet, eli iyi hissettiriyor. Kısık bir inilti çıkardım.

"Bu sakal beni tahrik ediyor," diyor fısıltıyla, biraz şaşırmış gibi.

Ve onunla ne yapmamı istediğine dair çok iyi bir his var içimde. "Kalçalarında hissetmek ister misin?" Diye soruyorum, sonra çene çizgimi sıcak bir saniye boyunca yüzüne doğru çırpıyorum. "Bacaklarını ayırıp seni yalayıp yuttuğumda mı?"

Nefesi kesiliyor. Umutsuzca bir "evet" diyor, sonra dikkatini Chase'e çevirip onun eline bakıyor ve parmaklarını onunkilerin arasından geçiriyor. "Ellerin beni tahrik ediyor," diye ekliyor, sesi biraz büyülenmiş gibi çıkıyor.

Kalçalarını ileri geri oynatıyor, sol kalçasını bana, sağ kalçasını ona dayıyor. "İkinizi birden hissetmek beni gerçekten heyecanlandırıyor," diyor.

"Birileri etrafının erkeklerle çevrili olmasını istiyor," diye gözlemliyorum. "Ben istiyorum," diyor.

Tanrım, o iğrenç bir zevk. Ve ben burada yanıyorum.

Eğilip o güzel ağzının tadına bakmaya o kadar hazırım ki. Onun inlemelerini ve iç çekişlerini dilimde yakalamak için

benim ellerim ve onun elleri, onun yemyeşil kıvrımlarında dolaşıyordu.

Ama bir elini göğsüme, diğerini Chase'inkine koyuyor. "Yine de tam bir erkekviç için hazır olduğumu sanmıyorum," diyor.

Kıs kıs gülüyorum.

Chase de gülmekten kırılıyor.

Trina alçakgönüllülükle çenesini kaldırıyor. "Okuduğum kadarıyla, bunun için biraz çalışman gerekiyor. Ayrıca, ben hiç-"

Duruyor, sanki kelimeleri takılmış gibi.

Chase, çok yardımsever bir adam, düşüncayı bitiriyor. "Tatlı, ıslak amına bir sik gömülürken aynı anda götüne de bir sik mi girdi?" Açık sözlü tonu, şoföre nereye gideceğini söylerken kullandığı tonla aynı ve *sola dön, sonra sağa dön* gibi müstehcen kelimeler duymak komiklik sınırında.

"Şey, Bay Pis," diyor yeni bir lakap takarak. "Bu gece Ping-Pong oynamadığımız gibi, ben de hiç çift ding- dong oynamadım. Ya da bir-" Durdu, dudakları yukarı kıvrıldı, seksi bakışları benim zorlanan ereksiyonuma, sonra da onun bariz ereksiyonuna kaydı. "Kıçına bir yangın hortumu."

Yanağına bir öpücük daha bırakıyorum. "O süslü kelimeleri kullanarak iyi iş çıkardın," diyorum kuru bir sesle.

Chase parmak eklemlerinin arkasını kızın yanağında gezdiriyor ve "Çifte penis dışında İki Erkek Menü'sünden sipariş edebileceğin bir sürü şey var. Bırak listeyi ben halledeyim."

"Sanki bana şefin spesiyalini veriyormuşsun gibi"

diyor. Bu benim için de işe yarıyor. Chase sahneyi yönetiyor.

Ama daha da iyisi Trina'nın tüyler ürpertici bir şekilde "Beni şimdi öpebilir misiniz? Burada ölüyorum."

Chase bana doğru baktığında, gülümsemesi kayboluyor. Tam bir iş adamı. "Onu güzelce ve yavaşça öp ve ıslat."

Evet, istediğim emirleri vereceğini hissediyordum. İlk benim gitmem için. Trina yüzünü bana çevirdi, dudakları ayrılmıştı. Dudaklarını yalıyor, ben de yanağını okşuyorum, başparmağımla çenesini sıkıca okşuyorum, onu kızdırıyorum ve iç çekmesini sağlıyorum.

Birkaç saat önce bu arabaya sinirli bir şekilde bindim. Gecenin geri kalanına lanet ettim. Onu bu kadar çok istemekten nefret ediyordum.

Şimdi, onun kalbi, cazibesi ve güzel cesaretiyle, yepyeni bir şekilde heyecanlandım, ona çığlık attırmak için bembeyaz bir kararlılıkla yanıp tutuşuyorum. Dudaklarımı onunkilere değdiriyorum ve o şaşırmış gibi bir ses çıkarınca öpücüğü derinleştiriyorum. Dilimi parlak alt dudağının dolgunluğu boyunca gezdiriyor, nazik ısırıklarla alay ediyorum.

Her biriyle birlikte inliyor. Yumuşak bir nefesle dudaklarını daha da aralıyor ve bunu yaparken boğazının arkasından küçük bir soluk yayılıyor. Ses vücudumdan aşağı yuvarlanıyor, her yerimi alevler sarıyor. Altımda o kadar narin, dudaklarını tanıdıkça o kadar yumuşak ve uysal.

Ağzını keşfetmek için zaman ayırırken, Chase'in elini görmek yerine hissediyorum. Parmaklarını boynunun kenarında gezdiriyor. Titriyor ve bu daha da seksi. Onu taklit ettiğimde öpücük daha da sıcaklaşıyor, yüzünü bırakıyorum, elimi boğazından aşağıya, göğsüne doğru sürüklüyorum, dolgun göğüsleriyle alay ediyorum.

Göğüslerinin tepesine ulaştığımda ağızma doğru nefes nefese geliyor. Gözlerimi açıyorum ve vay canına. Öpücük sarhoşu olmuş, yeşil gözleri özlemle parlıyor.

Chase bana Trina'nın üzerinden konuşarak, "Onu çalıştır, Samuels," diyor ve Trina sırtını kamburlaştırıyor.

Onun *hakkında* konuşmamızdan hoşlanıyor. Ben de öyle. Arkadaşım da öyle. Ama ben de kendi işimi yapmayı severim. Onun emirlerine tam olarak uymuyorum. Onun baştan çıkarıcı ağızına dönmeden önce sakalımı yanağına sürüyorum, nefesler ve titremeler çıkarıyorum.

"Mmm. Seni nasıl yiyeceğime karar veremiyorum. Seni yatağa yatırıp yüzümü bacaklarının arasına mı gömeceğim?" Tüylerimden bir tutam. "Ya da seni duvara yaslayıp dizlerimin üzerine çökeceğim." Çenemi yanağına sürüyorum.

"Bir bacağını omzuna atıyorsun," diye ekliyor Chase, resmettiğim görüntünün baştan çıkarıcı ritmine kapılıyor.

"Ya da sırtıma çık ve sana yüzüme oturmanı söyleyeyim," diye mırıldanıyorum kirli sakalımı ona bir kez daha değdirerek.

Ağlamaklı bir iniltiyle başını arkaya yaslayıp boynunu geriyor. "Öp beni," diye talep ediyor şimdiye kadarki en seksi, en muhtaç fısıltıyla.

Chase devralıyor, şiş dudaklarını öperken ben de bir elimi formasının kumaşının üzerinden kaydırarak bir göğsünü sıkıca kavriyorum. Chase

diğerini yoğurur.

Peki ya bizim kız? Koltukta kıvranıyor. Öpücüğün içinde kaybolurken, bir elimi bacaklarının arasına kaydırıyorum. Avucumun içine bastırıyor, aceleyle ve açlıkla, açıkça ona verdiğimizden daha fazlasını istiyor.

Bu gece onu zevke boğacağız.

İkisi de nefes nefese kalana kadar onu öperken kot pantolonunun düğmesiyle oynuyorum. Ben bir düğmeyi açıp sert parmaklarımı onun yumuşak etine sürterken, Trina sonunda ondan uzaklaşıyor. Gözleri parlıyordu. "Chase'in evine gittiğimizde," diye başlıyor, nefesini tutarken.

"Evet, bebeğim?" diye soruyor.

Bana bir bakış. Ona bir bakış. Bir nefes. "Bana ne olacağını söyleme. Sadece şaşırt beni."

Evet, artık bu taraftar etkinliğinden nefret etmiyorum.

KOLLARIMDAKİ SIR

Trina

Chase'in California Caddesi'nin pitoresk bir bloğundaki geniş evinin kapısı kapandığında, onlarla geçireceğim bu geceden ne bekleyeceğimi bilmiyorum. Ve bu beni heyecanlandırıyor. Gerginim, hücrelerim elektrikle çatırdıyor.

Hızla ayakkabılar kayboluyor, çoraplar yok oluyor ve hepimiz ceketlerimizi kapının yanındaki sandalyeye bırakıyoruz. Chase bana San Francisco'ya bakan tavandan tabana pencereleri olan geniş oturma odasında rehberlik ediyor.

Manzaralı seks. Evet, lütfen.

Ama menüde bu var mı? Kanepeden mi başlıyorlar? Orada bana ne yapacaklar? Nabzım heyecanla yükseliyor.

"Onu duvara yasla. Boynunu öp. Kotunu çıkar.

Ben biraz melodi çalacağım," diyor Chase umursamaz bir şekilde Ryker'a.

Ürperiyorum. Chase'in her şeyi planlaması ve talimatlarını bu kadar rahat bir şekilde vermesi, bunu daha önce yapıp yapmadığını merak etmeme neden oluyor. Ama çoğunlukla yapıp yapmadığı umurumda değil. Şu anda tek umursadığım onlar ve ben.

Limuzindeki o on dakika hayatımın en ateşli anlarıydı. Nasıl daha iyi olabileceğini hayal bile edemiyorum.

Ama bence olacak ve ben bunun için buradayım.

Işıklar alçak, açık tuğla duvarları gölgeliyor. "Gözlüklerini çıkar. Ellerini duvara yasla" diyor Ryker.

Kırmızı çerçevelerimi çıkarıp masanın üzerine koyuyorum. Onlar olmadan da yeterince iyi görebiliyorum. Ona baktığımda, mavi gözlerinin kirli işler yaydığını söyleyebilirim. Vermek zorunda olduğu şeyi istiyorum, bu yüzden etrafında dönüyorum, emirlerini takip ediyorum.

Yaklaşarak beni tuğla duvara yasladı. Bileklerimi sıkarak kollarımı tuğla boyunca yukarı kaydırıyor, beni zahmetsizce sabitlerken boynumu öpüyor.

Onun merhametine kalmıştım ve güçlü bir elini iki bileğime doladı. Bağlanmak için bir sapkınlığım mı var?

Kızım, iki adam tarafından anlamsızca becerilmek üzeresin. Hiç bilmediğin kadar çok sapkınlığın var.

Ve bu hokey yıldızlarının hepsini benim için açmasını istiyorum.

Başımı eğerek, mutluluğun her saniyesinin tadını çıkarıyorum. "Mmm," diye mırıldanıyorum Ryker boynumun arkasına aç bir şekilde öpücük üstüne öpücük bırakırken.

Bir yerden müzik başlıyor, Ryker dizlerinin üzerine çöküp iri ellerini etrafıma doluyor ve pantolonumun düğmelerini açıyor, sonra da soyuyor.

Kalbim boğazıma tırmanıyor. Sağ ayak bileğime dokunuyor. Kaldırıyorum ve önce bir bacağımdan, sonra diğerinden kotu çıkarıyor.

Üzerimde sadece Chase'in forması ve üzerinde papatya çiçekleri olan gök mavisi bir çocuk şortu var - artık yüzde yüz işe yaramaz bir şort.

Sırılsıklam olmuşlar.

Ryker ayağa kalkarken ayakları ahşap zemine sürtünüyor ve büyük bir elini bir yanağını örten kumaşın üzerinde gezdiriyor. Sonra diğerini.

"Kıçı hakkında ne düşünüyorsun? Şaplak atmak için mükemmel, değil mi?" Chase beni değerlendiriyormuş gibi soruyor. Basın için gülümseyen o tatlı, çekici adam gitmiş.

Hava karardıktan sonra tamamen alfa oluyor, bana ve arkadaşına hükmediyor. Bu beni şaşırttı. Kara kara düşünen, huysuz adamın kararları vermek istemesini beklerdim. Ama Ryker, Chase'in şefçilik oynamasına izin vermekten memnun görünüyor. Belki de onların olayı budur? Üçlü yollarını böyle mi yürütüyorlar?

Hayır. Dur. Üçlü profesyonel olup olmamaları önemli değil.

Aslında, öyle olsalar daha iyi olur.

O ana, bedenime odaklanıyorum.

Ryker etimi sıkıyor, sonra arkadaşına, "Bu kışa şaplak atmaya bayılacağından eminim. Ama en iyisi önce bunları çıkarayım."

Benim hakkımda konuşma şekilleri beni yaramaz oyuncakları gibi hissettiriyor. Ve ses tonları -neredeyse burada değilmişim gibi- karnımdaki ateşin alevlenmesine neden oluyor.

"İyi fikir," diyor Chase, sesi şimdi daha yüksek. Bir adım ötemde ve bana ulaştığında saçlarımı ensemden çekip beni öpüyor - Ryker külotumu çıkarırken ağzı açık bir okşayış. İçimden çıkıyorum ve yarı çıplak ama cırılçıplak kalıyorum.

Ryker bir yanağımdan tutup beni kabaca çekiştiriyor, Chase de diğer yanağıma sıkıca kavıyor. Vücutları beni iki yandan kuşatıyor. "Bahse girerim kalçalarının arası ağrıyordur," diyor Chase, neredeyse alay eder gibi, sanki zevkimi avucunun içinde tutmanın tadını çıkarıyormuş gibi. Kulak mememi öpüyor, dilini üzerinde gezdiriyor. "Öyle mi, bebeğim? Ateşli ve açgözlü müsün?"

Dizlerimin bağı çözüldü. Ve daha da ıslanıyorum. "İslandım."

"Eminim o tatlı kedi çok güzel ve kaygandır," diye ekliyor ve kışımı daha sert sıkıyor, sonra omzumu ısırıyor.

"Aman Tanrım," diyorum kısırılmaktan inleyerek, ama aynı zamanda inleyerek.

Chase büyük bir el kaldırır. "Ellerimi sevdiğini söylemiştin. Onlarla ne yapmamı istiyorsun?"

"Şaplak at bana," diyorum, arzumun gücü karşısında kendime şaşıracak. Şeytani bir sırıtişla, "Ben de öyle düşünmüştüm" diyor.

Kışımı tokatlıyor ve acı ve zevk içimde dalgalanırken "tanrı evet" diye haykırıyorum.

"Seni azdırıyor, değil mi?" Ryker soruyor.

Kukum cevap olarak daha da ıslanıyor, sonra iç uyluğumdan aşağı bir uyarılma boncuğu kayıyor. Bu ikisinin yanında kendimi cüretkâr hissediyorum, isteklerimi dile getirmekte özgürüm. "Kontrol et," diye mırıldanıyorum, boğazım çölden daha kuru, amım ekvatoradan daha sıcak.

Arzuyla titriyorum. Chase boynumun kenarından aşağı doğru uzun bir öpücük bırakıyor. "Aww, bizim için çok ateşlisin, her şeyi talep ediyorsun. Bize ihtiyaç duyması çok seksi, değil mi Ryker?"

"Çok ateşli, ne kadar azgın," diye ekledi arkadaşına.

Utanmadan kıcıımı onlar için kıvırıyorum. "İkinizi de istiyorum. İkinize de ihtiyacım var" diyorum, sesim sanki başka bir versiyonumdan geliyormuş gibi çıkıyor. İki erkeğe üçlü seks teklif eden, evlerine giden, iğrenç, güzel şeyler isteyen ben.

Chase pürüzsüz yüzünü boynuma yaslıyor, elleri yan tarafımda geziniyor. "Sabır, bebeğim. Sadece önce bir şeye ihtiyacım var," diye geveliyor, sonra tekrar Dom sesini benimsiyor. "Ryker, benim için onun amını kontrol et. Ne kadar ıslak olduğunu söyle."

Ryker parmaklarını kıcıımın yanaklarında ve kalçalarımın arasında kaydırarak sonunda beni okşuyor.

Bu çok tatlı bir rahatlama ama yine de çok daha fazlasına ihtiyacım var. "Lütfen," diye nefes alıyorum, içimde kabaran şehvete karşı çaresizim.

Ryker, "Sanki bütün gece tahrik olmuş gibi," diyerek onaylıyor ve bu doğru gibi görünüyor.

Kalın parmakları daha yukarı tırmanıyor, doğrudan onun için titreşen klitorisime gidiyor. Onlar için. Sonunda Ryker okşuyor ve ben zevkten neredeyse uluyorum. Bu nasıl oluyor da şimdiye kadar başıma gelen her şeyden daha iyi olabiliyor? İki katı olduğu için mi? Ama yüksek hızlı oyuncaklarımla baş başa kaldığımda hissettiklerimin on katı gibi geliyor.

"Senin için hazır," diyor Ryker, benden bir arabaymışım ve direksiyonda sırayla oturacaklarmış gibi bahsederek.

Şey, evet.

Ryker bileklerimden tutup beni döndürüyor, böylece ona dönük oluyorum. Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Hiçbir fikrim yok.

Ta ki...

Ryker ağzını benimkine yapıştırırken, Chase kıcıımı örtülü sert aletine doğru çekiyor ve bir elini kalçamın üzerinden aşağıya, bacaklarımın arasına doğru manevra yapıyor.

Ryker beni öperken ve Chase amımı okşarken kulağıma, "Evet, çok kaygansın," diye övüyor. "Kollarını ona dola."

Parmaklarımı Ryker'ın kalın, yumuşak tellerinden geçirerek razı oluyorum. Ryker beni sertçe öperken, Chase boynuma şehvetli öpücükler bırakıyor, bir yandan da ıslaklığımı okşuyor, kaydırıyor, sürtüyor, fiskeliyor.

Ortaya.

Her yerim zevkle dolup taşıyor, nabzım fırlıyor, tenim karıncalanıyor, her yerim ağrıyor.

Bu bir geçit t reni. Bir marş. Bir senfoninin destansı finali. Ryker ağızımı yalarken Chase muhtaç klitorisimi okşuyor. Hepsi çok fazla, vahşi hislerin tufanı.

Chase'in eline doğru sallanırken Ryker'in ağızına doğru inliyorum. "İşte b yle. Onu bize ver. Elime gel," diye karanlık, kirli bir sesle ısrar ediyor Chase, parmaklarına doğru daha hızlı sallanmamı, emirlerini yerine getirmemi sağlıyor.

Yaklaştım, çok yaklaştım. Şu anda boşalmak istemeyen hiçbir parçam yok.

Ryker'in  p c kleri yoğunluğuyla beni ezerken, Chase'in parmakları uuşıyor ve zevk karnımda aşıağı doğru kıvrılıyor, sonra nabız atıyor.

Mutluluk uyarısı.

"Evet, ne kadar istediğini hissedebiliyorum," diye geveliyor Chase, beni iterek.

Bir vuruş daha, boynuma bir okşayış daha, dudaklarıma bir  p c k daha ve Ryker'in ağızını bırakarak, "Geliyorum," dedim.

Dizlerim b k l yor ve Chase beni yakalıyor, sonra ben etkisinden kurtulamayıp titrerken beni ayağa kaldırıyor. Ben h l  inlerken parmaklarını ağızına g t r yor ve teker teker emiyor. "Mmm. Tatlılığından daha fazlasına çok yakında ihtiyacım var," diyor, sanki benim tadımla kafayı bulmuş gibi. İşi bittiğinde salarıımı şefkatle okşayarak y z mden uzaklaştıyor. "ok iyi yaptın *tatlım*," diyor ve ben de bu lakabı seviyorum.

"Bu Bayan Meraklı'dan daha iyi," diyorum.

"Evet, tam sana g re *tatlım*," diye ekliyor Ryker, salarıımı da okşayarak.

"Bahse girerim bir g n ikimizi de alabilirsin," diyor Chase ve Ryker *evet* diye homurdanıyor.

"Sence bu da hoşuna gider mi?" Ryker geveleyerek bana soruyor.

Bu sadece bir gece. Bu akşam men de yok. Yine de diyorum ki, "Bunu istiyorum. Bir g n."

"İstedini biliyorum." Chase morarmış dudaklarıma nazik bir  p c k konduruyor, sonra bırakıp beni kaldırıyor.

Oh! Beni omzuna atıyor. Eğlenceliymiş, hiçbir şeyim yokmuş gibi taşınmak.

"Bekle. G zl klerim," diyorum, hafifçe endişelenerek.

"Yakaladım onları," diye bağırıyor Ryker ve Chase koridorda y r rken, itfaiyeci beni taşıyarak oturma odasına doğru ilerliyor. Titriyordum.

Bütün yol boyunca, çevremden neredeyse hiç haberim yoktu, sadece Chase'in yatıştırıcı sesi vardı. "Nasıl hissettin? Gelmeyi çok fena hak ettin," diyor ve sesi yumuşak, daha önce duyduğum bir tür bakım sonrası sesi. Belki de hayalini kurduğum.

"Maverick'ten daha iyi," diyorum, hâlâ sersemlemiş bir halde.

"Maverick kim?" diye soruyor, yatak odasına dönüp ışığı yakıyor ve beni lacivert örtülü kocaman bir yatağa yatırıyor.

"En sevdiğim vibratör," diyorum.

"Vibratörüne isim vermişsin." Sesi çok mutlu geliyor.

"Elinizde yarım düzine olduğunda onları birbirinden ayırmanız gerekir..." Baştan çıkarıcı bir şekilde sözümü kesiyorum, çünkü artık konuşmak istemiyorum.

Ryker odaya girdiğinde Chase gömleğinin bir düğmesini çözüyordu. Dizlerimin üzerinde doğrulup yatağın kenarına geçiyorum. "İzin ver," diyorum ama ağlamaklı bir sesle. Onu soyması için yalvarıyorum.

Yaklaşıyor, ellerimi kavırıyor ve gömleğinin önüne getiriyor. Ryker gözlüklerini komodinin üzerine koyarken, "Çıkar şunu," diye talimat veriyor.

Chase'i soyamak için işe koyuluyorum, gömleğini çıkarıp yere bırakıyorum. Her yeri oyulmuş ve kaslı göğsünü gördüğümde dudaklarımın kenarını ısıyorum. Bunlar protein karışımları ve uzun kaldırma seanslarıyla şekillenmiş model kasları değil. İşten dolayı kesilmişler ve her tarafı çürükler ve küçük kesiklerle kaplı. Parmağımı en taze, en mavi çürüğün üzerinde gezdirip saygıyla dokunuyorum. "Yeni görünüyor. Hâlâ acıyor mu?"

Başını sallıyor. "Aldığımda acımadı. Şu anda iyi hissettiriyor."

Ellerimi göğüs kaslarının üzerinde gezdirip sert vücudunu keşfederken Ryker tüm bu süreyi izliyor, gözlerindeki o yoğun bakışla karanlık bir şekilde bakıyor. Belki Ryker bir röntgencidir? Chase'in beni sikmesini izlemek ister miydi? Chase beni yatağa yatırıp içime girerken otuz bir çeker miydi?

Nefesim kesiliyor. Kalbim hızla çarpıyor. Yepyeni fikirlerle dolup taşıyorum.

"Aklından hangi iğrenç düşünce geçti?" Chase soruyor ama ben ona bakmıyorum. Gece yarısı bakışlarıyla beni hedef tahtasına oturtmuş olan adama bakıyorum.

İki kere düşünmeden cevap veriyorum: "Eğer Ryker sen beni becerirken otuz bir çekmek isterse."

Ben kimim? Bu iki adama bunları söyleyen bu kadın kim?

Chase ıslık çalıyor, kirli ağzımı açıkça seviyor ve parmağını dudaklarımda gezdirerek onu övüyor.

Ryker, "Belki," diyor, kayıtsızca.

Belki bir gün. Çabucak gömleğini çıkarıyor ve internetteki fotoğraflarda sadece ipuçlarını gördüğüm mürekkebi ortaya çıkarıyor. Bir dizi ince çizilmiş pergel sağ kolunu kaplıyor, omzuna kadar uzanıyor ve devasa göğüs kasları boyunca uzanan bir kabile dövmesine yayılıyor.

Chase'den bile daha fazla hırpalanmış, güçlü vücudunda çürükler ve kesikler var. Karnının yan tarafında birkaç santim uzunluğunda bir yara izi var.

Parmağımı üzerinde saygıyla gezdiriyorum. "Hokey maçı mı?"

Başını sallıyor. "Bıçak beni kesti. Diğer adamı görmelisin."

Bu çok ateşli, buzda ona güç veren adrenalin türü. Bunu seksi bulacağımı hiç düşünmemiştim, sadece acımasız. Ama yara izini takip edince, mağara adamı tarafını çok çekici buluyorum.

"Yaklaş," diyorum nefes nefese.

Hareket ediyor, Chase'in yanında duruyor, böylece ikisini de hayranlıkla izleyebiliyorum.

Sol elim Chase'in mutlu izini ziyaret ederken, sağ elimi Ryker'ın göğsünde gezdirip mürekkebini, ardından göğüs kaslarını kaplayan koyu renkli göğüs kıllarını daha derinlemesine inceliyorum.

Ürperiyorum, ama bu sadece gülünç bir şekilde tahrik olmaktan kaynaklanmıyor.

İçimde fırtınalar koparan güçten. İki erkeği aynı anda tahrik edecek kadar sahip olduğumu bilmediğim bir güç. İkisi de sert nefes alıyor, göğüsleri inip kalkıyor, penisleri geriliyor, gözleri kararıyor. İkisi de çılgınca tahrik olmuşlardı.

"Yapabilir miyim?" Bakışlarım önce Ryker'ın, sonra Chase'in çıkıntısına kayarak soruyorum.

Chase *tatlı* bir sırıtışla başını sallıyor. "Bu gece bunun için yeterince boşalmadın. Eğer siklerimizle oynamak istiyorsan, bunu birkaç orgazmı daha hak etmen gerekecek." Elleri kemerine gidip onu çözerken sesi sertleşiyor. "Gömleğini çıkar, yatağa uzan ve o güzel bacaklarını onun için aç."

Kıyafetlerimizin geri kalanı kayboluyor ve Ryker'ın uzun, kalın siki serbest kaldığında onu kavırıyor, okşuyor ve yatağa doğru ilerliyor. "Bakalım benim için ne kadar ıslanmışsın," diyor sert sesiyle.

Birden utandım, bacaklarımı zorlukla ayırdım. Ya rahatlayamazsam? Ya Jasper haklıysa? Ya bu yüzden ayrıldıysa?

Ryker homurdanarak beni uyarıyor. "Hayır. Güzel ve geniş. Her şeyi görmek istiyorum," diyor.

Ama dizlerimin parçalanmasına izin verirken bile diğer tarafa bakıyorum, hala kendimden emin değilim.

Ryker iç çekiyor ama sesi sinirli gelmiyor. Daha çok düşünceli. Kalçamın iç kısmına bir öpücük konduruyor. "Seni yemek için can atıyordum. Dilime damlamayı tatmak. Sakalıma boşaldığını hissetmek" diyor, çok kaba ve çok zekice, çünkü bu iğrenç kelimeler işe yarıyor.

Rahatlıyorum, bacaklarımı açıyorum.

"Evet. Doğru," diyor ve sonra başını kaldırıp arkadaşıyla göz göze geliyor. "Weston, ben onu yerken sen de memeleriyle oynasan iyi olur. Beynini dağıt ki düşünmek zorunda kalmasın," diye talimat veriyor ve beni okumaya çalışıyor.

Beni çözmenin yolu.

"Oradayım," diyor Chase, çıplak ihtişamıyla yatağa tırmanırken, aleti güzel ve kalın ve bana dönük. "Kıvılda, tatlım. Arkana geçeceğim."

Oturuyorum, arkama geçmesine izin veriyorum, böylece o başlığa yaslanıyor ve ben onun kollarındayım. "Bana yaslan," diye talimat veriyor.

İtaat ediyorum, göğsünün büyük, güçlü kanvasına yerleşiyorum, sert aletini sırtımda hissediyorum.

Ryker kalçalarımın arasından, "Güzel. Şimdi ellerini kalçalarının üzerine koy ve bana amını göster."

Bir ürperti ile kalçalarımı daha fazla ayırıyorum, aynı anda hem savunmasız hem de çılgınca cüretkâr hissediyorum.

Ryker, Chase'e "Ben onu yerken sen de onu aç," der.

Elleri göğsümde dolaşırken Chase, "Şefin özel yemeği," diyor. Sızan siki omurgama çarparken göğüslerimi sıkıyor ve Ryker'ın sakalı iç uyluğuma sürtünüyor.

Çok fazla. Hem de çok. Bir kez daha bunaldım. Ryker daha amımı öpmedi bile ve ben şimdiden inlemeye, kıvranmaya başladım.

Bacaklarımdaki kaşıntıyı ovuşturuyor, sonra merkezime bakıyor. "Seni tatmam lazım," diyor, cinsel bir iniltiyle.

"Parmaklarımın ucunda bile yeterince var. Söyle bana," diye mırıldanıyor Chase, sesi çaresiz. "Tadının nasıl olduğunu söyle."

Ryker yüzünü kalçalarımın arasına gömüyor ve amıma Fransız öpücüğü konduruyor.

Havai fişek gösterisi başladığında zevkle çığlık atıyorum. Bu uzun sürmeyecek.

Bu hiç de uzun sürmeyecek.

Ryker beni yalayıp yutarken değil, sadece menüdeki ana öge hakkında fikrini söylemek için dururken. "Tadı tüm fantezilerimdeki gibi," diyor alıştırmaya, yalamaya, emmeye dönmeden önce.

Bu daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor. Hayal etmeye bile cesaret edemediğim bir şey. Bu okuduğum her şeyden daha iyi.

Chase'in parmakları meme uçlarımı sıkarken, Ryker elleriyle beni açık tutuyor, gür ağzı ıslaklığımı yutuyor, yetenekli dili ağrıyan klitorisime adanmış.

İnliyorum ve çırpınıyorum. Yalvardım ve eğildim. Ryker'a karşı sallanıyorum ve Chase'e karşı kıvranıyorum.

Erkeklerin içinde eriyorum, ter göğüslerimden aşağı kayıyor, arzu beni ele geçiriyor.

Beynim devre dışı kalıyor.

Tek yapabildiğim Ryker'ın beni öyle bir tutkuyla yediğini hissetmek ki, zevkten kendimi kaybediyorum. Kendimi kaybettim. İçime çılgınca çarpan, içime doğru patlayan sıcak, keskin bir coşku dalgası gönderen orgazmın içinde kayboldum. "Evet, evet, evet," diye sesleniyorum, aynı anda hem yutulup hem de tapılırken yüzüne boşalıyorum.

* * *

Birkaç dakika sonra hala onlarla yataktayım, her biri bir yanımda. Beni okşuyorlar, usulca öpüyorlar.

O biletlere çaldığımda içine adım attığım bu dünya da neyin nesiydi? "Bu gerçek VIP muamelesi," diyorum baş döndürücü bir gülümsemeyle.

"Ve sen bunu hak ediyorsun," diye ekliyor Chase.

Ama onlar da zevki hak ediyor. Chase'in vücudunda bir tur attığımda, bakışlarım çelik gibi sert, kalın sikinde, sonra Ryker'ın tembelce okşarken avucunda tuttuğu sikinde geziniyor, kaşlarımı çatıyorum.

"Bu kabul edilebilir bir şey değil," diyorum dudak bükerek.

"Ne değil?" Chase uykulu bir seksilikle soruyor.

"İkinizin de icabına bakacağım," diyorum kararlı bir şekilde.

"Öyle mi?" Chase'in sesi kuşkulu geliyor.

Yine de şüpheci hissetmiyorum. Kendime güveniyorum. Sanki bir sırrım varmış gibi. Ve kesinlikle var. Hinzırca gülümseyerek kollarımı uzatıyorum. "Bunu hak ettim, değil mi?"

"Kesinlikle öyle," diye onaylıyor Ryker. "Bizi nasıl istiyorsun?" "Aynı anda."

Ryker kaşlarını çatar. Chase kuşkuyla güler.

Aralarında dizlerimin üzerine çöküyorum. Her iki adam da uzanırken, her iki yumruğuma da birer sik alıyorum. Ve onlara iki elimi de ne kadar iyi kullanabildiğimi gösteriyorum. Ryker bir avucuma, Chase diğerine boşalana kadar okşuyor ve sarsıyorum.

İki elini de kullanabilmenin avantajları var. Sanırım bu kendine özgü bir şekilde çifte sikmeydi.

PANCAKE DÖNEMİM

Trina

Bir horoz nazikçe öter. Ama o çiftlik çocuğu benim tavrımdan çok hızlı bir şekilde nasibini almak üzere.

Aubrey'nin oturma odasındaki sehpayı telefonum için tokatlayarak garip bir şekilde rahat olan kanepede el yordamıyla ilerlerken, gözümü kısarak pencerelerden süzülen parlak sabah ışınlarını engellemeye çalışıyorum.

Küçük köpek ısıtıcım nerede? Nacho her zaman battaniyenin altında benimle uyur. Ama belki de işini yapmak için kapıda bekliyordur.

Uzaktan, bir çift ses süzülüyor. Meyilli hakkında bir şeyler. Ohh.

Bunlar erkek sesleri. Doğru ya. Artık Kansas'ta değilim. Seks Harikalar Diyarı'ndayım ve bu da uyanmak için güzel, büyük bir yatak. Uykunun ve kafa karışıklığının son örümcek ağlarını göz kırparak uzaklaştırıyorum.

"Cock-a-doodle-doo!"

Yüzümü buruşturup telefonu elime alıyorum, sonra kaba ama gerekli alarmı susturuyorum, kafamı karıştıran son düşüncelerimle birlikte. Artık tamamen uyanık ve bilinçliyim, doğrulup gözlüklerimi yüzüme takıyorum ve saate bakıyorum. Cumartesi günü saat sekiz buçuk. Mağazayı açtığımızda saat onda işte olmam gerekiyor. Utanç yürüyüşünü yapmak için bolca zaman var.

İçim çalkalanıyor, biraz utanıyorum. Uzun zamandır yapmamıştım.

Chase uzak bir odadan, belki de mutfaktan, "Bu iş böyle yapılmaz," diyor.

"Evet, öyle," diye ısrar ediyor Ryker.

"*Daha fazla* çırpmalısın."

"*Daha az* çırpmalısın."

Krep için mi tartışıyorlar? Şimdiden normal rutinlerine döndüler. Sanki dün gece hiç olmamış gibi hissediyorum.

Belki de sıvışırken olmamış gibi davranmalıyım? En kolayı bu gibi görünüyor. Gerinip etrafa bakıyorum. Chase'in yatak odası küçük bir ülke büyüklüğünde. Bu yatak kendi başına bir şehir. Hiç bu kadar iyi uyumamıştım... Bilmiyorum bile. Eksik olan tek şey Nacho ve kalbim adamım için biraz acıyor. Ama yakında onu göreceğim ve hayatım normale dönecek. Köpek, kitapçı, online kitap kulübüm, ara sıra Parkta yoga.

Dün gece sadece uzak, kirli bir anı olarak kalacak.

Sorun değil. Kesinlikle sorun değil. Seks cennetinde yatıya kalmamdan bir şey çıkmasını beklemiyordum. Ve ben bir şey aramıyorum. Jasper'dan ayrılalı sadece iki hafta oldu. Kimse ribauntta bir kız da istemez.

Kıyafetlerimi bulmalı, yüzümü yıkamalı, dişlerimi fırçalamalı ve buradan gitmeliyim. Onlar da normal hayatlarına dönsünler. Telefon elimde, en-suite banyoya doğru ilerliyorum ve parmağıma biraz diş macunu sıkarak tazeleniyorum.

İşim bitince çıkıyorum ve BedroomLandia'da gömleğimi arıyorum. Sanırım kuzeybatı bölgesinde bir yerde bırakmıştım. Ah, işte orada-birkaç metre ötede. Oraya gidip yerden küçük bir mavi kumaş yığını alıyorum.

İçimde külot olmadığı için minnettar bir şekilde kalçalarımın üstüne kadar çekiyorum. Chase'in evinden çıkarken dün gecedan kalanları giymek cidden iğrenç olacak. Belki de sadece komando olarak gitmeliyim? Ama vajinayı kotlamak daha kötü olabilir.

Bununla daha sonra ilgileneceğim. Şimdilik, kaçma zamanı. Dışarı çıkıyorum, midem sinirle doluyor.

Bu biraz garip olacak. *Dün gece için teşekkür anı. Hokey maçlarınızda iyi şanslar, Os'lar gerçekten eğlenceliydi ve benim için bir Lyft of Shame çağırma zamanı.*

Sessizce koridorda yürüyorum, giderken telefonuma bakıyorum.

Başvurduğum dairelerden birinden e-posta geldi. Bir stüdyo! Gelecek hafta, dokuz gün sonra müsait. Aubrey'e söylemek için sabırsızlanıyorum. Ayrıca Jasper'dan bir e-posta daha var, VIP deneyiminin Hockey Hotties takvimi başlangıç bölümünde yerimi doldurmasına izin vermem için yalvarıyor.

Göz devirerek siliyorum ama aynı zamanda dün geceki havuz fotoğraflarını sosyal medya hesabıma yüklemem için harika bir hatırlatma görevi görüyor.

Ben ve yeni hokey kankalarım, yazıyorum, sonra fotoğrafı ve altyazıyı gönderiyorum.

Ekranı kapatırken nefesimin altında "Yala bunu, Jaspie," diyorum.

"Kahveye başlamalıyız," diye bağılıyor

Ryker. "Zamanımız var," diyor Chase sakince.

"Pek sayılmaz. Öğüttükten sonra tadını kaybeder," diye uyarıyor Ryker ve bir kadını çifte tatmin ettikten sonraki sabah kahvenin nasıl yapılacağını tartışmak normalmiş gibi etkileşime giriyorlar.

Ama belki *de* normaldir? Belki de bunu sık sık yapıyorlar. Sormadım. O anın sıcaklığıyla bilmek istemedim. Belki de bu hizmeti verdikleri birçok kadından biriyimdir.

O'ya mı ihtiyacınız var? Hokey Çocukları'nı arayın! Şeftali sorunlarınızla ilgilenmek için çift takıma ihtiyaç duyduğunuzda!

Düşündüm de, bu harika bir hizmet. Belki daha hırslı olsaydım, bunu başlatabilirdim. Bir madam olur ve Hockey Double Team'i yönetirim. Öte yandan, kitap kulübümde bundan bahsedebilirim ve birileri *bunu şimdi yazmasını* talep eden bir video yayınlar.

Ama gerçek dünyada kimse bir ilişkinin fazla uzun sürmesini istemez.

Bu da demek oluyor ki, beni aldatan eski sevgilisinin biletlerini çalan yeni terk edilmiş kızın bir an için bile olsa onlara bir midye gibi yapışacağını düşünmemeleri için uçmam gerekiyor.

Anti-baracle modu aktif, açık konsept oturma odasına giriyorum. Ama onları gördüğümde nefesim sinir bozucu bir şekilde kesiliyor. İkisi de üstsüz. Chase'in üzerinde gri bir eşofman altı var, kalçalarından aşağı sarkıyor, V-kesimi tamamen görünüyor ve sabah ışığında daha da salyaları akıyor. Ryker dün gecedan kalma lacivert pantolonunu giyiyor ama hepsi bu. Dövmeleri devasa sağ kolu boyunca yılan gibi kıvrılıyor ve

ve hormonlarımdan bir türlü kurtulamıyorum. İki adamı görünce küçük bir jig yapıyorlar.

Ayrıca daha da seksi olsun diye krep yapıyorlar. Bu hiç de seksi değil.

Chase, duvara monte edilmiş muhteşem bir tencere rafından ağzımı sulandıran bir tava alırken, "Size hatırlatmama izin verin," diyor, "kreplerin üç emri şunlardır: Bir, fazla karıştırmayın. İki, hamurun dinlenmesine izin ver. Ve üç, her zaman tereyağı kullan."

Ryker alay ediyor ve yüzünü görmesem de gözlerini devirdiğini biliyorum. "Dördüncü maddeyi unuttun. Geçen yıl kahvaltı sözleşmesine eklendi ve bu gerçek şurup kullanın."

"Kreplerini boğacaksın," diye sesleniyorum birkaç metre öteden, hafif ve esintili, sanki onlarla bir gece daha geçirmeyi hiç istemiyormuşum gibi.

Ama ya kahvaltı için olta atıyormuşum gibi gelirse?

Çocuklar bakışlarını bana çeviriyor. Ryker'inki okunmuyor ama Chase'in dudakları sırtarak yukarı kalkıyor. "Selam tatlım," diyor, dün gece bana taktığı lakabı kullanırken bir yandan da gün ışığı gibi görünüyor ve ses çıkarıyor. Kirli sakalları çenesini çiziyor. Altın sarısı kahverengi oluyor ve başparmağımı üzerinde gezdirmek istiyorum.

Ama gitmeliyim. Gitmemi istiyorlar.

"İyi uyudun mu?" Chase düşünceli ve şefkatli bir şekilde soruyor.

"Yaptım. Harikaydı," diyorum, sonra bakışlarımı hızla Ryker'a çeviriyorum. O da bana nasıl olduğumu soracak mı?

Bir an için mavi gözleri neredeyse duygulu görünüyor. Hassas, sanki benimkileri arıyorlar. Beni okumaya çalışıyor.

Ama bu çok saçma. Nasıl kahve ve krep yapacağını tartışıyordu, benim hakkımda değil. Yapışkan olmayacağım, bu yüzden o bir kelime bile edemedi ekliyorum, "Her neyse, dün gece çok eğlenceliydi. Çok teşekkür ederim. Benim gitmem gerek. O yüzden kahvaltınızda iyi eğlenceler," diyorum rahatça, sabah planlarını bozmaya çalışmadığımı açıkça belli ederek. Muhtemelen krep yapacaklar ve sonra da küçük arabalara bench press falan yapacaklar.

Ryker'ın gözlerindeki o duygulu bakış o kadar hızlı kayboluyor ki hayal ettiğime eminim, özellikle de "Alarımın berbat" diye homurdandığında.

İrkildim. Pekala. Huysuz resmen geri döndü. Dün gece patlak veren flörtöz yanı gitti ama Ryker'ın dönüşü garip bir şekilde güven verici.

şekillendirmek için. Bu benim gitmemi daha da kolaylaştıracak. "Evet, öyle. Ama onsuz kolay kolay uyanmam, işe yaradı ve beni uyandırdı, *açıkça* gitmeliyim."

Chase kafasını eğiyor, kafası karışmış gibi görünüyor. "Ne?"

"Ayrılmak. İnsanların vedalaşıp gittiği o şey," diyorum, yaklaşan çıkışı hafifletmeye çalışarak. "Sadece kıyafetlerimin geri kalanını bulmam gerekiyor."

Ryker işaret ediyor. Agresif bir şekilde işaret ediyor. "Oturma odası."

Kılandım. Bu çok açık. Gitmemi istiyor ve burada yaşamıyor bile. Yatakta canavar olan adamlardan biri, hayatta da canavar.

Hayır, teşekkürler.

Chase, Ryker'in koluna vurur. "Pislik."

"Gitmek istediğini söyledi. Yardım ediyorum," diyor Ryker savunmaya geçerek, sonra boğazını temizliyor ve bana dönüyor. "Kot pantolonun sehpanın üzerinde." Sonra tekrar Chase'e baktı. "Bu daha iyi mi?"

"Bu sabah yatağın ters tarafından mı uyandın?" Chase soruyor.

Ryker boynunu öyle yüksek sesle kırıyor ki kemikleri adına irkiliyorum. "Evet. Yaptım. Yatakta üç kişiydik, ahmak."

Kolunu belime doladın ve beni kaşıkladın, seni canavar.

"Zavallı bebek. Git eğitmeni gör," diyor Chase ve belli ki kanka şakalaşmalarında bana ihtiyaç yok.

Oturma odasına doğru yürüyüp sehpaye yöneliyorum. Hah. Kıyafetlerim düzgünce katlanmış. Ve sıcak, onları aldığım da keşfediyorum.

Bir saniye sonra, kolumda bir el var. Chase beni çeviriyor, koyu kahverengi gözleri benimkileri inceliyor, sanki konuşmadan önce odayı okuyor. "Henüz gitme. Sana kahvaltı hazırlıyoruz."

Bu iz bırakmaz. "Öyle mi?"

"Kal. En azından seni besleyelim."

"Ryker'in kalmamı istediğini sanmıyorum."

Chase gülümsüyor ve kulağıma fısıldıyor, "Sana bir sır vereyim. Kotlarını ve iç çamaşırlarını yıkamak ve kurutmak için erkenden kalktı. Onu çamaşır odasında kurutma kağıdı ararken buldum ve sonra un, yumurta ve diğer yiyeceklerin olup olmadığını sordu."

Kalbim mi çarpıyor? Evet, sanırım yle. Kurutma kağıtları ve Krep.

"Krep severim," diyorum Ryker'in duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

"Herkes krep sever," diye homurdanıyor Ryker, ama artık onun sinirli ruh halini tercüme edebiliyorum ve sözleri, *kahvaltıya kalmanı istediğimde gideceğini düşündüğüm* anlamına geliyor.

Ryker'in yanını dürterek mutfağa dönüyorum. "Evet, herkesin var, büyük kötü kurdun bile."

Kurt homurdanır ama sonra "Kahve sever misin?" diye sorar.

"Tadını kaybetmediği sürece," diyorum muzip bir sırıtışla. "Tabii ki kaybetmedi," diyor.

Çünkü benim için tam zamanında başladı.

Yine de bunu söylemiyorum. Bu sabah ne yaptığını o da biliyor, ben de biliyorum ve beni hemen kapı dışarı etmek isteyebileceklerini düşündüğüm zamankinden elli milyon kat daha iyi hissediyorum. Ayrıca bu krepler çok güzel kokuyor. Yardım etmeyi teklif ettim, Chase de izin verdi, ben de yemek pişirme becerilerimi gösterdim. İlk parti neredeyse bittiğinde, "Parti numaramı görmek ister misin? Bir krep i  metre havaya kaldırabilirim."

"Göster bize," diyor Ryker.

Spatulanın zerine bir krep koyup tavana doğru çeviriyorum ve birkaç saniye sonra yakalıyorum. Selam veriyorum.

Chase ısıık alar. "Ben de aynı anda iki erkeğe birden 31 çekmenin senin parti numaran olduğunu sanıyordum."

İçimden bir kahkaha patladı. "Sanırım artık iki parti numaram var." "Ama ilki a r a m ı z d a kalsın," dedi Ryker.

Arkamdan gelirken sırıtıyor, sonra sahiplenici bir elini sırtımdan yukarı kaydırıp boynuma doluyor. Sanki bana bir mesaj gönderiyor. Başka hiçbir erkeğin beni paylaşmasını istemiyor.

Dokunuşundan rperiyorum. İçindeki sahiplikten. Sonra parmaklarını tenimde gezdirip sert ve sıkı bir şekilde bastırmasından. Sanki beni kendilerine aitmişim gibi işaretliyor.

Ama mesele şu ki, onlar da beni tekrar paylaşmak isterler mi bilmiyorum.

Ve dürüst olmak gerekirse, neden yapsınlar ki? Ben sadece yatak odası sorunlarını birkaç süperstar sporcuya döken terk edilmiş bir kitap ineğiyim ve onlar da beni dzeltebileceklerini kanıtlamak isteyen rekabetçi çocuklar

çarşafkların arasında. Bu yarışmayı kazandılar ve şimdi zafer kahvaltısı zamanı.

Bu. Bu. Hepsi bu.

Ben de çapkın eski sevgilimden tatlı bir intikam almak için buradayım. Bilardo oynama videosunu bugün ilerleyen saatlerde yayınlamayı aklıma not ettim, böylece Wonderless Jasper bunun için de yulaf sütünde ağlayabilir.

* * *

Çökmekte olan şuruptan damlayan küçük bir hamurlu iyilik yığınını bitirdiğimde, "Bunlar en iyisi. Ve ben bilirim. Pankek çağımdayım."

Chase, "Tüm hayatım benim krep dönemim," diyor.

Ryker sandalyesinde arkasına yaslanır. "Çikolata parçacıklı kurabiye döneminiz için de aynı şeyi söylememiş miydiniz? Ve waffle-"

"Hey şimdi," diye azarlıyor Chase.

Ryker, "Acai kase döneminizi unutmayın," diye ekliyor. "Bir de Doctor Insomnia'da her gün kahve içmeye olan bağlılığınız var."

Chase çenesini kaldırarak, "Ritüellerimi seviyorum," diyor.

"Ve Doktor Insomnia'nın kahvesi hayat veriyor. Buna tanıklık edeceğim," dedikten sonra sandalyemde geriye doğru iterek ortalığı toparlıyorum.

Ama Chase elini koluma koydu. "Bugün ne yapıyorsun, tatlım?"

Göğsüm ısınıyor. Bana böyle hitap etmesine alışmak çok kolay olurdu. "Bu sabah iyi haberlerim var. Bir daire buldum."

Ona e-postamdan bahsederken beşlik çakmak için elini uzatıyor. "İşten sonra, Aubrey'nin ev sahibi onun evinde bir köpek olduğunu öğrenmeden önce evrakları imzalamam gerekiyor ve sonra yavrumu ondan saklamak için sadece dokuz günüm kaldı." Parmaklarımı çapraz yapıyorum.

Chase'in çenesi düştü. "Köpeği saklamak zorunda mısın?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Onu bir şekilde içeri sokup çıkarmak zorundayız. Ama Nacho sessizdir ve fazla havlamaz. Çok iyi bir çocuktur, iç çamaşırı sevmesi dışında. Zaten şu anda köpek kreşinde. Aubrey onu bıraktı-"

"Benimle kal," diyor Chase, hiçbir tartışmaya girmeyecekmiş gibi. "İkiniz de. Önümüzdeki hafta boyunca."

Gözlerimi dikmiş ona bakıyorum, eminim. "Köpeğim ve ben mi?"

Bu alanı göstermek için bir elini uzatıyor. Çok fazla yeri var. "Burası üç yatak odalı ve benden sadece bir tane var. Bir misafir odam var. Tasarımcı ayarladı," diyor Ryker kahvesinden bir yudum alırken. Bahse girerim ekstra kaynar içiyordur. Öfkesini güçlendirmek için tuz eklenmiştir.

Ama en nazik teklifi yapan adama odaklanıyorum. "Chase," diye cevap veriyorum, çünkü gerçekten başka ne diyeceğimi bilmiyorum. Bu çok cömertçe. "Yapamam."

"Neden olmasın?" Chase biraz talepkar bir şekilde sorar.

Ya da gerçekten, çok. "Ben sadece... bu çok hoş," diyorum.

"O iyi biri. Ciddidir," diyor Ryker, sanki arkadaşını koruyormuş gibi ve kutsal cehennem, bu da... seksi. Jasper'ı sikmeyi teklif ettiği zamanki gibi. Numaramın ikimizin arasında olduğunu söylediği zamanki gibi.

"Biliyorum," diyorum.

Ryker, "Sana yardım etmek istiyor, Trina," diye ekleyerek Chase'in davasını savunur. *Suçlu* bir gülümsemeyle Chase omuz silkiyor. "Nacho'yu saklamak zorunda olmamalısın. Ayrıca köpekleri severim. Ve ev sahibimi"-

durup kendini işaret ediyor- "çok köpek dostu."

Chase dün gece ona küçük oğlumun fotoğraflarını göstermemi istediğinden beri, "Ben de öyle hissediyorum," diye takılıyorum. Bu hiç de zor olmadı.

"Bir gün bir köpek almak için can atıyorum" diye ekliyor. "Hockey Hotties takvimine öncülük ettiğimi biliyor muydunuz? Köpek kurtarma için para toplanıyor. Birkaç hafta içinde başlangıç etkinliğimiz var ve senin de oraya gideceğine emin misin?"

Göğsümde kelekler uçuşuyor, çünkü VIP deneyiminin son parçası olan bu etkinliği düşünmek dün gecedен sonra küstahça geliyor. Ama yine de Chase dünyanın en soğukkanlı ev sahibi olmaya kararlı görünüyor, bu yüzden evet diyorum.

"Mükemmel. Takım arkadaşlarımdan birçoğu da bunu yapıyor - kalecim Erik, önümüzdeki hafta sonu kuzenimle evleniyor. Ledger, uzun zamandır takımda ve tanıdığım en alaycı adam. Ryker geri adım atmaya çalışacak ama onu ikna etmeme yardım edebilirsin Trina," diyor Chase, ben çoktan ikna olmuş olmama rağmen.

"Ryker, yap şunu," diyorum kirpiklerimi abartılı bir şekilde kırıştırarak. Ryker kollarını kavuşturuyor.

"Her neyse," diye devam ediyor Chase, "bir gün bir köpek sahiplenmek ve ona sörf yapmayı öğretmek istiyorum. Emekli olduğumda. Nacho yüzmeyi sever mi? Biz

onu Crissy Field'a götürebilirim" diyor, doğum günündeki bir çocuk gibi parlayarak. "Ya da bir köpek parkına."

Aklını başından alana kadar bekle. "Köpek çevikliği yapıyor," diyorum, sanki gizli bir itirafmış gibi.

Chase'in çenesi düşer. "Kapa şu lanet çeneneni."

Yemin eder gibi elimi kaldırıyorum. "Sırık dokumada ve tahterevallide çok iyi olduğuna yemin ederim."

Chase müstehcen bir inilti çıkarır. "Beni öldürüyorsun, tatlım."

Beni nezaketiyle öldürüyor. "Gerçekten sakıncası yok mu?" Emin olmak için soruyorum.

Ryker bıkkınlıkla inliyor. "Daha açık olabilir miydi, Trina?"

"Önümüzdeki hafta benim ev arkadaşım ol. Yeni evine taşınana kadar," diyor Chase ısrarla, yatak odası ses tonunu takınarak, sanki yine bana alfa gibi davranıyormuş gibi, sonra karşısındaki adama bakıyor. "Sen de burada kalmalısın."

Ryker yüzünü buruşturur. "Peki neden?"

"Yerlerinizi yaptıracığınızı söylemişsiniz. Bir otel odası tutacaktın. Sadece burada kal. Üç yatak odam var."

Bu planlı mıydı? Beni yine baştan çıkarmaya mı çalışıyorlar?

Lütfen beni tekrar baştan çıkarmalarına izin ver. Mesela bu gece.

Ryker'ın kaşları çatıldı ve o da en az benim kadar şaşırmış görünüyor. Bu teklifin planlı olduğunu sanmıyorum. Beni yatağa atmak için tasarlanmadı.

"Otellerde yeterince zaman geçiriyorsunuz. Bu hafta ikimiz de şehirdeyiz ve önümüzdeki haftanın sonunda ikimizin de yolculukları var. Erik'in düğününden sonra."

"Programımı biliyorsun," diyor Ryker.

"Evet, çünkü işime dikkat ediyorum. Her neyse, gel Trina, Nacho ve benimle takıl," diyor Chase, sanki hepsi bu kadarmış ve söylenecek başka bir şey yokmuş gibi.

Bu arada, sorularım var.

Mesela, yine seks olayını mı yapıyoruz? Üç ayrı yatak odası mı kullanacağız? Nerede uyuyacağız?

Ryker derin bir iç çekiyor, biraz dalgın görünüyor. "Otellerden biraz sıkıldım," diye itiraf ediyor sonunda. Ama sonra bana bakıyor, bakışları bu sabah mutfakta beni ilk gördüğü o birkaç saniyedeki gibi savunmasız. "Senin için sorun olur mu?"

Canavarın centilmen tarafı bana bunu mu soruyor? "Elbette. Yani, kıyafetlerimi falan yıkadın. Bir dakika. Bu, bir hafta boyunca çamaşırlarımı yıkayacağın anlamına mı geliyor? Çünkü hep bir çamaşır uşağı istemişimdir."

Yemin ederim cevap olarak ateş püskürüyor. Ve ben de onu körüklüyorum.

"Ama ışıkları karanlıklardan ayırmalısın Ryker," diyorum parmağımı sallayarak. "Hassas çamaşırlarımı da yıkayabilir misin? Soğuk suyla lütfen."

Bir elini kalın, siyah saçlarında gezdirerek, "Neden iyi bir şey yaptım ki?" diye mırıldanıyor.

"Ayrıca, yarın sabah kreplerimin yanında yaban mersini istiyorum. Çok teşekkürler."

Ryker buradan dünyanın öbür ucuna gözlerini deviriyor. Chase gülerken parmaklarını bana doğru oynatıyor. "Telefonunu ver."

Kotumun arka cebinden çıkardım ve numaralarımızı değiştik, sonra aynı şeyi kurt adamla yaptım.

Saate bakıyorum, yüzüm buruşuyor. Temizliğe yardım etmek istiyorum ama... "Gitmeliyim," diyorum özür dileyerek.

"Temizlikle ben ilgilenirim. Öğleden sonraya kadar antrenmanım yok." "Bu akşam maç var mı?"

Chase başını sallar. "Hayır. Ryker'ın da yok." Yani ikisi de burada olacak ve biz de ev işi mi yapacağız? Oyna Monopoly mi? Hiçbir fikrim yok.

Chase beni kapıya kadar geçirdi ve ben çıkmadan önce nazikçe, "Hey. Bu gece bir beklentin yok. Ya da bu hafta için. Sadece sana kalacak bir yer vermek istiyorum. Herhangi bir bağ varmış gibi hissetme."

Çok kötü. İpleri isterdim. Belki ben de bağlanmak isterdim. Onun dev yatağına bağlanmak gibi. Ama aynı zamanda bu işe dahil olmak için doğru kafa yapısında değilim, bu yüzden en iyisi sıfır bağlılığımız olması.

"Tabii ki."

"Ama bir beklentim var," diye sesleniyor Ryker mutfaktan.

"Neymiş o?" Merakla soruyorum.

Bana söylemiyor. Yerde yürürken, beni kocaman kucağına çekerken ve beni kahve, krep ve onun tadında derinden, derinlemesine öperken bana gösteriyor.

Bu baş döndürücü bir öpücük, midem altüst oluyor, tenim karıncalanıyor ve en iyi yollardan şaşkına dönmüş hissediyorum.

Bıraktığında, kulak mememi ısırđıđı için nefesimi tutacak zamanım olmuyor. "Mmm. Dün gece çilek gibi kokuyordun. Şimdi *bizim* gibi kokuyorsun," diye gürlüyor ve dizlerim zayıflıyor, sonra "Kokla onu Weston," diye gevelediğinde ağrıyorum.

Chase içeri girip burnunu boynumda gezdiriyor ve tekrar bu kadar tahrik olmam için çok erken ama yine de oluyorum. "Yessss," diye mırıldanıyor Chase, sonra şefkatli dudaklarını dudaklarıma değdiriyor.

İçimde bir zevk şeridinin açılmasına neden olan bir öpücük tozu.

Öpücükleri ve sözleriyle bir kez daha kendimden geçtim.

Önümüzdeki hafta için iki yeni ev arkadaşıyla gidiyorum ve bu gece döndüğümde ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok.

YENİ EVE TAŞINMA HEDİYESİ

Trina

Kız kardeşim çenesini açmış, hamile karnını sıkıyor, sanki basketbol bebeği seçimlerimin şokuyla düşecekmiş gibi. "Ciddi olamazsın?"

Aubrey'nin Outer Sunset'teki apartmanının önünde duruyoruz, o akşam yanımdan bir serinlik geçiyor. Nacho burnunu esintiye doğru kaldırıyor, havayı kokluyor, küçük bronz burnu fazla mesai yapıyor.

"Evet, ciddiym ama sadece bir hafta," diyorum. Tamam, dokuz gün ama kim sayıyor ki? *Bu* zamanlamaya lanet ederken sırt çantamı omzuma asıyorum.

Neredeyse kız kardeşimden kaçıyordum. Cassie on dakika önce beni etli bir yemekle pusuya düşürdüğünde kapıdan çıkmıştım, Aubrey balyaj randevusu için yalvaran bir müşteriden telefon alırken habersizce binaya gelmişti. "Sürpriz! Sen ve Aubs için küçük bir yeni ev hediyesi," dedi Cassie geldiğinde.

En iyi arkadaşının evinde bir uyuşturucu baronuyla birlikte olup olmadığınızı görmek için seni gözetliyorum.

Bu Cassie - kendini yardımcı sanıyor ama aslında meydan okuyan o. O inatçı ve kontrolcü, ve eminim bunun nedeni

İçten içe, kimsenin onu alt etmesini istemiyor, bu yüzden herkesi alt ediyor.

Belki de gerçekten ezik olduğumu düşünüyordur.

Cassie iddiasını kanıtlamak için köpeğimi işaret ediyor. "Sevgili köpeğini alacaksın," diyor ve yavruma sevgili diyorsa vay canına, çok çaballıyor. "Ve tanımadığın biriyle yaşamasına izin mi vereceksin?"

Chase'i Incil'den tanıyorum. Oops. Onları demek istedim.

"Onu tanıyorum," diyorum, kasıtlı olarak sadece tek bir adama odaklanmayı seçerek. Cassie'nin orada sörf yapan süper seksi bir hokey yıldızı yatağı daha olduğunu bilmesine gerek yok.

Eğer kız kardeşim bir hafta boyunca yeni bir erkekle kaldığım için benim berbat biri olduğumu düşünüyorsa, bir değil iki erkekle birlikte olduğumu bilseydi ne düşünürdü bir düşünün.

Bunu asla bilemeyeceği şeylerin altına yazıyorum.

"Onu nereden *tanıyorsun*?" diye soruyor, laf kalabalığına devam ederek. "Hokeyden nefret ediyorsun."

"Hayır, istemiyorum," diye ısrar ediyorum.

Bana o *bakışı* attı. *Ben senin ablanım* ve daha iyisini *bilirim* bakışı. "Trina, sen spordan nefret edersin. Asla bir spor etkinliğine gitmemek için bir hayat hedefi yazmıştın" diyor.

"Çünkü birkaç ay önce beni dondurma yemeye götürdüğünde bana hayat planımı sormuştun!" İşaret ettim. "Onu oraya şaka olsun diye koymuştum." "Matthew ve ben seni dondurma yemeye davet ettiğimizde de gitmek istemedin.

Renegades'i görmek için. Sezonluk biletleri var, biliyorsun."

Biliyorum, biliyorum. Onu her gördüğümde onlardan bahsedildiğini duyuyorum. Kocası Renegades futbol takımının dış hekimi ve ben de onların bilet teklifini geri çevirme cüretini -onun deyimiyle- gösterdim. Acaba futbolu mu sevmiyorum yoksa yargılamayı mı?

"Artık hokeyi seviyorum," diyorum savunmacı bir şekilde ve bu bir bakıma doğru.

Bazı yönlerini seviyorum. Süslü yemekler ve takım elbiseler gibi.

"Ama..." diyor, ellerini çırpıyor, bir buhar kafası oluşturuyor ve Nacho başını eğip endişeyle ona bakıyor, sonra sızlanıyor.

Onu güven verici bir şekilde okşamak için eğildim. "O iyi, tatlım." Sonra Cassie ağzından kaçırdı, "Ama o bir seri katil olabilir."

Gölüyorum, köpeğimi kucağıma alıyorum. Nacho sevgimi yüzümü yalayarak ödüllendiriyor. "Profesyonel hokey oynuyor. Muhtemelen bunun için veterinerlik yapıyorlar."

"Emin değilsin. Sadece benimle kal," diyor ses tonunu yumuşatarak. "Bebek doğmadan önce kız kardeşlerimizle vakit geçirebiliriz." Karnını tekrar tutuyor, sanki onu benim için bir yem olarak kullanıyormuş gibi. *Bebek ülkesine gel. Balkabağı mı yoksa bal kabağı büyüklüğünde mi olduğumu tartışabiliriz.* "Seninle bağ kurmak istiyorum. Olabileceğin en iyi teyze olmana yardım etmek istiyorum."

Çünkü bu benim hayat amacım olmalı?

Kardeşimin iyi niyetli olduğunu biliyorum ama kozumu oynama vakti geldi. "Cass, teklifin için minnettarım. Gerçekten minnettarım. Ama An Open Book'a çok yakın oturuyor ve ben de önümüzdeki birkaç gün boyunca çok çalışacağım," diyorum. Yeni evin depozitosu için biraz para kazanmak amacıyla fazladan vardiya aldığımı eklemiyorum. Muhtemelen bana ablalık yapar ve beni kirasız olarak onunla yaşamaya zorlardı, bunun banka hesabım söz konusu olduğunda avantajları olurdu, ama hepsi bu kadar. "Ve gelecek hafta stüdyoya taşınana kadar orada kalmak benim için çok kolay olacak," diyorum. Cassie köprüünün karşısındaki Marin County'de yaşıyor, dükkânıma otuz dakika uzaklıkta.

"Ama iş için şehre çok sık geliyorum," diyor ve lanet olsun, kız kardeşim çok inatçı. "Mesela bu gece. Burada bir müşteriyle görüşüyordum. Seni işe bırakabilirim," diyor şarkılı bir sesle.

"Cassie, küçük bebeğin için belalı bir teyze olacağım ama bir hafta Chase Weston'la yaşayacağım ve söz veriyorum beni öldürmek için bana elini sürmeyecek. Söz veriyorum."

Ancak bana şaplak atmak için elini sürebilir. Çimdikleyebilir. Isırabilir.

Bir kız daha fazla kıvrımın kilidini açmayı hayal edebilir.

Cassie derin bir iç çeker, bu savaşı kaybetmekten dolayı hayal kırıklığına uğradığı bellidir. "En azından seni onun evine götürmeme izin ver."

Ben teşekkür edemedim ön kapı açıldı ve Aubrey "Seni The Pound'a götürmeye hazırım" diye bağırdı.

Cassie Aubrey'e bakarken ben de boğazımı kesiyormuş gibi yapıyorum. Kankam suçlulukla yutkunuyor ve çenesini kapatıyor.

"Neye?" Cassie'nin ses tonundan şüphe damlıyor.

Konuşma daha da sertleşmeden araya giriyorum. "Poundcake Fabrikası," diyorum, çünkü pound ile başlayan çok fazla bileşik kelime yok.

Cassie bakımlı bir kaşını kaldırıyor. "Poundcake Fabrikası mı? Tam olarak nedir o?"

Hızlı düşün. "Bu... Hayes Valley'de yeni bir pop-up dükkânı. Pound kek satıyor. Adı da buradan geliyor," diyorum olabildiğince hızlı bir şekilde doğaçlama yaparak.

Aubrey kocaman gülümseyerek ekliyor: "Sosyal medyada gördük ve davet aldık."

Cassie kollarını kavuşturur. "Kek severim. Uzun zamandır yememiştim. Ben giderim."

Uh-oh. Bunun geldiğini göremedim. Daha hızlı düşün. "Oh, şimdi hatırladım," diyorum parmaklarımı şıklatarak. "Canlı bir caz grubu da çalışıyor."

Cassie titriyor. Caz müziğinden nefret eder. Caz çalan restoranlardan çıkıp gittiğini gördüm. "Tamam, bu hafta annem ve babamla yemeğe çıktığımızda bana bir dilim kek alıp getirebilir misin?"

Bu şehirde bir pound kek bulmak için elimden geleni yapacağım. "Söz veriyorum."

Ona sarılıyorum, bitki için teşekkür ediyorum ve sonra vedalaşıyorum. Arabayı sürüp gittiğinde rahat bir nefes alıyorum ve sonunda kucağımda Nacho ile Aubrey'nin küçük arabasına kayabiliyorum.

"Poundcake Fabrikası mı?" Aubrey arabayı vitese takarken sorar.

"Eğer oraya Pound Sarayı demeseydiniz, bunu uydurmak zorunda kalmazdım."

"Hayır. Eğer onlara çakmasaydın, buraya Pound Sarayı dememe gerek kalmazdı."

"Onları ben becermedim," diye belirttim.

"Ama yapacaksın. Ya da gerçekten, yapsan iyi olur. Mesela bu gece?" Sesi umutla yükselir.

Bir ışıkta ona dönüyorum, içimde bir belirsizlik var. "Dürüst olmak gerekirse tekrar isteyip istemediklerini bilmiyorum."

Gözlerini deviriyor. "Seni onunla kalman için davet etti." "Ama onu becermek için olduğunu söylemedi.

Ya da onlarla."

"Çünkü bu işlemsel görünebilirdi. Ama inan bana, o başka bir alışveriş yapmak istiyor," diyor sesinde yaramaz bir mırıltıyla, sonra gaza basıp şehrin içinden geçiyor. "Yakında kadınlar arasında bir efsane olacaksın. Double Teams'in koruyucu azizi olacaksın. Bahse girerim kadınlar kitapçında senin için bir tapınak inşa edecekler. Kitap kulübüne söylemelisin."

"Kitap kulübüne bu kaçamağımdan bahsetmeyeceğim."

"O zaman söyle bana. Mesela bütün gününü Google'da üçlü ilişki için farklı pozisyonları araştırarak mı geçirdin?" diye soruyor.

Gülüyorum, gözlerimi deviriyorum.

"Sessizliğini evet olarak kabul ediyorum."

Gülümsüyorum. "Bütün gün değil. Sadece molam sırasında. Hazırlıklı olmak istiyorum."

"Eğer hazırlıklı olmak istiyorsan, sana bu konuda yardımcı olabilirim. İşte senin için aldığım küçük bir şey." Aubrey bir elini arka koltuğa uzatıp etrafı yokluyor, sonra bir şey alıp kucağıma atıyor.

Bir şişe kayganlaştırıcı.

Bu bir bitkiden çok daha iyi.

Ama hala çözmem gereken bir kek sorunu var, bu yüzden çocuklarla bir grup sohbeti başlattım ve sordum: ***Yakınlarda kek satan bir yer biliyor musunuz?***

Rekabetçidirler. Belki benim yeni kek sorunumu da O kuraklık sorununu hallettikleri kadar hızlı hallederler.

EJDERHADAN BİR ZİYARET

Chase

Dünyayı dolaştım. Budapeşte, Viyana, Toronto, New York ve Rio de Janeiro'da profesyonel hokey oynadım.

Yirmi yedi yaşındayım, NHL'de geçirdiğim beş yılda büyük bir hayat yaşadım. Ama bu, tam burada, gördüğüm en harika şeylerden biri. Trina'nın yavrusu bir tahterevalliyi parçalıyor, sonra diğer taraftan aşağıya doğru yarışıyor ve küçük adam bunu arka bacaklarından biri eksikken yapıyor.

"Aklım başımdan gitti," diyorum akşam dış mekân ışıklarının parıltısı altında Nacho'ya tezahürat yaparken.

Trina da. Çünkü şuna bakın. Önceden keşfettiğim yakındaki bir köpek parkındaki çeviklik parkurunda ona rehberlik ediyor. Burası kalabalık bir park, bebek arabalarını iten aileler ve koşucular akşam karanlığı çökerken bile yolu yırtıyor. Trina ve Nacho bir süre önce evime geldiklerinde, küçük adamı buraya götürmek için onları oradan aceleyle çıkardım.

Bonus mu? Bütün gün durmadan onu düşünmemi engelleyen mükemmel bir dikkat dağıtıcı. Kuzenim Lisette'ten gelen mesajlardan da, düşününde bana ayarlamak istediği her bir arkadaştan bahsediyor. Sanki bekârlar masası onun benim için hazırladığı kişisel seçenekler büfesi ve cevap verecek kaçamak ifadelerim tükendi. En son bana birini ayarladığında, birkaç buluşmadan sonra bitti ama Lisette

bana tekrar tekrar neyin yanlış gittiğini sordu. Cevap mı? Hayatımda romantizme yer yok.

Ama en önemlisi, köpek parkı bu gecenin olasılıkları hakkındaki düşüncelerimden uzaklaşmamı sağlıyor.

Saatin adamına ev sahipliği yapıyorum. Birkaç metre ötedeki koşucu da öyle, küçük köpeğin küçük bir atlayışın üzerinden süzülüşünü izlemek için boynunu büküyor. Zarifçe yere iniyor, sonra Trina birkaç metre ilerideki örgü direklerini işaret ediyor. "Ör, Nacho," diyor, gözleri sadece onun üzerinde.

O küçük tripod, Mach hızında bir tünelden geçmeden önce, örgü direklerinin sonuna kadar siyah ve ten rengi bir bulanıklık içinde kıcını ileri geri sallıyor.

Kestane rengi saçları uçuşarak, platform spor ayakkabıları toprağı tokatlayarak yol boyunca koşuyor, sonra kollarını havaya kaldırarak yolun sonunda onu bekliyor. "Aferin oğlum!"

Coşkuyla havlayarak, onun övgüsüne hevesli bir şekilde tek bir arka bacağının üzerinde yukarı aşağı zıplıyor.

Trina onu kucaklıyor ve öpücüklerle boğuyor.

"Bu resmen hayatımda gördüğüm en havalı şey," diyorum ikilinin yanına giderken.

Trina gururla ve biraz da meydan okurcasına, "Kız kardeşim bunu asla yapamayacağımı söyledi," diyor.

"Dur tahmin edeyim. Abla mı?"

"Evet," diyor Trina ve kot pantolonunun cebine uzanıp Nacho'ya bir köpek ödülü uzatıyor. Ciddi görünümlü bir köpek eğitmeni uzaktaki kapıyı iterek açıyor ve bir çift Border Collie'ye parka kadar eşlik ediyor. "Fıstık ezmesi. En sevdiği şey" diye ekliyor.

"Benimki de," diyorum.

"Köpek bisküvisi ister misin, Chase? Ama bir çemberden atlaman gerekecek," diye dalga geçiyor.

Ah, bu aklımdaki büyük şeye bir girişti ve bunu almamalıydım, ama düşüncesizce, "Orgazm çemberini zaten temizledik" diye cevap veriyorum.

Diğer *parçamız* burada olmasa da, muhtemelen yapmam gerekenden daha erken suları test ediyorum. Ryker bazı ayak işlerini halletmesi gerektiğini söyledi.

"Hem de çok başarılı bir şekilde," diyor Trina, sonra yüzünü eğip meraklı yeşil gözlerle bana bakıyor, belki de daha fazlasını söylememi bekliyor.

İstiyorum. Tanrım, ne kadar istiyorum. Ama Ryker'ın ne istediğini bilmediğim için güvenli oynamalıyım. Bu sabah Trina'dan on dakika sonra çıktı, müteahhitlerin eve girmesine izin vermesi gerektiğini söyledi. Onu bütün gün görmedim, o yüzden Trina'yı da durmadan düşünüp düşünmediği hakkında en ufak bir fikrim yok.

Tıpkı benim yaptığım gibi.

Sorun şu ki, önce *onunla* konuşmadan *onunla* "Seni tekrar soymayı düşünmeden edemiyorum" konuşmasını yapmak istemiyorum. Anlaşma falan. Ya onu aynı şekilde düşünmüyorsa? Belki kız onun sisteminden çıkmıştır ve o zaman ben ne yaparım? Kafam karıştı. Normalde tek gecelik ilişkilerden sonra kafam karışmaz.

Bu tek gecelik bir ilişki değil seni aptal. O artık seninle yaşıyor.

Ama bu da ne böyle?

Şu an için tek seçeneğim sorunun etrafından dolaşmak ve onun kollarındaki köpeğe odaklanmak. Çenesinin altını kaşıyorum ve o da öne doğru eğilip dilini yüzümde gezdiriyor.

Aptal gibi sırtıyorum. "İşte bu kadar. Artık resmileşti. Beni işaretledi ve bundan sonra onun köpek bakıcısı olmak zorundayım."

Trina gülerek elini yanağıma koyuyor ve köpek öpücüğünün kalıntılarını siliyor. Alçak sesle gürlüyorum, birkaç lezzetli saniye boyunca bakışlarıyla buluşuyorum, bu da onu bir kez daha omzuma çekmek istememe neden oluyor.

Dudaklarından ürpertici bir nefes geçer gibi oluyor, sonra silkiniyor. "Geçici oda arkadaşını sevdiğine sevindim," diyor Trina, Nacho'yu da okşayarak. Küçük adam daha sert pantolon giyiyor. "Sanırım biraz yorgun."

Kapıya doğru bakıyorum. "Dönüş yolunda onunla yürüyebilir miyim?" Hevesli bir çocuk gibi soruyorum. Öyle de sayılırım.

"Tabii. Köpeklerle aranda ne var? Biraz takıntılısın. Benden daha fazla," diyor parktan ayrılırken ve tasmağını bana uzatıyor.

Kesinlikle öyleyim ve bunun bir nedeni var. Yeni dostumu sıkı sıkı tutarak tasmağını alıyorum, o da kaldırımda ilerliyor. "Babam bir veterinerdi. Tüm hayvanları severdi, ama özellikle

Bu yüzden büyürken hep köpeklerimiz oldu. Ancak son köpeğimiz babamdan kısa bir süre önce vefat etti."

Trina nazik gözlerle bana bakıyor. "Baban için üzgünüm Chase," diyor, ses tonundan sempati akıyor. "Bu senin için çok zor olmalı. Ve annen için de."

"Evet, öyleydi," diyorum, o korkunç yılı, kalbimdeki hasarı, değişme şeklimi küçümseyerek. Değişmek *zorunda* kalışımı. "Ve sonra, başka bir köpek almamaya karar verdi. Küçük kardeşlerimle çok meşguldü ve onları tek başına büyütüyordu."

Trina düşünceli bir şekilde, "Bir köpek onun için daha fazla iş olurdu, muhtemelen bunu düşündü ve muhtemelen hala yas tutuyordu, hiç beklemediği yeni bir hayata alışmaya çalışıyordu," diyor ve ailemi bu şekilde anlıyor.

Belki de bu yüzden genellikle ayrıntılara girmedığım halde konuşmaya devam etmek benim için kolay oluyor. "Küçükken, babam ve ben akşamları Bandit'le birlikte uzun yürüyüşlere çıkardık ve Bandit önümüzde koşturup her şeyi koklarken ben ona okuldan, takımdan, antrenmanlardan, yani hayattan falan bahsederdim. O zamanları severdim."

"Anlayabiliyorum. Bu güzel bir anı," diyor vitrininde kutu gibi asker ceketleri olan bir ikinci el mağazasının önünden geçerken bariz bir şefkatle.

Birkaç saniye daha güzel anıların aklımdan geçmesine izin verdikten sonra şöyle diyorum: "Çok havalıydı. Yarı Border Collie, yarı çita. Gelmiş geçmiş en hızlı köpekti. Babam da onu çok severdi ve bizi meşgul ederdi."

"Görünüşe göre ikiniz onunla çok eğlenmişsiniz ve onun sayesinde birlikte güzel zamanlar geçirmişsiniz," diyor alacakaranlık şehrin etrafını sararken California Caddesi'ne döndüğümüzde.

"Evet. Yaptık. Bir gün başka bir Bandit ya da Nacho'ya sahip olmak güzel olurdu," diyorum hüznle, sonra onu da silkeliyorum. "Ama çok fazla yolda olduğum için bir köpek sahibi olmak zor. Bu yüzden hala elimden geldiğince gönüllü olmaya çalışıyorum. Bu benim için önemli, babam için de öyleydi," diyorum ve vay canına. Kendi borumu öttürüyormuşum gibi mi geliyor ne? Odağımı ona kaydırıyorum. "Kız kardeşin neden bir köpeği idare edemeyeceğini düşünüyor?"

Trina iç çeker, biraz boyun eğmiştir. "Hiçbir şeyle başa çıkamayacağımı düşünüyor. Mesela hayatla. Ama belki de haksız değildir. Son bir ay içinde üç yerde yaşadım. Dangalak eski

sevgilimin evi, kankamın kanepesi ve

Şimdi de dün gece tanıştığım bir adamla...um," diyor yüzünü buruşturarak. "Haklı olabilir."

Olmaz. Asla olmaz. Kendinden şüphe etmesine izin vermeyeceğim. "Eski sevgilin dünya çapında bir pislikti. Seni asla hak etmedi ve sen de gerçeği öğrendiğin anda defolup gittin. Bu cesaret ister. Ciddi yumurtalıklar gerektirir ve sende var Trina," diyorum, ona istemediği ama vermek zorunda hissettiğim bir moral konuşması yapıyorum. "Ve sen bu harika köpeğe bakıyorsun, ona göz kulak oluyorsun ve harika bir işte çalışıyorsun. Tüm bunları boktan bir ayrılığın sonuçlarıyla uğraşırken yapıyorsun. Bu çok fazla."

Ayrılık da öyle, o yüzden ekliyorum: "Bir ilişkinin sona ermesiyle başa çıkmak kolay değil. Benim eski sevgilim de tam bir baş belasıydı ve bazen sadece sakin olmanız ve kendinizden çok fazla şey beklememeniz gerekir. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?"

Bir süre düşündükten sonra başını sallıyor. "Bunu söylediğin için teşekkürler. Cassie bu akşam erken saatlerde benimle uğraştı, sanırım güzel bir şeyler duymaya ihtiyacım vardı."

"Eğer moral verici bir konuşmaya ihtiyacın olursa, ben senin adamınım. Birini unutmak zaman alır, hıyarları bile. Yani, eski sevgilime aşık değildim. Romantizm başlangıçta bana göre değildi, ama yine de tüm bu deneyim beni romantizmden daha da soğuttu," diye itiraf ediyorum.

Bana hüzünlü bir gülümseme fırlatıyor. "Sen de ben de."

İlişki dayanışması içinde yumruklarımızı tokuşturuyoruz ama benim gerçekten istediğim dayanışma bu değil.

Başka bir gece hakkında ne düşündüğünü öğrenmek için sabırsızlanıyorum ama Ryker'ı beklemeye karar verdim bile. Onun yerine daha kolay bir konuşmaya geçiyorum: Trina'nın eski sevgilisi için aldığı forma ve ekipmanların açık artırması. Bugün formamı takım arkadaşlarıma imzalatmıştım, Ryker da ceketini imzalattı, bu yüzden bu hafta onları internet üzerinden açık artırmayla satmayı, sonra da parayı Trina'nın en sevdiği kurtarma merkezine, yani Nacho'yu aldığı yere vermeyi planladık.

Evime vardığımızda kapının kilidini açıp içeri giriyorum. Ryker kanepeye uzanmış, elinde telefon, kaşları çatık, kulaklıkları takılı.

Ve yeni duş almış gibi görünüyor.

Kahretsin, onu gerçekten etkilemek istiyor. Ayrıca, lanet olsun, humus, zeytin, baba ganuş, falafel ve limon otu kokusu mu alıyorum?

Tavuk mu?

"Yemek aldın mı?" Kulaklıkları çıkardığında sordum.

Ryker başını sallar. "Dönerken paket servis aldım. Ne sevdiğini bilmiyordum Trina, o yüzden her şeyden biraz aldım."

Peki, buna ne dersin? "Şu haline bak, beni misafirimle birlikte gösteriyorsun," diye takılıyorum, ama ses tonumda birazcık kızgınlık var mı?

Belki de vardır.

"Ona kalacak bir yer teklif ettin. Daha yeni yemek yedim," diyor hafifçe. Sonra da ekliyor: "Ve hâlâ açık olan ve kek yapan bir fırın buldum. Buzdolabında."

Heyecanlı bir solukla Trina'nın gözleri büyüyor ve Ryker'a sanki aya asılmış gibi bakıyor.

Bir anda göğsümde bir ejderha çırpınmaya başladı.

Zor nefes alıyorum ama ciğerlerim sanki sıcak bir ateş bulutunu emiyormuş gibi hissediyor. Bu konuda ne yapacağımı bilemediğim için homurdanarak, "Acilen bir telefona cevap vermem gerekiyor" diyorum.

Yatak odama gidip kapıyı kapattım. Ya da gerçekten, çarpıyorum.

GİZLİ BİR NERD

Ryker

Trina ayakkabılarını çıkardıktan sonra yanında köpeğiyle birlikte kanepeye doğru ilerliyor ve ben de her hareketini izleyerek onu katalogluyorum. Ayak bileklerini gösteren küçük bir İspanyol paça kot pantolon, ardından göbeğini açıkta bırakan bir bluz ve kısa bir sweatshirt giyiyor.

Bu harika bir alay ve üzerindeki tüm kıyafetleri soyamak istiyorum. Ama o kırmızı gözlüklerin arkasından bana bakışı kalbimin daha hızlı çarpmasına neden oluyor.

"Pound kek. Ciddiyim. Sen benim kahramanımsın," diyor.

Göğsüm ısınıyor. "Sadece yardım etmek istedim. Büyütülecek bir şey değil," diyorum eşit bir şekilde.

Bu sözleri ne kadar sevdiğimi söylemeyeceğim, sen *benim kahramanımsın*.

Kanepede bana katılıyor, yastığı okşuyor. Nacho zıplıyor, sonra onun yanına sokuluyor. "Chase mobilyaların üzerine oturabileceğini söyledi," diye açıklıyor.

"Nachoyu ispiyonlamayacaktım. Chase'in ona kanepa ayrıcalıkları vermesine de hiç şaşırmadım," diyorum ve köpeğin başını okşamak için ona doğru uzanıyorum. Ben hayvanları pek sevmem ama Trina'nın sevdiği belli.

"Ne d i n l i y o r s u n ?" diye soruyor, telefonuma bakarak.

Kız kardeşim Katie'yle mesajlaşmayı kapattığıma sevindim. Her zamanki gibi cevaplamayacağım küçük kız kardeş sorularını sıralıyordu.

VIP gecesindeki kıza çıkma teklif etmelisin! Fotoğrafta ondan hoşlandığını söyleyebilirim. Yemin ederim, Katie benim hakkımda her şeyi bildiğini sanıyor.

"Durun, tahmin edeyim," diye devam ediyor Trina. "*Altınızda Gerçekten Bir Yumuşakken Olabildiğince Korkutucu Olmak İçin Yedi İpucu* mu?"

Ona söylemek istediğimden emin değilim. Bir şeyleri paylaşmak insanların sizi tanımasına, bu da sizi kullanmalarına yol açar. Örnek olarak Selena. "Hayır, bu bana doğal geliyor," diyerek soruyu geçiştiriyorum. Tıpkı Josh'un bugün gönderdiği e-postadan kaçtığım gibi. Menajerimin huysuz müşterisinin son isteğiyle uğraşmak istemiyorum.

Kek ve akşam yemeği çözülmesi çok daha kolay problemlerdi. Trina telefonuma başını salladı. "Tamam. Sakın bana *A Word Play*'i sevdiğini söyleme.

Bir Gün."

Lanet olsun. Ekran podcast'te kilitlendi. "Fena değil," dedim, kayıtsızca, ama podcast ajansımın e-postasından daha iyi.

"Viski, 'hayat suyu' anlamına gelen *aqua vitae*'den gelir. Hadi ama. Bu *fena değilden* çok daha fazlası. Bu harika," diyor.

Sırıtmamak için kendimi zor tutuyorum. Trina yüzümü incelerken, "Sanırım öyle," diyorum. "Merak etme. Sırrın benimle güvende.

Seninle birlikte olduğumu

a..." Durup daha da yaklaşıyor, yüzü tehlikeli bir şekilde benimkine yakın, o kadar yakın ki onu öpücüklere boğmak istiyorum. "Gizli bir inek."

Alay ediyorum. "Lütfen."

"Birini tanımak için biri gerekir" diyor.

"Sen bir inek misin?"

"Bir kitapçıda çalışıyorum. Her gece bir kitap okuyorum. Bir kitap ineğinden başka bir şey olamam."

Sayfa çevirme becerisinden cidden etkilendim. "Her gece bir kitap. Kiskandım."

"Gördün mü? Benim takımımda olduğunu biliyordum."

Gözlerimi kısıyorum, oflayıp pufluyorum. Böylesi daha kolay. Ama o acımasız, bu yüzden ben de ona takılarak eğiliyorum. "Belki öyleyim, ama dün gece kitap okumuyordun, *tatlım*."

Yüzünü eğiyor, o utangaç havası geri geliyor. "Başka bir şeyle meşguldüm."

Bu gece de onu meşgul etmek istiyorum. Eğer o isterse. Chase

isterse . Lafı açılmışken, dostum nerede? Gerçekten istiyorum

yemek yiyin ve sonra onu Trina yemenin zevkleriyle tanıştırın. Cidden çok şey kaçırıyor.

Tabii bizi tekrar isterse. Çünkü ben istiyorum. Hem *de çok*. Dün gece yatakta kollarımı ona doladığım anda böyle bir gece daha istediğimi anladım. Onu yeni zirvelere çıkarmak istediğimi. Mutluluktan çığlık atmasını sağlamak, onu uçurmak, zevkten beynini yıkmak.

Aç olmanın yanı sıra azmaya da başladım ama yeni kurallar koymalıyız. Stat.

Sorun şu ki, bu üç kişinin yapması gereken bir konuşma, iki kişinin değil. Bu yüzden mutfak tezgahına ve yiyecek torbasına başımı salladım. "Baba ganuşun... şımartılmış baba anlamına geldiğini biliyor muydun?"

Dudakları belirgin bir zevkle aralanıyor. "Bunu hiç bilmiyordum. Ama yarından itibaren bunu günlük konuşmalarıma dahil edeceğim," diyor ve sonra başını eğerek beni inceliyor. "Biliyorsun Ryker. Diğer sırrın da benimle güvende."

Ne demek istiyor? Dün geceki gibi mi? "Nereye varmaya çalıştığından emin değilim."

"Seni kitapçıya gelirken gördüm," diyor sessizce.

Oh. Bunu hiç düşünmemiştim. Bir elimi yüzümde gezdiriyorum. "Öyle mi?"

"Evet. Dün gece çalıştığım yerden bahsettiğimde gözlerin parladı."

"Güzel bir mağaza," diyorum.

"Böyle düşünmene sevindim. Ve bu konuda konuşmaktan hoşlanmadığın izlenimini edindim. Toplum içinde."

Yanılmıyor. "Neden yapayım ki?"

Başını sallıyor, sonra kaşlarını çatıyor. Çatık kaşları beni anlamaya çalıştığını gösteriyor. "Çok fazla kitap satın alıyorsun ve bu bana *bahse girerim onları bağışladığını* düşündürdü."

Lanet olsun, çok iyi. "İyi. Onları satın alıyorum ve çoğunu kütüphaneye bağışlıyorum. Kitapların ihtiyacı olan çocuklara gittiğinden emin oluyorlar. Evsizler yurdundaki, hastanedeki çocuklara falan."

"Peki bunu söylemek neden zor oldu?"

Bir iniltiyle koltuk minderlerine geri çöküyorum. "Çünkü ekip *internetteki imajım üzerinde çalışmamı* istiyor. Ve biliyorum ki hepsi

Ama bunu onlarla paylaşırsam kendimi iğrenç hissederim. Sanki kendi sırtımı sıvazlıyormuşum gibi."

"Kimse senin çamaşır yıkadığını, krep yaptığını ve kitap bağışladığını bilmediği için mi?"

"Ve kimse yapmamalı. Bunun halk için neden önemli olduğunu bile bilmiyorum."

"Çünkü sen kamuya mal *olmuş* birisin," diyor ve omuz silkiyor.

"Sadece hokey oynamak istiyorum. Ve aileme destek olmak. Herkese buz dışında da ne yaptığımı söylemek zorunda kalmak istemiyorum."

"Ama insanlar hokey oyuncularını örnek alıyor. Sporcuları örnek alırlar. Bu sadece gerçek. Bunu değiştiremezsiniz," diyor sakın bir şekilde ve iyi noktalara değiniyor. Ben de biraz daha açıldım.

"Bu yüzden dün gece Chase ile VIP etkinliğine katıldım. Rakibime iyi davranmak ve hayranlarıma ne kadar iyi bir adam olduğumu göstermek için." Sakarca bir sırıtış takındım.

"Keşke hayranlarına ne kadar iyi davrandığını bilselerdi," diye şaka yapıyor. "Evet, bu a r a m ı z d a kalsın," dedikten sonra işime dönüyorum.

Josh'ın e-postası. Dün geceki fotoğraf çekiminin harika olduğunu ve takımın benden daha fazla *olumlu haber* yapmamı istediğini söyledi. "Her neyse, bu tür şeyleri yayınlamam gerekmesi çok can sıkıcı. Ne demem gerekiyor ki? *Dün gece annemle yemek yedim. Ben çok iyi bir oğlum. Ya da onlara kitap vermek için kütüphaneye gittim. Çok iyiyim,*" diyorum, kendini tebrik eden bir paylaşımı taklit ederek.

Bir dakika düşünür gibi oldu. "Şey, size yardım edebilirim. Mağaza için sürekli bir şeyler gönderiyorum. Bunu öyle bir şekilde yapabilirsin ki, kendi sırtını sıvazlamamış olursun. Dürüst olmak gerekirse, o kadarını söylemene bile gerek kalmayabilir. Kitapların fotoğrafını çekip kuruluşu etiketleyebilirsin ya da ben senin için yapabilirim," derken öylesine içten bir coşkuyla konuşuyordu ki benim gibi bir adamın bile homurdanması zordu.

"Öyle mi?"

"Sosyal medyayı seviyorum. Sana yardım etmemi ister misin?"

Yardım almaktan nefret ediyorum. Ama soruş şekli, çok tatlı, çok gerçek, onu geri çevirmem mümkün değil.

Özellikle de yardıma ihtiyacım olduğu için. "Evet," diyorum kabaca, sonra boğazımı temizliyorum ve ona hak ettiği cevabı veriyorum. "Teşekkür ederim."

"Her zaman," diyor ve sonra gözleri parlıyor. "Aslında hemen başlayabiliriz. Bazı fikirlerim var."

Trina düşünmeyi hiç bırakmıyor. Beyni her zaman hareket halinde. Bana bazı fikirlerini anlatıyor ve bunlar yeterince kolay. Kitapçada bir mola. Kütüphanede bir resim. Aile merkezli bir şey.

"Tabii. Varım."

"Salı günü yapabilir misin? Kitapları kütüphaneye götürmek için?" "Olmuş bilin," diyorum.

"Güzel," diyor, sonra kalçamı okşuyor ve elini kendi elime almak üzereyim, ama sonra kendimi tutuyorum.

Hayır.

Eğer elini tutarsam, ateşli bir öpücük için onu kendime çekerim ve sonra kıyafetlerini yırtmak isterim.

Arkadaşım hangi cehennemde? Bir saniye daha bekleyemem. Ayağa fırladım. "Hemen döneceğim."

Koridorda ilerleyip kapısına vuruyorum ve kapı benim dokunuşumla açılıyor. "Görüşmen bitti mi? Bitmediyse yemek yiyeceğim," diyorum.

Pencereden dışarı bakıyor, sanki düşüncelere dalmış gibi.

"Arkadaşım nerede ve neden kötü emo ikizi o n u n yerini aldı?"

Chase arkasını döner. Çenesi gergin. Gözleri soğuk. Daha da kötüsü, "Kapıyı kapat. Konuşmamız gerek."

T KELİMESİ

Chase

Odamda volta atıyor, bir elimi saçlarımda gezdiriyor, bir anda ortaya çıkan ve beni yere seren bu kıskançlık krizini kontrol altına almaya çalışıyorum. "Aramıza bir kadının girmesine izin vermeyeceğimizi söylemiştik," diyorum ama bu sadece göğsümü döven bu beklenmedik duygu fırtınasının yüzeyini çiziyor.

"Doğru," diyor Ryker dikkatle, sanki dikkatle yaklaşması gereken kuduz bir hayvanmışım gibi.

"Ama *bunu...* beklemiyordum," diyorum, ses tonumda yoğun bir kızgınlık var. Bu şekilde hissetmekten nefret ediyorum. Sinirli ve kontrolsüz.

"*Bu* da ne?" diye soruyor, odanın içine doğru bir adım daha atarak.

"Bu küçük bükülme," diyorum, sonra sesimin nasıl çıktığını görünce irkiliyorum. Titiz ve kapılmış. Trina'yı tanıyalı bir gün bile olmadı ve böyle hissettiğime inanamıyorum ama hissediyorum. "Ona yemek ve kek aldığın için seni kıskandım."

Ryker bir kahkaha atıyor ama yüzümü incelediğinde kahkahası hemen sönüyor. "Kahretsin. Sen ciddisin."

"Çok ciddiym." Sorun da bu. "Onun için bir sorunu çözmeni kıskandım."

"Ona kalması için bir yer teklif ettiğini hatırlatmama gerek var mı?" diyor elini odamda dolaştırarak. "Bu çözülmesi gereken daha büyük bir sorun.

bir pastadan daha iyi."

Tamam, evet, ev sahibi sorununda ona yardım ettim. Ama hâlâ asıl sorunu çözebilmiş değilim. "Ama bakın, onun için bir şeyler yapmak istiyorum-"

Son kelimeyi söyleyemiyorum.

Sözümü bitirmedeğimde Ryker taktik değiştirmeye karar vermiş olmalı ki bana yaklaşıyor, tavrı sakın, belki de güven verici. "Bak, onun için farklı şeyler yaparsak benim için sorun olmaz. Onu köpek parkına götürdün. Köpeği için bebek muhabbeti yapacak bir adam değilim."

"Ben bunu yapmam," diye tükürdüm.

Ryker gözlerini devirir. "Uyuyorsun. Ve *nasıl uyuduğunu* soran kişi ben olmayacağım. Ama bak, keke ihtiyacı vardı. Bu benim işim dostum. Bir şeyler bulmak. Ben de onun için bunu yaptım. Tıpkı senin ona kalacak bir yer verdiğin gibi."

O haklı. Haklı olduğunu biliyorum. Ayak işleri ya da hediyelerle yarışmak zorunda değiliz. Onun için kavga etmek zorunda değiliz. Aynı şeyi istiyorsak kıskanmama gerek yok.

Sadece söyle, dostum.

"Ama sana gerçekten ne oluyor?" Ryker kollarını göğsünde kavuşturarak bastırıyor. "Çünkü bunun anlaşma olduğunu sanmıyorum. Bu Abby gibi hissettirmiyor"-Ryker sahte öksürük için duruyor-"Sena... anlaşma."

Mesele de bu. Kağıt üzerinde bazı benzerlikler var. Aynı kadını istiyoruz. Ama gerçekte, durumlar çok farklı. Önceden aynı kadını istediğimizden haberimiz yoktu. Şimdi, başından beri herkes aynı fikirde.

"Bana da öyle gelmiyor. Trina'yla birlikte tanıştığımızdan beri," diyorum, kelimeler beceriksizce ağzımdan dökülüyor. "Her şey ortada."

"Kesinlikle öyle," diyor Ryker küçük bir sırıtışla. "Sallanan sikler ve hepsi."

Jackass. Bu konuda benden çok daha havalı. Ama hayatının çoğunda böyle oldu. Kaya gibi sabit. Annesi ve kız kardeşleri için öyle olmak zorundaydı. Ama ben de aynısını yapmak zorundaydım. Derin bir nefes aldım ve zor olanı söylemeye hazırlandım.

Ama o benim için söylüyor.

"Tekrar birlikte yatmak istememesinden mi korkuyorsun?" Ryker soruyor.

Bum. İşte bu kadar. O söyledi. T kelimesi-birlikte.

Başımı soğuk cama yaslayıp acı gerçeği itiraf ediyorum. "Evet, dokunuşlarımız altında nasıl eridiğini düşünmeden edemiyorum," diyorum ama bununla yüzleşmem gerekiyor, bu yüzden arkamı dönüp askerce bir nefes alıyorum. Bu yeni bir alan, seks hakkında bu kadar açık konuşmak, dostumla bile. Evet, dün gece ateşli bir gece için bir oyun planı hakkında konuştuk. Ama tek seferlik bir fırsat gibi görünen bir şeyin adrenalini ve havasıyla güçlenmiştik.

Şimdi, onunla bir gece daha geçirmek istiyorum. Hatta belki bütün bir hafta. Ama aynı zamanda Ryker'ın da ona sahip olmasını istiyorum. Onu birlikte tatmin ettiğimizde dağılma şekli bağımlılık yapıyordu. "Onu tekrar paylaşmak istiyorum. Eğer o da isterse. Sen istiyor musun?"

Ryker sadece gülümsüyor, *sanki yeterince uzun sürmüş* gibi. "Eminim öyledir." Birlikte ayrıldık, görevdeki adamlar.

BOSS BABE

Trina

Bu çok garip. Karnım gurulduyor ve kanepede parmaklarımı oynatıyorum. Tamam, oynatmıyorum. Kindle'ımın sayfalarını çeviriyorum, yeni Hazel Valentine romantizminin ilk bölümünü yalayıp yutuyorum ve iki erkeğin ne kadar süre konuşabileceğini merak ediyorum.

Ama kendimi oyalanıyor gibi hissediyorum, çünkü bekliyorum ve çalışıyorum, yemin ederim çalışıyorum, benden bahsettiklerini düşünmemeye çalışıyorum.

Ama bana dokunmayalı neredeyse on iki saat oldu, ikisi de beni kapıda bensiz delirecekmiş gibi öptüklerinden beri. Bir el fırçası ya da bir omuz çarpması bile olmadı.

Beni nasıl nazikçe yüzüstü bırakacaklarına mı karar vermeye çalışıyorlar?

Her neyse, dostlar. Bana bir şey olmaz. Nacho'yu okşayarak iç geçiriyorum. "En azından bana mantıklı geliyorsun," diyorum, bu gıcıklık için minnettarım. "Erkekler o kadar da değil."

Ovalamam için bana çenesini uzatıyor, ben de kabul ediyorum.

Ama beklemekten yoruldum. Sonunda kapı gıcırdayarak açıldığında Kindle'ımı bırakıp koltuktan kalkıyorum ve bir elimi gömleğimin üzerinde gezdiriyorum.

Köşeyi dönüp oturma odasına girdikleri anda ben konuşmaya başlıyorum ama Ryker daha hızlı. "Seni istiyoruz, Trina. Seni paylaşmak istiyoruz. Bu gece ve haftanın geri kalanında."

Her yerim titriyor, nefesim kesiliyor ve onlar bana doğru ilerlerken kelimelerim kuruyor, Chase kontrolü ele alıyor. "Seni baştan çıkarmak için kalacak bir yer teklif etmedim. Sana ve köpeğine ihtiyacın olduğu sürece bir ev vermek istedim. Daha fazlasıyla ilgilenmediğini biliyorum ve bu benim için sorun değil. Ama daha önce hiç dün geceki gibi bir şey yapmamıştım ve seni aklımdan çıkaramıyorum. Sana tekrar sahip olmalıyız."

Biz.

Vücudumu saran heyecandan yanıyorum. Onun da ilk seferinin onaylanmasından.

Ryker çıplak bir sesle, "Sana dokunduğumuzda nasıl dağıldığını düşünmeden edemiyorum," diye ekliyor. "O seni her yerinden tahrik ederken seni yemek şimdiye kadar yaptığım en ateşli şeydi. Şimdiye kadar üçlü bir ilişkinin tekrarını hiç istememiştim ve seninle bir kez daha birlikte olmak için can atıyorum."

İkiz itiraflar, her biri farklı, her biri kendi tarzında elektrikli. Ryker'ın bunu daha önce de yapmış olması hoşuma gidiyor ama bir kereden fazla değil. Daha da çok istendiğimi hissediyorum ve bu baş döndürücü.

Kesinlikle bağımlılık yapıyor.

"Seni öperken aminla oynamak beni çok sertleştirdi," diye ekliyor Chase.

Bu benim hayatım mı? Beni bu kadar çok mu istiyorlar? Birlikte mi? Damarlarım sıvı arzuyla akıyor.

Dudaklarımı yalıyorum. Bir nefes ürperiyorum. "Güzel. Çünkü bugün yapmamızı istediğim şeylerin uzun bir listesini yazdım. Bana sahip olabileceğin tüm yollar... ben ikinize sahipken."

Hayvanlar gibi inliyorlar.

Ryker aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve beni kocaman kollarının arasına alıyor. "Bize o listeyi göster. Şimdi."

Nacho'ya uslu bir çocuk gibi kanepede kalmasını söyledim, sonra sakallı canavara baktım. "İlk maddeyi *yapmaya* ne dersin?" Utangaç bir gülümsemeyle öneriyorum.

Dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyor. Beni yatak odasına taşıırken seksi ağzının içinde inliyorum ve Chase mırıldanıyor: "Yemeği siktir et. Onun yerine seni becereceğiz."

Evet, gerçekten sikik bir yemek.

* * *

Bugün Google'da *aratmadığım* şeyler. Üçlü seks pozisyonları.

Gizli moda rağmen, mağazada arkamdan birinin gelip iki erkeğin bir kadını iki kez becerdiği videoları görme riskini göze alamazdım.

Ama Açık Kitap'ın raflarında aradığım şeyler? Seksi romanlardaki üçlü sahneler. Bir kitapçada çalışmanın faydaları. Bazı seçkin bölümleri hızlıca gözden geçirdikten sonra, sandviç yönteminin birçok seçenekten yalnızca biri olduğunu gördüm.

Buna varım ama önce D'yi istiyorum. D'nin bir tarafıyla.

Ve bu gece onlara biraz patronluk taslamak istiyorum.

Çocuklar tüm kıyafetlerini çıkardıktan sonra gözlüklerimi çıkardım ve yatağı işaret ettim.

"Uzan," diyorum ve sesim hiç de bir kadın Domme gibi çıkmıyor, kendimi de öyle hissetmiyorum, *ama* iki yırtık adamın büyük boy bir yatakta uzanışını, büyük yarakların bana dönük oluşunu izlerken kesinlikle başım dönüyor.

Ben.

Onlar çıplak, ben hâlâ sütyenim ve külotumla duruyorum ve aralarına yerleşip bir dizimi Ryker'in, diğerini Chase'in kalçalarının arasına koyarak oynadığım güç oyunu hoşuma gidiyor.

"Ne olacak, tatlım?" Chase, omurgamdan aşağı sıcak kıvılcımlar gönderen derin, baygın bir tonda soruyor.

Kendimi biraz arsız hissediyorum, bu yüzden elimi Ryker'in kaslı kalçasındaki kaba tüylerin arasından kaydırırken ona "Dediğim gibi sana göstermeme ne dersin?" diyorum.

Ryker tatmin olmuş bir iç geçirir.

Ben de aynısını Chase'e yapıyorum ve kontrolcü adam mırıldanıyor, "Neyin peşinde olduğunu bilmek için ölüyorum."

"Gerçekten patronluk taslıyorsun. On saniyeliğine kontrolü bana bırakırsan bunu alabilirsin," diyorum Ryker'ı iyi dinlediği için şaftını okşayarak ödüllendirirken.

Ryker Chase'e bakar. "Kapa çeneni. Buna değer-"

Aletinin ucunu yaladıgımda sözleri dilinde can veriyor.

"Dinleyeceğim amına koyayım," diyor Chase, ben Ryker'in sikinin başını dudaklarımın arasına alıp kalçalarımı oynatarak ilk kez mutlu bir şekilde tadına bakarken, ödül bekleyen bir köpek gibi umutla beni izliyor. Yumrukladığımda

Parmaklarımı Chase'in bacağına gezdiriyorum ve sonunda onu ödüllendiriyorum. Elimi daha yukarı, uyluğunun iç kısmına doğru kaydırıyorum ve Ryker'ı daha derine çekerken o da inliyor.

"Mmm. Ağzın. Lanet olası mükemmel ağzın," diye mırıldanıyor Ryker, bir elini başımın etrafında kıvrarak beni yerimde tutuyor.

Chase'in taşaklarını avuçlarken dilimi onun uzunluğu boyunca gezdiriyorum. Chase gırtlaktan bir evet sesi çıkarıyor, sonra güçlü parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor.

Ohh.

Bu gerçekten çok hoş. Chase en iyi arkadaşının aletini emmemi izleyebilmek için saçımı yüzümden çekiyor.

Belki bir gösteri yaparım.

Chase ile göz göze geldim. Onun parıltısı.

Ryker o anın içinde rahatlar, ben onun sikine hınzırca bir ilgi gösteriyorum, dilimi kafasında gezdiriyorum, sonra bir lolipop gibi emiyorum, Chase ise koyu renk gözleri ve ayrık dudaklarıyla izliyor ve güçlü ellerim saçlarımın oral seks görüntüsünü engellemesini engelliyor.

Yine de Chase'i asılı bırakmam. Bay Bossy'nin zonklayan sikine merhamet ediyorum, bir kez okşuyorum, sonuna kadar, sonra Ryker'ın sikini boğazıma kadar emerken ucunu sıkıyorum.

"Tanrım, evet," diye inliyor Ryker, saçlarımı daha sıkı kavırıyor ve sert dokunuşuyla beni daha da tahrik ediyor. "Onun ağzını hissetmelisin. Tam bir cennet."

İyi bir noktaya değindi.

Bir anda erkek değiştirdim. Ryker'ın aletini kavrarken, Chase'inkinin başını emiyorum, beni bekleyen bir uyarılma boncuğunu yalıyorum.

Chase bir şaşkınlık iniltisi çıkarıyor, sonra Ryker elini elime dolayarak nasıl hoşlandığını gösteriyor ve neredeyse yanıyorum. Hücrelerim yanıyor. Chase'in aletini emiyor ve Ryker'inkine onunla birlikte 31 çekiyorum ve vücudumun her santimi elektrikleniyor.

"Şu haline bak, tatlım," diyor Chase, sikini yutan bana vahşice bakarak. Ona nasıl görüldüğümü hayal etmeye çalışıyorum - elim başka bir adamın kalın shaftına sarılmışken dudaklarım onun sikiyle genişçe gerilmiş. Saçlarım yüzümü çerçeveleyiyor ve o da sakso çeken dudaklarıma bakabilmek için saçlarımı geriye tarıyor. "Şu haline bak. O kadar heyecanlanmışsın ki kalçalarını sallıyorsun."

Adam haklı. Siklerine hak ettikleri ilgiyi gösterirken havayı sikiyorum.

İki adamla ilgilenmek beni sarıyor. Her yerim sıcak. Ve kalçalarımın arası kelimelerin ötesinde ıslak.

Ryker elini benimkinin üzerine daha sıkı sarıyor ve ben de Chase'i boğazımın arkasına çekerken daha hızlı mekik dokuyarak karşılık veriyorum.

İkisi de birlikte inliyor ve seslerinin derin uyumu büyük bir haz veriyor.

Onlara hizmet ederek gelebilirim.

Ama Chase dirseklerine kadar iterek hızımı yavaşlatıyor. "Bu kadar yeter," diye tıslıyor, sonra yüzümü sıkarak beni hemen durduruyor. "Şimdi karar verme sırası bende."

Ses tonu o kadar otoriter ki oturduğum yerden dinliyorum.

Kalktı ve hareket ediyor, etrafımda dolanıyor. "Bütün gün senin düşüncelerin bana işkence etti. Buzdayken, ağırlık odasında, sonra antrenörü gördüğümde, tadının nasıl olacağını hayal ediyordum. Ağzıma sertçe boşalana kadar seni yemeliyim."

Sert emri içimde vahşi bir heyecan yaratıyor, özellikle de "Ve ben seni yerken neden Ryker'ın sikini emmiyorsun? Ama onu kızdır. Onunla oyna, tıpkı benimle oynadığın gibi. Ben sana oral seks yaparken senin ağzının yarrakla dolu olmasına dayanamam. O tatlı amcığını yerken çıkardığın tüm sesleri duymam gerek."

Sütyenimi çıkarırken ürpererek gülümsüyorum. "Bana uyar."

Chase, Ryker'a "Sen de onu kızdırsan iyi edersin," diyor.

"Çok büyük bir zevkle," diye cevaplıyor Ryker.

İç çamaşırlarımı çıkarıyorum ama diğer odadaki canavarı kışkırtmamak için onları Nacho'nun ulaşamayacağı bir yere, büronun üstüne koyuyorum.

Sonra sırtüstü uzanıyorum ve bir adam için bacaklarımı açıyorum, diğeri için dudaklarımı yalıyorum. Bu gece utangaç hissetmiyorum.

Onların bakışları altında kendimi cesur ve güzel hissediyorum.

GENİŞ AÇ

Chase

O bir cennet. Sıcak ve kaygan, tuzlu ve tatlı.

Ve yüksek sesle.

Trina o kadar gürültülü ki, onu yutarken yatağın üzerinde tepiniyorum. Yemin ederim bu tanrıçanın üzerine inmekten boşalabilirim. Ona bahsettiğim her yalamada ve Ryker'in aletine verdiği her öpücükte *oh tanrım* diye mırıldanıyor.

Ne yazık ki her an onu susturmak zorunda kalabilirim. Ama önce ondan daha fazlasına ihtiyacım var. Kollarımı onun harika kıkına sıkıca sarıyorum, amının ıslak cennetini aç ağzıma daha da yaklaşıtıyorum, sonra onu kucaklıyorum, o küçük zevk elmasını yalıyor ve fiskeliyorum.

Tadı çok günahkâr ve aşırı derecede ıslak. Bir an duruyorum, çünkü ona söylemeliyim.

Onun dışında. Bekle. Hayır, *ona* söylememden daha çok hoşlanıyor. Yüzünü yatağın kenarına doğru çevirdi. Ryker orada duruyor, sikinin küt başıyla dudaklarını okşuyor.

"Çok lezzetli, değil mi?" Ona söylüyorum ve bana karşı sallanıyor, ağzımı daha fazla istiyor.

Ses tonu vahşidir. "Amcığı tatlı gibi," diyor yüzünü okşarken.

Trina sırtını kamburlaştırarak cevap veriyor, sonra onu aletinin tabanından çekiştirerek ağzına doğru itiyor.

"O çok açgözlü bir kız," diye ekliyorum, inlerken birkaç çılgın saniye boyunca amcığını Fransız öpücüğüyle öpüyorum.

Ryker, "Şu anda sikim için açgözlü olduğuna eminim," diyor, ona daha fazlasını sunuyor, sikinin bir santimini daha yediriyor, ama izin vereceği tek şey bu.

Ve evet. O hazır. Ona yapmak istediğim şey için hazır.

Üçümüz bu akşam başlamadan önce, ona bu gece yatakta ne kadar ileri gitmek istediğine dair birkaç önemli soru sorduk ve o da bize tam olarak neyle ilgilendiğini söyledi. Onu sınırlarının ötesine itmeyi planlamıyorum, ama ona bir zevk roketi patlaması vermek istiyorum.

Klitorisini emiyorum, sonra bırakıyorum. "Ağzını sik, Ryker. O tatlı ağzını sik ama unutma, önce o gelir. Ve bir kez geldiğinde... bir centilmen ol ve ona bir dakika ver."

Trina'nın gözleri hınzırca bir arzuyla parıldarken boğuk bir *Lütfen*. Şey, şu anda adamın aleti ağzındayken pek konuşamıyor.

Ryker ukala bir sırıtışla başparmağını kızın üst dudağında gezdiriyor. "Kızımız yapana kadar ateş etmeyeceğim. Şimdi onu bir güzel ye Chase."

"Planlıyorum." Deli gibi üzerine abanıyorum, zevkine açım, kıvrana ve nefes nefese kalana kadar onu yiyorum, sonra mutluluktan kendini kaybedene kadar, sonunda sikini ağzından düşürüyor.

"Tanrım, evet, evet, evet," diye haykırıyor onu daha yakına çekerken, Ryker'a dur işareti verirken yüzümü amına gömüyorum.

Trina her yerde titriyor, yüzüme gülünç derecede sert boşalıyor, elleri saçlarımı tutuyor, vücudu kasılıyor.

O aşırı hassas noktaya ulaştığında, bırakıyorum, bir elimi yüzümde gezdiriyorum, sonra hevesli aletini okşayan arkadaşşıma bakıyorum. "İyilik Ryker," diyorum gelişigüzel, sanki hiçbir şey olmamış gibi.

"Evet, dostum?" diye soruyor tembel bir yukarı vuruşla, aynı tavrı takınarak.

"Neden ona bir dakika vermeni söylediğimi bilmek ister misin?" Ayağa kalkıp yatağın etrafından dolaşarak komodine doğru ilerlerken soruyorum.

Trina seks sarhoşu ama meraklı gözlerle beni izliyor.

"İçimde bir his var," diyor Ryker.

"Ben de bilmek istiyorum," diye araya giriyor Trina, arzudan paslanmış bir halde.

Çekmeceyi açıyorum, bir prezervatif alıyorum ve yatağın üzerinden arkadaşşıma doğru fırlatıyorum. Kolayca yakaladı.

"Giyin ve onu becer. Ama bana nasıl hissettirdiğini anlat. O benimkini emerken ve seninkini alırken nasıl hissettiğini anlat."

Trina gözle görülür bir şekilde yutkunuyor, gözleri açılıyor. Hâlâ yatakta yayılmış, kızarmış ve seksi. "Beni yatağa doğru eğebilir mi, lütfen?"

Hevesli ses tonunu inkar etmek mümkün değil.

Ona doğru eğildim, yanağını avuçladım ve onu derinden öptüm. "Evet. İyi ve sert bir vuruşu hak ediyorsun bebeğim. Ayağa kalk ve onun için kışını kaldır."

Ryker çoktan yatağın ayak ucuna gelmiş, sikini kılıfına sokarken, Trina üstünden sıyrılıp onun önüne kayıyor ve ellerini yatağa bastırarak güzel kışını kaldırıyor. Boynunu arkasına doğru kıvrıyor ve ona gergin ama heyecanlı bir bakış fırlatıyor; bu bakış beni daha da sertleştiriyor.

"Bu siki çok istiyorsun, değil mi?" diye mırıldanıyor, sikini kızın sıcağına dayarken bir elini kızın sırtında gezdiriyor.

"Seviyorum. Seni hissetmek için ölüyorum," diyor ona, sonra bana dönüyor. "Ve sen."

"Çok iyi gidiyorsun," diyorum ona, çünkü kızımız tüm övgüleri hak ediyor. Ryker'a "Bu gece çok çalışıyor ve daha fazla orgazma ihtiyacı var," diyorum, sonra gözlerimi kısıyorum. "Şimdi ona bir tane daha ver. Ve bunu bir an önce yap."

Ryker içeri itiyor. Trina keskin bir nefesle titriyor, yüzü mutluluktan uçuyor. Sonra, yatağa çıkıp önünde diz çöktüğümde ve ona sikimi sunduğumda daha da iyi görünüyor. "İyice aç."

HAYAT KINK

Trina

Bu adamlarla tanışmadan önce, aynı anda iki erkeği birden istediğimi hiç bilmiyordum. Şimdi yatakta başka bir şeyi bu kadar şiddetle istediğimi hayal bile edemiyorum. Bu kadar yoğun. Şehvetten deliye döndüm. Sıcak, terli, ıslak ve patlamak üzereyim.

"O kadar sıkı ki dostum. Aminin beni kavrayış şekli delice," diyor Ryker cinsel bir inlemeyle.

Ryker bana acımasızca vurdukça keskin zevk darbeleri bedenimi sarsıyor. Her derin itişini parmaklarını klitorisimin üzerinde gezdirerek noktılıyor ve hücrelerimi kızartıyor.

Zevkle çığlık atmak istiyorum ama ağzım dolu. Chase ağzımı sikerken yüzümü kocaman elleriyle tutuyor.

"Onun içine girmek için sabırsızlanıyorum. Ama bu ağızla nasıl dayandın?" Dışarı kayıyor, bana sıcak bir saniye için bir mola veriyor.

Bacaklarımın titrediği ve beynimin benim hakkımda konuşmalarından dolayı karıştığı bir saniye.

"Çünkü boşalırken çıkardığı sesi daha çok seviyorum," diyor Ryker ve karnımda bir fırtınanın yaklaştığını işaret eden alçak, lezzetli bir çekişle zevk kıvrılıyor.

"Yaklaştım," diyorum sızlanarak.

Chase homurdanıyor. "Ben de öyle. Boşalırken sesi çok ateşli çıkıyor," diyor, sonra bana tekrar aletini uzatıyor, ben de alıyorum, yalıyorum

kalın şaftına kadar. "Bu sesi çok yakında duymam gerek. Onu oraya götürebilir misin, dostum?"

Sözlerinden neredeyse oraya varmışım ve kendi sözlerimle cevap veremiyorum, ama umutsuzca başımı sallıyorum, böylece onlarla birlikte sınırdaki olduğumu biliyorlar, sonra bir elimi uyluklarımın arasından Ryker'inkine doğru manevra yapıyorum, klitorisimi onunla ovuyorum.

Okşuyor ve beceriyor ve çok geçmeden zevk içime işliyor, ben de kendimden geçip milyonlarca mest edici parçaya ayrılıyorum. İçimde saf erotik mutluluktan başka hiçbir şeye yer yok. Merkezimden uçlarıma kadar dalgalanıyor.

Chase, "Seni duymamıza izin ver, bebeğim," diye ısrar ediyor. "İstediğin kadar yüksek sesle konuş."

Ben doruk noktasından anında haykırırken, Ryker kendi doruk noktasını kovalayarak bana derinlemesine çarpıyor.

O da yakın. Pantolonundan anlayabiliyorum. Sert, ağır homurtularından. Chase de yüzümün yanında sikini okşuyor. Ağzımla işini bitirmek istiyorum ama bir anda beynimde bir görüntü belirliyor.

"Gel bana. Aynı anda," diye talep ediyorum.

Chase kükrüyor. "Onu duydun," diyor beni memnun eden ortağına.

Kısa sürede Ryker çekiliyor, Chase ise beni zahmetsizce sırtüstü çeviriyor. Ryker prezervatifi bir telaşla çıkarmış olmalı, çünkü artık çıplaktı, üzerime eğildi, bir ulumayla boşalana kadar sikini karnıma doğru salladı, beyaz ipler karnıma yayıldı.

"Evet, lanet olası evet," diyor Chase ve bu görüntü onu da uçuruma sürüklemiş olmalı, çünkü memelerimi boşalmasıyla boyuyor.

Bu manzara o kadar edepsiz ve seksi ki bir elimi kalçalarımın arasına sokup klitorisimi öfkeyle okşarken diğer elimle de memelerime boşalıyorlar. Saniyeler sonra kendi parmaklarımla üçüncü orgazmımı yaşıyorum.

Ben yüksek sesle boşalırken, yüzümü, saçlarımı, yanaklarımı öperken beni sandviçliyorlar. Ben nefes alıp verirken ve inerken ağızlarıyla ve şefkatli dokunuşlarıyla bana tapıyorlar. Sonra, ikisi de bana doğru kıvrılıyor, orgazm sonrası ben bu yükseklikten inene kadar beni tutuyorlar.

Ama hiç sanmıyorum.

Seks, tek kişiyle yapıyorsan dağınıktır. Ama iki kişi? Bu duş ekstra gerekli.

Chase'in şehir banyosunda yağmur duşunun altında duruyorum, sonunda çift doz spermimin kanıtlarından arınmışım ama sıcak suyun tadını çıkarıyorum.

Ve Ryker'in ellerimin tadını çıkarıyorum. Onun ilgisi beni yumuşak ve özel hissettiriyor.

Ben içeri girmeden önce hızlı bir duş aldıktan sonra Chase, Nacho'yu çift molasına götürmek için ayrıldı. Bu Jasper'ın hiç yapmadığı bir şey - köpeğimi gezdirmek - bu yüzden Chase için de biraz yumuşak ve yumuşak hissediyorum.

Ryker arkamda duruyor, sabunlu ellerini sırtımda gezdiriyor, çilekli vücut losyonumu tenime yayıyor. Sırtımı bitirdiğinde beni döndürüyor ve kollarımı, sonra da karnımı bir kez daha yıkıyor. İşi bittiğinde bakışlarımla buluşuyor, koyu renk gözlerinde endişeli bir ifade var. "Nasıl hissediyorsun?"

Buhar bizi sararken göz kırpıyorum, onu anlamaya çalışıyorum ama yüzü yine soğukkanlı. "İyi misin? İyi olmamalı mıyım?"

Alnıma bir öpücük bırakıyor ve orada kalıyor. "Sadece emin olmak istedim. Senin için çok fazlaydı," diyor usulca.

Ohh.

Vay canına. Bu da benim alışık olmadığım bir şey. Bir erkeğin seks sonrası beni kontrol etmesi. Düşünceli sorular soruyor. Tenim ısınıyor ve bunun duşun sıcaklığından olduğunu sanmıyorum.

"Görünüşe göre... çok hoşlanıyorum," diyorum, bu itirafı yaparken biraz savunmasızım.

Parmağını çenemin altına sokuyor. Gece mavisi gözleri, ne anlama geldiğini bilmediğim için beni tedirgin eden bir kararlılıkla gözlerimi yakalıyor. Özellikle de beni incelerken çok sessiz olduğu için, başi eğik, başparmağı çenemi okşuyor. Sonra, en sonunda, konuşuyor. "Ben de."

Kalbim çok hızlı atıyor, şimdi onun sessizliğini anlıyorum. Yutkunuyorum, ne söyleyeceğimi bulmaya çalışıyorum. Ama belki de bu, kelimelerin önemsiz olduğu zamanlardan biridir.

Derin bir nefes aldım ve "Hâlâ açım. Sen aç mısın?"

Gülümseyerek, "Açlıktan ölüyorum." dedi.

Kurulandım ve losyon sürdüm, üzerinde *büyük kitapları severim ve yalan söyleyemem* yazan Açık Bir Kitap tişörtünü giydim. Sonra odamdaki çantamdan bir çift uyku şortu ve gözlüklerimi alıp mutfığa gidiyorum ve orada beni şarj eden yirmi kiloluk bir sevgi tarafından karşılanıyorum.

Eğiliyorum ve Nacho kucağıma atlıyor, kuyruğunu çılgınca sallıyor. "Sonsuza dek gitmiş miydin?" Ona soruyorum.

Mutlu bir iniltiyle yüzümü yalıyor ve bana evet diyor. "İşte şimdi döndüm ufaklık," diyorum ve burnunu öpüp onu kanepeye geri götürüyorum. Hemen yeni sevgilisiymiş gibi burnunu köşedeki kanepenin yastığına gömüyor. Aslında yüzünü yastığa sürtüyor. "Birileri anlık aşk yaşıyor demek ki," diye yorumluyorum ada tezgâhına gidip paket yemeklerini bıraktıkları arkadaşlara katılırken.

Chase bana bir bardak beyaz şarap uzatıyor. "Teşekkür ederim," diyorum memnun bir nefes alarak.

İşte hayat bu. Akdeniz yemekleri. İki harika adamla gece geç saatlere kadar takılmak. En sevdiğim yaratık yakınlarda.

Ama bir yudum aldığımda, neredeyse sauvignon'u tükürecektim. İyi davranış buraya kadarmış. Mükemmel yavru yine tam bir sapığa dönüştü. Nacho kanepenin yastığını bacaklarının arasına soktu ve onu beceriyor.

Mahcup bir şekilde bardağı bıraktım, tabureden kalktım ve ona doğru koştum. "Nacho! Hayır! Dur artık!"

Bu onu daha da motive ediyor. Daha hızlı pompalıyor. O köpek kalçalarını sallıyor. wham-bam-thank-you-ma'am tarzı. Bu çok utanç verici. Köpeğim ev sahibimizin yastığıyla oynuyor ve her an onu nasıl kirleteceğini hayal edebiliyorum. Bunu temizlemek istemiyorum. Ölürüm ben.

"Git, Nacho!" Chase bağılıyor.

"İşte bu, evlat! Eve getir onu," diye bağılıyor Ryker. "Onu cesaretlendirme," diye yalvarıyorum.

Azgın canavarımı yakaladığımda yüzüm kıpkırmızı oluyor ama yastığı sıkıca kavriyor ve ben de onu şehvet dolu pençelerinden kurtarmak zorunda kalıyorum. "Biz misafiriz," diyorum, nihayet yastığı onun elinden kurtardığımda onu uyararak.

Ama azgın köpek hâlâ havayı pompalıyor. Çocuklar onu alkışlarken, "Senin örnek bir köpek olman gerekiyordu," diye azarlıyorum.

Hiç adil değil.

Nacho birkaç kez daha pompalıyor, bir yastıkla çiftleşmeye kararlı.

O zaman arkadakiler için bir kez daha.

Ama Nacho, kurmalı bir oyuncağın kapanması gibi, gücü tükenmeden önce son bir yarım yamalak hamle yapıyor. Utancımdan onu kanepenin önündeki geometrik halının üzerine yatırdım. "Burada kal. Yerde kal. Ve beni ikinci kez utandırma" diyorum ve Nacho iğrenç bir şey yapmamış gibi kıvrılıyor.

Ne kadar kısa bir hafıza.

Chase tezgahdan homurdanıyor.

Onun yanında Ryker gülüyor. "Sana iyi şanslar. Köpeğin iç çamaşırı yemeyi ve sevişmeyi seviyor. Seni yine utandırma ihtimali yüksek."

Yüzümü kapatıyorum. "Bunu yaptığına inanamıyorum," diyorum tezgâha dönerken, çocuklara katılmadan önce Nacho'ya sert bir bakış fırlatıyorum.

"Gerçekten mi? Yapamaz mısınız?" Ryker kaşlarını kaldırarak soruyor.

Chase biraz şarap koyuyor. "Yani, bize onun hakkında anlattığın onca şeyden sonra."

"Görünüşe göre bu izler Nacho için," diye

ekliyor Ryker. "Ama en azından... *bitirmedi*."

İç çekiyorum. "Evet, işte bu küçük zafer."

Chase sandalyeye vurur. "Ye. İç. Sonra da biraz uyumalısın."

"Evet, yarın çalışman gerekiyor," diyor Ryker, huysuz ama bir o kadar da ilgili. "Dinlenmeye ihtiyacın var."

Vay canına. Bu bakım sonrası mı? Yeni açtığım üçlü sapıklığım için mi? Eğer öyleyse, beni de yaz. Ama dürüst olmak gerekirse, nefis yemekler yememin ve erken yatmamın söylenmesinin aslında önceden var olan sapkınlıklarımdan biri olduğuna eminim.

Bu bir yaşam sapkınlığıdır.

Oturdum ve yemeğe başladık. Bu garip hissettirmeli, iki erkekle seks sonrası yemek. Daha önce sadece bir erkekle seks sonrası yemek yemiştım.

Ama bu sabah krepte yaptığımız gibi, üçümüz bu anlara doğal bir şekilde geçiş yapıyoruz. Yine de, biraz kepçe gibi

Pide üzerine humus, içimde tutamadığım bir merakla dolup taşıyorum. Bir ısırık aldıktan sonra, "Bir şeyi öğrenmek için ölüyorum, Chase." diyorum.

"Beni ara," diyor ve otlu tavuktan bir ısırık almadan önce çatalını yere bırakıyor.

"Bunu daha önce hiç yapmadın. Bütün bu-" Elimi yatak odasına doğru salladım, aniden tekrar utandım.

Az önce yaptığım şeyden sonra, nasıl utangaç olabilirim? Belki de seks hakkında konuşmak başlı başına bir mahremiyet olduğu içindir. Fiziksel olarak soyunmak bir şeydir. Bunu duygusal olarak, kelimelerle yapmak tamamen başka bir şey. Zevkime olduğu kadar garipliğime de sahip çıkarak tekrar deniyorum.

"Bütün bu...üçlü."

"Şeytanın üçlüsü," diye ekliyor Ryker kuru bir sesle.

Kibarca oturuyorum. "Ben manwich tercih ederim," diyorum ve onlarla birlikte gülüyorum.

Köpeğimin pis işlerinden üçlü seks için takılan lakaplara kadar, eski sevgilimi hiç özlemiyorum.

Vay canına.

Gerçekten bilmiyorum.

Bunun farkına varınca daha dik oturdum. Jasper'ı özlemiyorum. Ayrıca, yatakta rahatlayabilirim. Kendimi bırakabilirim. Sadece doğru adamla birlikte olmaya ihtiyacım vardı. Ya da gerçekten, doğru adamlarla.

"Eski sevgilim yanıliyordu," diyorum, sanki transa girmişim gibi.

"Tam anlamıyla her konuda," diye mırıldandı Ryker. "Hokey sevmek dışında." "Gerçekler," diyor Chase.

Başımı kararlılıkla sallıyorum. "Evet, ama benim hakkımda da yanıliyordu. Yatakta rahat olamadığımı söyledi. Her şeyi kafamda kurduğumu söyledi."

"O adam seni bir saniye bile hak etmedi," diye ısırtıyor Ryker.

Chase gözlerini kısıyor, ses tonu karanlık ve korumacı bir hal alıyor. "Yemin ederim o adamı bir daha görürsem..."

Jasper'la karşılaşmalarını istiyorum ama bunun tek nedeni Ryker ve Chase'in koruyucu yanlarını sevmem. Derin bir nefes alıyorum ve sanki Jasper'dan kalan son kalıntıları, son şüphe parçalarını da bırakıyormuşum gibi temizleyici bir his veriyor. Jasper'ın üzerimde dün geceki kadar bile gücü olduğunu hissetmiyorum. Koyduğum fotoğraflardan herhangi birine yorum yapıp yapmadığını görmek için sosyal medya hesaplarımı kontrol etme zahmetine bile girmedim.

Belki bu intikam resimleri yardımcı olmuştur.

Ama daha çok, belki de birkaç gecelik harika seks işe yaramıştır. Sanki intikam dönemini geride bırakıp şeytanın üç yollu dönemine geçiyorum.

Lafı açılmışken.

Humuslu pidemden bir ısırık daha alıyorum ve biraz yemek yedikten sonra beni en çok ilgilendiren konuya dönüyorum. "Eğer bunu daha önce hiç yapmadıysan, tüm bu yönetmenlik işinde nasıl bu kadar iyisin?" Öğrenmeye hevesli bir şekilde Chase'e soruyorum.

Altın adam taburesinde arkasına yaslanıyor ve ağzının kenarındaki peçeteyi silerek yavaş bir gülümsemenin yayılmasına izin veriyor.

Ama soruma cevap veren o değil. Ryker boğazını temizliyor. "O boşuna takım kaptanı değil."

Ryker'a dönüyorum, ilgimi çekiyor. "Ama sen onun takımında değilsin?" "Şimdi değil ama gençken birlikte oynardık." "Yani onun liderlik tarzını biliyorsun?" diye soruyorum.

"Evet. Buzda, buz dışında, Chase'in her zaman bir planı vardır."

Bakışlarımı Chase'e çeviriyorum. "Yani yatakta da doğal olarak böyle misin?"

Chase çenesini kaşıyor, sonra hızlıca başını sallıyor, otoriter tarafını ama aynı zamanda liderlik tarafını da sahipleniyor. "Sanırım öyle. Ryker da sadece işi halleder. Onun tarzı bu. Tantana yok. Sadece yüzde bin teslimiyet."

Ryker'ı çok az tanıyorum ama yine de bunun onu mükemmel bir şekilde tanımladığını biliyorum. Bu da bana dün gece onun kişilik tarzının meydan okuyucu olduğu yönündeki değerlendirmemde yanlış olduğumu düşündürüyor. O daha çok sadık, çünkü o bir savunmacı, buzda yaptığı şey de bu.

"Siz ikiniz ne zaman birlikte hokey oynadınız?" Soruyorum, sonra bir zeytin koparıp ağzıma atıyorum.

Chase, "Lise ve ortaokulda aynı takımdaydık" demeden önce zeytinin dudaklarımdan kayışını ilgiyle izliyor.

"Ve ilkokul," diye ekliyor Ryker, sonra da arsız bir sırıtişla ekliyor, "Buzda tanışmış olmamız ne kadar şaşırtıcı, değil mi?"

Beynim hemen, dışa dönük bir çocukla daha çekingen bir çocuğun spor aracılığıyla bağ kurduğu bir görüntü sunuyor. "İkinizi bir buz pateni pistinde beceriksizce kayarken, diski bir ileri bir geri geçirirken ve sonra da "Az önce en iyi arkadaş mı olduk?" derken hayal ediyorum.

Chase gülüyor. "Yaklaştın ama tam olarak değil." "Peki, neyi yanlış yaptım?"

Ryker daha yakına eğiliyor ve alnımdaki nemli saç tutamını fırçalıyor. "Biz beceriksizce kaymadık, tatlım. Bir kere bile."
Çok ukalalar ve ben buna bayılıyorum.

* * *

Yemekten sonra, Ryker yemeği ısmarladığı ve Chase bana bir ev verdiği için tek başıma temizlik yapmakta ısrar etmeye çalışıyorum ama onlar ev işlerini tek başıma yapmama izin vermeyecekleri konusunda ısrar ediyorlar. Bana yardım ediyorlar ve mutfak temizlendikten sonra hepimiz koridora çıkıyoruz.

Ayrı odalara mı gideceğiz?

Ama bu düşünce aklıma geldiği anda, Chase'in büyük odasını, yani seks odamızı işaret etmesiyle kayboluyor. "*Bizimle* uyuyacaksın, Trina." Bu bir emir, bu yüzden *onları* takip ediyorum ve büyük yatağa kayıyorum.

Ryker hemen arkamda. Ama çok yorgun ve bitkin olmama rağmen konuşmamız gereken bir şey var.

İleriye dönük temel kurallar.

Karnım sinirden dönüyor, ama dün geceki temel kuralları çoktan aştık, tıpkı ayrı yatak odalarını aştığımız gibi. Ne olursa olsun bu garip olacak, bu yüzden Chase ışıkları söndürdüğünde içeri dalıyorum.

"Yani, bunu şunun için yapıyoruz..." Gecenin başlangıcına ve Chase'in sözlerine geri dönüyorum. "Gelecek hafta ben buradayken mi?"

Biraz boğuk oldu ama en azından söyledim. İşte.

Ryker bana dönüyor, yüzünde düşünceli bir ifade var. "Bu senin için uygun mu?" Kısa bir an için onlarla gelecek haftadan sonraki geceleri hayal ediyorum. Ama bu olmayacak. Onlar için böyle bir şey söz konusu değil ve gerçekten de önümüzdeki haftadan sonrasını hayal etmek benim için aptallık olur. Eski sevgilimi geride bırakmış olsam bile, bu başka bir çiftte *geçmem* gerektiği anlamına gelmiyor. Yeni çocuklar.

Yutkundum, sonra başımı salladım.

Chase yatağın diğer tarafına geçip omzumu öpüyor. "Daha fazlasını istemediğini biliyorum. O halde kimsenin baskısı yok."

Ryker, "Listeniz üzerinde çalışırken sadece eğleneceğiz," diye ekliyor.

Bu biraz zaman alacak. Hepimiz meşgulüz ve bugün onların hokey programlarını kontrol ettim. Farklı takımlarda olmaları ve benim dükkândaki vardiyalarım nedeniyle -bazen geceleri çalışıyorum- her zaman aynı saatte buralarda olamayacağız.

"Bu gece çok verimliydik. Bir, iki ve üçün üstünü çizdik," diyorum sinsi bir sırıtışla.

Chase kaşlarını kaldırıyor, seks seminerimizin başlangıcına geri döndüğünden şüpheleniyorum. "Biri çiftte sakso," diyor, sanki sayıyormuş gibi.

Ryker hemen söze giriyor, "İki tanesi aynı anda hem amcığa tapınma hem de sikine bağlılıktı."

"Üçüncüsü de sevişmek ve oral seks," diye bitiriyor Chase ama sonra çenesine vuruyor. "Ama şimdi gerçekten bilmem gereken bir şey var - sen amınla oynarken bizimkini tatlı memelerine sürmek de listende var mıydı? Çünkü bu çok özel bir müstehcenlik."

"Ve yatakta her türlü doğaçlama çalışması için buradayım," diye ekliyor Ryker. Sadece gülümsüyorum. "Bunun için senaryo dışına çıktım."

Ancak listemden bahsetmişken, oluşturulması iyi olacak bir başka temel kural daha var. Ancak bu daha zor bir konu. Kıskaçlıklara neden olabilir ve ben onları bölmek istemiyorum. Her şeyin yolunda gitmesini istiyorum. Yine de, "Peki, şey, bu konuyu açmaktan nefret ediyorum ama, şey, diyelim ki Ryker'la duştaysam ve şey-" derken titrek ve kararsız hissediyorum.

Chase gözlerini kısıyor, sesi tıslamaya benziyor. "Duşta ona sakso çektiğini söyleme şeklin bu mu?"

"Hayır! Yapmadım. Bunu düşünmedim bile." "Vay canına, teşekkürler," diye kestirip atıyor Ryker.

Hay aksi. Bunu daha da kötüleştirdim. "Bunu kötü anlamda söylemedim-" "Şaka yapıyorum." Chase sırıtıyor ve güven verici elini

omuz. "Her şey yolunda. Yemin ederim."

Rahat bir nefes alıyorum. "Beni kandırdın."

Yanağımdan öpüyor. "Bana birkaç saat önce sorsaydın ne diyeceğimi bilemezdim. Ne istediğimi anlamaya çalışıyordum ama Ryker'la önceden konuştuk," diye ciddiyetle devam ediyor Chase, sadece benim için kendini ortaya koyuyor. "Seni paylaşmayı seviyoruz ama ben evde değilken ya da aynı odada değilken ikinizin

dokunamayacağını söylersem çok bencilce olur, anlıyor musun? Ya da dürüst olmak gerekirse tam tersi.

Şimdi, ikinizle *birlikte* duş almak ister miyim? Sabah kalkıp duş almak gibi mi?" Omuz silkiyor, ama *bu* bir *hayır* omuz silkme *olurdu*. "Muhtemelen istemem. Ama eğer ben uyuyorsam ve sen de tamponundaki kromu emmek istiyorsan, buyur."

Ryker, "Ya da işten önce yol için bir O'ya ihtiyacın olursa, ben hallederim," diye teklif ediyor.

Yastıklara sarılıyorum. Kendimi bu fantastik temel kurallara sarmak istiyorum. "Sanırım bu seni orgazm yapıcı yapıyor," diyorum.

Chase, "Orgazm çöpçatanlarından daha iyi," diyor ve çocuklar yumruklarını bana vuruyor.

"Çok daha eğlenceli," diye ekliyor

Ryker. Bu çok eğlenceliydi.

Çılgınca eğlenceli.

Ama aynı zamanda yoğundu. İnanılmazdı. Şaşırtıcı. Göz açıcı.

Ve ayrıca, sadece... iyi.

Bu adamlar kendimi çok iyi hissetmemi sağlıyor.

Jasper'ın sonunda öyle hissetmedim. Sevgilimi külotunun parçalarını kusarken bulduğumda kesinlikle iyi hissetmedim. Ve son birkaç haftadır kendimi ezik gibi hissediyorum, beni hafife alan ve sadece değerli hokey biletlerini önemseyen bir adam tarafından terk edildim.

Ama geriye dönüp baktığımda, Jasper'la birlikteyken de kendimi çok iyi hissettiğimi sanmıyorum. Onunla kaldım çünkü yeterince iyiydi ya da ben öyle sanıyordum. Ama daha çok ailem onu sevdiği için kaldım.

Kalmam gerekenden daha uzun kaldım.

Bu sefer, misafirliğimi fazla uzatmayacağım.

Ama çıplak olmadığım zamanlarda da en az D için giyindiğim zamanki kadar benimle birlikte olmaktan keyif almalarını istiyorum. "Hokeyi neden bu kadar çok seviyorsun? Çok hızlı tempolu olduğu için mi? Dün gece fark ettim. İzlemesi çılgınca. Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim olmasa da her zaman bir şeyler oluyor. Ama sürekli *uçtuklarını* düşünüyordum."

Chase yan dönüyor ve başını ellerinin arasına alıyor, gözleri parlıyor. "İşte bu yüzden en iyisi. Acımasızdır. Her zaman hareket ediyorsun. Her zaman devam ediyorsun," diyor, sesinde saf bir coşku.

"Ama... neler oluyor? Ben sadece... hiç sevmedim çünkü," diyorum, geçim kaynaklarını sevmediğim için biraz suçluluk duyarak, sonra aklıma geliyor. Ben hiçbir zaman

Hokeyi sevdim çünkü hiç anlamadım. "Çünkü her şey bir anda oluyordu ve ben bunu anlayamıyordum."

"Temel bilgileri öğrenmek ister misin?" Ryker soruyor, sesi daha önce hiç duymadığım kadar parlak, bir tür gençlik merakı var.

Eğer Jasper sorsaydı, gözlerimi devirir ve asla olmaz derdim. Onunlayken hiçbir zaman hokeyi anlamak istemedim, çünkü o *sizden önce hokey* seviyesine göre hareket ediyordu. Ama bu adamlar yaşamak için, aileleri için, oyunun saf sevgisi için bu sporu yaşıyor ve nefes alıyorlar ve ben de *onları* anlamak istiyorum.

"Elbette, ama ben tamamen acemiyim."

İki adamım bana bir ders veriyor, telefonlarındaki videoları gösteriyorlar, face-off'tan gole, mavi çizgilerden kırmızı çizgilere ve penaltılardan güç oyunlarına kadar temel bilgileri açıklıyorlar.

Ryker sözlerini şöyle bitiriyor: "Demek hokey bu." "Temel olarak, heyecan verici," diyorum özetleyerek. "Anladın," diyor Ryker.

"Ve korkusuz olmalısınız."

"Kesinlikle," diye ekliyor Chase.

Bana söylediklerinin tüm noktalarını birleştirerek düşünceli bir iç geçirdim. "Buz üzerinde oynarsınız ama ateşle beslenmeniz gerekir. Hokeyin havası budur."

Chase gülüyor, sonra bu bir esnemeye dönüşüyor. "Bilmen gereken tek şey bu, Trina. Hokey bir titreşimdir."

"Hokey hayattır," diye ekliyor Ryker.

Bekle. Bekle. *Bekle*. Sanırım şimdi hokeyi anlıyorum. Ellerimi başımın arkasına koyup gülümsememe izin veriyorum. "Bu gece hat trick yaptığımdan oldukça eminim," diyorum, ikisi de göz göze gelip beni beklerken duraklıyorum. "Tabii ki."

İkisi de *evet, evet yaptın* derken aptalca mutlu görünüyorlar.

Yorganın altına daha da yerleşiyorum, bir viyaklama sesi duyduğumda gözlerim kapanıyor.

Hüzünlü, ağlamaklı bir çığlık.

"Sevgilim," diyorum Nacho'nun sesiyle doğrulup. Yatağın kenarına uzanmış, örtüyü mıncıklıyor.

Umutla Chase'e bakıyorum. "Um...yapabilir mi?"

"Daha iyi," diyor Chase, sonra yavrumu kucağına alıp bana uzatıyor. Köpeğim hemen yorganın altına yerleşip kıvrıldı.

göğsüme karşı.

"Bekle," diyor Chase. "Göğüslerinin arasında mı uyuyor?"

Sıkıştırdığım kişiye bakıyorum. Onun uyku tercihlerine o kadar alışmışım ki bunları pek düşünmüyorum. "Evet, bir süre önce burayı sahiplendi."

"Siktiğimin alfa köpeği," diye homurdanıyor Ryker, sonra da öfkeyle diğer tarafa dönüyor.

Gecenin bir yarısı kısa süreliğine uyandığımda Ryker'ın burnu saçlarıma gömülü, Chase'in eli de kalçamda oluyor.

Şeytanın uyuyan üçlüsü ve pis bir köpek.

HOKEYCİLERDEN BİR HEDİYE

Trina

Sabahları, uyuyan sporcuları uyandırmamak için sessizce işe hazırlanıyorum. İkisi için de maç günü, yani gece ve dinlenmelerini istiyorum. Parmak uçlarımda mutfağa gidiyorum.

Olabildiğince hızlı bir şekilde krepleri çırpıp çilekleri dilimledikten sonra bir tabağa bırakıyorum ve çantamdaki defterden kopardığım pembe bir kâğıda da ısıtma talimatlarını ekliyorum.

Krep için kavga etmeyin çocuklar. İkinize de yetecek kadar yaptım. Şimdi gidip sıkı çalışın ve bu gece daha sıkı oynayın. Ve unutmayın, çilek her şeyi daha iyi yapar.

Not: Bence listedeki 4 numara kulağa hoş geliyor. Belki yakında?

Sonra onlara dört numaranın ne olduğunu söylüyorum.

Nacho'nun tasmaları takılı ve kreşe gitmeye hazır bir şekilde kapıya yöneliyorum, ancak kapıya ulaşmadan önce uyku sersemi bir ses hoyratça bana sesleniyor: "Bu tatlı şeyle nereye kaçıyorsun?"

Köpeğim için kullandığım bu sevgi dolu terim kalbimi güm güm attırıyor. Etrafımda dönüyorum. Chase bir buçuk atıştırma. Saçları dağınıktan da öte, sabah ışığında altın sarısı kahverengi ve dağınık. Kirli sakalları bir gün daha kalın. Dün tıraş olmamış olmalı. Pencerelerden gelen ışıkla aydınlanan parke zeminde adımlarken çenesini kaşıyor, kapıda yanıma gelirken şahane bir sabah günahı gibi görünüyor, sonra eğilip Nacho'nun başını kaşıyor.

"Onu kreşe götürebilmek için işten biraz erken çıkıyordum," diyorum. "Bu sabah imza günü için bir yazar gelecek, o yüzden Nacho'nun Throw Me A Bone'a gitmesinin daha kolay olacağını düşündüm."

Chase yavaşça ayağa kalkıyor, başını eğiyor, tek kaşını kaldırıyor. Belli ki bu onun için bir anlam ifade etmiyor. "Um, hayır."

"Hayır... Ne?"

"Hayır, onu köpek kreşine götürmüyorsun." Yatakta olduğu kadar emredici ve sabahın ilk saatlerinde duyduğum ses tonu benim için tehlikeli. Gün batımından önce yeni külotlar sipariş edeceğim.

Ama sesine verdiğim tepkiye değil, konuşmaya odaklanıyorum.

"Neden?" Soruyorum, kelimenin uzamasına izin veriyorum çünkü gerçekten anlamaya çalışıyorum.

Başparmağıyla çıplak göğsünü işaret ediyor. "*Ben* köpek bakıcısıyım. Köpeğinize yardım etmek istiyorum. Önümüzdeki birkaç saat boyunca boşum," diyor orantısız bir sırtıtışla. "Koç bu sezon sabah patenlerini durdurdu, bu yüzden öğleden sonraya kadar arenaya gitmem gerekmiyor. Eğer sizin için de uygunsa, sabahı Nacho ile geçirmeyi çok isterim. Bilmen gerekiyorsa, planlarımızı çoktan yaptık."

Biz.

Köpeğim hakkında benimle aynı şekilde konuşuyor.

Yüce Tanrım. Kalbim aptalca bir hızla çarpıyor. Evet, bu sadece köpeğime bakmam için bir teklif ama aynı zamanda yaralı kalbime giden yol. "Elbette," diyorum gülümseyerek. "Buna gerçekten minnettar olurum. Ama planların nedir?"

Kalan mesafeyi kapatıyor. "Bunun için endişelenme," diyor, sonra bir elini başımın etrafına doluyor ve yanağıma inatçı bir öpücük konduruyor.

Mmm. Bu ses tonu kesinlikle işini yapıyor. Çenemi kaldırıp yaramaz bakışlarıyla buluşarak, "Artık kreşe gitmek için acele etmem gerekmediğine göre, sanırım düzgünce teşekkür edebilirim," diyorum.

Adam beni hemen anlıyor, çünkü gözleri kararıyor ve sırıtışını silip yerine sert bir ifade yerleştiriyor. "İyi bir kız gibi dizlerinin üzerine çök."

İtaat ediyorum, sonra dudaklarımı baştan çıkarıcı bir şekilde ayırıyorum, onun için açılıyorum, bekliyorum. Aletini çıkarıyor, sonra saçlarımı yüzümden itiyor ve başparmağını çene çizgim boyunca kaydırıyor. "Rujunu mahvetmekten neredeyse nefret ediyorum. Ama yine de yapacağım."

Onu ağızıma aldığımda, bana övgüler ve müstehcen kelimeler yağdırmaya devam ediyor. "Bu doğru. Bu tam bir teşekkür."

Onu daha derine götürüyorum ve ağızımı acımasızca sikiyor, inlemeleri uzayınca kadar, bana yakın olduğunu söylüyor.

Köpeğime bir göz atıyorum, sapık Chase'e bakıyor, sanki sinirli bir pençeye vuruyor ve *devam edebilir* misin diyor.

Ama bu, ben işini bitirirken Chase'in bacağını becermeye çalışmaktan iyidir. Derin bir emiş veriyorum, sonra Chase boğazımı boğuk bir homurtuyla dolduruyor.

Ve çok erken konuştum.

Azgın köpeğim kollarını Chase'in baldırına doladı ve köpek dansı yapıyor. Chase gülerek ağızımdan çıkarken köpeğimi uzaklaştırıyorum.

Bakışlarımı köpeğe çeviriyorum. "Kanepe. Şimdi. Git otur."

Sanki sapıklığın timsali değilmiş gibi, Nacho kuyruğunu sallayarak uzaklaşır.

Köpeğim kanepeye kıvrıldığında, Chase seksi bir sırıtışla bana bakıyor. "Aynı anda hem köpek eğitimi hem de BJ terbiyesi ile çoklu görev yapman bir ödülü hak ediyor."

"Fıstık ezmeli bisküvi mi?"

"Daha iyi," diyor, sonra beni ayağa kaldırıyor, döndürüyor ve kapıya doğru itiyor. Sundressimi çekiştiriyor, külotumu indiriyor ve kıcımlı sikiyor.

"Geçen gecedan sonra listende daha fazla şaplak olduğuna bahse girerim," diyor boğuk bir sesle.

Titriyorum. "Öyle."

Sağ yanağımı yoğuruyor, yumuşak, nazik, biraz da kışkırtıcı, sonra bir elini kaldırıp tokat atıyor.

Nefesim kesildi. Sonra avucunu tekrar şefkatle üzerime sürüp acıyı yumuşattığında inliyorum. Aynı şeyi diğer yanağıma da yapıyor ve elini tekrar kaldırdığında geriliyorum ama lezzetli bir beklentiyle. Avucu bu sefer daha sert iniyor. Tekrar inliyorum.

"Yatakta mantıksız beklentiler içinde olduğunu söylediğin zamanı hatırlıyor musun?" diye fısıldıyor kulağıma. "Seninle tanıştığımız gece mi?"

"Evet."

Dudaklarını kulağımın üzerinde gezdiriyor. "Makul olmayan beklentileriniz olmalı. Böylece her birini aşabiliriz."

Tanrım. *Evet.* "Flaş haber. Sen öylesin. Oh, ve şaplak atmayı sevdiğimi öğrendim."

Evet. Bu da büyük yatak odası tuhafıkları kutuma atacağım başka bir sapkınlık. Fantezilerim için daha büyük bir tekneye ihtiyacım olacak.

"Güzel," diyor, sonra kıcımlı tekrar sıkıyor. "Mmm. Bu kış. Onunla oynamak istiyorum, Trina."

Henüz notumu bile görmedi, ama belli ki dört numara için çok hevesli. Ben de, çünkü çift sik dağına tırmanabilmemin tek yolu öncesinde biraz kalça hareketi yapmak. Bu yüzden, dört numara-popo oyunu.

"O zaman yapmalısın. *Yakında,*" diyerek onu cesaretlendiriyorum.

"Bir dahaki sefere sana *yapacağımız* şeyler" diyor ve ben buna bayılıyorum. Kıcıma şaplak atarken klitorisimle oynarken benimle ilgili planları hakkında edepsizce konuşmasına, sonra da işten önce eriyip parçalanana kadar meme uçlarımı çimdiklemesine bayılıyorum.

Dudaklarıma şefkatli bir öpücük kondurduğunda hâlâ nefes nefese kalmıştım. "Temel kurallarını sevdim. Bir ara dostumla da ilgilendiğinden emin ol," diyor.

"Arkadaşının sikini mi kolluyorsun?"

"Ben böyle düşünceliyimdir."

Biliyorsun, gerçekten öyle. Ryker'dan bahsedince aklıma geldi.

"Ryker için bana yardım edebileceğin bir şey var."

"Adını söyle," diyor Chase.

Ona neye ihtiyacım olduğunu söyledim. "Bugün bir ara gönderebilir misin?"

"Kullanıyorum," diyor, sonra ben de onu öpüyorum, tehlikeli, uyuşturucu bir öpücük. İşten kaytarmaya ve günü tembellikle geçirmeye yol açabilir. Ben de öpüşmeyi kestim. İş kaçırarak kadar kafayı bulmuş değilim.

Ancak başka açılardan berbat durumdayım, bu yüzden mağazaya gitmeden önce dişlerimi fırçalıyorum ve külotumu değiştiriyorum.

* * *

O öğleden sonra kitapçıdan çıkarken Chase bana Nacho'nun bir sandalyede oturmuş, muhtemelen Chase'e çok benzeyen bir adamın yanındaki lattesine özlemle bakarken çekilmiş bir fotoğrafını gönderiyor.

Chase: Bu sabah Nacho'yu küçük kardeşimle kahve içmeye götürdüm. Travis köpeğini bir kadın mıknaatısı olarak kullanmaya çalıştı ama ben olmaz dedim. Travis kendi başına çekici olmayı öğrenmeli.

Trina: Çok iyi bir ağabey. Ona önemli hayat dersleri veriyor.

Chase: Nacho'nun Travis'in bacağını becermeye çalışmadığını bilmek seni memnun edecektir. Belki de bu onun için bir ilerlemedir?

Trina: Ya da belki kardeşinin kambur bir bacağı yoktur.

Chase: Haklısın. Baldırım çok sikilebilir olabilir. Ama köpeğinin gece ekibimize üçüncü bir adam katmaya çalışmasından endişeleniyorum, Trina. Sen gittikten hemen sonra UPS şoförü gelip protein tozu getirdiğinde çok heyecanlandı.

Trina: Lütfen teslimatçı çocukla küçük bacak bebekleri yapmaya çalışmadığını söyle.

Chase: Önce diliyle onu rahatlatıyor. Onunla çiftleşmek yerine bacağını yaladı.

Çoğu bacağın sikilebilir olduğunu kanıtlamaya devam ediyoruz.

Chase: Sen ve süslü kelimelerin.

California Caddesi'ne dönüp geçici odama doğru ilerlerken telefonum yine çalıyor. Bu sefer arayan Ryker'dı. Bu çifte ikramiyeli mesaj günü gibi. Açıyorum ama mesaj yok. Sadece Scrabble oyununa bir link. Hadi bakalım. Kabul tuşuna bastım. Bir dakika sonra, ilk hamleyi yaptı.

Lateks.

Gösteriş yap.

Ryker: Bu, o kelimeyi sadece senin önünde tavus kuşuna çaldığım anlamına gelir.

Sen yaptın.

Ryker: Kazanmak için oynarım.

Trina: Pekala, Bay Rekabetçi...

Ben kelimeyi çalıyorum... *moxie*.

Ryker: Evet, öyle.

Biraz daha rekabet ettik, sonra grup sohbeti başladı, çok zekice adlandırdığım Hokeyciler Hizmetinizde.

Chase'in bloguna ulaştığımda açtım.

Ryker: Online sipariş veriyorum. Mağazadan bir şeye ihtiyacınız var mı?

Hırdavatçı mı? Ayakkabı mağazası? Oyuncakçı mı?

Ryker: Hırdavat dükkanı, Trina. Hırdavatçıdan sipariş veriyorum.

Trina: Aletleri seviyorum.
Hem de çok.

Chase: Kesinlikle bir çekice ihtiyacı yok.

Ryker: Zaten iki tanesine erişimi var.

Ama bana biraz vida sipariş edebilir misin?
Yapılacaklar listemdeki bazı işlerde bana yardımcı olur.

Chase: Son mesajını senin için düzelttim.

Son kelimeyi *düzüşme* olarak değiştiren bir ekran görüntüsü gönderir.

Trina: Aslında, lütfen bunu bir çivileme yap.

Ryker: Bu düzüşmenin bir adım ötesi.

Chase: Ve vuruşun hemen altında. Bunun listende olduğuna eminim.

Trina: Neden, evet öyle. Sonra da ideal olarak avokadolu suşi.

Ryker: Her şey için sipariş kabul edildi.

* * *

O gece, Chase'in kanepesine uzanıp bu haftaki kitap kulübü için bir romanı bitirirken, bir yemek teslimatı var ama bacak bebekleri için şans yok. Nacho koltukta kalıyor. Poşetleri alıp adama teşekkür ediyorum. İçeri dönüp, şahane yiyecekleri boşaltıyorum. Yumurta ve çilek, yaban mersini ve nefis ekmek, sebzeler ve erişte. Tam bir ziyafet. En güzel kısmı ise birkaç dakika sonra kapının çalması ve Ding and Dine'dan bir teslimatçının taze avokadolu suşi getirmesi.

Ve bir not.

Hokeycilerden.

Lezzetli ama düşüncesi daha da lezzetli. Hatta o kadar güzel ki hokey maçının son birkaç dakikasını açıyorum. Ama maç bittiğinde, adamlardan biri muhtemelen eve gergin ve gergin dönecek. Diğer coşkulu.

* * *

Ryker maçtan eve ilk dönen kişi oluyor, ama o yatağa girdiğinde ben sadece yarı uyanık durumdayım.

"Kazandığınızı gördüm,"
diyorum uykulu bir şekilde.

"Kazandık."

"Ve sen de iyi oynadın," diye ekliyorum.

Boynuma sokulurken kıkırdıyor. "Nereden biliyorsun ki?" "Hey, ben hızlı öğrenirim," diyorum.

"Lexiphile olduğun gibi şimdi de hokey uzmanı mı oldun?"

Bu saçma kelime karşısında gözlerimi deviriyorum. "Dediğim gibi, tam bir gösteriş meraklısısın."

Omzuma yumuşak bir öpücük bırakıyor. "Kelime gösterişlerini seviyorsun." "Ayrıca, aşık kelimesinin karşılığını nereden biliyorsun ki?" Sonra ben

başımı sallayıp soruya kendim cevap verdim. "Senin kelime podcast'lerinden biri."

"Evet," diyor. "Adı... bir dakika... Lexiphiles."

"O zaman Lexiphiles podcast'inde öğrendiğin bir kelimeyle beni etkileyin."

İçinde a raspy Ses,o fısıldıyor, "Lexiphiles
kafiyeler seksifillerle."

"Bu bir kelime bile mi?"

"Sanırım bunun için kullanılan terim sadece *horndog*."

Gölüyorum, sonra bu bir esnemeye

dönüşüyor. "Uyu hadi," diyor

usulca.

Seks için zorlamaması çok tatlı, tıpkı ışıklar kapalıyken bana karşı gardını düşürmesinin çok tatlı olması gibi.

"Geleceğim, ama Chase nasıl?" Takımı kaybettiğinden beri biraz endişeli bir şekilde soruyorum. Bu işi becermek isteyecek mi yoksa bir mağlubiyetten sonra içine mi kapanır? Onu sadece bir galibiyetten sonra gördüm, o da geçen geceydi. Ryker'ın takımı Cuma günkü maçı kaybetmişti ve o da huysuzdu. Bence huysuzdu çünkü VIP bir misafiri ağırlamak istemiyordu. Belki de bu işi o kadar uzun süredir yapıyorlar ki, mağlubiyetlerin üstlerinden atılmasına izin veriyorlar.

Ryker bir süre sessiz kaldıktan sonra teslim olmuş bir sesle, "Biraz keyifsizim. Ona dışarıda rastladım. Yürüyüşe çıkıyor."

Kaşlarım çatıldı. "Takımı kaybettiğinde böyle mi yapıyor?"

"Bazen. Kendini çok hırpalıyor."

"Bir şeye ihtiyacı var mı?"

Ryker başını sallar. "Kendini hırpalamayı bırakması için," diyor ağır bir iç çekişle.

Ben de iç çekiyorum.

"Umarım öyledir." "Ben de."

BANA GÜNAYDIN.

Trina

Sabah yataktan kalkmak istemiyorum. En fantastik rüyayı görüyorum.

Hayalimdeki adam beni öperken vücudum sıvı ve arzudan oluşmuş gibi. Burada, orada, her yerde.

Sonra, inledim ve huh.

Bu bir rüya iniltisine benzemiyor.

Sesi de benden geliyormuş gibi değil. Bu bir erkek iniltisi ve o adamın enseme sıyıran kalın bir sakalı var.

Gözlerim çırpınarak açıldı. Chase'in yattığı taraf boştu. Geç gelmişti ama ne zaman geldiğini bilmiyorum. Gecenin bir yarısı, burada olduğunu fark ettim, bir eli köpeğimin ve benim üzerimdeydi.

Belki de Chase'in yürüyüşten sonra ihtiyacı olan tek şey buydu.

Köpeğimin oturma odasında mama kabını yaladığını tahmin ediyorum. Çünkü burada, yatakta sadece Ryker ve ben varız. Bana sarılıyor ve omzuma yumuşak bir öpücük konduruyor.

Ama nefes alış verişi düzgün ve düzenli.

Uykusunda boynumu mu öpüyor? Bence öpüyor. Bu nedense uyanırken boynumu öpmesinden daha seksi. Güçlü kolu belime dolanmış ama parmakları biraz meşgul, hafifçe karnımı okşuyor.

Çok iyi hissettiriyor.

Ve belki de tahrik olan rüyadaki bendim ama uyanık olan ben de tahrik oldum. Bir an önce uyanmasını umarak ona doğru uzanıyorum.

Sonra düzenli solunumu duruyor, bedeni sarsılıyor ve yönünü değiştirmiş olmalı ki kollarını hızla bana daha sıkı sarıyor. "Sabahları çok güzel kokuyorsun," diye uykulu bir şekilde kulağıma mırıldanıyor.

"Sen de öyle," diyorum, çünkü Ryker orman kokusunu aldığı anda ve şu anda olduğu gibi kirli rüyalar gibi koktuğunda nefis oluyor.

"Ama eminim tadın daha da güzeldir,"

diye ekliyor. Daha da yaklaşıyorum.

"Öğrenmek ister misin?"

Açık bir evet anlamında sakalını bana sürtüyor. "Açlıktan ölüyorum. Şimdi yüzüme otursan ve yatak başlığına tutunsan iyi olur."

Evet, lütfen!

Bir dakika sonra, üzerimde sadece uyku tulumum vardı ve onun sıcak, aç ağzına karşı sallanıyordum, kıllı sakalları kalçalarımı en lezzetli şekilde kaşıyordu.

Ben inliyor ve soluk soluğa kalıyorum, o ise kalçalarımı kavrarken hırlıyor ve inliyor. Beni yüzüne doğru çekip yutuyor. Nasıl nefes alabildiğini bilmiyorum ama umursadığını da sanmıyorum. Bu şekilde ölmekten mutlu olacaktım gibi beni yiyip bitiriyor.

Kimin sesi daha yüksek bilmiyorum, onun mu benim mi? Ama şunu biliyorum ki, yatak başlığına sıkıca tutunurken çıkardığı sesler beni uçuruma sürüklüyor.

Sonunda sabahki yüksekliğimden aşağı indiğimde ve onun yanında yüzüstü yattığımda, bir elini ağzında gezdiriyor, sonra birkaç kez sikini okşuyor.

Başımı salladım. "Hayır, o benim. Tam göğsümde istiyorum."

"Sırt üstü yat ve al."

Ben de ona uydu, atletimi yukarı kaldırdım ve göğüslerimi onun için birleştirdim. Bir dakika sonra, göğsümün üzerine biniyor, göğüslerimin tüneline beceriyor, sonra beni boşalmasıyla boyuyor.

O da sırt üstü yığılıyor, sonra bana bir mendil uzatıyor. Kapı gıcırdayarak açıldığında ikimiz de hâlâ nefes nefese inliyorduk ve birkaç saniye sonra Chase, "Aferin kızıma. Görüyorum ki bu sabah sana söylediğim gibi Ryker'in sikiyle ilgilenmişsin."

Ryker onu tersler. "Onun kokusuyla ben ilgilendim, seni ahmak. Ayrıca, şu anda zor bir iş yapmasına gerek yoktu. Ben oldukça

bugün onunla ilgili çok şey var."

"Mükemmel bir kitap sevgilisi değil misin sen?" diye takılıyor Chase ve ruh hali her zamanki gibi neşeli, dışa dönük görünüyor. Kaybettiği için kendini hırpalamayı bırakmış olmalı.

"Kitap sevgililerini nereden biliyorsun?" Yataktan kalkıp gözlüklerimi alırken soruyorum.

Chase şakacı bir kaş kaldırıyor. "Bir kadın var - ona geçici oda arkadaşımız diyelim - kitaplardan hoşlanıyor. Büyük, baharatlı, kirli kitapları. Belki biraz araştırma yapmışımdır."

Sonra, ben kapı çerçevesine ulaştığımda ve o kapıya yaslandığında araştırmasını ne kadar iyi yaptığını gösteriyor. Gözlerini tepeden tırnağa üzerimde gezdiriyor ve kapı çerçevesini çiviliyor -sadece çiviliyor-.

Dudağımın kenarını ısırdım.

Chase boğazından bir gümbürtünün çıkmasına izin veriyor, sonra da "Sana ihtiyacım var" diyor.

İhtiyacım var.

Bu kelime beni yeniden aydınlattı. Gerçekten de sikip atması gerekiyor. Ama önce en-suite banyoya gidiyor, musluğu açıyor, sonra bir bezle geri dönüyor. Ryker'a uzatıyor ve ben gözlüklerimi çıkarırken sabahki sevgilim göğsümü temizliyor. Sonra, sanki bunu planlamışlar gibi, Chase arkadaşına, "Ben ona kelebek titreşimini verirken onu öp" diyor.

Ne var? Bana doğru gelen bir kelebek mi var? Pazartesiler o kadar da berbat geçmiyor olabilir. "Kimse bana bunun bir vibratör partisi olduğunu söylemedi," diyorum, sesim neşe dolu.

"Maverick'i sevdiğini söylemiştin. Bakalım dün sana aldığımızı ne kadar beğeneceksin?" diyor ve komodinden pembe, güzel bir mekanizma çıkarıyor.

"Sizi küçük sinsiler," diye takılıyorum, ama Chase oyuncağı belime bağlayıp kelebeği tam klitorisimin üzerine yerleştirdiğinde takılmalar azalıyor.

Ryker'a kumandaları veriyor ve beni yatağın ucuna çekiyor.

Kendini örttükten sonra, Ryker arkamda diz çöküp boynumu ısırp kulağımı öperken kontrolleri çalıştırırken beni iyice ve sertçe beceriyor.

Artık resmileşti. Tüm devrelerim aşırı yüklendi ve her yerde patlıyor, vızıldıyor ve mutluluktan uçuyorum. Bu listemde yoktu. Hem de hiç. Bu sadece saf bir kitap sevgilisi hamlesi.

Ya da gerçekten, çifte bir tane.

* * *

Ertesi sabah, işe gitmeden önce oğlumu bir iki sokak dolaştıracak kadar vaktim var, bu yüzden Nacho'nun tasmaını kapıp tripodumu hazırlıyorum. Ryker spor salonunda antrenman yapıyor ama Chase kanepede uzanmış telefonundan bir şeyler dinliyor, ben de el sallayıp bana katılmak isteyip istemediğini soruyorum.

"Her zaman," diyor kulaklıklarını bir kenara koyarak. "Kıyamet gökyüzünde daireler çizen korkunç kuşlar bekleyebilir."

"Ayrıntılı anlat," diyorum çıkarken. "Korkunç kuşlar hakkında."

Caddeye ulaştığımızda "Oh, sadece dinlediğim şu korku hikayesi," diyor.

"Ciddi miydin?" Merakla sordum. "Tanıştığımız gece korku hikayeleri okuduğunu söylemiştin."

Omuz silkiyor, önemsemiyor. "Okumak yerine dinliyorum."

"Chase, aynı şey. Gözünle okumak yerine kulağınla okuyorsun. okuyorum," diyorum.

"Tabii. Öyle diyelim," diyor kaçamak bir şekilde ve eminim bir yerlerde kitap dinlemenin kopya çekmek olduğunu söyleyen bir öğretmeni olmuştur. "Biri sana dinlemenin sayılmadığını mı söyledi?"

"Muhtemelen, televizyon gibi, ama her neyse. Okul hiçbir zaman bana göre olmadı. Senin ve Ryker'ın olduğu gibi değil tabii ki," diyor biraz boyun eğmiş bir şekilde. Belki de benim dahi bir öğrenci olduğumu düşünüyordur? Ya da bir erkekte bunu istediğimi?

"İyi bir öğrenciydim," diye itiraf ediyorum Nacho bir ağacı koklamak için durduğunda. "Ama mezun olduktan sonra biraz amaçsızdım."

"Sen mi?" diye soruyor, sanki buna pek inanmamış gibi.

"Yüzde yüz. Üniversiteden sonra ne yapmak istediğimi bilmiyordum. İşten işe koşturup durdum. Etkinlik planlama gibi rastgele işler yaptım, sonra bir şaraphane için sosyal medya işi yaptım. Ama hiçbirisi çok ilginç değildi. Dürüst olmak gerekirse, çoğunlukla sadece okumak için para kazanmak istiyordum. Hâlâ

henüz o işi tam olarak bulamadım ama kitapçı yeterince yaklaştı."

"Bana amaçsız gibi gelmedi," diyor köpek yanımda tırıs tırıs yürümeye devam ederken.

"Bunu kız kardeşime söyle. Ve aileme." "İşini sevmiyorlar mı?"

"Sanırım benden sadece anladıkları bir şeyi yapmamı bekliyorlar. Öğretmen, hemşire ya da kütüphaneci olmamı. Hatta bir kitapçı dükkânı *sahibi*. Ama işletmek? Bunun benim son oyunum mu yoksa sadece bir ara durak mı olduğunu bilmiyorlar. Açıkçası ben de bilmiyorum."

"Bilmen gerektiğini de sanmıyorum. Bunu yapmaktan mutlusun, değil mi?" "Eğlenceli. Benim için işe yarıyor. Tüm çözebildiğim bu." "Bazen tüm cevaplara sahip olmak için çok çabaladığımızı düşünüyorum."

diyor, sesi birkaç saniyeliğine biraz uzak geliyor, hatta biz bloğu dönerken daha da uzak.

"Ama sen bunu anladın, değil mi? Çünkü, merhaba. Profesyonel spor yapmak kolay bir iş değil."

"Hokeyde işler yolunda gitmezse ne yapacağıma dair *hiçbir* fikrim yok. Yani, hiçbir fikrim yok, Trina. Yani kısacası, hokeyin işe yaramasına gerçekten ihtiyacım var," diyor şakacı bir fısıltıyla, ama belli bir çaresizliği gizliyor. *Düşünüyorum*.

Omzumu onun omzuna çarpıyorum. "Flaş haber. Öyle."

Gülümsüyor ama sonra gökyüzüne bakıyor, sanki tam olarak bulamadığı bir şeyi arıyormuş gibi. Belki de orada babasını arıyordur? Kalbim onun için çarpıyor. Cevap vereceğinden emin değilim ama düşüncesizce soruyorum: "Seni harekete geçiren şeyin bir parçası mı? Baban mı?"

Chase düşünceli bir şekilde iç geçiriyor. "Evet. Ben çocukken bize bakarak harika bir iş çıkardı. Annem ev dışında çalışmazdı. Bizi büyüttü ve ona yardım etti ve o hastalandığında, annemin tüm bunlarla nasıl başa çıkacağı konusunda endişeliydi. Kardeşlerim henüz küçüktü. Bu görevi ona bırakacağını bildiği için çok üzülüyordu. Tüm sorumluluğu," diyor sesinde bariz bir duygusallıkla. Sertçe yutkunuyor. "Yine de onlara göz kulak olacağıma dair ona söz verdim. Bunu yapmaya çalışıyorum. Her gün. Ve umarım gerçekten yapabilirim."

Bu onun hakkındaki pek çok şeyi açıklıyor - hokey ya da baskın dürtüsü, ama aynı zamanda cazibesi. Sanki bu sözü yerine getirmek için her ikisine de ihtiyacı varmış gibi. "Öylesin," diyorum ısrarla.

Bir süre sessiz kaldık, Chase'in paylaştıklarını özümserken köpeği gezdiriyordum. Ama Chase bulmacasının henüz tam olarak anlayamadığım bir parçası var. Belki de okuma zevki sadece bir tercih, ama daha fazlası olup olmadığını merak ediyorum. "Bana bir korku adamı gibi gelmiyorsun."

Şüpheyi gülüyor. "Öyle mi? Nedenmiş o?"

"Kan, vahşet ve korku mu? Pek uyuşmuyor."

"Elbette öyle. Ben hokey oynuyorum. Hepimiz kan ve korkuyla ilgiliyiz," diyor ve sonra bana o ukala sırıtışını gösteriyor - onun alametifarikası olarak tanımaya başladığım bir sırıtış. Sonra sanki gardını indiriyormuş gibi iç geçiriyor. "Yani," diyor çenesini kaşıyarak. "Babam öldükten sonra biraz... *düzdüm*. Hiçbir şey hissetmiyordum. Bu teoride bir sporcu için iyi gibi görünse de gerçekte oldukça kötü. Biraz motivasyonsuzdum. Ve bu beni kesmeyecekti. Motivasyonsuz olmayı göze alamazdım. Neyse ki, o sırada elime bir korku romanı aldım ve hikayedeki korku ve adrenalini beni bir şekilde sarstı. *Yeniden hissetmemi* sağladı."

Aslında şimdi söylediğine göre şaşırtıcı derecede iyi bir iz bırakıyor. "Anladım."

"Ve bağımlısı oldum. Hikayeler kanımın pompalanmasını sağladı. Beni uyanık tut."

"Sana bazı korku romanları önerebilirim. Sesli olarak iyi olan bazı yeni romanlar. Korku benim uzmanlık alanım değil ama tüm mağazayı bilmem gerekiyor."

Gülümsemesi mıknaş gibi. "Bu harika olurdu."

Kısaca, bir haftalığına bana taşınmayı teklif ettiğinde canının çektiği şey köpek miydi, yoksa bir köpeği gezdirirken hayat ve diğer şeyler hakkında konuşma şansı mıydı merak ediyorum.

DIJITAL STILISTİM

Ryker

Öğle yemeği vakti ve iki saat sonra antrenmanım var. Trina ile bu işi halletmek için bolca zamanım var. Hızlı ve kolay bir iş olmalı.

Ama Fillmore Caddesi'nden Açık Kitap'a doğru yürürken, bu kitapçıya daha önce gittiğimde hissettiklerimi hissetmiyorum. Diğer tüm seferlerde, kütüphanedeki istek listesinden kitap almak için tek başıma uğruyordum. Bu sefer ise neredeyse bir randevu gibi hissediyorum.

Onunla birlikte.

Ama bu çok saçma bir duygu. Gün ortasında randevulaşmıyoruz. Bu sadece onun Salı günü öğle yemeği molası ve bana yardım ediyor. Yine de, bir blok ötedeki ilginç bir hediyelik eşya dükkanının önünden geçerken, vitrindeki yansımamı kontrol etmek için iki kez geri dönüyorum, Henley'imın manşetlerini ayarlıyorum ve sonra bir elimi sakalımın üzerinde gezdiriyorum. Ve belki saçlarımı da.

İşte. Trina'yı görmeye hazırım.

Adımlarıma devam ediyorum ve dükkânına yaklaştıkça nabzımın hızlanmasını görmezden gelmeye çalışıyorum, çünkü bu lanet bir dükkân için aptalca bir tepki.

Oyun günü yaklaşırken kapıyı itip açıyorum, bakışlarımı hikayeler ve bilgilerle dolu sonsuz raflarda gezdiriyorum

ve tarih ve kelimeleri yalayıp yutmak istiyorum, ta ki onu bulana kadar. Dükkânın ön tarafına yakın bir yerde, romantizm bölümündeydi ve bir sandviç panosundaki tabelayı düzeltiyordu. Page Turners Kitap Kulübü için. Tabelanın üzerinde bir ruj izi var ve bu hafta Cuma günü saat altıda buluşacakları yazıyor. Trina tabelayı bir santim kadar çekiştiriyor, sonra kırmızı gözlüklerini burnunun üst kısmına doğru itiyor ve tabelayı inceliyor.

Kahretsin, çok sevimli.

Bir dakikalığına onu kendi halinde izlemek istiyorum ama bu bana sapıklık gibi geliyor. Özellikle de kapıya doğru bakıp beni fark ettiğinde ve bana hissetmemem gereken şeyleri hissettiren bir gülümseme attığında.

Olasılık gibi. Ne kadar aptalca bir şey.

Bir parmağını kaldırıp bir dakikaya geleceğini bildirdiğinde onu atmaya çalışıyorum. Başımı sallıyorum çünkü önemli bir şey değil. Bu sadece küçük bir projede bana yardım etmesi. Bir imaj yenileme, hepsi bu.

Tezgâhın arkasına geçti, sonra beni yanına çağırdı ve tezgâhın altına uzanıp birkaç kitap aldı. "İşte seçtiğin kitaplar. Senin için çektim."

"Teşekkürler," dedim. Ona listeyi bu sabah göndermiştim ama sanırım mağazayı dolaşıp birlikte alırız diye düşünmüştüm ve şimdi bunun randevumuzu kısaltmamasını umuyorum. Ama öyle olsa bile, sorun değil. Tamamen sorun değil.

"Ve seni aradığımda, bir fotoğrafını çekeceğim," diyor, geçen gece planladığı tüm bu görüntü olayını bana anlatırken. "Ve gülümsemek zorunda değilsin. Ya da poz veriyormuş gibi görünmene. Bu sadece samimi bir çekim."

Kulağa çok kolaymış gibi geliyor ama omuzlarım hâlâ gergin. Onları yuvarlıyorum, bırakmaya çalışıyorum.

"Bunu yapabilirsin," diyor cesaretlendirici bir şekilde.

"Sadece beni bir ahmak gibi gösterme," diye mırıldandım.

Başını öne eğiyor. "Ryker, dünyaya söylemek istemediğini biliyorum, ama gerçekten yardım etmek istiyorsun ve resminin yapacağı şey bu. İnsanların da nasıl yardım edebileceklerini bilmelerini sağlar."

Güzel. O haklı.

Telefonunu çıkardı ve kitapları alırken fotoğrafımı çekti. Hepsini kanvas bir çantaya koyduktan sonra

Tezgâhın etrafında koşturuyor, kişisel gelişim bölümünün yanındaki hırkalı bir kadına birazdan döneceğini söylüyor.

Bu onun patronu olmalı çünkü kadın "Acele etme. Ve kutsal olan her şey aşkına, lütfen yeni taco kamyonunu kontrol et ve bana bu gece oraya gitmem gerekip gerekmediğini söyle."

"Tacos her zaman iyi bir fikirdir, Marisa," diyor ve sonra dışarı çıkıyoruz.

"Cuma akşamı kitap kulübün mü var?"

"Kesinlikle öyle. İnternette başladım ama mağazaya getirdim" diyor ve başarısıyla gurur duyuyor. "Bize katılmak ister misin? Seni uyarmalıyım, bu hafta süper baharatlı bir futbol romantizmini tartışıyoruz."

Alay ediyorum. "Hokey olmalıydı."

"Tüm kitapların hokey hakkında olmasını sağlayamayız." "Neden olmasın?"

"Eğer her aşk hokeyle ilgiliyse, o zaman beklenti nerede? Alay nerede?"

"Ah, anladım. Futbol aşkları ön sevişmedir, ama hokey aşkları gelir ve işi bitirir."

"Aynen öyle. Ve hepimizin iyi bir şakaya ihtiyacı var, değil mi? Demek istediğim, sen de biraz şakacısın," diyor.

Yasal olması gerekenden daha fazla kahve içeceğinin listelendiği kara tahta menülü bir kafenin önünden geçerken ona biraz daha yaklaşıyorum. "Sen de öylesin."

Herkesin içinde olmamıza rağmen bana özel olduğunu hissettiren bir gülümseme atıyor. Ve bu benim çok hoşuma gidiyor. Bu yüzden boğazımı temizleyip vites değiştiriyorum. "Kütüphanede daha fazla fotoğraf çekecek misin?"

"Evet, ben de senin için küçük bir şey yaptım." Telefonunu açarken sesinde küçük bir titreme var.

"Tamam. Ne oldu?" Tedbirli bir şekilde sordum.

"Sosyal medya hesabın olmadığı için sana bir hesap açtım," diyor ve işler ciddileşmeye başlıyor ama hemen beni temin ediyor. "Şu anda özel. Herkese açık hale getirmeden önce inceleyebilirsin. Takımın yayınından senin bazı fotoğraflarını aldım. Ve sonra sanırım oraya buraya ekleyebiliriz," diyor ve yürürken bana ekranı gösterirken sesi yükseliyor.

Temkinli bir şekilde kontrol ettim. Bu sezondan, antrenmanlardan ve maçlardan birkaç resim var-standart medya kiti malzemeleri. Sonra geçen seneki bir maçtan, son dakikada zor da olsa kazandığımız bir maçtan bir resim. Bir diğeri de takım elbiselerimizle bir salonun koridorunda yürürken çekilmiş. Ve lanet olsun. Üniversitede oynarken çekilmiş bir fotoğrafım var. Trina araştırmasını yapmış.

Sonra birkaç tane daha. En büyük kız kardeşim Ivy ve benim, Ivy'nin birkaç ay önce beni sürükleyerek götürdüğü bir defilede çekilmiş fotoğrafımız. Birkaç yerde moda trendleri hakkında yazıyor ve bu dünyada iz bırakmaya çalışıyor. Resim, ikimizin podyumun önünde çektiği bir selfie. Son olarak, annem ve benim birkaç yıl öncesine ait bir fotoğrafımız var. Bir maçtan sonra ona sarılıyorum. "Nereden buldun bunu? Ya Ivy ve benim fotoğrafımı?"

"Geçen sabah Chase'den bana biraz göndermesini istedim," diyor ve bu bir itiraf gibi geliyor. "Annene ulaşmış ve bu fotoğrafları almış. Ailenle çok yakın olduğun için, yayınında göstermenin güzel bir şey olacağını düşündüm. Sen ne düşünüyorsun?"

Çok umutlu görünüyor.

Ve sanırım kalbim onun için sinir bozucu bir şekilde çarpıyor. Bir haftadan daha kısa bir süredir hayatımda ve şimdiden inanılmaz derecede güzel bir şey yaptı, ama aynı zamanda... gerçek gibi hissettiren bir şey. Kadın beni sadece birkaç gün içinde çözdü. "Teşekkür ederim," diyorum, boğazım beklenmedik bir duyguyla biraz gergin.

"Bir şey değil." Sesi mutlu geliyor ve bu hoşuma gidiyor. "Ayrıca, önümüzdeki hafta, ikiniz de bir sonraki deplasman serinizden döndükten sonra onunla ve Chase'in annesiyle öğle yemeği yiyeceğinizi hatırlatmamı istedi." Trina net bir şekilde başını sallıyor. "Whew, umarım mesajı doğru almışımdır."

Gülümsedim. "Yaptın. Ve programda var."

"Onunla yakın mısınız?" diye soruyor yürürken. Ses tonu meraklı ama ısrarcı değil. Onunla ilk tanıştığımda, sorduğu sorularla iyi bir şey yapmadığından şüphelenmiştim. Şimdi ise insanlara ve bana olan yasal ilgisini duyabiliyorum. Bu da benim hoşuma gidiyor.

"Babam ben ortaokuldayken çekip gitti, bu yüzden ona ve kız kardeşlerime bakmak benim görevim," diyorum ve bu çoğu insana söylediğimden daha fazla.

"Demek bu yüzden Boner Boy'dan hoşlanmadın," diyor ve bakışlarımı soru sorar gibi ona çeviriyorum. "Katie'nin balosunda. Erkekler ve kız kardeşlerin hakkında gerçekten endişeleniyorsun," diyor.

Eminim öyledir. "Evet. Onların incinmesini istemiyorum." "Baban anneni incitti mi?" diye soruyor.

Ondan bahsedince geriliyorum. Ama bu sefer kendimi tutmadım. Trina yatakta ve yatak dışında çok sıcak, çok açıktı. Kolay kolay güvenmem ama ona güveniyorum. "Fiziksel olarak değil. Ama içerken ona hakaret etti. Onu aşağıladı. Sonra da onu aldattı. İyi bir adam değildi Trina," diyorum, annemin sonunda kurtulduğu adamı düşündükçe çenem titriyor. "Ondan kurtulduğunda, her zaman onlara göz kulak olacağıma dair kendime söz verdim."

"Görünüşe göre harika bir iş çıkarıyorsun."

"Onun tekrar zor seçimler yapmak zorunda kalmasını istemiyorum. Ona iyi davranmayan biriyle kalmak gibi. Deniz kenarında güzel bir evi, sonsuz spa günlerini ve arkadaşlarıyla istediği kadar akşam yemeğini hak ediyor. Hepsi bu kadar."

"Böyle hissetmene ve onu bu şekilde kollamana bayılıyorum" diyor, içime işleyen bir şefkatle.

"Deniyorum," diyorum.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra şöyle dedi: "Paylaştığın için teşekkürler. Bunu kolay kolay yapmadığını biliyorum."

Evet. Bu kadın beni tanıyor. "Tanımıyorum."

"Ama benimle birlikte olduğun için memnunum" diyor ve ekliyor: "Ve senin koruyucu bir tip olduğun izlenimini edindim."

"Bu bir Enneagram tipi değil ve bunu sen de biliyorsun," diyorum. "Lütfen. Biliyorum. Ama belki de öyle olmalı."

"Belki de *bunu* benim kişilik tipim olarak düşünmelisiniz, Bayan Meraklı," diyorum, ortamı yumuşatmaya çalışarak.

"Yapacağım," diyor çenesini şakacı bir şekilde kaldırarak, gözleri sağ koluma ve üzerindeki mürekkebe kayıyor. "Bütün bunlar ne anlama geliyor? Tüm pusulaların mı?"

Peşini bırakmıyor. Soru sormayı hiç bırakmıyor. Ama bir şeyler saklamalıyım, bu yüzden fısıldıyorum, "Bana yatakta sor."

"Bunu yapılacaklar listeme ekliyorum," diyor ve bir onay işareti yapar gibi yapıyor.

Kütüphaneye vardığımızda, ben içeri girerken o da bir fotoğraf çekiyor. Biraz sonra ben çıkarken bana çektiği fotoğrafları gösteriyor. "Hmm. Ahmak gibi görünmüyorum," diyorum.

"Kendisi için önemli olan şeyleri sessizce paylaşan bir adama benziyorsun," diye onaylıyor.

Bunları kamuya açıklamak benim için pek bir şey ifade etmiyor. Ama başkalarına yardımcı olacaksa, buna değer.

"Ben senin stilistin gibiyim," diyor, sonra omzunu benimkine çarpıyor. "Dijital stilistin."

Gözlerimi deviriyorum ama sadece bir sonraki isteğimi hafifletmek için. Daha büyük bir istek. "Taco yemek ister misin? Yani, patronun onları gözden geçirmek istiyor."

"Aww, sormanın tek nedeni bu mu? İşime göz kulak mı oluyorsun?"

"Evet," diye homurdanıyorum.

Ama bunun yalan olduğunu o da en az benim kadar biliyor.

Yemeğimizi yedikten sonra onunla kitapçıya kadar yürüdüm. Dışarıda duruyor, etrafta kimsenin olmadığından emin olmak ister gibi sağa sola bakarken bana gergin ama flörtöz bir gülümseme veriyor. "Ee," diye başlıyor ve gerginliği çok tatlı. "Bir saniyeliğine içeri gelmek ister misin?"

Tenim ısınıyor. "İstiyorum," diyorum hemen.

Bir dakika sonra, bana kitapçının arkasına kadar rehberlik ediyor, sonra müdürün ofisinin kapısını açıyor ve kapandığı anda gözlüklerini çıkarıp gömleğine asıyor ve yüzünü tutuyorum.

Yumuşak bir nefes veriyor.

Kalbim küt küt atıyor. Ağzımı onunkine doğru eğiyorum ve onu öpüyorum - yavaş, şehvetli bir öpücük. İşe geri dönmek zorunda. Onu dudakları morarmış ve güzel tenini bıyık yanıkları kaplamış bir halde dışarı gönderemem. O zaman herkes öğrenir ve bunu örtbas edecek hiçbir kural yok. Ama onun tüm öpücüklerini almak istiyorum. Tutkulu olanları, nazik olanları ve bunun gibi kalıcı olanları. Daha sonra bir araya geleceğimize dair bir söz gibi hissettiren bir öpücük.

Çekildiğimde bana bakıyor, sonra dudaklarının kenarını ısıırıyor. "Teşekkür ederim," diyor.

"Ne zaman istersen," diyorum ve kapıyı açıp ondan uzaklaşıyorum, keşke gitmeden önce onu bir kez daha öpebilseydim.

* * *

Biraz sonra arenaya gittiğimde Oliver bana mesaj attı. Avengers'ın reklamcısından gelen mesajı tıklayıp açıyorum.

Oliver: Bu yepyeni bir dönem! Ryker Samuels sosyal medyada ve biz buna bayılıyoruz.

Öfkelendim ama bunun iyi bir şey olduğunu biliyorum.

Ryker: Mutlu olmana sevindim.

Gerçekten, önemli olan tek şey bu. Ben daha az umursayamazdım, ama o umursuyor, yani bu var.

Oliver: Bryce Tucker bile bunu kötü gösteremezdi.

Beni Homurdananlar Kralı olarak adlandıran podcaster'dan bahsedince çenem gerildi. Ama her neyse. Ona yanlış yöne çekebileceği hiçbir şey vermedim ve Oliver bir tane daha gönderdiğinde mesajı kapatmak üzereydim.

Oliver: Not: Arkadaşın VIP konukla mı çıkıyor? Köpek parkında bir fotoğraflarını gördüm. Çok şirinler!

İzlerimde duruyorum, sonra fotoğrafa tıklıyorum. Bunda romantik bir şey yok ama Chase köpek parkında alacakaranlıkta Trina'ya çakıyor ve benim ilk düşüncem, *kimse dostum ve kızımız için sorun çıkarmasa iyi olur.*

İkincisi ise, köpek parkındaki kişinin ben olmasını isterdim.

Üçüncüsü ise buzun üzerine çıkıp tüm bu can sıkıcı düşünceleri engellemem gerekiyor.

KIZ ARKADAŞ MESELESİ

Chase

O öğleden sonra Sea Dogs'un spor salonunda eliptik bisiklete binmiş, en iyi kanat oyuncumuz Andrei'nin yanında hafif bir kardiyo yapıyordum ki Erik içeri girdi. Kalecimiz maç günü *hiçbir şey beni etkilemez tavrını* takınmış ve telefonunu bana doğru sallıyor. Spor salonunun bir ucundan diğerine sinsice ilerlerken, bir yandan da bir ağırlık sehpasında bukleler yapan Ledger'la laf dalaşına giriyor.

Erik'in ağzından çıkanları duyamıyorum çünkü Stephen King tarzı bir dünyanın sonu hikâyesinin bu bölümünü bitirmem gerekiyor. Anlatıcı hasta. Ama bu korku hikayesinde dünyanın hasta olduğu kadar değil. Eminim herkesi gagalayarak öldürmeye hazır kuşlar gökyüzünde dönerken, Erik makinemin önünde duruyor ve kulaklıklarımı işaret ediyor.

Kuşların saldırgan olup olmadığını öğrenmek için çok fazla.

Makinenin hızını düşürürken kulaklıklarımı çıkarıyorum. Zaten neredeyse bitirmiştım. Hiçbir anı kaçırmayan Andrei de ben "Hayır Erik, Switch'inle maç bitene kadar oynayamazsın, o da ancak galibiyet alırsan" derken kulaklıklarını çıkarıyor.

Dürüst olmak gerekirse hepimizin bir galibiyete ihtiyacı var.

Erik yemi yutmadı. Onun yerine telefonunu bana doğru itti. "Dostum. Lisette maça gelen kızla çıktığını söyledi."

İrkildim. Bu da ne böyle? Sonra ekrana baktım. Vay anasını. Trina ve benim geçen gece köpek parkında çekilmiş ateşli bir fotoğrafımız ve Nacho'nun tünelden hızla kaçıışı.

Konuşmaktan daha fazlasını yapıyormuşuz gibi görünüyor. Birisi - belki bir koşucu, belki bir yürüyüşçü, belki de köpek eğitmeni - Trina köpek öpücüğü sonrası yüzüme dokunurken bir çekim yaptı. *Masum köpek öpücüğü*.

Ama gözlerinin içine onu yiyip bitirmeyi planlıyormuşum gibi bakıyorum. Eğer bir resim binlerce kelime söylüyorsa, bu resim de bu *gece seninle sevişmek istediğimi* söylüyor.

Kamera yalan söylemez.

Ama başlık çok fazla özgürlük içeriyor.

Sea Dogs takım kaptanı VIP misafir ve yavrusuyla romantizm yaşıyor.

İnternet çok hızlı. Nasıl oluyor da VIP konuktan böyle bir randevuya geçebiliyorsun? "Bu çok küstahça," diyorum, gerçi dürüst olmak gerekirse Trina ve ben VIP süitten yatak odasında VIP konuğa bir gecede geçtik.

"Lisette de bazı arkadaşlarıyla buluşman için sana mesaj attığını söyledi ama artık seni bekârlar masasına oturtmayacakmış. Yeni kız arkadaşını düğüne getirmeni istiyor," diyor ve bunun doğrudan dünyanın en otoriter kuzenlerinden gelen bir talep olduğu açık.

Genelde nutkum tutulmaz ama her şeyin bir ilki vardır çünkü... *yeni bir kız arkadaş* mı? Kuzenim internet öyle dedi diye bir kız arkadaşım olduğuna mı karar verdi? "O benim kız arkadaşım değil," diyorum ama ağzımdan çıkarken kulağa zayıf geliyor.

Yani, *tabii ki* o benim kız arkadaşım değil. Ama öyle olduğunu inkar etmek de biraz boktan hissettiriyor.

Ledger bir tekrar için ağırlığı kıvırıyor. "Yani, bir gece ateşli bir VIP misafirini dışarı çıkarıyorsun ve ertesi gece köpeğiyle oynuyorsun ve onunla görüşmüyor musun? Ne yapıyorsun? Köpek gezdiricisi olarak ek iş mi yapıyorsun, Weston?"

"Pucks and Pups yeni ek işiniz mi?" Andrei hamstringlerini esnetmek için yerdeki bir mindere geçerken soruyor.

"Bu güzel bir isim," diyerek kız arkadaş meselesini geçiştiriyorum.

Erik boğazını temizliyor. "Lisette uzun zamandır seni ayarlamaya çalıştığı için onunla tanışmak istediğini söyledi ve bunu senin yaptığını inanamıyor.

kendi başına."

İsa. "Neyim ben? Kadınların nefret ettiği biri mi?" Soruyorum ve kahretsin, bu bir Ryker kelimesi. Bir Trina kelimesi. Bu inekler beni etkiliyor.

"Nişanlım bana mesaj üstüne mesaj gönderiyor. Ona bir şey söylemem lazım," diyor Erik, biraz talepkâr, biraz çaresiz. Onu neredeyse hiç bu şekilde duymuyorum.

Ah kahretsin, bir takım arkadaşşıma yardım etmek zorundayım.

Antrenmanı bitir tuşuna bastım. "Bana bir saniye ver," diyorum. Trina'nın izni olmadan onu bu işe bulaştıramam ve kesinlikle başka bir Lisette tuzağına düşmek istemiyorum.

Koridora çıkıyorum, bir fotoğrafın yol açtığı durum karşısında hâlâ biraz şaşkınım. Derin bir nefes aldıktan sonra tuşluyorum ve telefonu açar açmaz sesinde hafif bir endişe duyuyorum. "Ne oldu? Nacho'yla her şey yolunda mı?"

"O mükemmel," diyorum, hızla onu rahatlatarak. "Şu anda eğitimdeyim ama ayrılmadan önce, bu akşam bir yastıkla randevusuna hazırlanmak için öğleden sonra kestirmesi gerektiğini söyledi."

"Oh, güzel. Gerçi ben onun bir halı gördüğünü sanıyordum."

"Belli ki ikili oynuyor. Önce yastık, sonra halı." Tereddüt ediyorum, sonra dalıyorum. "Her neyse, bir konuda yardımına ihtiyacım var," diyorum yüzümü buruşturarak. Soran olmaktansa yardım eden olmayı tercih ederim.

"Elbette," diye yanıtlıyor kolayca. "Ne oldu?"

Çenemi kaşıyorum. "Kuzenim takım arkadaşım kaleciyle evleniyor. Bu pazar. Sen maça geldiğine ve kuzenim köpek parkında fotoğrafımızı gördüğüne göre-"

"Cumartesi gecesi köpek parkında çekilmiş bir fotoğrafımız mı var? Kim çekmiş?" Sesi henüz telaşlanmış gibi gelmiyor. Sadece endişeli, anlaşılır bir şekilde.

"Sadece yoldan geçen rastgele biri. Masum bir çekim ama internetin nasıl olduğunu bilirsiniz. Onlar hafiye ve senin VIP konuk olduğunu anlamaları uzun sürmedi. Şimdi de kuzenim benim artı birim olup olmadığını öğrenmek istiyor," diyorum utanarak.

Trina cevap vermeden önce bir an duraksıyor. "Bu gerçek bir randevu mu yoksa sahte bir randevu mu?"

Bu harika bir soru. Ve cevabını tam olarak bilmiyorum. Ama bir cevaba çok ihtiyacım var, bu yüzden durumu

"İkisi birden mi? Ryker kız kardeşi Ivy'yi de getiriyor, yani sadece ikimiz olmayacağız."

"Ryker biliyor mu?" diye soruyor.

Ryker'dan izin mi almam gerekiyor? Bunun temel kuralları ne? Durum planlaması konuşmamızda bu küçük dönüşü planlamadık çünkü tabii ki planlamadık-bunun olacağını tahmin etmemiştim. Ama benim önceliğim Trina'yı rahatlatmak. "Ona sonra söylerim. Sorun etmeyecektir," diyorum, sonra durumu ona biraz daha açıklıyorum ve Lisette'in beni daha fazla randevu ayarlama konusunda rahatsız etmemesi için Erik'in düğününde benimle birlikte olmasının bir sakıncası olup olmadığını soruyorum. "Gerçekten ayarlanmak istemiyorum. Sadece hokeye odaklanmak istiyorum."

Bu benim tek amacım. Babama bir söz verdim ve ölürken verdiğin sözden dönmezsin. Onlara ciddiyetle yaklaşırsınız. Şu ana kadar NHL'de harika bir dönem geçirdim ama her an bitebilir. Başka kariyerlerin sakatlık yüzünden kısa sürdüğünü gördüm. Ya da sadece bir oyuncunun yeteneğini kaybetmesiyle. Ben kendimi kaybetmeyeceğim. Ne romantizme, ne randevulara, ne de başka bir şeye.

"Hokey önce gelir," diyor, beni bu konuda zaten iyi tanıyor, sonra hattın diğer ucunda usulca gülüyor ve "Sahte randevu kurallarından biri her birinizle dans etmem olabilir mi?" diye soruyor.

Lanet olsun, gerçekten hayatın akışına bırakıyor kendini. Eğer hokey bir havaysa, Trina da kesinlikle öyle. Belki Ryker da onun kadar soğukkanlı olur. Zaten kızacak bir şey yok. O sadece benim artı birim. "Bunu ayarlayabiliriz."

"Önümüzdeki hafta için seni ayarlamasa iyi olur. Konuşulmayan temel kurallardan biri de başka hiç kimsenin sana ya da Ryker'a sahip olamayacağıdır."

Onun sahiplenici çizgisi gülünç derecede ateşli. O kadar ateşli ki, iştayken ona kapılmasam iyi olur.

* * *

Arena, maç saatinde taraftarların kükremesiyle güzel bir gürültüye bürünüyor. Ev sahibi kalabalığın gürültüsünden güç alarak, her şeye hazır bir şekilde kaygan zemine çıkıyorum. Los Angeles Timberwolves bu sezon bize zor anlar yaşıyor. Hızlı bir takımlar, agresif oynuyorlar ve her türlü zayıflıktan faydalanıyorlar. Bu

bölgede kalmam gerektiği anlamına geliyor. Daha önceki dikkat dağınıklığıma rağmen, yüzleşme için merkezdeki yerimi aldığımda adrenalin içime hücum ediyor.

Hakem pakı bırakıyor ve ben de hemen alıp arkamda bekleyen Ledger'a hızlıca pas veriyorum. İki adam onu kovalarken o diğer uca doğru koşmaya başladı. Önce bir savunmacının, sonra bir başkasının etrafından dolaşıyor ve sonunda Andrei'ye gönderiyor, o da kalelerine doğru şut atıyor.

Ama kalecileri daha hızlı.

Oyun ilk başlarda böyle gidiyor ve sadece ilk periyodun sonunda buzdan kayarak çıktığımızda Trina'nın beni izleyip izlemediğini merak ediyorum.

Bundan şüpheliyim ama umarım öyledir.

Bunu istemek yepyeni bir duygu; aynı anda hem hoşlanmadığım hem de sevdiğim bir duygu.

OYUNCAKLAR, OYUNCAKLAR, OYUNCAKLAR

Trina

"Bu keki nereden buldun?" Cassie yemekten önce yediğı süngerimsi tatlıdan bir çatal dolusu alarak soruyor. "İnanılmaz bir şey."

"The Poundcake Factory," diyorum yüzümü ekşitmeden. Oak and Vine'dayız, ailemizin şehirdeki en sevdiği restoran, Hayes Valley'de küçük şirin bir kafe.

"Buraya yakın mı demiştiniz?" Cassie kemiğı ya da belki de yastığı olan bir köpek gibi soruyor.

"Cassie, bebek hâlâ hareket ediyor mu?" Hayali tatlı dükkânımdan uzaklaşmak için vites değiştirmek isteyerek soruyorum.

Cassie çatalı yere bırakıyor. "Evet, takla atıyor," diyor gururla karnını ovuşturarak.

Annem bana dönüyor, gözlerinde umutlu bir bakış. "Trina, sen de bir gün bunu yaşamak istemez misin?"

Babam elinin içine öksürüyor, belki de bana baskı yapmayı bırakması için bir öneriydi, ama elini sallayıp onu reddettiğı için bu kesin bir uyarı sayılmaz. "Bunlar harika şeyler. Annelik, hamilelik, aile... Çok geç olmadan tüm bunlara sahip olmanı istiyorum."

"Evet, yirmi beş yaşımda saatim işliyor," diyorum kuru bir sesle, bu akşam yemeğinin göz açıp kapayıncaya kadar geçip gitmesi için dua ederek.

"Önce Trina'nın ev sorununu çözelim anne," diyor Cassie, kesinlikle benimle dalga geçen bir kahkaha atarak.

"Ben bu işi çözdüm," diye tersliyorum, ona kızarak. "Gelecek hafta taşınacağım bir evim var."

Cassie başımı belaya sokmak istercesine, "Ve o zamana kadar hiç tanımadığın bir adamla yaşıyorsun," diye ekliyor. Çenemi sıkıyorum. Annemle babamın alışılmadık yaşam düzenimi bilmelerine ihtiyacım yoktu.

"Oh! Ciddi bir şey mi?" Annem çantasını karıştırıp bir şeyler arıyor, sonra da telefonunu eline alıyor. "Fotoğrafta Nacho ve seninle birlikte olan adam mı?"

Annem beni internette mi takip ediyor? Düğünde yanlışlıkla hem Ryker hem de Chase ile öpüşmediğimden emin olsam iyi olur. Gerçi, biriyle kazara öpüşebilir misin? Hayır, öpüşmeler kesinlikle kasıtlıdır. Pazar günü düğünde oynak eldivenlerimi kendime saklamam gerekecek.

"Sana iyi davranıyor mu?" Ben anneme cevap vermeden babam araya giriyor.

Annemin gözleri, muhtemelen bebek çingirakları ve emziklerle parıldıyor. "Onunla ne zaman tanışabiliriz, Trina?"

Asla.

Cassie başıyla barın köşesindeki televizyonu işaret ediyor. "Şu anda. Yani, sanal olarak. Televizyonda."

Ablan varken kimin sese ihtiyacı var ki? "Ooh, bir aktör mü?" Annem soruyor.

Babam ekrandaki hokey maçını başıyla işaret ederek, "Tatlım, sanırım spor yapıyor," diyor ve bu akşam yemeği, Nacho'nun iki erkeğimin önünde bir yastıkla sevişmesinden daha kötü.

Milyonlarca kez daha kötü, çünkü ailem üç bacaklı Min Pin'in sahip olmadığı bir dayanıklılığa sahip.

Garip bir şekilde, televizyonu izlemek için can atıyorum ama aynı zamanda zamanın hızla geçmesini istiyorum, bu yüzden kız kardeşimin bakışlarıyla karşılaşıyorum ve kılıcın üzerine düşüyorum. "Bana bebeğin ne kadar büyük olduğundan biraz daha bahset."

Bu bana küçük bir mola kazandırıyor, ancak yemeğin sonunda konuşma bana geri dönüşüyor.

"Peki, bu adamla sık görüşüyor musun? Evinin dışında yani?" Annem heyecanla soruyor.

Bir köpek parkı ziyareti ve biz bir şey miyiz? Belki birkaç günlüğüne yakamdan düşerler. "Onunla bir düğüne gideceğim."

hafta sonu."

"Oh, ne kadar güzel," diyor annem.

Çok yakında en iyi arkadaşıyla beni deliler gibi siktiğinde de çok güzel olacak.

* * *

Cassie'nin izinden gideceğini pek de gizli olmayan bir şekilde umduğumuz akşam yemeğinden nihayet kaçtığımda Chase'in evine gidiyorum. Nacho'yu gezdirdikten sonra kendimi oturma odasındaki televizyona doğru çekilirken buluyorum. Belki maçlarının sonunu yakalayabilirim.

Benim gibi spordan nefret eden biri için çok garip bir düşünce. Yine de dün gecedен beri buzdaki aksiyonu izlemek için sabırsızlanıyorum. Ama televizyonu açmadan önce başımı eğip oturma odasındaki masanın üzerinde duran bir yığın şeyi inceliyorum.

Yeni bir kucaklayıcı bardak var.

Ve bir köpek için doldurulmuş bir maymun oyuncağı.

Daha yakından bakarken, bir kahkahayı bastırıyorum. Köpek yatağının ortasında "harika kalça uyarımı" vaat eden sıcak pembe bir vibratör var.

Küçük şeyi elime alıp büyük bir merakla çeviriyorum. Daha önce kimsenin arka kapıdan girmesine izin vermemiştim ama bu iki adam tarafından aynı anda boğulmanın nasıl bir his olabileceğini düşünmeden edemiyorum. İkisini de aynı anda içimde hissetmek. Beni sıkıştırmalarını, büyük, güçlü vücutlarını bana doğru bastırmalarını seviyorum.

İkisini aynı anda almak baş döndürücü bir düşünce ama çifte penetrasyon dört numara değil. Bu tür bir sapkınlığa doğru ilerlemem gerekecek.

Vibratörü tekrar yerine koymak üzereydim ki, sarılma kabının içinde pastel sarı bir kart gördüm. Çevirip açıyorum.

*İkiniz için de
oyuncaklar.
Oda arkadaşların*

Kalbim parlıyor. Yemin ederim göğsümde parlıyor. Chase geçen gün bana kelebek aldıklarını söyledi ve ben de o sahneyi gözümde canlandırmaya çalıştım. Benim için internetten alışveriş mi yaptılar? Bugün daha fazla alışveriş yaptılar mı? Birlikte bir seks dükkanına gittiklerinden şüpheliyim, ama en sevdiğim yaratık için bir köpek oyuncağı dükkanına gittiler mi?

Silemediğim bir gülümseme ve göğsümde çiçek açan, baş döndürücü bir hisle, kartı tutarak kanepeye uzanıyorum. Bana karşı çok iyiler ve onları daha fazla anlamaya kararlıyım. Onlarla bağ kurmaya.

Köpeğim yanımdayken televizyonda Avengers ve Sea Dogs maçları arasında gidip geliyor, her iki takımı ve her iki adamı da destekliyorum.

Ekрана yaklaşarak, Chase'in buzun etrafındaki hareketlerini takip etmeye çalışıyorum. Diğer oyuncular arasında manevralar yaparken, içeri girip çıkarken, rakiplerinden kaçarken ve takım arkadaşlarına pas verirken hız ve çeviklikten oluşan bir bulanıklık.

Sonra göz açıp kapayıncaya kadar buzdan atlıyor. Çocuklar geçen gece bana vardiyalı olduğunu söyledi, nedenini ve nasılını tam olarak anlamadım ama çözeceğim. Kısa bir süre sonra panoların üzerinden atlıyor ve tekrar buza çıkıyor.

İzledikçe içimdeki gerilim artıyor. Birkaç santimle ıskaladığı bir atış yaptığında, kalbim onun için acıyor.

Ryker'in oyununa geçtiğimde, sadece bir dakika sonra kaleye giden bir şutu engellerken "evet" diye bağıriyorum. Ekrandan onun yoğunluğunu neredeyse hissedebiliyorum. Paten kayarkenki vahşiliğini. Tek bir ders beni uzman yapmaz ama insanları okuyabiliyorum ve rakibinin sinirini bozduğu kesin.

İzledikçe, ikisini de eskisinden daha derinden anladığımı hissediyorum. Hokey onlar için sadece bir oyun değil. Chase için bu onun tutkusu, dürtüsü ve verdiği sözü yerine getirmenin bir yolu. Ryker içinse koruyucu yönünün bir parçası olduğunu düşünüyorum. Babası olmadığı için annesine ve kız kardeşlerine bu şekilde bakıyor.

Bu sadece sopalarla oynanan aptalca bir oyun değil. Kitaplar benim için neyse, hokey de onlar için o. Ruhumun bir parçası.

Ama Yenilmezler kazanırken Deniz Köpekleri kaybeder. Chase yine kendini hırpalayacak mı? Yoksa pazartesi sabahı yaptığı gibi mağlubiyetin üstesinden mi gelecek? Öfke patlaması düşüncesiyle biraz kıvranıyorum. Bu arada, duş almak her zaman iyi bir fikirdir, ben de hızlıca bir duş alıyorum ve tam üzerime bir atlet ve uyku şortu geçirmiştim ki bir esneme beni çarpıyor.

Saat onu geçti.

En iyi okuma saati bu, ben de küçük adamımı alıp yatağa giriyorum, sonra da Kindle'ımı açıyorum. Hazel Valentine'ı hiç bitiremedim - gece seksleri okuma tarzımı ciddi şekilde etkiliyor. Gözlerim pırpır edene ve düşüncelerim kitapçı buluşmalarına, tacolara, oyuncaklara ve bu hafta sonu düğün randevularına dağılana kadar hikayenin daha fazlasını yutuyorum. Bunlar uzun bir süre birbirine karışıyor, ta ki uzaktan bir kapının hafifçe açılma sesini duyana kadar.

BİR KURAL İÇİN BİR KURAL

Ryker

Kapının kilidi açılınca iterek açtım. Duvara sertçe çarpıyor.

Bu tatmin edici. Bir rakibi panolara çarpmak kadar tatmin edici değil ama şimdilik bu kadar yeter çünkü bugün erken saatlerde Chase'in halkın sevgisiyle ilgili hiçbir sorunu olmadığını öğrendim. Bana bunu sorma isteği de yok.

Takımının mağlubiyetine üzülüp üzülmediği umurumda bile değil. Çok yazık.

"Dostum, sinirini benim duvarımdan çıkarma," diye çıkışıyor Chase. Ben geldiğimde garajda beklediği ve elektrikli arabamı onunkinin hemen yanına park ettiği için tam arkamda.

Trina'yla *çıktığını* söylemek için bekliyor. Ya da sahte bir randevu. Ya da her ne boks.

Ne kadar uygun.

Olmayan bir çizdiği yok ediyormuşum gibi yumruğumu duvara sürterek bir gösteri yapıyorum. "Her şey yolunda."

"Dostum, cidden." Bana *ne oluyor* der gibi bakıyor. "Neden böyle bir pislik gibi davranıyorsun?"

Ama *Ryker'in* sattığı *küçük sürtük* lafına inanmıyorum. Hayır. Bir anlaşmamız vardı. Temel kurallarımız vardı. Kurallar arasında

Onun sevgilisi olduğuna kendi başına karar veriyor. Ve beni de düşünmedi bile.

Göğsümü gösteriyorum. "Ben mi? *Ben* mi *hıyarlık* yapıyorum?"

Kapıyı sessizce kapatıyor, sonra alnını salona doğru eğiyor. "Lanet sesini alçalt."

Bu zengin. *Trina* uyuyor kartını oynuyor. "Dışarıda yapmak ister misin?" Göğsümü şişirerek soruyorum. Küçük adamlar değiliz, ama ben daha iriyim ve şu anda cüssemi kullanmaktan korkmuyorum.

Ya da bu konuda hiç.

İşaret parmağını kaldırıyor. "Bu *bir* düğün tarihi," diyor savunmacı *bir* şekilde. "Oh, ve her birimizle bir dans istiyor. Seni sordu dostum. Sen de kabul edersen," diye ekliyor ve bu hiç yardımcı olmuyor. Beni düşündüğünü bilmek hiç yardımcı olmuyor. Ondan daha çok hoşlanmama neden oluyor ve bu benim için kötü bitecek. Sadece öyle. "Peki, tekrar soruyorum, neden bu kadar önemli?"

"Tanrım. Güzel bir soru." Kafamı kaşıyorum, sanki düşüncelere dalmışım gibi. "Belki de, oh, bilmiyorum, bunun hakkında konuşmadığımız içindir."

"Ve neden garajda dedim. Her şey çok hızlı gelişti ve bir karar vermek zorunda kaldım."

Göğsüm bir mengene gibi ve sanki bir şey beni boğuyormuş gibi çok sıkı hissetmeye dayanamıyorum. *Hissetmeye* dayanamıyorum, nokta. Bu gece sadece zaferin tadını çıkarmak istedim. *Trina*'yı yatağa yatırmak ve onu parçalara ayırmak. Gelmiş geçmiş en seksi liste üzerinde çalışmak.

Dört gece oldu ve şimdiden ondan hoşlanıyorum. Bu çok boktan. Cuma gecesi eğlenceli gibi görünen şey -hatta sonraki birkaç akşam ve sabah bile- şimdi tam bir karmaşa. Ve bu karmaşa benim içimde.

Mutfağa giriyorum, viski ya da başka bir şey arıyorum ama dolabı çekip açtığımda her şey yanlış geliyor. Bardaklar onun bardakları; viski onun içkisi. Hiçbir şey benim değil. Kapıyı çarparak kapattım.

Chase beni takip ediyor, sonra ellerini neredeyse teslim olmuş gibi kaldırıyor, sesi de alçalıyor. "Bak dostum, biri fotoğrafımızı çekti. Başka biri - tanımadığım biri - çıktığımıza karar vermiş. Takım arkadaşlarım da bunu alıp kullandı. Erik'in nasıl olduğunu bilirsin. Acımasızdır. Lisette de öyle."

Evet, ama bugün Trina'yı herkesin içinde öpmedim. Üçümüzün koyduğu temel kurallar yüzünden. Ve daha çok, koymadıklarımız.

Beni kızdıran da bu. Ben onları dikkate aldım ama sen almadın.

Bu korkunç gerçeği söylememek için dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Bu geçici üçlüdeki enayi ben olurdum.

Geçin.

"Evet, biliyorum," diyorum, sadece bir şeyler söylemek için. Böylece sessizce kendi kendimden nefret ediyormuşum gibi görünmeyeceğim.

Ama lanet olsun. Onu sokakta öpebilirdim. Peki o zaman bu onu nerede bırakırdı? Aynı kızla takılan iki adam olurduk, ama bu sefer herkes bilirdi. Bu durumda kazanmak diye bir şey yok. Birisi her zaman üçüncü tekerlek olacak. Nefesimi tuttum. "Bak, bütün bunlar kötü bir fikir," diyorum.

Çünkü belli ki kendi kalbimle başa çıkamıyorum. Sorun bende. Sorun benim.

Ama Chase'in işi bitmedi. Volta atıyor, kravatını gevşetiyor, düğümü sallıyor. "Hayır. Kötü bir fikir *değil*. Sadece... varsayımlarda bulundum ve sonra ona sordum. Sana da sormalıydım ama onun, bizim ya da bu her ne haltsa onun dikkatini daha fazla çekmek istemedim," diyor ve eliyle önce koridoru, sonra mutfağı işaret ediyor. "Mesela Ryker'a da sorayım çünkü... o kız mı? Şu harika kız mı? Evet, ikimiz de haftayı onunla geçireceğiz. Benim evimde. Büyütülecek bir şey *değil*, *değil mi?*"

O böyle söyleyince.

Yine de kollarımı kavuşturuyorum. Bu kadar sinirli olmaktan nefret ediyorum. Ama daha çok, onun ya da onun gerçeği bilmesini istemiyorum. Bunu kilit altında tutmalıyım.

Chase, "Aramızda bir anlaşma olduğunu da biliyorum," diye ekliyor.

Lanet olası anlaşma. Olay bu. İşin özü bu. Yine kazıklanan adam benim. "Anlaşma yapmamızın bir sebebi vardı. Böyle bir şey olmayacaktı," diyorum, bir açıdan bu durumun Selena-slash-Abby gibi olmadığını bilsem de, ikinci kez gafil avlanmış gibi hissetmiyorsam ne olayım.

"Bu aynı şey *değil*," diyor, sesi sonunda yumuşayarak özür dilemeye doğru kayıyor. "Bak, halka açık şeyler için temel kurallar koymalıydık. Kamusal durumlar için temel kurallar düşünmeliydim.

Bunu yapmak aklıma gelmedi. Bu benim suçum, dostum. Ve özür dilerim."

İki kelime: *Özür dilerim* ve arkadaşşıma kızgın kalmam mümkün *değil*.

Ona hiç kızmamış olmama rağmen. Gerçekten kızgın değildim. Kendime kızgındım.

Elimi uzatıyorum, *her şey yolunda*. "Sorun yok," diyorum, kızgınlığımı bir kez ve sonsuza dek bırakarak.

"Yeni bir temel kural koyalım, temel kuralımız olmayan şeyler hakkında konuşalım" derken rahatlamış görünüyor.

"Bir temel kural için bir temel kural. Ne kadar da meta," diyorum kuru bir sesle. "Ve Ryker geri döndü," diyor Chase sırtarak, sonra da

Kardeş kucaklaşması.

Ayak sesleri yükseldiğinde sırtını sıvazlıyorum. Çok gürültülü.

Çok yakın.

Ardından pençelerin pedi.

Ve sonra çok kızgın görünen bir tanrıça. "Böyle mi düşünüyorsun? *Biz iyi miyiz?*"

YENİ BİR PAKT

Trina

Yatakta benimle oynarken benim hakkımda konuşmak başka bir şey. Bu sevdiğimi bildikleri bir şey. Kilidini açtıkları bir yatak odası sapkınlığı.

Ama bunu arkamdan yapmak?

Ellerimi kalçalarımın koyuyorum. Nacho ağır bir mafya gibi yanıma oturuyor ve beni savunmak için havlıyor. Benim küçük infazcım.

"Benim için *bensiz* planlar mı yapıyorsun?" Gözlerimi kısarak soruyorum. Belki bir misafir olarak haddimi aşıyorum. Ama öyle olsun. Çizgiyi aşarsam, Cassie'yle kalırım.

Bu, iki adamın benim adıma karar verebileceğini düşünmesinden daha iyi olur.

Chase yutkunarak, "Uyuduğunu sanıyordum," dedi.

"Ve bu her şeyi yoluna mı koyuyor?"

"Sizi rahatsız etmek istemedik," diye çabucak ekliyor Ryker. Ani ve duygusal bir cevap vermek onun yapacağı bir şey değil.

Ama umurumda değil.

"Oh. O zaman *bu kötü fikrin* temel kuralları hakkında tartışmaya devam edin. Ben hiç rahatsız değilim."

Ryker inliyor, bir elini yüzünde gezdiriyor. "Öyle demek istemedim," diyor, sesi yıkılmış gibi çıkıyor.

Ama onları duyduğum için yıkıldı mı? Yoksa söyledikleri yüzünden mi yıkıldı?

"Ne demek istedin o zaman?" Ryker'ı işaret ediyorum. "Çünkü bunun kötü bir fikir olduğunu söylemiştin." Chase'e döndüm. "Ve şu lanet anlaşılmadan bahsettin. Yine de kimse bana bu konuda bir şey sormadı," diyorum, kendi kızgınlığımdan beslenen ama bu gece hissettiğim duygu dalgalanmasıyla alevlenen bir ateşle. Nezaketleri, mizahları, seksilikleri için bu yeni taşma ile. Kahretsin, onlar için hokeyi öğreniyorum ve şimdi arkamdan konuşuyorlar ve sanki her şey yeniden Jasper olabilir mi gibi geliyor.

Sanki her şey yalanmış gibi.

Sanki kandırılan benmişim gibi.

Alt dudağım titriyor ve belli ki sadece kızgın değilim. İncindim.

"Tatlım," diyor Chase, bana doğru ilerleyerek.

Elimle dur işareti yapıyorum. Bu evcil hayvan ismi beni yumuşatmayacak. "Yapma," diyorum, sesim istediğimden daha titrek çıkıyor. "Bu da ne böyle?"

Bu anlaşma gerçek mi? İlk gece bir kadının aranızda girmesine izin vermeyeceğinize dair bir anlaşma olduğunu söylemiştiniz. Ama bu doğru mu? İkinizin de bana vurabileceği bir anlaşma gibi bir şey mi?"

Bu korkunç düşünce midemi bulandırıyor. Kullanılmanın yepyeni bir yolu. Ya ikisi de beni becerip bir hafta sonra atacaklarına dair bir anlaşma yapsalardı?

Seni aptal. Onlar yaptı.

Gitmem gerekiyor. Kimse cevap veremedi arkamı dönüyorum ama Chase yıldırım hızıyla bileğimden tutup beni döndürüyor.

"Tanrım, hayır," diyor, sesi korkunç geliyor, sonra derin bir iç çekiyor.

Ryker da temkinli bir şekilde yaklaşıyor, sanki ikisi de benim yaralı bir hayvan olduğumu düşünüyor. Belki de öyleyimdir.

"Trina, bir keresinde aynı kadınla çıkmıştık ve bunu bilmiyorduk bile," diyor Chase, sanki ona bir maliyeti varmış gibi ağzından geçirerek.

Bekle. Ne? Anlaşma bu mu? "Sen mi yaptın? Bu nasıl olabilir ki?"

Chase zorlukla yutkunuyor, neredeyse utanmış görünüyor ama Ryker soruyu alıyor. "Onunla görüşüyordum ve sonra o da Chase'in peşine düştü. İkimizle de oynuyordu," diyor, sanki sesini eşit tutmaya çalışıyormuş gibi, ama bunu söylemenin onun için zor olduğunu söyleyebilirim.

"Tam olarak ne demek istiyorsun?"

Chase bileğimi bırakırken yüzünü buruşturarak, "Bütün mesele buydu," diyor. "Sosyal bir deney gibi. Erkeklerin başından beri yaptığı şeyi yapmak istiyordu," diyor, tırnak işaretleri çizerek. "Ve bunu gerçekten başarıp başaramayacağını görmek için her şeyi aynı anda dört erkekle çıkacak şekilde tasarladı. Özellikle ikimizin peşine düştü çünkü arkadaş olduğumuzu biliyordu ve aramızı açmak istiyordu ve bize farklı isimler verdi," diyor ve sesi utanmış gibi çıkıyor. Sanki aptal yerine konmuş gibi. Öyle de oldu.

"Ondan nefret ediyorum," diyorum, bir kalp atışında incinmişlikten öfkeye geçiyorum. İki adamıma zarar vermesinden nefret ediyorum.

Chase'in dudakları kıvrıldı. "Sahiplenicisin."

"Seninle uğraşması hoşuma gitmedi." Ayaklarımın dibindeki Nacho dayanışma için havlıyor. "Benim köpeğim de sevmiyor."

"Biz de bilmiyorduk," diyor Ryker, sesi şimdi daha sert çıkıyor. "Peki ona ne oldu?"

Ryker uzun bir nefes verir. "Bir podcast'te bundan bahsetmişti. Ben hiç dinlemedim ama kız kardeşim bizim için dinledi ve bana anlattı. Berbattı ama isim vermedi. Ivy bunun *onun işi* olduğunu söyledi. O bir tür provokatör ve genellikle randevularla ilgili farklı sosyal deneyler yapıyor. Model olduğunu iddia edip erkeklerin nasıl tepki vereceğini görmek. Ya da zenginmiş gibi davranıyor. Ya da erkeklerin yaşlı kadınlara nasıl tepki verdiğini görmek için kendini daha yaşlı gösteriyor. Asla isim kullanmıyor çünkü mesele insanlar değil, yaptığı şey. Bütün mesele bu. Bu onun şakası. Bu yüzden hepimiz yolumuza devam ettik."

Omurgam karıncalanıyor. Onu boğazlamak istiyorum. "Eğer onu görürsem..." Ama sonra daha önemli bir konuya odaklanıyorum. *Onlara. Onlara* ne olduğuna. "Yani anlaşma bununla mı ilgiliydi?"

"Evet," diyor Ryker başını sallayarak. "Ona aşık oluyordum ve bu berbattı. Sonra Chase'in benim kızımı becerdiğini düşündüm ve bu beni mahvetti. Gerçekten çok kötü bir durumdaydım. Gerçekte neler olduğunu öğrendiğimizde bunun bir daha olmasını istemedik, bu yüzden bu konularda açık olmak için bir anlaşma yaptık. Kadınlar, flört ve benzeri konularda."

Bu şimdi çok daha mantıklı geliyor. "Anlaşmanın arkadaşlığınızla ilgili olduğunu biliyordum ama bu geceki konuşma tarzın kulağa farklı geliyordu. Sanki benim hakkımdaymış gibi," diyorum usulca ve uzun, rahatlamış bir nefes veriyorum.

Chase başını eğip tekrar kolumu okşuyor. "Ne şekilde?" İç çekiyorum, şimdi kendimi aptal gibi hissediyorum. "Bilmiyorum."

Ryker diğer elime uzanıp güven verici bir dokunuşla parmaklarını benimkilerin arasından geçirerek, "Evet var," diye bastırıyor. "Dürüst ol. Burada sahip olduğumuz tek şey bu."

Ugh. O haklı. Başımı kaldırıp ikisinin de bakışlarıyla karşılaştım. "İkinizin de beni becerip beceremeyeceğinizi görmek için bir anlaşma yaptığınızı sanıyordum. Sanki bir oyunmuşum gibi."

Ryker elimi sertçe sıktı. "Sen bir oyun değilsin."

"Sen birbirimize verdiğimiz bir meydan okuma değilsin. Sen bir bahis değilsin," diye ekliyor Chase, açıkça bunu görmemi sağlamaya kararlı.

Anlaşmanın benimle ilgili olduğunu düşündüğüm için aptal gibi hissediyorum ama beni kazanılacak ya da takas edilecek bir ödül olarak görmedikleri için rahatlıyorum. "Güzel," diyorum usulca. "Ve bunu yaşadığın için üzgünüm. Ama bir şeyi bilmem gerekiyor. Sence bu da aynı şey mi?"

Umarım yapmazlar çünkü bana hiç de aynı gibi gelmiyor.

Chase kararlı bir şekilde başını ileri geri sallar. "Hayır. Hiç de değil. İkimiz de onunla şu anki gibi birlikte *değildik*. Aramızdaki bu şey?" Parmaklarını kolumda gezdiriyor, sonra Ryker'a ve tekrar bana bakıyor. "Bu tamamen farklı. Başından beri hepimiz dürüst davrandık. Bugünkü fotoğraf beni şaşırttı. Sanırım ben seninle sahte bir şekilde çıkıyorum ve o çıkmıyor ve bu çok garip," diyor, sesi çok özür diler gibiydi.

Onun sinirlenmesinden nefret ediyorum. Ryker'ın yaralanmasından nefret ediyorum.

Başkalarının ne düşüneceği konusunda bu kadar endişelenmemizden ben de nefret ediyorum.

Ama aileme iki erkekle çıktığımı söylediğimde verecekleri tepkiyi hayal etmeye çalışıyorum ve bu çok rahatsız edici bir görüntü. Annem içime kimin bebek koyduğunu bilmek isterdi. Kız kardeşim beni kaçırır ve en son tezahür eden ateşli dağınıklığımı programdan çıkarmak için beni kaçırırdı. "İkinizle de çıkıyormuş gibi yapsaydım tuhaf olurdu," diye itiraf ediyorum, beklenmedik bir şekilde üzgünüm.

Chase çaresiz bir omuz silkmeye "Bu biraz garip olabilir," diyor ve gerçek bu.

"Ailem çıldırır," diyorum ağır ağır.

Burada sahip olduğumuz şey kapalı kapılar ardında çalışıyor. Halkın önünde işe yarayacağını hiç sanmıyorum. Ama kapalı kapılar ardında, bu işte hep beraber olduğumuzu hissetmek istiyorum. Sadece birkaç gece daha sürse bile. Bu yüzden çenemi kaldırıyorum ve diyorum ki, "Ben de bunun bir parçasıyım. Bu şey her neyse. Hepimiz bunun bir parçasıyız. Ben olmadan benim hakkımda kurallar koymayın."

Chase başını sallıyor, bakışlarında pişmanlık olduğu belli. "Yapmayacağız." Ryker yaklaşır. "Özür dilerim. Bizi affet."

Ben ve *biz* kelimelerini aynı anda kullanmasına bayılıyorum. Sanki tüm bu parçalar birbirine mükemmel bir şekilde uyuyor. Benim için öyle görünüyor.

Gülüyorum ve tüm kızgınlığımı geçiyor. "Affedildin. Ama şimdi bana yatakta ne kadar üzgün olduğunu gösterebilirsin."

Chase'in gözleri parlıyor. "Ne istersen."

Chase'in gevşemiş kravatını ve Ryker'ın düğümlü kravatını aynı anda çekiştiriyorum. Sırasıyla üzerlerine sinen okyanus ve orman kokusunu yakalıyorum. "Bu takım elbise olayını ne kadar sevdiğimi söylemiş miydim?"

Chase'in dudakları orantısız bir sırıtişla yukarı kıvrılıyor. "Bunu yapmak zorunda değildin."

Ryker'ın gözleri benimkilerle kilitleniyor. "Seninle tanıştığımız gece belliydi."

İyi o zaman. Tuhaflıklarımı biliyorsun.

* * *

Birkaç dakika sonra takım elbiselerini çıkarmışlar, üzerlerinde sadece boxer külotları var ve benimle birlikte yorganın altına giriyorlar. Ryker saçlarımı okşuyor, Chase elimi tutuyor ve köpeğim göğsüme yerleşiyor.

Bu benim listemde yok.

Ama belki de olmalı.

Çünkü bu pozisyon korkularımı tamamen yatıştırıyor. Kalbimi ve zihnimi rahatlatıyor.

Yepyeni bir şekilde istendiğimi hissediyorum çünkü bu gece ikisi de benden seks istemiyor. Onun yerine beni rahatlatıyorlar. Ve bu kalbime beklemediğim bir şey yapıyor. İkisi için de genişliyor.

SABAH AHŞABI

Trina

Horoz alarmım beni uyandırmıyor. Otuz dakika daha çalmayacak. Ama iki horoz uyandırıyor. Cidden, erkekler bu ereksiyonla nasıl uyuyor?

Çok hırslı biri midemi dürtüyor. Ve, evet. Sırtıma bir sopa daha saplanıyor ve bu da oldukça inatçı.

Ama dil kazandı. Nacho yüzümü yalıyor, bu da *beni hemen dışarı çıkar yoksa yatakta vızıldayacağım* demek.

Sessizce köpeğimi kucağıma alıyorum ve uyuyan iki canavarı uyandırmamak için bir solucan gibi yataktan aşağı iniyorum.

Yatak odasından çıktım, üzerime bir sweatshirt geçirdim ve adamımı tasmaladım.

On beş dakika sonra geri döndüm ve dişlerimi fırçalıyorum. Asla bilemezsin.

Telefonumdaki saate bakıyorum, iki saat daha işte olmam gerekmiyor, bu yüzden Nacho'yu yepyeni yatağına yatırıyorum ve ona meşgul olması için pelüş bir maymun veriyorum.

Seks odasına dönüyorum. Biraz daha sarılma zamanı kullanabilirim. Ve belki de taze sabah nefesimi en sevdiğim iki erkekle paylaşmak için küçük bir şans kullanabilirim.

Ama Chase'in odasına girdiğimde, izlerimde durdum. Hah. Yatak boştu.

Lanet olsun.

Sanırım ben...

Oh...

Sırtımda bir el var, gömleğimden yukarı doğru kayıyor.

Sonra dudaklar boynumun kenarına iniyor ve bir sakalın fırçasını hissediyorum.

Titriyorum.

"Yatağa dön," diyor Ryker, naneli nefesiyle gelen seksi bir sabah gürlemesiyle.

Chase diğer kulağıma, "Bugün işte bütün gün bizi düşünmeni istiyoruz," diye fısıldıyor.

Ve merhaba taze nefes de. Şimdi iki kat tahrik oldum.

"Madem ısrar ediyorsun," dedim.

"Gerçekten de öyle," diyor Ryker.

"Ayrıca," diye ekliyor Chase, bir elini popomda gezdirerek, "ikimizi aynı anda istiyorsan, önce dört tane yapmalısın."

Titriyorum ama aynı zamanda gerginim. Dört, kış malzemesinin başlangıç paketi gibi. İkisinin de beni aynı anda becermesini *istiyorum* - bu şanslı altı numara - ama daha önce hiç güneşin parlamadığı bir yere parmağımı sokmadım, bu yüzden pratik yapsak iyi olur diye düşündüm.

Dolayısıyla, dört. Popo oyunu.

Horozları beni ikiye bölme niyetlerini ilan ettikleri için birkaç parmak ve oyuncak gerekli görünüyor. Her iki adam da kapı aralığında beni sıkıştırıyor, boxerları hala üzerlerinde ama taş gibi ereksiyonları bana doğru bastırıyor.

Ryker saçlarımı tutuyor, bir tutamını yana çekiyor ve boynumu sertçe öpüyor, bir yandan da o koca sikini kalçama sürtüyor.

Chase bir elini göğsümün üzerinde gezdiriyor, diğer eli kığımın üzerinde kıvrılıyor, aleti de kalçama talepkar bir merhaba diyor.

Aralarına sıkıştım. Tam olmak istediğim yerde.

İkiz dokunuşlarına, birkaç gün içinde bağımlısı olduğum bu yeni tür ön sevişmeye iç çekiyorum. Zevkle dolup taşmaktan bu kadar hoşlanacağımı hiç düşünmemiştim. Bu kadar yoğun bir kalabalık. Her iki tarafta da yüzümü, kulaklarımı, çene hattımı öpüyorlar. Sonra Chase çenemden tutup beni kendine doğru çekti ve kıyafetini görmemi sağladı.

Merhaba, kravat.

Bunu nasıl kaçırdım? Dün geceki kravatını takmış ve üzerinde sadece boxer külotu var.

Bakışlarımı Ryker'a çeviriyorum. O da aynı şekilde giyinmiş, boxer külotu ve kravatı var. Ve ben on kat daha fazla tahrik oldum. Önce onun, sonra Chase'in yakasını çekiştiriyorum. Mırıldanabilirim bile.

"Dört ve beş yapmaya ne dersin?" Chase diyor ki.

Bu ikilinin bir araya geleceğini tahmin etmemiştim ama çok hevesli bir şekilde evet dedim. Ne de olsa beş, tamamen güvenle ilgilidir.

* * *

Bu adamlar dalga geçmiyor. Ryker'ın ağzı saniyeler içinde amımın üzerindeydi, Chase ise beni yatağının başlığına bağlamaya başlamıştı.

Sakallı canavar beni kahvaltısı, öğle yemeği ve akşam yemeğiymişim gibi yalayıp yutuyor. Chase bileklerimi çekiştirirken ben Ryker'ın yüzüne karşı kıvranıyorum.

Ayrıca, dirseklerimin ve dizlerimin üzerindeyim ve kığım havada. Ryker beni yalarken Chase sağ bileğimi yatağın bir tarafına, sol bileğimi de diğer tarafına bağlıyor. Genişçe açılmıştım. "Nasıl böyle kalabilirim bilmiyorum-"

Ryker klitorisimi doyumsuzca emdiğinde kelimelerimi yutuyorum. Vay anasını.

Ryker sabahları doymak bilmez. Yanaklarımı ayırıyor, sonra yüzünü amıma gömüyor, tehlikeli derecede seksi sakalını ben uygunsuz bir şekilde yüksek sesle inleyene kadar bana sürtüyor.

"İşte oldu. Bu tutmalı," diyor Chase son düğümü atarken, sanki kediciğim açlıktan ölmek üzere olan bir adamın yemeğiymiş gibi beni yemiyormuş gibi.

Kalçalarım titriyor. Dizlerim bükülüyor. Ve kollarım yatağın üzerinde geriliyor.

Bu pozisyon da ne? Baş aşağı kartal mı?

Ryker'ın dili içime giriyor ve beynim devre dışı kalıyor. "Aman Tanrım," diye haykırıyorum.

Sonra, birdenbire, bir vızıltı sesi duyuldu.

Tanrım, şimdiden çok yaklaştım. Bana ne yapıyorlar? Yüzümü yatağa dönüyorum, yanağım çarşaflara gömülüyor, ama tek görebildiğim Chase'in elinde bir şeyle yataktan uzaklaştığı.

Sonra nereye gittiği umurumda bile değil çünkü Ryker inliyor, çırpınıyor, yalıyor ve yutuyor, tüm bunlar olurken güçlü elleri içimde biriken zevke dayanamayana kadar beni açıyor.

Bu çok fazla.

Çok güçlü.

Çok iyi.

Terliyorum, bağıriyorum ve sonra o kadar sert boşalıyorum ki bunların uydurduğum kelimeler mi yoksa sadece gevezelik mi olduğunu bilmiyorum.

Her şey bulanıklaşır ve dünya parlak ve güzel renklere ayrılır. Ama durmak yok.

Çünkü Ryker uzaklaşır uzaklaşmaz Chase yatakta arkama geçiyor, parmaklarını kayganlığımda gezdirirken açılmış bacaklarımın arasına diz çöküyor.

"Parmaklayacak mısın-"

"Güven bana bebeğim. Sadece bana güven," diye emrediyor, şimdi açılmış kalçalarımın arasında duruyor.

Ve cevap gelince bırakıyorum. Beni parmaklamıyor. Orgazmımı kayganlaştırıcı olarak kullanıyor.

Kıçım için.

Ryker komodinden bir oyuncak alırken o da benim uyarılmamı orada yayıyor.

Benim için kaç tane oyuncak aldılar? Kimin umurunda? Ryker yanımdaki yatağa uzandığında, sahiplenici bir elini sırtımda gezdiriyor. "Sabahları aldığın tat beni çıldırtıyor," diye övdükten sonra mermi vibratörünü açıyor.

Karnım beklentiyle geriliyor.

"Sabah seksi çok farklı, değil mi Ryker?" Chase sıcak pembe vibratörü kıçıma sürterken soruyor.

"Bu sabah beni bununla mı becereceksin?" Hem gergin hem de tahrik olmuş bir şekilde soruyorum.

"Şşşt. Tatlım. Sürprizleri seviyorsun, değil mi?"

"İstiyorum," diyorum, ama Ryker koca elini karnımdan aşağıya doğru kaydırırken, biraz daha derine ittiğinde kelimeler bulanıklaşıyor.

Doğruca klitorisime.

Vay anasını.

Ryker bullet vibe ile klitorisimle oynarken Chase kıcımlı seksle tanıştırtıyor ve ben ağrıyan merkezimi onlara sunmaktan başka bir şey yapamıyorum.

Islak, ağrıyan merkezim ve yeni hevesli kıcım.

Ellerim ve kollarım bağlı, kalçalarımı daha yukarı kaldırıyorum, Chase'in içimde yavaşça, duygusal bir şekilde çalıştırdığı vibratörü arıyorum, sonra Ryker'in aşırı hassas klitorisime sürttüğü vibratöre doğru sallanıyorum.

Titriyorum ve bir boncuk ter göğsümden aşağı kayıyor. Bu çok yoğun.

Chase, "Seni birlikte becerdiğimizde çok iyi olacaksın," diye övüyor, sonra biraz kayganlaştırıcı ekliyor ve vibratörü bir inç daha itiyor.

Keskin bir nefes alıyorum.

"İyi misin, bebeğim?" Ryker bakışlarımla buluşarak soruyor. "Sanırım," diyorum sıkı bir pantolonla.

Her şey çok sıkı. Nefesim, kıcım, tüm vücudum. Ama Chase oyuncağı biraz daha derine iterken her şey lezzetli bir şekilde yoğunlaşıyor ve Ryker vibratörün ısınısını artırırken utanmaz bir inilti, ardından müstehcen bir inilti çıkarıyorum.

Kısa süre sonra iniliyor, nefes nefese kalıyor ve vücudumu iki oyuncağa karşı sallıyorum. Zevk vücudumu sarsıyor, keskin ve güçlü, ta ki kaybolduğum için çaresizce tutunmak için çarşafı pençelemeye çalışana kadar.

Sadece zevkten kendimi kaybettim.

İkinci orgazmımda ağlayarak tekrar parçalara ayrılıyorum. Oyuncakları kapatıp yatağın üzerindeki bir el havlusunun üzerine koyduklarında yatağın üzerine yığılıyorum. Hâlâ iniliyorum ve muhtemelen günlerce inileyeceğim ama çok daha fazlasını istiyorum.

Daha önce yemediğim bir şey istiyorum.

"Chase, beni becermeni istiyorum," diyorum ama bu daha çok yalvarmak gibi. Minnettar bir inilti çıkarıyor. "İsteddiğini biliyorum, tatlım."

"Onu senin için hazırlayacağım," diyor Ryker yatak başlığına doğru ilerleyip beni çözerken ve her biri serbest kaldığında bileklerimi öperken. Beni kaldırıyor ve dağınık saçlarımı yüzümden itiyor. "Bana bir iyilik yapar mısın?"

"Elbette," diyorum, nefes nefese.

"Ona iyi ve sert bir şekilde bin," diyor, masmavi gözleri şehvetle parlıyor.

"Tamam," diyorum, Chase'i becerdiğimi hayal ederken sesim titriyor. Ama Ryker'in *neden* arkadaşını böyle becermemi istediğini bilmek zorundayım. "Neden?"

Yanağımı sahiplenici bir şekilde kavrarken sırtıyor. "Çünkü sen onun sikini sikerken ben de o mükemmel götünle oynayacağım."

İşte bu kadar. Ben piştim. Resmen yanıyorum.

Chase sırtüstü yatana kadar hepimiz yatağın etrafında hareket edip yeni pozisyonlar alıyoruz ve ben de onun üzerine binip örtülü sikine gömülüyorum.

"Ah evet. Kahrolası evet," diye homurdanıyor altımdaki adam, kalçalarımı kabaca kavırıyor. Güçlü bir şekilde itiyor. İlk kez o da kendini kaybetmiş gibi görünüyordu - boşalmak için can atıyormuş gibi içime pompalarken biraz kontrolden çıkmıştı.

Bunu hak ediyor. Avuçlarımı onun geniş ve sağlam göğsüne koyuyorum, o ise avuçlarını karnımda gezdirerek zıplayan göğüslerime doğru ilerliyor.

"Şimdiye kadarki en iyi manzara," diyor Ryker'in elleri kıcıma inerken göğüslerimi yoğurarak.

Tam arkamda diz çökmüş, ben arkadaşına binerken elleriyle yanaklarımı kapatıyor.

Sonra Ryker bir yanağımı bırakıyor, eli saçıma gidiyor, onu bir yumrukta topluyor ve geri çekerek beni ayağa kaldırıyor.

Kalın shaftını kıcıma doğru kaydırırken ağzımı kendi ağzıyla kapatıyor.

Ve her yerde titriyorum.

"Evet, kızımız buna bayılıyor. Etrafının sarılmasına bayılıyor," diye arkadaşını cesaretlendirirken Ryker dilini ağzıma sokuyor, Chase de kalçalarımı sıkıca tutup beni daha derinden beceriyor, içimi dolduruyor.

Ryker bir iniltiyle dudaklarımı bıraktığında, hiç bırakmak istemiyormuş gibi bana bakıyor. "Şimdi öp onu," diyor vahşi bir komutla.

Oh, Tanrım. Neredeyse hiç böyle emirler vermez. Çok sıcak ve itaat etmekten başka seçeneğim yok.

Chase'e yaklaşıyorum, göğüslerim göğsüne bastırıyor, ellerim kalın saçlarına kayıyor. O daha derine pompalarken diğer sevgilimi öpüyorum, kalçalarım onu itiş için karşılıyor.

Sonra kıcımda soğuk bir sıvı hissediyorum ve yine o uğultu.

Ben farkına bile varmadan Ryker oyuncacı tekrar içime sokuyor. Sadece bir inç kadar, beni test ediyor, beni geriyor.

"Tanrım," diye inliyorum Chase'in ağzına karşı.

Düşünemiyorum. Her şeyi hissediyorum. Her yerde. Ve çok geçmeden, Ryker kıcıımı yavaş ve istikrarlı bir şekilde sikerken, Chase'i özensizce öperken arkamdaki elinin de aletini çalıştırdığını hissedebiliyorum.

Ryker bir oyuncakla kıcıımı sikerken sikini sallıyor ve ben artık bu öpücüğe odaklanamıyorum. Hiçbir şeye odaklanamıyorum. Amımın derinliklerine girerken Chase'in omuzlarını kavıyorum, sonra karnımda bir çekilme, bir zevk sarmalı hissediyorum.

Saniyeler içinde havai fişek gibi patlıyor ve Chase, "Siktir, bebeğim evet, ver onu bize" diye bağırırken tekrar boşalıyorum.

Ben veriyorum. Onlara veriyorum. Tüm zevkimi. Tüm bedenimi. Ryker kalçamı kabaca kavrayıp, sırtımdan sıcak dölleri akıtırken homurdanırken her şeyi, hepsini birden.

Chase titriyor, küfrediyor, boşalıyor ve adımını inliyor. Tatlılık değil. Bebek değil.

Ama bu sefer Trina.

Ve farklı

hissettiriyor.

Çünkü Ryker da söylüyor, sanki benim adım ikisi için de değerliyim gibi.

Evet, sabah seksi daha farklı oluyor.

GÖMLEKSİZ ŞEFLER

Trina

Uykuya ihtiyacım var ama bunun için zamanım yok, o yüzden yakıtla yetineceğim. Duş aldıktan sonra, taze demlenmiş kahvenin esintisiyle mutfığa süzülüyorum, ancak yumurta ve kızarmış ekmek de beni cezbediyor.

İş için giydiğim şirin İspanyol paça kot pantolonum ve çiçek desenli gömleğim var. Burnumu kaldırıp tatmin edici bir nefes çekiyorum, yemek kokusunun ve iki gömleksiz adamın görüntüsünün tadını çıkarıyorum.

"Asla tişörtle yemek yapma," diyorum.

"Bir grup kuracağız. Gömleksiz Şefler" diyor Chase.

"İsim muhtemelen alınmıştır. İyi olanların hepsi öyle," diyor Ryker, çırpılmış yumurtaları tabağa koyarken.

Aralarına girip bir kupa alıyorum, sonra Chase bileğime bir tokat atıyor. "Sana servis yapıyoruz. Otur. Şimdi."

Teslim olmak için ellerimi kaldırdım. "Pekala, pekala. Ama neden?" Tezgâha yerleşirken soruyorum. "Bugün neredeyse hiçbir şey yapmadım."

Ofluyor, kasıtlı olarak abartıyor. "Yatakta en çok işi sen yaptın," diyor ve ben alay ediyorum.

"Bağlanmıştım."

"Kadın için çok fazla iş var."

Ryker tost makinesinden iki dilim ekşi mayalı ekmek alırken kaşlarını çatıyor. "Çeşitli üçlü pozisyonların kalori üretimini mi inceliyordun?"

"Hayır, ben bir laboratuvar deneyine katılıyorum, seni ahmak," diyor Chase ve çocuksu hakaretleri beni gülümsetiyor. "Ve vardığım sonuç şu: Kadınlara erkeklerden daha fazla iş düşüyor. Yani en azından seni besleyebilir ve sana bakabiliriz."

Mutlu bir şekilde omuz silkiyorum. "Bana uyar. Yemeği severim."

Ayağımın dibindeki dilenci köpek de öyle, belli ki yumurtamdan bir parça düşürmemi istiyor. Nacho'yu yatağına geri gönderiyorum, sonra tabureye dönüyorum. Çocuklar ada tezgâhına geliyor ve iki yanıma oturuyorlar. Ryker yanağıma bir öpücük konduruyor, sonra mırıldanıyor, sesi çok mutlu geliyor. İlk kez yatak dışında tamamen rahatlamış görünüyordu, sanki sert kabuğunun bir kısmını bırakıyor gibiydi.

Chase diğer yanağıma bir öpücük konduruyor. "Hepimizin iyi geçinmesini daha çok seviyorum," diyor ve kalbim biraz çarpıyor.

Tamam, çok.

"Ben de öyle," diyor Ryker ve bunu itiraf etmenin onlara bir şeylere mal olduğunu biliyorum. Ortak kırılğanlıkları beni onlar için yumuşacık hissettiriyor, sanki sabahki ilgilerinin tadını çıkarırken çırpıntılardan yapılmışım gibi.

"Sadece birkaç günümüz kaldı. Onları en iyi şekilde değerlendirelim," diye ekler Chase ve... çırpınışlar sert bir şekilde ölür.

"Yapacağız," diyorum, neşeli görünmeye çalışıyorum ama muhtemelen başarısız oluyorum. Pazartesi sabahı ben taşındığımda ve onlar bir sonraki serilerine gittiklerinde ne olacağını düşünmek istemiyorum. Chase önce New York'a, sonra Boston'a gidecek; Ryker ise Seattle'a. Onlar uzakta olacak ve ben bir stüdyoya taşınacağım.

En iyisi şimdi ve buraya odaklanmak. Çatalımı elime alıyorum ve "Evet, hadi yapalım," diyorum. Sonra vites değiştiriyorum. "Online açık artırma için her şey hazır mı?" Chase tüm detayları organize ettiği için soruyorum.

Telefonunu eline alıyor, bir şeyi kontrol ediyor ve bana saatin tik taklarının olduğu ekranı gösteriyor. *Saatimizin* tik taklarını düşünmemeye çalışıyorum. "Planlandığı gibi bu sabah yayına girdi."

"Lanet olsun. Şu tekliflere baksana," diyor Ryker, ekrana da bakarak. "Küçük Dostlar için iyi bir vurgun yapacaksınız."

"Bu konuda çok heyecanlıyım," diyorum. Komik olan şey, bunu "hayır için intikam" olarak planlamıştık ama şimdi sadece bize ait eğlenceli bir şey gibi geliyor. Bu *bizim* projemiz ve Jasper'ın bununla

hiçbir ilgisi yok.

Ryker teklifler arasında gezinirken aklıma bir fikir geldi. "Bunu sosyal medyada paylaşsak nasıl olur?" Heyecanla öneriyorum. "Temsilcinizin ve sizin hedeflerinize yardımcı olur."

Eğri büğrü sırtıyor. "Beynin ciddi çok seksi" diyor, sonra telefonunu çıkarıp kilidini açıyor ve bana uzatıyor. Birkaç saniye sonra haber akışına açık artırmayla ilgili bir şeyler yazıp telefonu ona geri veriyorum.

Aklıma gelmişken, itibar tazelemesinin bir parçası olarak planladığımız bir "an" daha var. "Yarın öğle yemeğinde büyükanneni göreceğimizi unutma."

"Dostum. Dorothy'ye benden selam söyle," diyor Chase, araya girerek. "Onunla son poker oynadığımda ortalığı temizlemiştin."

Ryker, "Her zaman öyle yapar," diyor.

Ve Ryker'ın büyükannesi hakkında konuşmaları beni daha da heyecanlandırıyor. Belli ki rastgele bir Çarşamba günü onlarla kahvaltı etmek ve normal sohbet etmek romantik bir risk. Ama bir çarpma beni acıktırıyor, bu yüzden yumurtalara tekrar yumuluyorum.

Biz yemek yerken, Chase'in telefonu çaldı. Açtı. "Annem olabilir."

"Aww, tam bir ana kuzusu," diye takılıyor Ryker.

"Tencere. Kettle," diye karşılık verir Chase, sonra ekranı okurken kaşları çatılır. "Huh."

Bakışlarımı ona çeviriyorum. *Huh* kulağa iyi gelmiyor. "Ne oldu?" Umarım son iki mağlubiyetten sonra basın haberlerini kontrol etmiyordur. Bu onun stres seviyesi için iyi olamaz.

Ama Chase, Ryker'a doğru bakarken kaşlarını çabucak çatıyor. "Bu sadece Sea Dogs hayran hesabı. Dün Trina'nın dükkanında senin fotoğrafını çekmişler ve ondan bahsetmişler."

"Ne oluyor be?" Ryker öfkeleni.

Bir saniyeliğine, tenimde korku parlıyor. Ryker'ı ofisime çekerken beni gördüler mi? Bunu yaptığımda dün gece üzerinde çalıştığımız her şeyi berbat mı ettim? Ama ofis mağazanın arka koridorunda ve tamamen gözden uzakta. Yine de Chase telefonu bırakıp bize gösterene kadar sinirlerim tepemde patinaj yapıyor.

"Gianna gönderdi," diyor ve Ryker'ın tezgâhtan kitap alırken çekilmiş fotoğrafını işaret ediyor.

Vay be. Rahatladım. Bu *benim* çektiğim fotoğraf.

"Ve bunu yeni sosyal hesabımdan aldılar," diyor Ryker, hayıflanarak.

Tanrım, dünyaya kızdığında çok tatlı oluyor. Bunu seviyorum çünkü öfkesi bana bir amaç veriyor. "Evet, mesele de bu zaten," diyorum nazikçe. "Bunu bu nedenle ortaya koyuyoruz. Bu fotoğrafı biz çektik."

"Bunu biliyorum amına koyayım," diye homurdanıyor. "Mesele bu bile değil." Ama ben sorunun ne olduğunu soramadan başlığı okudum.

Takım sırlarını paylaşmasan iyi olur, Kaptan! Sea Dogs kaptanının yeni kız arkadaşı, dün ezeli rakip Ryker Samuels'in alışveriş yaptığı An Open Book'ta çalışıyor. O kadar çabuk ciddileşti ki, geçen gece ikisiyle de maçta tanıştıktan sonra tekrar arkadaşlarıyla takılmaya mı başladı? Öyle görünüyor.

Gerginim. Ryker bu işin eşit bir parçası değilmiş gibi mi hissedecek? Yine mi?

"Bundan hoşlanmıyorum," diyor.

Ona her şeyin iyi olacağına dair güvence vermem gerekiyor, bu yüzden elimi taş gibi sert omzuna koyuyorum. "Üçümüzle birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmelerine gerek yok."

"Böylesi daha iyi. Trina, bizimle birlikte olduğunu öğrenirlerse ailesinin çılgına döneceğini söyledi," diyor Chase de söze girerek. "Ama düğünde bizim için büyük bir gösteri yapmayacağım, yemin ederim. Bu hepimiz için büyük kabalık olur."

Ailemden bahsedilince üzerime kara bulutlar çöküyor. Ama şu anda onları düşünmek istemiyorum. Ryker'in kendini üçüncü teker gibi hissetmediğinden emin olmak istiyorum, bu yüzden ona dönüyorum. "Sen sadece bir arkadaş değilsin. Chase ile sahte bir randevum olması yaptığımız şeyi daha az gerçek yapmaz."

Ryker bir elini sakalında gezdirerek başını sallıyor. "Siz ikiniz anlamıyor musunuz?"

Kaşlarımı çatıyorum ve aynı derecede kafası karışmış görünen Chase'e bakıyorum. "Hayır," diyor Chase.

Ryker ona sert bir bakış atıyor. "İkinizin beni *bunun* bir parçasıymışım gibi hissettirmenize ihtiyacım yok. Dün gece bunu konuştuk, üçümüz. Ve biz iyiyiz. İkinize de güveniyorum. İkinize de. Ama *insanlara* güvenmiyorum. Ve *insanların* sonuçlara atlamasını istemiyorum. Ya da gece veya sabah ne yaptığımızı anlamalarını. Günlerini gün ederler. İki rakip ve aldatan eski sevgilisi olan kız," diyor, sonra bana dönüyor ve şefkatle yanağımı okşuyor. "Ve kesinlikle kimsenin *senin* hakkında kötü konuşmasını istemiyorum."

Ve kalbim yine kendi kendine çarpıyor. "Öyle değiller."

Chase de onu rahatlatmakta gecikmez. "Ve onlara izin vermeyeceğiz. Onlara konuşacak bir şey vermeyeceğiz. Ayrıca, burası Page Six değil," diyor dedikodu kaynağının adını vererek. "Eğer Selena-Abby olayı ortaya çıkmadıysa, bu da çıkmayacaktır."

Bir süre duraklıyor, belli ki bir plan yapıyor. "Ve dinle, üçümüz birlikte dışarı çıktığımızda arkadaş gibi davranacağız. *Hepimiz*. Bu adil ve doğru geliyor. Ve bu yeni bir anlaşma olmalı, tamam mı?"

"Katılıyorum," diyorum ve Ryker'in tepkisini bekliyorum.

Ama benim düşünceli adamım yine sessiz, yine okunmaz halde.

Ama Chase öyle değil. Bu gemiyi dalgalı sulardan çıkarmaya kararlı. "Dinle, senin önünde herkesin içinde Trina'ya alınganlık yapmayacağım. Bu sana saygısızlık olur, dostum," diyor ve harika, sadece harika.

Şimdi içim Chase'in arkadaşını ne kadar önemseydiğine dair taklalar atıyor. Ryker için nasıl da doğru olanı yapmak istiyor. Nabzım yükseliyor.

Ve yemin ederim, eğer dikkatli olmazsam, her ikisine karşı olan hislerim çok yakında kartopu gibi büyüyecek ve daha derin bir şeye dönüşecek.

"Sağ ol dostum," diyor Ryker sessizce, takdirle.

Chase, Ryker'in omzuna vuruyor. "Biz bu işin içindeyken," diyor ve havada bir daire çizerek üçümüzü işaret ediyor, "*hepimiz* bu işin içindeyiz. Taraf seçmek ya da favorileri oynamak yok. Dün sana sormayarak çuvalladım ama düğünü kurtardığın için cidden minnettarım. Lisette benimle uğraşıyor ve oraya gidip bana ayarlamak istediği tüm kadınlarla tanıştırlılamam. Ve bu şey ertesi gün bitse bile, seninleyken biriyle tanıştırlılmayı asla istemiyorum," diyor bana.

İçimdeki duygular bir tahterevallî gibi. Bana odaklanmasını seviyorum. Ama sondan bahsetmesinden nefret ediyorum.

Ryker vurmak için bir yumruk uzatır. "Senin suçun değil dostum. Dünyanın suçu. İnsanlar senin ve kızımızın fotoğrafını gördüler ve varsayımlarda bulundular. İşler böyle sarpa sardı. Sadece birbirimizi kollamamız gerekiyor."

Chase kapıyı çalıyor. "Yapacağız." Sonra diğer eliyle beni işaret ediyor. "İçeri getir, tatlım."

Yumruğumu onlarınkinin üstüne koydum. Üçümüz.

Chase bir bildiri gibi, "Bu bizim yeni anlaşmamız," diyor ve ciddi tonu kartopunu... kartopu yapıyor.

FLIP FLOP

Trina

Ertesi gün benim en sevdiğim gün. Boş bir gün.

Normalde çalışmadığım bir günü kitap okuyarak, Aubrey ile takılarak ve Nacho'yu köpek parkına götürerek hiçbir şey yapmadan geçirmeyi tercih ederim.

Ancak kız kardeşimin yakında bir bebek partisi var ve ben zaten ailenin en beceriksizi olduğum için, bir paket bebek beziyle gelemem çünkü kayıt defterinde sadece bu kaldı. Dilek listesindeki bin dolarlık bebek arabasını karşılayamayacağım da kesin.

Bu da Ryker ve ben büyükannesini öğle yemeği ve fotoğraf çekimi için ziyaret etmeden önce Target zamanı olduğu anlamına geliyor. Chase yatak odasına girdiğinde ben misafir odamda-AKA kıyafet depomda- bordo bluzumla uyumlu mükemmel sweatshirt'ü seçiyordum. "Hâlâ Target'a gidiyor musun? Bırakmamı ister misin?"

"Benimle daha fazla zaman geçirme arzusu mu yoksa kimsenin Hedef'e karşı koyamaması mı?"

"Cevabını istemiyorsan bana imkansız bir soru sorma."

"Yeterince makul," diyorum ve Ryker antrenmanda olmadığı için Chase'le birlikte garaja gidip elektrikli arabasına atlıyorum. Bu sabah buralarda, yarın antrenmanı var, Cumartesi öğleden sonra da maçı var,

Ryker'ın Cumartesi gecesi maçı var, Pazar günü de düğün için izinli. Sonra pazartesi var. Her şey bittiğinde. Ve ben pazartesiye düşünmek istemiyorum.

Chase dik yoldan yavaşça geri geri çıkarken, "İstersen müzik açabilirsin," diye öneriyor.

"Vay be. Çoklu orgazm. Beni besliyor. Ve şimdi, DJ kontrolleri. Tam kitap erkek arkadaşı üçlüsüne gidiyorsun," diyorum.

Alay ediyor. "Sahip olduğun Os miktarı ile daha çok beşli gibi. Hayır, bu kelimenin sesini sevdiğim için altılı yapalım."

"Ben de, ama neden müzik yerine senin korkunç kitaplarından birini çalmıyoruz?"

Chase vites değiştirirken bana şüpheli bir bakış attı. "Ciddi misin?"

"Hiç denemedim ama üstesinden gelebileceğimi hissediyorum. Ben güçlüyüm."

"Sen öyle diyorsan," diyor kuşkuyla. Telefonunun play tuşuna basıyor ve derin, önsezili bir ses arabayı dolduruyor. "Boş tünelde bir gıcırtı oldu, ardından tıkırtılı bir öksürük. Bir ürperti kapladı içini. Taylor, yumuşak ve ıslak bir şeye basmadan önce derme çatma bıçağını kavrayarak etrafında döndü. Aman Tanrım. Çürüyen cesedin pis kokusu-"

Kulaklarımı kapatıp çığlık atıyorum. "Kes şunu hemen! Titriyorum!" Chase dur tuşuna basarken bir kahkaha atıyor. "Seni uyarmıştım." Nabzım fırlıyor. "Hoş bir şeyler giy."

"Neden bir şey seçmiyorsun, tatlım?"

Tüylerim hala diken dikenken, uygulamasına girip bir aşk romanı örneği arıyorum. Kaçamak ve seksi bir şey.

Titreyen parmaklarımla Hazel Valentine ve Axel Huxley'den bir tane buldum. *Ten Park Avenue*. Oynat tuşuna bastım. "Bakın, gerçekler gerçektir. Kadınlar üç şey ister: Bitmeyen piller. Ne zaman susacağını bilen bir sevgili. Ve cepli bir elbise."

"Evet," diyorum, yine neşeyle. "Evet. Evet. Evet. Evet. Bu evrensel bir gerçek."

Fillmore'da Better With Pockets adında bir mağaza var." Chase şakağına vuruyor. "Cepler. Not edildi."

Target'a vardığımızda birlikte içeri giriyoruz ve ben telefonumdan kayıt defterini arıyorum. "Bakalım benim fiyat aralığımda neler var." Sonra gözlerimi deviriyorum, kadın kıyafetlerini geçip bebek kıyafetlerine yöneldiğimizde ona listeyi gösteriyorum. "Ona göğüs

ucu kremi almayacağım."

Chase yüzünü buruşturdu. "Pişik kremi de hediye edilemez."

"Aynen öyle. Kendiniz alın. Aynı şey emzik mendilleri için de geçerli." "Bunların hepsi orada mı?"

"Cassie çok titizdir," diyorum başımı sallayarak. "Bana listeyi göster."

Safir mavisi havluların sergilendiği bir yerde duruyoruz ve ona telefonumu uzatıyorum. Yeni bir korku hikayesi okurken, koyu kahverengi gözleri parlıyor. "Biliyor musunuz? Bu çok karmaşık. Sadece pratik olmayan bir şey seç ve bu benim ikramım olsun."

"Kız kardeşim için bir şey almak zorunda değilsin."

"Kız kardeşin için değil. Senin için. Senin için bir şeyler yapmayı seviyorum" diyor.

Kalbim daha da yumuşuyor. "Çok tatlısın, özellikle de bu duştan korktuğum için," diyorum bir sonraki koridora dönerken.

"Biliyorum. Ailenin seni tam olarak anlayamaması beni üzüyor."

"Ben de öyle. Sanırım artık alıştım," diyorum omuz silkerek.

Ama beni üzmeyen şey, bir Perşembe sabahı Target'ta Chase ile biraz daha fazla zaman geçirmek, özellikle de "Ama seni anladığımı düşünmek hoşuma gidiyor" dediğinde.

Bakışlarıyla buluştuğumda kalbim hızlanıyor, hızlı hızlı atıyor. "Bence sen de öyle," diyorum, sonra fısıldıyorum, "Ve bundan hoşlanıyorum."

"Ben de," diyor ve "Seni öpmek için ölüyorum," diye ekleyene kadar birkaç baş döndürücü saniye boyunca gözlerimizi kilitliyoruz.

"Aynen," diyorum.

Hafifçe eğilir ama sonra geri çekilir. "Lanet olsun. Ryker seni dükkânda öpemiyorsa ben de öpemem," diyor.

Kalbime ne yapıyor? Arkadaşına olan sadakati çok çekici.

Arabaya binip kalabalıktan uzakta, otoparkın sessiz bir yerine geldiğimizde, dudaklarıma keşke daha uzun sürse dediğim bir öpücük konduruyor.

Keşke pek çok şey daha uzun süre dayanabilse.

Ama yine de zamanımızın tükenmekte olduğunun farkındayım. Takvimin acımasızca döndüğü bir tatilin ortasındaymışız gibi hissediyorum. Yolun yarısını geçiyorsunuz ve keşke saatler daha da uzayıp gitse diyorsunuz.

Ama yapamazsın. Tatiller her zaman biter. Tıpkı bu alışılmadık düzenlemenin birkaç gün içinde biteceği gibi, kalbim erkeklerimin etrafında ne kadar sert atarsa atsın.

* * *

Dorothy parmaklarıyla kıpırdama hareketi yapıyor. "Annene gel," diyor ortak oyun odasındaki masanın üzerinde duran fiş potuna. Golden Gate Köprüsü'nün hemen üzerinde yaşadığı apartman dairesindeyiz ve Ryker'la beni pokerde yeniyor.

Ryker huffs. "Bahse girerim bu deste ağırlıklıdır ya da öyle bir şeydir."

"Ya da belki de benim kadar iyi değilsin," diyor, gerçekçi bir şekilde, cipsleri yanına kaydırarak.

"Daha önce kazandım. Birkaç kez," diyor suratsız ve Rykervari bir ifadeyle. "Buna tutunuyorsun, neden yapmıyorsun?"

Bana göz kırpmıyor.

kartları karıştırır.

"Her şeyde iyi olamazsın Ryker," diye takılıyorum, Ryker'ın üzerine atlama trenine atlayarak.

"Kart oyunlarında çok iyiyimdir," diyor ısrarla.

"Pfft," diyor Dorothy. "Evren herkese bu kadar özgürce hediye dağıtmaz. Seçimini yapmalısın. Spor ya da oyun."

"Haklı," diye ağırlığımı koyuyorum, tamamen büyükannemin tarafındayım.

Dorothy bana bilgece bir gülümseme atıyor, gözlerinin kenarı kırışıyor. "Kız arkadaşını dinle. O neden bahsettiğini bilir."

Ryker'ın dudakları aralanıyor ve dilinde bir düzeltme oluştuğuna yemin edebilirim. Kız arkadaşı olmadığımı söylemek üzere. Aslında ben de aynısını söylemeliyim. Ama bunu söylerken kendimi bir pislik gibi hissediyorum. Ya da belki de kız arkadaş kelimesinden çok hoşlanıyorum.

"O bir arkadaş," diyor sakın bir şekilde, ama belki de bunun ona bir bedeli varmış gibi.

Dorothy gözlerini devirir. "Ona arkadaş diyebilirsin ama ben gerçeği söyleyebilirim."

"Büyükanne..."

"Beni kandıramazsın," diye azarlıyor ve ben bir gülümsemeyi gizliyorum. "Büyükanne," diyor yine.

"Ciddi misin? Bana daha kaç kere *büyükanne* diyeceksin?
Tüm bu kart oyununu ona bakarak geçirdin."

Midem bulanıyor. Yüzümü eğip kahkahalarımı gizlemeye çalışıyorum ya da belki de umudumdur. İkisinin de kız arkadaşı olabileceğime dair gün ışığını asla göremeyecek olan bu aptalca umut. Ama bu çılgınlık. Gerçek dünya bu değil.

"Sana zaten söyledim," diyor ama bu anlamsız bir tartışma.

Kararını verdi. "Bana ne söylediğin umurumda değil. Gözlerimle görebiliyorum. Hissedebiliyorum," diyor göğsüne vurarak. "Şimdi bir tur daha oynayalım."

Anlaşıyor ve telefonumu çıkarıp onun sosyal medya akışı için bir fotoğraf daha çektiğimde, ben de onun arkadaşı gibi hissetmiyorum.

Kendimi bu adamların ikisine de ait hissediyorum. Sorun şu ki, gerçek dünyada bir yuvası olmayan tüm bu yeni duygular hakkında ne yapacağımı bilmiyorum.

* * *

Ryker bir süre sonra beni Chase'in evine götürdü. "Geldiğin için tekrar teşekkürler. Ve fotoğraflar için. Ve... büyükanne bu kadar iyi davrandığın için," diyor Divisadero'dan geçerken.

"Tabii ki. Onu şimdiden seviyorum."

"Eminim o da senin için aynı şeyleri hissediyordur," diyor.

Arabayı sürerken direksiyondaki ellerine bakıyorum, sonra gözlerim kolunda geziniyor, mürekkebin bir kez daha kontrol ediyorum.

Bana bunları yatakta sormamı söyledi ama ben hiç sormadım. Ama şimdi her zamanki gibi iyi bir zaman gibi görünüyor. "Peki, neden pusulalar? Seyahat için mi? Macera için mi? Başka bir şey için mi?"

Tepenin üstündeki ışıktaki bana gülümseyerek sorunun kaçınılmaz olduğunu söylüyor. "Kaybolursam geri dönüş yolunu bulabileceğimi hatırlatıyor."

"Neye?"

"Olmam gereken yere," diyor, sonra bakışlarımı uzun, ağır bir vuruş için tutuyor.

Kalbim onun için çarpıyor, tıpkı bugün en yakın arkadaşı için olduğu gibi. Renkli camlı arabasında olduğumuzdan ve ışık hala

Chase'in mağazada bana söylediği şeyi ona da söyledim. "Seni öpmek için ölüyorum."

Ryker bir elini başıma doluyor ve beni sıcak, baş döndürücü bir saniye boyunca öpüyor. Hepsi bu kadar ve ben çok daha fazlasını istiyorum.

* * *

Daha sonra, köpek parkında yalnızım, Nacho'yu üçlü çemberden geçiriyorum, sonra tüm becerilerini başardığında onu alkışlıyorum.

"Dünyadaki en iyi çocuk kim?" Ben sesleniyorum ve o zıplıyor - tamam, daha çok pogo çubukları gibi- ve aşağı yukarı.

Onu kucağıma alıp burnuna bir öpücük kondurduktan sonra etrafıma bakıyorum. Biri fotoğrafımı mı çekecek? Ha. Yanımda ünlü bir sporcu olmadan ilginç değilim.

Bana göre hava hoş. Hiçbir zaman ilgi odağı olmak istemedim ama Nacho'yu tasmalayıp ayrılırken göğsümde bir sızı hissediyorum. Bir özlem.

Gelecek hafta bu parka gelmeyeceğim. Outer Sunset'teki kendi küçük stüdyomda olacağım, şehrin öbür ucundaki işime otobüsle gideceğim ve bu küçük sevgi bombasının bakımı için fazladan para harcayacağım.

Normal hayatıma geri döneceğim.

Yine de sadece Chase'le değil Ryker'la da bu parka gelmenin nasıl bir şey olacağını merak etmekten kendimi alamıyorum. Chase'le Target'ta ve Ryker'la büyükannesiyile yaptığım gibi gülmek ve oynamak? Sonra öpüşmek?

Kalbim sıkışıyor. Bunu istiyorum ama sahip olamayacağımı da biliyorum.

Bir dakika sonra telefonum çaldığında hemen cevap veriyorum. Arayan annem ve normal hayatıma odaklanmam benim için iyi olacak.

"Merhaba anne," diyorum, neşeli görünmeye çalışarak.

"Selam, tatlım. Sadece merhaba demek istedim," diyor ve ben parkın eteklerinde dolanırken havadan sudan konuşuyoruz. Ama kısa süre sonra sohbet onun en sevdiği konuya geliyor. Romantizm ve çöpçatanlık.

"Yeni sevgilinle işler nasıl gidiyor? Onunla ne zaman tanışabiliriz? Çok iyi birine benziyor. Bütün basın haberlerini okudum. Ne kadar iyi bir aile babası. Kardeşinin üniversite masraflarını karşıladığını biliyor muydun? Oh, ve

Kanser araştırmalarına ve hayvan barınaklarına bağışta bulunuyor ve çok iyi biri."

Omuzlarım gerildi. Bu aptal kız arkadaş numarası bittiğinde onları tekrar hayal kırıklığına uğratacağım. "Evet, o harika biri," diyorum.

Diğer adam da öyle.

Ama bu sözleri onlara nasıl söyleyebilirim ki? şu anda ne hissettiğimi asla anlayamazlar.

O ve babam lisede sevgiliydiler. Mükemmel bir düğün yaptılar, mükemmel bir evlilikleri ve Cassie adında mükemmel bir kızları var.

Ben sadece... şey, benim.

SAYFA ÇEVİRME KULÜBÜ

Trina

Cuma sabahı kahvaltıda, saat her zamankinden daha hızlı işliyor. Sadece bu hafta sonu ve sonra kendi evime taşınacağım. Zamanı durdurmak istiyorum ama onun yerine düğün planları yapıyoruz.

Chase ada tezgâhının başında, "İkimizin de bu akşam maçı yok," diyor. "İşten çıktığında seni alışverişe götürmek istiyoruz. Charlotte Everly's'e. Bu hafta sonu giyeceğin yeni bir elbise için," diyor ve vay canına.

Bu adamlar dalga geçmiyor. O yeni tasarımcı. Onun eşyalarını alamam. Sadece salyalarım akıyor. "Tasarımlarına bayılıyorum," diyorum.

"Güzel. O zaman Pazar günü hepimizle dans ederken onun elbiselerinden birini giymelisin," diye ekliyor Ryker.

"Sonra seni buradan sonra soyduğumuzda," diye devam ediyor Chase.

"Sonra da senin için aldığımız yeni iç çamaşırlarınla seni yatağa yatıracağız."

Bayıldım. "Evet."

Pazar gününün hayalini kurarken telefonuma bir bildirim geldi. Ciddi misin?

Bu Jasper.

Önizleme bölmesinde *idollerimle tanışman gerektiği* yazıyor. *En azından çaldığın biletleri bana geri ödeyebilirsin.*

Kıs kıs gülüyorum. "Lütfen," diyorum, sonra da Jasper'dan ayrıldığımdan beri ilk kez ona cevap veriyorum.

Bir GIF tekel parasıyla.

Çocuklara gösteriyorum ve beni haklı öpücüklerle boğuyorlar. Ryker, "Kitap bebeğimiz tam bir baş belası," diyor ve kahvaltımızı bitirdikten sonra beni kapıya kadar geçiriyorlar, Chase de bana kahverengi bir kese kâğıdı uzatıyor.

"Bugün yoğun bir gün geçirdiğini söylemiştin, o yüzden öğle yemeğine çıkamazsan diye sana bir şeyler hazırladım."

Gözlerim açılıyor. İşe gitmeden önce resmen eriyorum. "Ne oldu?"

"Taze çilekli fıstık ezmeli sandviç," diyor. "Benim favorim."

Gerçi bu iki adam benim de favorilerim.

* * *

O akşam Kimora hayal kırıklığı içinde siyah ve altın renkli cildi sallar. "Hayır. Angus'u Lorelei için dünyayı yakıp yıkmadığı için asla affetmeyeceğim."

Aubrey kanepenin kenarına oturmuş, mükemmel cilalı tırnağıyla kapağı işaret ediyor. "O bir kahraman, kötü adam değil. Dünyayı yakıp yıkmaması gerekiyordu."

"Bir anti-kahraman," diye ısrar ediyor Kimora, söz konusu kitabı küçümseyen bir parmakla işaret ederek.

O gece kitap kulübündeyim, mağazanın arka köşesindeki rahat "oturma odası" alanındayım. Bayanlar ve ben kanepelerde takılıyoruz, peynir ve kraker yerken son zamanlarda okuduğumuz süper baharatlı futbol romantizmini - karanlık bir romantizm - tartışıyoruz.

"Belki bir sonraki kitap kulübü için romantik bir komediye ihtiyacımız vardır ve tarçınlı rulo kahramanların seviyelerini tartışabiliriz," diye öneriyor Prana, kırmızı dairesini tekmeleyerek.

Kimora, "Sadece kitap beş acı biber sıcaklığındaysa," diye ısrar ediyor.

Kimora'ya *hadî* bakışı attım. "Beni tanıyorsun. Beni tanıdığını biliyorum. Bir Page Turners seçiminde sana asla tam baharatlı muameleden daha azını vermeyeceğimi biliyorsun."

Kimora mutlulukla iç geçiriyor. "Tek ihtiyacım olan biraz baharat ve dünyanın beni rahat bırakması."

"Amin," Aubrey ikinci kez.

Kitap kulübünün son birkaç dakikasını *bir* sonraki kitabımızı seçerek geçiriyoruz ve sonunda Kennedy Carlisle'dan *Only One Bang In The Room*'da karar kılıyoruz. Bonus puan mı? Yatağın iki yanında duran karikatür çiftin yer aldığı süper sevimli pembe kapak.

"Kahraman ve kadın kahramanın ne kadar dayanacağına dair bahisler?" Ben soruyorum. Aubrey elini kaldırdı. "Ohh! Bir gece."

Kimora saç örgülerini omzuna atıyor. "İki. Paramı ikiye yatırıyorum."

Prana ağırlığını koyuyor. "İyi şeyler üçer üçer gelir."

Şey, evet.

"En iyi kadın *Fresh Out of Fucks* kupası kazansın," diyorum ve Kimora'ya bu geceki kupa ödülünü veriyorum. İlk patlamanın hangi bölümde olacağını doğru tahmin eden okuyucuya ödül olarak sokağın aşağısındaki Effing Stuff'tan almıştım. Arkadaşım kitabı beğenmemiş olsa da kupayı hak ediyor.

Hepimiz vedalaşıyoruz ve Aubrey toparlanmama yardım etmek için yanımda kalıyor. "Pound Palace'ta hayat nasıl?" diye soruyor alçak sesle, ben kraker kutularını geri dönüştürebilmek için ezerken.

Bu hafta yaptığımız onca şeyi düşündükçe tüylerim diken diken oluyor. Korku bölümünün üstündeki duvarda asılı Edvard Munch tarzı saate bakıyorum. On dakika sonra köşedeki kafede çocuklarla buluşacağım. En iyi arkadaşım ile paylaşmak için yeterli zaman.

"Çılgınca," diye fısıldıyorum, sonra ona geçen sabah beni bağladıkları zamandan biraz bahsediyorum. "Yemin ederim, böyle bir seksin mümkün olduğunu hiç bilmiyordum."

Yüzünü yelpazeliyor. "Biliyordum. O kirli kitapların yalan olmadığını biliyordum. Daha ziyade, vaat edilmiş topraklara giden gizli bir yol haritası. Ve Tanrı şahidim olsun ki, bir gün oraya giden yolu bulacağım." Gülümsüyor. "Bana daha fazlasını anlat."

Ama ona sevişmemizden daha fazla bahsetmedim. Onun yerine, yeni anlaşmamızdan dolayı kendimi nasıl yumuşak ve yumuşacık hissettiğimi anlatıyorum. Midem bir roller-coaster arabası gibi alçalıyor. "Ve bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum. Yani, bu şey bitiyor ve ben kötü bir ayrılıktan yeni çıktım. Bunlar

filizlenen duygular sadece..." Kelimeleri b u l m a k için elimi sallıyorum. "Yükselmiş duygular."

Aubrey bir an için alışılmadık bir şekilde sessiz kaldı. "Onları gerçekten seviyorsun."

Çekiniyorum. "Evet."

Sarılmak için beni yanına çağırdı. "Sadece eğlen. Ve seni sevdiğimi bil," diyor.

Bu, *kalbin kırıldığında ya da sadece büküldüğünde senin için burada olacağımın* kız arkadaş kodu.

Bırakıyorum ve duygularımı bir kenara bırakmaya çalışarak ona veda ediyorum. En iyisi yatakta hissettiklerime odaklanmaktı, yatak dışında değil.

Biraz sonra işim bitiyor, bu gece kapatacak olan Pedro'ya veda edip dışarı çıkıyorum, ama kapıyı itip açtığımda beni şaşırtan iki geçici oda arkadaşım değil.

Eski sevgilim.

BEŞ ACI BIBER

Trina

Çenemi kaldır. Gözlerinin içine bak. Sonra yanından geçip gideceğim.

En azından benim planım bu, ama Fillmore Sokağı'ndan aşağı indiğim anda Jasper yanımda, bana ayak uyduruyor, aptal erkek topuzu aptalca zıplıyor. "Monopoly parası mı? Gerçekten mi? Bundan daha olgun olduğunu sanıyordum."

Bakışlarımı ona çevirerek öfkeleniyorum. "Sen kim oluyorsun da bana olgunluk dersi veriyorsun?"

"Sen kim oluyorsun da bir hata yapmamın yanlış olduğunu söylüyorsun, sonra da gidip bana ait olan bir şeyi alıyorsun? İki yanlış bir doğru etmez."

İçimde kırmızı öfke bulutları dalgalanıyor. "Az önce beni aldatmayı hokey biletlerini almakla bir mi tuttun?"

"Çaldım. O biletleri ne kadar çok istediğimi biliyordun ve onları çaldın. Çok para eder onlar."

Ne kadar küstah. "Kira için paraya ihtiyacın var mıydı, Jaspie?" Kupa dükkânı Effing Stuff'ın önünden geçerken soruyorum. Verecek sikim kalmadı ama o kupayı onun aptal suratına fırlatmak isterdim. "Çünkü umurunda olan tek şey bu."

"Hayır, ben Weston ve Samuels'le tanışmayı önemsiyorum," diyor ve onların isimlerini ağzına alma cüretini gösterdiği için ağzına bir kalıp sabun tıkmak istiyorum. O küçük bir velet ve onlar gerçek adamlar.

"Tek istediğim buydu. Ama gördüğüm kadarıyla ödeşebiliriz ve eğer biletleri bana geri verirsen ve ben de takvim başlangıcına gidersem bunu unutabilirim," diyor güzel bir ses tonuyla.

Alay ediyorum.

Ama kendime kızgınım. Jackoff Jasper'da ne bulmuştum ki?
"Yani ödeştik mi?"

Sokağın aşağısına doğru güçle yürüyorum, hedefimde kahve dükkanı var.

"Evet ve bence teklifimi kabul etmelisin. Aksi takdirde seni polise ihbar edebilirim, biliyorsun."

Bu adam.

Hem haklı bir öfke hem de tam bir inançsızlıkla dükkânın önünde duruyorum. "Polisler mi? Cidden mi? Ağzından çıkan kelimeleri duyuyor musun? Söylediklerinizi dinliyor musunuz?"

"Evet, ne dedin?"

Chase'in sesini duyunca arkamı döndüm. Ellerinde fincanlarla Ryker'la birlikte kafenin kapısında duruyordu.

Chase mavi bir Henley ve kot pantolon giyiyor, şişkin kasları kumaşın altından belli oluyor. Kahverengi gözleri Jasper'a bakarken çok sert. Ryker hemen yanında, tüm dövmelerini ortaya çıkaran siyah bir tişört giyiyor.

"Ah!" Jasper gözlerini kırıştırır, sonra bir eliyle ekose gömleğini düzeltir. *Evet, Jasper içine sok. Bu onları etkileyecektir.* "Sizler en iyisisiniz ve ben sadece sizinle tanışmak istedim."

Jasper elini uzatıyor. Sanki el sıkışmak isterlermiş gibi elini uzatıyor.

Ryker parmağını kaldırır. "Evet, biz de sizinle tanışmak için can atıyoruz. Yoldan çekilelim de biraz daha sohbet edelim."

Ses tonu sahte dostça ve Jasper'ın hiçbir fikri yok.

İki iri yarı hokey oyuncusu, kahve fincanları hâlâ ellerinde, dükkânın yanından arkasındaki otoparka doğru yürürken beklentiyle dolup taşıyorum.

Jasper neşeyle onları takip ediyor. Ben de aynısını yapıyorum.

Asfaltta dururlar, Jasper'ın sırtı kafenin duvarına dönüktür.

Ryker başını Jasper'a doğru eğiyor. "Demek biletlerinizi kaldırmış. Bu berbat bir şey. Neler oluyor?" diye soruyor, eski sevgilime aşırı bir endişeyle bakarak.

Birkaç adım ötede dururken suratımı asmamak için kendimi zor tutuyorum. Benim tarafımda olduklarını belli etmeyeceğim.

Jasper beni işaret ediyor, *j'accuse* tarzı. "Doğru mu? Buna inanabiliyor musunuz? Hokeyden hoşlanmıyor bile ve benim VIP deneyimimi çaldı! Bir insan bunu nasıl yapabilir?"

Chase de inanamıyormuş gibi başını sallıyor. "Kardeşim, bu çok zor olmalı."

Jasper rahatlayarak iç geçirir. "Anlayacağınızı biliyordum. Tek istediğim takvim başlangıcına gelmek. Ama belki siz bana birkaç bilet ayarlarsınız. Bir hayrana yardım edin."

Sesi acınacak derecede umutlu geliyor ve buna tanık olmak harika bir şekilde tatmin edici. Keşke bunu kaydedip tekrar çalabilseydim.

"Kesinlikle. Sana yardım etmeyi çok isteriz," diyor Chase, sonra Ryker'a dönüyor, söylediği her şeyde ciddiymiş gibi. "Öyle değil mi?"

Ryker boş kahve fincanını uğursuzca eziyor, sonra parmak eklemlerini kırmadan önce onu geri dönüşüm kutusuna atıyor. İçindeki infazcı yüzeye çıkarken vücudumdan aşağı bir sıcaklık yayılıyor. "Kesinlikle yapardık."

Jasper gülümsüyor, hâlâ anlamamış. "Anlayacağınızı biliyordum."

Chase yaklaşıyor. Ryker da aynısını yapıyor. Jasper'dan çok daha büyükler.

"Pek çok şeyi anlıyoruz. Ve biz... diyelim ki... *temel kurallarla* çalışmayı seviyoruz," diyor ve ardından Ryker'a bir gülümseme gönderiyor. "Öyle değil mi?"

Ryker da yaklaşarak, "Temel kuralları seviyoruz," diyor ve ben de *temel kurallara bayıldığımı* haykırmak istiyorum. Ama gelmiş geçmiş en iyi şovu izlerken ağzımı sıkı tutuyorum. Bana biraz patlamış mısır getir.

"İşte size birkaç tane," diye devam ediyor Ryker ve bir anda sesindeki sahte nezaketi yok ediyor. "Birincisi, arenalarımızdan birine asla adım atma." derken sesi saf vahşi kurt tonunda.

"Ne?" Jasper kekeliyor.

Chase elindeki fincanı eziyor, sonra Ryker'a sempatik bir bakış atarken fincanı fırlatıp atıyor. "Trina muhtemelen temel kavramları anlamakta zorlanacağını söyledi. Bunu onun için kolaylaştıralım."

Ryker, Jasper'a onu diri diri yakmak istiyormuş gibi bakıyor. "Yasaklandın. Tabii üzerinde 'Ben Hile Yapan Pislik' yazan bir forma giymek istemiyorsan. Bu senin giriş ücretin olur."

Jasper titriyor. Gerçekten titriyor, sonunda onun tarafında olmadıklarını anlıyor.

"Sonra," diye devam ediyor Chase, "bir daha onu görmeye gelmeyeceksin."

Ryker başını eğiyor ve eski sevgilime karanlık bakışlar atıyor. "Ve eğer yaparsan, VIP deneyimi yaşayacaksın, tamam mı? Kendini buzun üzerindeymişsin gibi hissedeceksin, mesela bir hokey kavgasının ortasındaymişsin gibi. Anladın mı?"

Jasper yutkunur. "Evet," diye mırıldanıyor.

Chase elini onun üzerinde yükselen tuğla duvara dayadı. "Onun iş yerine gitme. Ya da evine. Onunla konuşma. Ona mesaj atma. Ve ondan para isteyecek kadar küçük bir pislik olma. Onu aldattın ve Nacho'yu da incitebilirdin."

Ryker homurdanıyor. "O yüzden bir daha ne ona ne de köpeğine yaklaşma." Duraklıyor. "Yoksa."

"Yoksa" benim için çok açık. *Yoksa sana zarar veririz.* Jasper yutkunduğu ve şiddetle başını salladığı için eski sevgilim için de oldukça açık.

"Seni duyamadım. *Yoksa'yı* anladın mı?" Ryker dünyanın en korkutucu ses tonuyla soruyor.

"Evet," diyor Jasper, dehşet içinde.

Gülümserler. Chase, "Şimdi, hilekâr bir pislik olduğun için özür dile," der.

Jasper mokasenlerine bakarak, "Aldatan bir hıyar olduğum için özür dilerim," diye mırıldandı.

Chase gözlerini deviriyor, sonra bana doğru işaret ediyor. "Trina'ya söyle."

Eski sevgilimden uzaklaşıyorlar ve Jasper bakışlarımla buluşuyor, perişan görünüyor. Buna tanık olmak çok keyifli. "Özür dilerim," diye mırıldanıyor. Ryker bir elini Jasper'ın omzuna atıyor.

Onu sertçe sıkan büyük, sert bir el, açık bir *sinyal* gönderiyor -*bu eklemlerle seni ezebilirim. "Aldatan bir pislik olduğum için özür dilediğimi söyle.*

senin gibi bir tanrıçayı hak ediyordu."

Jasper ayakkabılarının içinde titriyor ama sonra sulu gözlerle bana bakıyor ve "Senin gibi bir tanrıçayı asla hak etmeyen hilekâr bir pislik olduğum için özür dilerim" diyor.

Gölümsüyorum ve gülümsemem gökyüzüne değiyor. "Bu doğru. Beni hak etmedin," diyorum, bu ifadeyi tüm sertliğimle sahiplenerek.

"Lütfen gidebilir miyim?" Jasper onlara soruyor, sesi yıkılmış ve utandım.

Chase sanki düşünüyormuş gibi çenesine vuruyor. "Ona söylemek istediğın başka bir şey yoksa, Trina?"

Aslında bir şey var. Kollarımı kavuşturuyorum, çenemi kaldırıyorum ve bir kez daha gülümsüyorum. "Tahmin edin ne oldu? Bir rock yıldızı gibi gelebileceğim ortaya çıktı. Güle güle Jaspie."

O kaçarken el
sallıyorum. Bu çok
tatmin edici.

Ama daha da iyisi, şu anda iki erkeğimin beni ne kadar gülünç bir şekilde tahrik ettiğı.

Bu beş biber acısıydı.

ÖZEL RANDEVUMUZ

Chase

Profesyonel spor yapmak için bir dizi şeyde iyi olmanız gerekir. Bunların başında fırsatları tespit etmek ve onları değerlendirmek gelir.

Şu anda bir tanesine bakıyorum.

Charlotte Everly'nin sergi salonunun soyunma odasının kapısında Trina Beaumont duruyor. Üzerinde kıvrımlarını saran deniz mavisi bir elbise ve yüzünde bir gülümseme var.

Kadın büyüleyici.

Ryker'ın kız kardeşinin ona daha önce bahsettiği tasarımcıdan özel bir randevu aldık.

İşte buradayız, Trina seksi elbiselerini sergiliyor. Charlotte bir telefon görüşmesi yapmak için ayrıldığından, üçümüz ikinci katta yalnızız. Ben hiç tarzım olmayan pembe bir mindere oturmuşum. Ryker koyu mavi bir sandalyede dinleniyor.

"Bu düğün için uygun mu?" Trina bir elini ipeksi kumaşın ön kısmından aşağı kaydırarak bize soruyor.

Evet, işte fırsat. Sanki bir kaçış gibi ve ben buzun üzerinde süzülüyorum. "Mükemmel," diyorum, onun için çok açım, tıpkı onun bizim için olduğu gibi.

Dudaklarının kenarını ısıyor. "Sanırım fermuar konusunda biraz yardıma ihtiyacım var."

Ağ ile benim aramda kimse yok. *Risk* dışında.

Kısaca, tartıyorum. Geçen gün kahvaltıda temkinli olmaktan bahsetmiştik. Ama işte buradayız. Tek başımızayız. Görüş alanının dışında. Kızımızın göğsü kızarmış, gözleri parlıyor ve belli ki aklında tek bir şey var.

Çünkü onun gözlerindeki fanteziyi görüyorum ve bu kadının istediği her şeye sahip olmasını istiyorum.

Bu farkındalığın gücü beni neredeyse aniden sarsıyor.

Bir haftadır tanıdığım kadına bakarken nefesim birkaç saniyeliğine beni boğuyor. *Bir hafta* ve ben çılgınca şeyler düşünüyorum. Zamanı durdurabilsem de pazartesi hiç gelmese gibi.

Ve bunlar hayatımda ya da planlarımda kesinlikle yeri olmayan çılgın düşünceler.

Ama belki, sadece belki, onun için yeni bir plan yapardım.

Ve lanet olsun, bu çok tehlikeli bir fikir. Bu düşüncelerden kurtulmalıyım.

Mümkün olan şeylere odaklanın. Ona bütün kıyafetleri almak. Onu hediyelere ve iç çamaşırlarına boğmak. Ona zevk vermek. Onu inanılmaz hissettirmek.

Arkadaşım ve ben bunu onunla üç gece daha yapabiliriz.

"O zaman geri almana yardım etsek iyi olur," diyorum.

Flörtöz bir gülümsemeyle arkasını dönüyor ve geniş giyinme odasına giriyor. Biz de hemen sandalyelerimizden kalkıp onu takip ediyoruz.

Kapıyı kapattım, sonra arkasına geçtim. Ryker saçlarını kaldırıyor, parmaklarını boynunun kenarında gezdiriyor ve ben fermuarı açarken titriyor. Onu birlikte tahrik etmek çok güzel. Çift doz zevk almasını izleyebiliyorum ve o da bunu arzuluyor. Bizim tarafımızdan her yerine dokunulmasına bayılıyor.

Kollarının düşmesine izin veriyor, sonra arkasını dönüyor ve elbiseyi silkeliyor.

İnledim. Uçuk pembe bir sütyen ve pembe pamuklu bir erkek şortu giyiyor. Yaklaşıyor. "Önceden için teşekkür etmek istiyorum," diyor.

"Etmene gerek yok," diyorum.

Ryker, "Gerçekten bizim için bir zevkti," diye ekliyor.

"Ama istiyorum," diye fısıldıyor, sonra bir elini onun göğsünde, diğerini benimkinde gezdiriyor. Sonra o çok yönlü eller

kotlarımız üzerinde çalışmak.

Dizlerinin üzerine çöküp önce onun, sonra benim fermuarımı açarak siklerimizi serbest bırakırken, "Kahve dükkânının dışında yaptığın şeyden hâlâ çok tahrik oldum," diyor. Gözlerinde saf bir hayranlık ifadesiyle bana bakarken bir yandan da onun sikinin başını yalıyor.

Şehvet içime işliyor.

Bir soruyla birlikte -bu nasıl benim hayatım?

Trina bir elini aletimin etrafına sarıyor, onu emerken beni okşuyor ve bana bakıyor.

Bir hafta önce bana hayatımın en ateşli seksinin bir kadını paylaşmayı içerip içermeyeceğini sorsaydınız, hayır derdim. Ama son yedi gün içinde, ona ve sevişme şeklimize tamamen takıntılı hale geldim.

Onunla birlikte olarak kendim hakkında yeni şeyler öğrendim. Yatakta her zaman verici oldum, bir erkeğin olması gerektiği gibi. Ama onunla daha da saplantılıyım. Onu zevkle doldurmak, tahrik olmasını izlemek, devrelerinin aşırı yüklenmesi için onu her yerde uyandırmak istiyorum.

Onu çılgına çevirmek için.

Bazen onu çılgına çeviren şey *bizi* memnun etmektir. Bizimle birlikte olduğunda gözlerindeki heyecan uyuşturucu gibi. Kıvılcım çıkarma ve cızırdama şekli, bizi aynı anda alması, hayatım boyunca yaşadığım her şeyden daha seksi. Bir kadın benimkini okşarken başka bir adamın aletini emerken bu kadar tahrik olmanın saçmalığı aklımı başımdan alıyor. Ve yine de buradayım.

Vücudum lanet bir meşale. Ve benim kızım da ateş.

Başka bir yalama, başka bir derin emme, sonra değişiyor, büyülü diliyle sikime kötü bir ilgi gösterirken şaftını tutuyor.

Bir iniltiyi dizginliyorum. Bacaklarım heyecandan titriyor. Sikim onun ağzında o kadar mutlu ki. Kestane rengi saçlarını muhteşem yüzünden itiyorum, böylece kırmızı gözlüklerinin ardından ona bakarken beni emişini izleyebiliyorum.

Saçını çekiştiriyorum ama bir şey söylemiyorum. Her ihtimale karşı hepimiz sessiziz. Bu anı çalarken yazılı olmayan bir temel kural.

Eski sevgilisiyle karşılaştığımızdan beri ihtiyacım olan bir şey. O adama haddini bildirmek çok heyecan vericiydi. Onu savunmak hiç tatmadığım bir heyecandı.

Bekliyordum. Ama hiç kimsenin, tüm dünyada hiç kimsenin Trina'mızla uğraşamayacağını bilmesini sağlamak lanet olası bir hediye idi.

Bu rahatlamaya çok ihtiyacım var ve beni boğazının arkasına götürdüğünde neredeyse aklımı kaybediyorum. Kısa süre sonra beynim düşünemeyecek kadar karıştı ve bu çok iyi bir şey. Çünkü bu haftanın ve bir sonraki haftanın ötesinde bunun gibi daha fazla an hayal etmeye başlıyorum.

Onlara sahip olamayacağımı bilsem de daha fazla olasılık. Son birkaç yıldır tek bir amaca doğru ilerliyorum ve onunla her şey ne kadar iyi olursa olsun dikkatimi dağıtamıyorum.

Bizimle birlikte.

Yarattığımız bu beklenmedik şeyle. Sadece bize ait olan bu sırda.

Gözlerimi kapatıp bırakıyorum, anın tadını sonuna kadar çıkarıyorum ama boğazından aşağı bir ürpertiyle boşalırken sessizce.

Bırakıyor ve en iyi arkadaşım ile ilgileniyor ve ben zerre kadar kıskançlık hissetmiyorum. Gözlerinde vahşi bir zevk ve külotunun içinde bir el ile onu bitirmesini izlerken sadece neşe hissediyorum.

Oh, hayır.

Bunu tek başına yapmasına asla izin vermem. Bir kalp atışı içinde, arkasında diz çöküyorum, bir elimi uzatıyorum, klitorisini okşuyorum ve ona hak ettiği tüm mutluluğu veriyorum, o da ondan birkaç saniye sonra boşalıyor, vücudu kollarımda titriyor.

* * *

Yirmi dakika sonra Ryker ve ben Trina'ya bir sürü elbise -bazıları cepli-, bluz, ayakkabı ve iç çamaşırı alıyoruz, çünkü hepsini Charlotte diyor.

Tasarımcı Trina'ya "Bunların hepsinin içinde muhteşem görüneceksin," diyor.

Trina gülümser, bir an yere bakar, sonra Charlotte'un gözleriyle buluşur. "Teşekkür ederim. Tasarımlarınıza bayılıyorum. Bir süredir onları inceliyordum."

Charlotte ipekli elbiseleri ve parlak bluzları katlayıp çantalara yerleştirirken minnettar bir gülümseme takınıyor, sonra bana dönüyor. "Kız arkadaşın için yaptığın ne güzel bir şey," diyor.

İçimi bir suçluluk duygusu kaplıyor, "O en iyisini hak ediyor," diyorum ve Ryker'ın aynı şeyi yapamamasından nefret ederek Trina'ya sarılıyorum.

Yanımda taş gibi bir suratla hiçbir şey söylemiyor.

Charlotte ona döner. "Ve kız kardeşine seni bana gönderdiği için teşekkür et. Bunu yapmayı düşündüğü için çok memnunum," der.

"Yapacağım," diyor Ryker.

Sonra, alışveriş çantalarımız yanımda, içeri girdiğimiz gibi çıkıyoruz. Sanki üçümüz, sahte kız arkadaşı ve arkadaşıyla tek bir adammışız gibi.

Bu bana çok yanlış geliyor. Keşke zamanda geriye gidebilsem ve takım arkadaşlarımla onunla görüştüğümü söylediğim anı yeniden yaşayabilsem. Keşke her şeyi farklı yapabilseydim de onun kız arkadaşım olduğunu söylemeseydim. Çünkü o benim gibi hissetmiyor.

Bizim gibi hissediyor.

Ama bunu geri alamam, bu yüzden farklı bir yol seçiyorum. "Eve gitmeden önce bir şeyler içmek ister misiniz?"

Ryker bana *açıklasan iyi olur* der gibi baktı.

"Sadece bir içki. Bir içki alabiliriz" diyorum, sonra sokağa bakıyorum. Yakınımızda kimse yok, bu yüzden kendimi ortaya koyuyorum. "Nasıl hissettirdiğini bilmek istiyorum. Sanki hepimiz için bir randevuymuş ama bunu sadece biz biliyormuşuz gibi," diyorum sessizce, rahatsızlığımı bastırarak.

Trina'nın yüzündeki gülümseme saf sihir.

Ryker da hemen başını sallıyor, belli ki onu da memnun etmek istiyor.

* * *

The Spotted Zebra'da bir kabindeyiz, garson üç kadeh şampanya getiriyor. Yalnız kaldığımızda Trina flütünü kaldırıyor. "Şimdi kendi özel randevumuz da dahil olmak üzere tam VIP deneyimine," diyor, sesi bu gece benim gibi hipnotize olmuş gibi çıkıyor.

Üç kadeh tokuşturuyoruz ve çok doğru görünüyor. Bu özel randevuyla ilgili her şey çok doğru geliyor.

Sürdüğü sürece tadını çıkar dostum, çünkü bitiyor.

Şampanyadan uzun, susuz bir yudum alıyorum ve üçümüz gülüyor, içiyor ve konuşuyoruz. Bir süre sonra Trina saate baktı, sonra da

Açlıktan ölüyormuş gibi.

"Aç mısın, tatlım?" Ryker sorar.

Başını sallıyor, bakışlarında nazlı bir ifade var. "Evet ama yemek için değil. Altı numara için hazırım."

Oradan çok hızlı çıktık.

KRALİÇE HAREKET

Trina

Birçok kadının hayatında kendine şu soruyu sorduğu bir zaman gelir - hiç kıçıma bir penis alacak mıyım?

Ve sadece *kız arkadaşlarınızla şarap içerken varoluşsal bir soru sormak* anlamında değil.

Ben yaparım tarzında.

Chase'in evine giderken, dűřüncelerimin içinde kayboldum. Hayatımda her zaman bir gerçeklikten ziyade kızlar gecesi için müstehcen bir tartışma konusu gibi hissettiren bir řeyi umutsuzca arzuladığım noktaya nasıl geldiğimi merak ediyorum.

Bir hafta önce bu adamlarla tanışana kadar hiç aynı anda iki erkeği arzulamamıştım. Bu benim hakkımda ne söylüyor? Bunca yıldır gizliden gizliye sapık olduğumu ve birinin kilidimi açmasını beklediğimi mi?

Ya da onlarla tanışana kadar gizli benliğimi hiç bilmediğimi mi?

Bu hafta her gün yeni bir şey öğrendim. Zevk hakkında. Olasılıklar hakkında. Duygular hakkında. Ve nasıl konuşulacağı ve nasıl dinleneceği hakkında. Chase'in evine vardığımızda, onlarla konuşmak istediğim bir şey var. Ama önce köpeğimi küçük bahçeye salıyorum, sonra tekrar içeri giriyorum. Oturma odasında arkamı dönüp bu gece beni hediye ve koruma yağmuruna tutan adamlara bakıyorum.

Artık korunmak istemediğim tek yer yatak odası. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum. Ayrıldığımdan beri test yaptırdım. Negatif ıktı.

Peki ya siz çocuklar?"

"Olumsuz," diyor

Ryker.

"Benim için de öyle," diye

yankılanıyor Chase. "O zaman

ikinizi de istiyorum... *çıplak*."

İkisi de gözlerinde güzel bir şehvetle bana bakıyor. Bu gece hiçbir engel olmayacak ve bu benim bu ikisine karşı olan duygularımı da tanımlamaya başlıyor.

Chase bana doğru ilerliyor ve bir elini kalçama doluyor. "Güzel. O zaman senin için bir hediyemiz daha var," diyor, sanki bir sırları varmış gibi.

"Bütün gece bana hediyeler verip durdun."

"Ve daha işimiz bitmedi," diyor ve beni saray gibi bir banyoya götürüyorlar, Chase ellerimi duvara dayayıp elbisemi yukarı itiyor, sonra da iç çamaşırlarımı indiriyor.

Kadife bir keseden küçük gümüş bir tıkaç çıkarıyor, sonra onu yağlıyor ve Ryker'a veriyor, o da onu kıcıma sokuyor. Yeni hissiyata uyum sağlayarak keskin bir nefes alıyorum.

"İyi mi?" Ryker

soruyor. "Sanırım

öyle," diyorum.

Chase kıcıma sıkıyor. "O zaman gidip o seksi yeni siyah iç çamaşırı takımını giymeye ne dersin? Yatağa uzan ve sana birkaç başlangıç orgazmı yaşatmamızı bekle."

Ryker bir alışveriş torbasına uzanıp bana dantel uzatıyor. "Seni bulduğumuzda elini külotunun içinde görmek istiyorum. Hazırlanmak için beş dakikan var."

Uçuyorum.

* * *

Eller karnımda. Dudaklar boynumda. Parmaklar kalçalarımda geziniyor. Göğsümdeki şişliklere öpücükler.

Gözlerim kapalı ve içten içe kimin beni öptüğünü ve kimin bana dokunduğunu *bilsem* de, bir noktada izimi kaybediyorum. Onlar beni ağızlarını açarak okşarken ve ellerini şefkatli bir şekilde fırçalarken, duyularımın içinde eriyorum ve düşünmeyi bırakıyorum.

İkiz dokunuşlarına, ağızları ve elleriyle bedenime tapınma şekillerine ve büyük çerçevelerini bana bastırmalarına inliyor ve iç çekiyorum.

Duyusal bir aşırı yüklenme gibi, bu tür uzun, kalıcı bir baştan çıkarma. Karnımda sonsuz öpücükler. Yetenekli parmaklar bacaklarımın üzerinde geziniyor. Eller saçlarımda. Bir adam boynumun kenarını öpüyor. Diğerini yanağıma. Sonra elleri vücudumda geziniyor.

Chase bir göğsünü, Ryker da diğerini kavırıyor.

Bu çok fazla. Listemde bu yoktu. *Bunu* listeme koymayı düşünmemiştim bile. Sanki şehvetli ön sevişmelerleriyle birbirlerini yansıtıyorlar ve bu enfes. Vücudum elektrikle patlıyor. Sonra elleri karnımın üzerinde kayıyor ve ikisi de merkezime doğru ilerliyor. Adamlardan biri dantel külotumun bel bandını çekiştiriyor. Diğerini elini kayganlığımda gezdiriyor.

Kıvraniyorum ve bağıriyorum, "Çok iyi."

Gözlerim kapalıyken bile hınzır gülümsemelerini hissedebiliyorum.

"Hoşuna gitti mi, tatlım?" Chase soruyor. "Senin tatlı, güzel amını parmaklaması hoşuna gidiyor mu?"

"Biliyorum," diye nefes nefese kaldım.

"Biraz dudaklarına sür. Tadına bakmasını istiyorum," diyor.

"Evet, ben de onun tadına bakmak istiyorum," diyor Ryker. "Hem de hemen şimdi."

Gözlerimi açıyorum. Onları izlemek zorundayım. Ryker parmaklarını tekrar ateşime daldırıyor, sonra onları ağızına götürüyor ve tadımı emiyor. Her parmağını yalamasını izlerken kalçalarımı kıvrıyorum. Sonra elini tekrar ıslaklığımda gezdiriyor ve uyarılmışlığıma dudaklarıma sürüyor. Chase gelip onu öpüyor. Sahiplenici bir öpücük. Onun dokunuşunda farklı bir şey hissediyorum. Her zaman emredici ve yoğun. Şimdi, dudaklarının dudaklarımla buluşmasında bir sahiplenme ve özlem duygusu var. Sanki ben gittiğimde beni özleyecekmiş gibi, ya da belki şimdiden özlüyor.

Belki de sadece sarhoşumdur. Ryker amımla oynarken onun beni öpmesiyle sarhoş oldum.

"O seni öptükçe ısladığını hissedebiliyorum," diye homurdanıyor Ryker. Sanki bir işaretmiş gibi, fışkırıyorum.

"Evet," diye homurdanıyor. "Aynen öyle."

Daha fazla öpücük. Daha fazla dokunuş. Ta ki Chase beni

öpmeyi bırakıp uzun bir iç çekene kadar. Her şey rüya gibi ve seksi hissettiriyor

ve vızıltılı.

Sonra Ryker külotumu santim santim çekip çıkardığında ve "Daha yeni başlıyoruz" dediğinde kendimi kirli hissediyorum.

Ve artık varoluşsal ya da pratik hiçbir sorum kalmadı.

-Bu yatağa nasıl girdiğim ve bundan sonra ne olacağı hakkında.

Olmam gereken yer burasıymış gibi hissediyorum.

* * *

Titriyorum. Nefes nefese. İnliyorum.

İkisi de çoktan üzerime boşaldı. Daha ıslak olabileceğimi sanmıyorum. Ve yağlama konusundaki kararlılıklarını gerçekten takdir ediyorum.

Her türlü yağlama.

Çünkü Chase gümüş tıkaçı çıkardı, sonra beni yerken yağlanmış parmaklarıyla kıcımlı daha da açtı.

Şimdi mi?

Ben hazırım ve onlar için yalvarıyorum. Sadece son bir saat ön sevişme değildi. Arabadaki öpüşmelerden soyunma odasındaki oral sekse kadar tüm akşam öyleydi. Ve Jasper'la sokaktaki o ana kadar. Saatler ve saatler süren yoğun bir heyecandı ve şimdi hazırım.

Dirseklerimin üzerinde yükseliyorum, zonklayan sikleri ve aç gözleriyle iki seksi, güçlü adama bakıyorum. Beni istiyorlar. Bana ihtiyaç duyuyorlar. Arzularının vahşetini hissedebiliyorum. İlkel ihtiyaçlarını. İkisinin de bana bakışı sarhoş edici, sanki beni becerme ihtiyacı onların oksijeniymiş gibi.

Kimin benim hangi parçamı talep ettiğini konuşmadık. Belki de bunun nedeni birinin ilk, diğerinin ikinci tercih olduğunu düşünmememdir. Ama gerçekler gerçektir. Birisi hangi deliğe hangi aletin gireceğine karar verecek ve o kişi ben olmalıyım.

Yazı tura da atabilirim, ama işte başlıyoruz. Kendimi hınzır, harika ve olabilecek en ateşli karmaşa gibi hissederek ayağa kalktım ve oyun planımı hazırladım. "Aletine bineceğim Ryker," diyorum, önce huysuz ama nazik deve, sonra da Chase'e bakıyorum.

iç gözlemci adam. "Ve Chase, beni becerirken Ryker'a kırımın nasıl hissettiğini söylemeni istiyorum çünkü bu onu çıldırtacak."

İkisi de vahşi inilti çıkarıyor, sonra Ryker yatağın üzerinde kayarak sikini okşuyor.

Güç. Ona sarıldığımda içime yayıldığını hissediyorum, sonra sikinin başını ağrıyan merkezime getirip onu bana sürtüyorum.

Üzerine çöktüğümde ikimiz de titriyoruz.

Sonra Chase'in büyük eli omurgamdan aşağı kayarken biraz daha titriyorum, sonra kaygan parmakları arka girişime bastırıyor.

Chase yatıştırıcı bir sesle, "Ben hallederim, bebeğim," diyor. "Ben oynarken sen o aleti sürmeye devam et."

"Yapacağım." Chase beni biraz daha parmaklarken yavaşça yukarı ve aşağı yükseliyorum.

Ama ben sikini sürerken Ryker alışılmadık derecede sessiz. Sanki bir şeyle savaşıyormuş gibi dudaklarını büzüyor.

Chase yatakta diz çöktüğünde ona neyin yanlış olduğunu sormaya odaklanmam zor oluyor. Arkama geçip, sikinin başını kırıma dayıyor.

Bastırıyor, ucu zar zor içeri kaydırıyor.

İzinsiz girişten dolayı inliyorum. Tamamen hoş değil ama acı da vermiyor.

Rahatlamaya çalışırken terliyorum.

Ve Chase haklıydı, bu bir iş. Özellikle de altımdaki adam hala sıkı sıkıya sarılmışken. Endişelendim. "Sorun ne?"

Ryker gırtlaktan gelen bir iniltiyle, "Bu çok iyi lan. Seninle dayanmaya çalışıyorum." Oh. Oh.

Bu hiç beklemediğim kadar seksi. Bu adamların yatakta her şeyi yapabilmelerine çok alıştım. Süper erkek olmaya. Çok tahrik olduğu için dayanmasının zor olduğu fikri içime sıcak, taze bir mutluluk dalgası gönderiyor.

Ve böylece rahatlıyorum. Chase bir santim daha içeri itiyor. Ama ya nefret edersem? Ya berbat hissettirirse?

Bir anda geriliyorum ve her yerimi kilitliyorum. Chase nazik bir elini saçlarımda gezdiriyor. "Eğer acırsa, dururum. Hoşuna gitmezse, bırakırım."

Çok ilgili ve bu beni gevşetiyor. "Yapacak mısın?"

"Tabii ki yaparım. Senin için her şeyi yaparım."

"Hoşuma gitmesini istiyorum," diyorum kendimi son derece savunmasız hissederek. "Ama korkuyorum."

Ryker parmak eklemleriyle yüzüme dokunuyor, saygılı bir jest. "Yapmazsan da sorun değil. Baskı yok."

Chase omzuma bir öpücük bıraktı. "Kanıtlayacak hiçbir şeyin yok."

Tüm bu hisleri ve duyguları içime çekiyorum. Beni kabul etmelerini. Benim için duydukları arzuyu. Hepsinden önemlisi, kendi isteklerimin hücrelerimi doldurmasına izin veriyorum.

Her an durabilirim. Ama istemiyorum. İki erkek istiyorum.

Umutsuzca iki adam istiyorum.

İkisini de vücudumun içinde hissetmek istiyorum. Bu çift sikli dağa tırmanıyorum ve belalı bebek bayrağını İkiz Sikler Zirvesi'nin tepesine dikiyorum.

Kıçımı Chase'e doğru biraz itiyorum, sonra boynumu eğip ona bakıyorum. "Bana sahip ol."

Ürpertici bir iniltiyle, santim santim içeri giriyor.

Kendimi çok dolu hissediyorum. Çok gergin. Sanki vücudumda başka bir şey tutamıyorum. Böyle devam edebilir miyim bilmiyorum.

Arzularım kazanamayabilir. Bedenimin sınırları galip gelebilir.

Ta ki Ryker bir elini kaygan gövdelerimizin arasından geçirip karnımdan aşağı indirene ve klitorisimi şefkatle okşayana kadar. Sonra Chase boynuma öpücükler konduruyor. Tekrar tekrar nefes alıyorum.

Ve son büyük nefeste, Ryker'ın aletine bir kez daha gömülüyorum ve Chase'inkine geri dönüyorum ve acı azalıyor.

Onun yerine yepyeni bir şey geliyor.

Derin ve güçlü bir şey. Mümkün olduğunu bilmediğim tamamen yeni bir tür zevk.

Tepeden tırnağa, yukarıdan aşağıya doluyorum. Daha ne olduğunu anlamadan hareket etmeye başladım. Aralarında sıkışıp kaldığım için kolay değil ama Chase kalçalarımı kavrayıp hassas ve lezzetli bir şekilde sikini vücuduma sokarken idare ediyorum.

Sahiplenici bir hırıltıyla, ardından alçak bir gürültüyle arkadaşına şöyle diyor: "Onu böyle becerdiğinde aklını kaçıracaksın. O kadar sıkı ki."

"Öyle mi?" Ryker çaresiz görünüyor. "Amı hiç bu kadar ıslak olmamıştı."

"Kıçı çok ateşli. Beni götüren kışına bakmak bile beni çılgına çeviriyor" diyor.

Titriyorum ve inliyorum.

Ryker Chase'e, "Sikimden fışkırdığını hissedebiliyorum," deyince haykırdım.

Yakında, sadece hislerden oluşacağım. Yepyeni bir şekilde kendimi bırakıyorum. Beni siken, alan ve kendilerinin yapan iki erkeğime kendimi veriyorum.

Sıkı, sıcak, mükemmel ve *bizim* gibi kelimeler tüm varlığım haline geldi.

Ve sonra sadece vücutların tokatları. Terin kayganlığı.

Zevkin çekiciliği.

Ve sonra ben onların isimlerini haykırıyorum. Serbest bırakılmaları için yalvarıyorum. Altımdan derin bir itiş, üstümden bir başkası ve hayatımın en yoğun anına aklımı kaybediyorum, aralarında paramparça olurken zevke, zevkten başka bir şeye dönüşüyorum.

Sırada kim var bilmiyorum. Tek bildiğim kafamın ve kalbimin onların iniltileri, homurtuları ve bana duydukları ihtiyaçla dolu olduğu.

* * *

Biraz sonra, ağrım var ve bitkinim ama hâlâ uçuyorum. Ryker beni duşta temizliyor, sıcak akıntının ve loş ışıkların altında yıkıyor.

Dışarı çıktığımda, Chase banyoyu hazırlarken bana bir havlu sarıyor ve banyo bombası atıyor.

Çilekli. Benim için almış olmalılar.

"Uzun zamandır banyo yapmadım," diyorum sesim kısık bir şekilde.

"Rahatla bebeğim," diyor Chase ve ben sıcak, köpüklü suya girerken havluyu alıyor.

Yere çöküyorum, sonra dönüp Ryker'a bakıyorum. O eşofman giyiyor; Chase ise şort.

"Benimle kal," dedim.

"Seni bırakmıyorum," diye cevap verir

Ryker. "Biz buradayız," diye ekliyor

Chase.

Bir adam küvetin ucunda diz çöküyor, diğeri küvetin tepesinde yere oturuyor ve ben de onların kraliçesiyim.

NASIL YAPARSINIZ

Trina

Pazar öğleden sonra Chase'in adaçayı yeşili kravatını ayarlayıp lacivert gömleğinin yakasına güzelce düğümlerken, ormanın çam kokusu okyanus esintisinin kokusuna karışıyor. Oturma odasındayız, Nacho kanepeden bizi izlerken gitmeye hazırlanıyoruz, başımız eğik.

"Takım elbise giymeyi asla bırakma. Seninle tanıştığım ilk gece beni kesinlikle kendilerine bağladılar," diyorum, bütün gün olduğu gibi onlar için biraz gazlı hissederek.

Ryker taktığı bordo kravata bir düğüm atmayı bitirirken, "Ben de bunun benim çekici kişiliğim olduğunu sanıyordum," diye mırıldanıyor. Ellerini savuşturup kontrolü ele alıyorum.

"Chase'in kendini beğenmiş bir playboy olduğundan oldukça emindim," diye devam ediyorum anımsayarak.

Chase alay ediyor. "Evet, pek sayılmaz."

"Daha çok hokeyle evli gibisin," diye ekliyorum, ona umutlu bir bakış fırlatarak.

Hiçbir şey söylemiyor, sadece bana özlem dolu bir gülümseme veriyor.

Belki de ya hep ya hiç zihniyetinden biraz vazgeçiyordur? Ya da belki de bu hüsnükuruntu.

Ryker'ın kravatını bitirdiğimde, bir elimi güçlü göğsüne koydum, bunu ilk yaptığım zamanı hatırladım, yara izini keşfettiğimde ve

Mürekkep, sonra diğer elimi Chase'in gömleğine koyuyorum, çiziklerini ve kesiklerini hayal ediyorum.

Benim iki erkeğim, büyük bedenleriyle ailelerini geçindirmek için sınırları zorluyorlar. Ve daha büyük kalpleriyle.

Bu anla ilgili her şey çok doğru geliyor. Kıyafetlerinin son rötuşlarını yapıyorum. İkisinin de kokusunun tadını çıkarıyorum.

Birlikte ayrılmaya hazırlanıyoruz.

Tüm gün boyunca yarını ve hayatımın en beklenmedik ve harika haftasının sonunu düşünerek sınırdan üzgündüm.

Her tatilin kaçınılmaz olarak bittiği gibi bunun da bittiğini düşünmek.

Şimdi, bana aldıkları deniz mavisi elbisenin içinde, birbirimize aitmişiz gibi görünürken, yeni düşünceler -kırılgan düşünceler- zihnimde dönüp duruyor.

Ya bu benim hayatım olsaydı?

Çılgınca bir düşünce ama düğün için birlikte yola çıkarken beni ele geçirdi.

* * *

"Sen Trina olmalısın."

Delici mavi gözleri ve cesur tarzı olan kadın -parlak şal desenli elbisesi göz alıcı- sadece Ryker'ın kız kardeşi olabilir.

"Sen de Ivy olmalısın," diyorum ve seçilmesine yardım ettiğim elbisemi işaret ediyorum. "Bu tavsiye için çok teşekkür ederim." Sonra hemen ekliyorum, "Ryker'a söylediğine çok sevindim, o da Chase'e söyledi."

Ve ateş et. Bir şeyi örtbas ediyormuşum gibi mi geldi? Ivy sadece gülümsüyor, sinsice. Şehir merkezinde muhteşem bir oteldeyiz. Presidio'da, beyaz güllerle dolu ve Pasifik'e bakan muhteşem bir manzaraya sahip şık bir balo salonunda. Ivy bakışlarını benden Ryker'a, oradan Chase'e kaydırıyor. Çocuklar Chase'in takım arkadaşı Ledger'a merhaba diyor.

Yanaklarım kızardı. Ve bir kalp atışında, Ivy'nin bir şeyler bildiği anlaşılıyor.

Sadece iki saniye sürdü ve Ryker'ın kız kardeşinin bunun kardeşinin en iyi arkadaşıyla sahte bir randevu olmadığını bildiğinden eminim.

Ama ben daha ne diyeceğimi bilemeden, ağabeyi diğer çocuklardan uzaklaşıp Ivy'yi kucaklamak için yanına getiriyor. "Nasıl gidiyor, baş belası?"

"Muhteşem," diyor parlak bir şekilde.

Bir şahin gibi, kıkırdayıp kulağına bir şeyler fısıldarken onun her hareketini izliyorum. Hafif bir kahkaha ile bırakıyor. Hiçbir şey söylemiyor ama yüzünde bir sırıtma var.

Ve ben hala bu anda gariplikten kaçmak dışında ne yapacağımı bilmiyorum. "Duyduğuma göre moda hakkında yazıyormuşsun," diyorum Ivy'ye.

"Bu konuda biraz takıntılıyım," diye yanıtlıyor. "Keşke tasarım yapabilecek becerilerim olsaydı, ama sanırım ikinci en iyi şeyi yapmak zorunda kalacağım."

"Ben de kitaplar için aynı şeyi hissediyorum. Onları yazamam ama nasıl okunacaklarını iyi bilirim."

"Senden birkaç kitap tavsiyesi almam gerekecek," diyor.

Vay be. Burası çok daha güvenli bir yer. "Ve bana kıyafetlerdeki tüm trendlerin ne olduğunu söylemen gerekecek. Sonra da Target'tan nasıl taklitlerini alabileceğimi." Diğer konuklar, Deniz Köpekleri ve İntikamcılar'dan oldukları belli olan iri adamlar içeri girerken söylüyorum.

Ryker'ın takımının kalecisi içeri girerken Ryker yanımdan geçip gidiyor. "Bana bir saniye izin ver. Dev ile konuşmam gerek."

"Kulağa hoş geliyor," diyorum ve şimdi bunun da garip bir şekilde çıkıp çıkmadığını merak ediyorum. Ivy ya da bir başkası iki çocukluk arkadaşına söylediğim her şeyi okuyabilir mi?

Ama bundan tam olarak ne anlıyor? Kardeşine ve onun arkadaşına karşı hislerim olduğunu biliyor mu? Benim bir çeşit sürtük olduğumu mu düşünüyor?

Midem bulanıyor. Sonra Ivy koridora doğru ilerleyip yanındaki koltuğa vurduğunda dönüyor. Bana ne olduğunu sorarsa ne diyeceğim?

Meraklı sorular sormayacağını umarak oturuyorum. Uzakta kumlara çarpan okyanusu işaret ediyorum, küçük bir sohbetin günü kurtarabileceğini umuyorum. "Ne kadar muhteşem bir manzara, değil mi?"

"Büyükannemle tanıştığını duydum."

Bu havadan sudan konuşma hiç de uzun sürmedi. "Evet," diyorum eşit bir şekilde, çünkü bu konuşmayla nereye varacağını bilmiyorum.

Ivy bana doğru eğildi, sesi alçaktı. "Senden hoşlanıyor."

"Ben de ondan hoşlandım," diyorum, keşke Ivy'nin ne demek istediğini anlayabilseydim. Dost mu yoksa düşman mı? Kardeşi kadar koruyucu mu? Chase'in sevgilisi olduğum ama ona göz kulak olan adamla göz göze geldiğim için bana üçüncü dereceden ceza mı verecek?

"Sanırım beni buraya çöpçatanlık görevi için gönderdi," diyor Ivy ve vay be.

Rahat bir nefes aldım. Bu çok daha mantıklı. O benim gardiyanımdan ziyade Dorothy'nin askeri, ama yine de alışılmadık düzenlemeler hakkında ne düşündüğünü bilmiyorum.

"Ondan gerçekten hoşlanıyorum," diyorum tekrar ve bu tamamen dürüstçe. "Kardeşimin de senden gerçekten hoşlandığına inanıyor."

Tek yapabildiğim gülümsemek. Eğer konuşursam, sesimdeki duyguyu duyacak.

Neyse ki çocuklar koridora doğru ilerleyerek bize katıldılar. Ryker'a neler olduğunu sormak için can atıyorum ama sonra arkasını dönüp "Merhaba anne" diyor.

Kalbim boğazıma tırmanıyor. Onu yetiştiren kadına ne diyebilirim ki? Ona büyük bir sevgiyle sarılırken ben de dönüyorum.

Eriyip bir su birikintisine dönüşüyorum.

Sonra Chase annesini "Hey, anne" diye kucakladığında daha da yumuşuyorum.

Her iki adama da daha çok aşık olurken kafam karmaşık düşüncelerle doluyor.

* * *

Zihnim iş çıkış saatinde bir tren garı gibi, aklıma gelmesini hiç beklemediğim fikirlerle dolup taşıyor. Törene neredeyse hiç dikkat etmiyorum ama Erik, Lisette'i hayatının sonuna kadar seveceğine söz verdiğinde boğazım düğümleniyor. Gözlerim yaşıyor.

Elimde değil. Onları tanımıyorum bile ve duygularımla ve umutla dolup taşıyorum.

Belki ben de ailem gibi eski, geleneksel bir romantiğim. Ya da belki yepyeni bir şekilde romantik biriyim. Burada iki erkek arasında gerilmiş bir kalple duruyorum.

Bana her şeyin mümkün olduğunu düşündüren bir umutla.

Nikah memuru o çok önemli soruyu sorduğunda, gelin neşeli bir "Evet" cevabı verir.

"Gelini öpebilirsin."

Erik onun yanaklarını okşayıp öpüyor ve benim aklım çok uzaklara gidiyor.

Üç kişi nasıl birlikte olabilir ki? Nasıl evleniyorsunuz? Şükran Gününü nasıl kutlarsınız? Nasıl çocuk sahibi olunur? Hayatı nasıl yaşarsınız? Başkalarına ne diyorsunuz? *Bunlar benim erkek arkadaşlarım ve bu da kız arkadaşımız mı?* Herkes ne düşünecek?

Düğün sona erip de fotoğrafcının tüm konukların fotoğraflarını çektiği resepsiyona doğru ilerlerken bu düşünceler aklımdan çıkmıyor. Chase ve ben durup kameraya gülümsüyoruz. Sonra Ryker ve kız kardeşi, ve böyle devam ediyor.

Sonunda, ısıltılı odaya girmeden önce, çocukları bir oyuğa çekiyorum ve Ryker'a bir uyarı olarak "Sanırım kız kardeşin biliyor" diye fısıldıyorum.

Kendini kötü hissediyormuş gibi yüzünü buruşturuyor ama kararlı bir şekilde başını sallıyor. "Ben de öyle düşünüyorum."

"Sence ne biliyordur?" Soruyorum, sinirlerim tepemde ve içimde tepiniyor.

"*Benim* kızım olmadığını," diye araya giriyor Chase. "Sen *bizim* kızımızsın." Tanrım, o kelime- bizim.

Yeni ve cesur bir gelecek için can atmama neden oluyor. Ve bir bakıma, Ryker'ın kız kardeşinin ağlamaması ya da *çok eşliliği* *benden uzak dur* dememesi beni rahatlatıyor.

Ama diğer yandan -daha önemli bir yandan- daha uzun süre onların kızı olmayacağım.

Sadece bir gece daha.

Chase'in şu anda söylediklerinde ciddi olduğuna eminim. Ama bu gecenin ötesini kastetmiş olabilir mi? Yarının ötesinde?

Kendimi ortaya koymadıkça bilemeyeceğim ve şimdi bunun zamanı değil. Belki daha sonra. Daha fazla bekleyemem. Onlara benimle birlikte olmak isteyip istemediklerini sormazsam delirecekmişim gibi hissediyorum.

Şu an için önemli konulara odaklanıyorum. "Sence umurunda mı?"

Ryker karmaşık bir soruya basit bir yanıt vererek, "Hayır, bilmiyorum," diyor.

Böyle bir kız kardeşi olduğu için çok şanslı. Hayal bile edemiyorum.

Ryker, "Törenden önce onu ilk gördüğümde neler olduğunu düşündüğünü bana anlattı," diye ekliyor.

Ah, o sarılmadan sonra gülmesi ve sırıtması. O kadar rahatladım ki, beni kafamdaki *ya öyleyse* sorularından kurtarmadığı için kızamıyorum bile.

Sonra bir gırtlak sesi duyuldu ve arkamı döndüğümde Chase'in annesiyle karşılaştım, güneşten öpülmüş kahverengi saçları ve sade sarı elbisesiyle. Gözlerimi kırptırıyorum, sonra dağılmamış olmasına rağmen otomatik olarak bir elimi elbisemin üzerinde gezdiriyorum.

Aşırı masum ifadeler takındığımızdan eminim, oyuktan dışarı adım atıyoruz. "Merhaba," diyorum, sesim kararsız. Başka bir erkekten de hoşlandığım için benden nefret edecek mi?

"Sen küçük sevimli köpeği olan kızsın," diyor ve bu umut verici bir başlangıç.

"Öyleyim."

"Bize katılın."

Nabzım hızlandı. Birden sahte sevgilimin annesi beni masasına götürüyor, çocuklar takım arkadaşlarıyla sohbet etmek için geri çekiliyor ve ben Ryker'ın annesiyle Chase'in annesinin arasına oturuyorum. Karşımızda Ivy ve Ryker'ın diğer kız kardeşi Katie olduğunu öğrendiğim modacının daha genç bir versiyonu var. Hayatımın ızgarasını mı yiyeceğim?

Chase'in annesi, "Duyduğuma göre bir kitapçı işletiyormuşsun," dedi. "Sadece işletiyorum."

Ryker'ın annesi de oğlununki gibi özlü bir ses tonuyla, "Eh, bu da koşmak olurdu," diyor. Bileğinde bir dövme var. Siyah mürekkepten basit bir daire ve *güç* kelimesi.

"Bu çok harika," diyor Chase'in annesi. "Günü hikayelerle çevrili olarak geçirmek. İnsanların hikâyeler bulmasına yardım etmek. Ve sen de Page Turners Kitap Kulübü'nü yönetiyorsun."

"Bunu biliyor musun?" Tüm özgeçmişimden haberdar olmasına şaşırarak soruyorum.

Ryker'ın annesi şakacı bir tavırla, "Seni araştırmış olabilirim," diye ekliyor. "Chase istediğin fotoğraflar için beni aradığında."

Doğru. Tabii ki. Bunu nasıl unutabilirim?

"Onu sosyal medyada görmek güzel. Artık onu daha fazla gözetleyebiliyorum," diyor kuru bir şekilde ve Ryker'in mizah anlayışını nereden aldığını biliyorum.

Biraz daha sohbet ettik ve kimse beni azarlamadı. Kimse bana üçüncü sınıf muamelesi yapmıyor. Kimse ne zaman bebek doğuracağımı da sormuyor.

Güzel, normal bir sohbet.

Aptal olabilirim ama belki *bu* şey işe yarayabilir. Belki de annelerinin bu kadar havalı olması ihtiyacım olan işarettir.

Belki de ailemin beni anlamaması önemli değildir. Buna alıştım. Ama Aubrey ve Nacho'yla, kitap kulübümle ve belki şimdi de bu iki adamla kendi ailemi buldum.

Kafamdaki tüm gürültüden kurtulmaya çalışıyorum. Tüm sorular beni kovalıyor. Şehirden, hokeyden, kitaplardan, köpeklerden, düğünlerden, çiçeklerden ve Chase'in kuzeninin takım arkadaşıyla ne kadar mutlu olduğundan bahsederken o anın içinde rahatlıyorum.

Arada sırada Ryker'ın ya da Chase'in takımından başka biri merhaba demek için uğruyor ve tüm bu oyuncuların ebeveynlerle iyi geçindiğini görmek çok sevindirici. Kadınlar sıcak ve misafirperver ve onlara da aile gibi davranıyorlar.

Geçen her dakika, imkânsızın mümkün olabileceğini hissediyorum.

Grup çalmaya başladığında Chase yanıma gelip beni dans pistine çekiyor. Yavaşça dans ediyoruz ve bana, ailemin anlamadığı bir şekilde beni anlıyormuş gibi görünen duygusal kahverengi gözlerle bakıyor. Bana böyle baktığında kalbim küt küt atıyor.

Ama aramızda biraz mesafe bırakmaya dikkat ediyorum.

Onu yakınıma çekmek istiyorum, çok yakınıma. Kesinlikle istiyorum. Ama bunu *sadece* onunla yapmak bana doğru gelmiyor. Kendimi onların olarak ilan etmediğim sürece bunu yapmak doğru gelmiyor.

Ivy ve Ryker yanıma uğradığında, Ivy bana dostça bir baş selamı veriyor. "Hadi yer değiştirelim. Chase ile dans etmem gerek."

Yer değiştiriyoruz ve Ryker'ın kollarındayım ve bu da doğru hissettiriyor. Kalbim yeniden sertçe atmaya başladı.

Her nasılsa, köpeğimin başka bir kadının iç çamaşırını yemesinden birkaç hafta sonra, tatlı intikamımı almama yardımcı olan iki adama derinden aşık oldum.

Ama onlarla birlikte tatlı bir intikamdan çok daha fazlasını buldum. Beni olduğum gibi seven bir Golden Retriever ve bir huysuz

buldum.

am.

Belki, sadece belki, gecenin sonunda kendimi ortaya koyabilirim.

KANCA, ÇIZGI VE PLATIN

Ryker

Düğün sona ererken, Ivy beni kenara çekti. Beni koridor boyunca çekiştiriyor ve tekrar oyuğa sokuyor, sonra sanki ruhumun içini görebiliyormuş gibi bana bakıyor.

"Ona aşıksın," diyor. Ne oluyor be?

Ruhumun içini görebiliyor. "Hayır," diyorum sinirlenerek.

Ivy gözlerini deviriyor ama bir şey söylemiyor. "Ben değilim," diye ekliyorum.

Alay ediyor.

"Ciddiyim."

Sırıttıyor. "Az önce üç kez inkar ettin."

"Çünkü sen söyledin," diye belirtiyorum, kızgınım ama ona değil. Hiçbir şey göstermemeye çalıştığım halde bu kadar şeffaf olduğum için kendime kızıyorum.

Göğsümü dürtüyor. "Seni koca adam."

Gözlerimi kısıyorum, onunla selofan olduğum için nefret ediyorum. "Neden benimle bu konuyu burada konuşuyorsun?"

"Çünkü çok açık."

Sert bir nefes veriyorum, sonra kendimi savunuyorum. "Ben onunla dans ettim, Chase de seninle. Peki bunu nasıl fark ettin?"

Bana sadece küçük bir kız kardeşin yapabileceği gibi muzip bir sırıtışla bakıyor. "Ben de büyükannem gibi anladım."

"Peki bu nasıl?"

"Seni tanıyarak. O adamla tanıştığında böyleydin-" "Onun adını söyleme," diye tıslıyorum.

Ama Ivy uzun bir süre sessiz kalır. "Aslında hayır. Selena'yla olduğun gibi değilsin. Bu farklı."

Bu kelimeyi kendi başına bırakamam. Neyin *farklı* olduğunu düşündüğünü bilmek zorundayım.

"Ne şekilde?" Ses tonumdaki çaresizliği maskeleye zahmetine girmiyorum. Trina için çaresiz hissediyorum.

"Bu bir çeşit kanca, çizgi ve platin. Chase'in de onunla birlikte olduğuna eminim." Sesinde yargılama yok. Bu anlaşmanın alışılmadık doğasına dair bir kınama yok. Sadece basit bir soru geliyor. "Peki ne yapacaksın?"

Sorun da bu.

Hiçbir şey. Kesinlikle hiçbir şey. "Yapacak bir şey yok." "Üçünüz yüzünden mi?"

"Şey, evet," diyorum, *hayat berbat* bir omuz silkmeye. Kız kardeşim bizimle iyi olsa bile, diğerleri olur muydu? Takım arkadaşlarım? Ailemin geri kalanı? Ve gerçekten, en önemlisi, Chase ve Trina bir ilişki içinde olmak isterler mi? Belki bir haftalığına hoşlarına gider ama birine üçlü olmayı teklif etmek, buzda kana susamış takımlarla yüzleşmekten daha korkutucu.

"Lütfen. Kimi seviyorsan onu seveceksin," diyor vurgulu bir şekilde.

Aynı fikirde değilim ama fazla umutlanmayacağım. "Ne olursa olsun, kötü bir ayrılıktan yeni çıktı. Sıradan bir ilişkiden fazlasını istemiyor. O kadarını söyledi. Yani azıcık duygularım olsa bile-"

"Duygularınızı örtbas etmek için bu kadar Bay Kelime Hazinesi olmanıza gerek yok." Ivy homurdanıyor.

"Bir zerre," diyorum sıkıca, teslim olmayı reddederek. "Daha çok bir ton gibi."

Güzel. Ellerimi teslimiyetle havaya kaldırıyorum. "Bu doğru olsa bile," diye devam ediyorum, "bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. O burada Chase'le birlikte ve Chase daha fazlasını istemiyor ve..." Ne anlamı var ki? Kartlar bize karşı yığılmış durumda.

Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum, keşke başka bir yolu olsaydı, keşke bir anlaşmam olmasaydı, keşke bir şekilde Trina için kalbimi ortaya koyabilseydim ve bunu yaparken en iyi arkadaşımı kaybetmeseydim. "Önemli değil. Onu unutacağım."

Ama acıtacak, çünkü aptal, sinir bozucu, şaşırtıcı, inanılmaz bir haftada, eski sevgilisinin biletlerini ve sonra da kalbimi çalan bir kıza aşık oldum.

* * *

Biraz sonra yola çıkıyoruz ama Chase'in evine vardığımızda telefonumda bir mesaj yanıp sönüyor.

Ivy: Bunu aldığında beni ara.

Bu hiç de önsezi değil.

Garajda ikisinden uzaklaşıp onu aradım. "Neler oluyor?"

"Eski sevgilin o boktan muhabirle bir podcast yaptı. Ve Trina hakkında."

Daha dinlemeden onları öldürmek istiyorum.

KÖTÜ ŞANS ŞARMI

Chase

Üçümüz, geçen hafta boyunca pek çok harika akşam yemeğinin ve kahvaltının yapıldığı mutfak tezgahının başında toplandık. Onu tanıdığımız, güldüğümüz, tartıştığımız ve paylaştığımız yer. Yeni anlaşmayı yaptığımız yer.

Şimdi, damarlarımda dolaşan korkuyla podcast uygulamamı açıyorum. Kendimi en kötüsüne hazırlıyorum. Trina'nın yüzü solgun. Ryker bir taş ve ben de işim bu olduğu için kendimi toparlamalıyım.

Ne olursa olsun kendimi toparlıyorum.

"Her şey yoluna girecek," diyorum sıkıca, sonra da play tuşuna basıyorum.

Bir zamanların hokey podcaster'ının cılız sesi evimi dolduruyor. "Bryce Tucker evde. Beni spor haberlerimden tanıyor olabilirsiniz ama ünlü haberleri çok daha eğlenceli. O yüzden yapalım. Bugün burada harika bir konuğum var. Dublör Kadın."

Abby gülüyor. Ya da Selena, ya da her kimse. Bu tanıdık bir ses, eskiden çan sesine benzetirdim ama şimdi güzel bir pakete sarılmış bir aldatmacanın sesi. "Hey millet, bu kızınız Selena, nam-ı diğer Dublör Kadın. Ve hayır arkadaşlar," diye fısıldıyor, "bu benim gerçek adım değil."

"İsminden asla vazgeçme," diyor Bryce. "Şimdi, bizim için ilginç bir hikâyen olduğunu duydum."

"Eminim öyledir."

Bir elimi ensemde gezdiriyorum. Bu kötü olacak. Trina tırnaklarıyla oynuyor, tırnak etlerini karıştırıyor. Onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Hiç ona göre değil. Onu rahatlatmak için ne diyeceğimi bile bilmiyorum.

Eğer bir şey söyleyebilirim.

"Bir hafta kadar önce VIP gecesi için haberlere konu olan hokey maçını hatırlıyor musunuz?"

Oh, kahretsin.

Bu kötüden de kötü olacak.

Trina dudaklarını birbirine bastırır. Ryker volta atmayı bırakıyor ve ellerini tezgahın üzerine koyuyor, sanki tezgahı yerden sökecekmiş gibi.

"Misafir hakkında biraz araştırma yaptım. Ne öğrendiğimi bilmek ister misin?"

Hayır, sadece hayır.

"Yani Chase Weston ve Ryker Samuels ile takılmak için bilet *kazanan* ve şu anda Weston ile çıktığı *söylenen* bu kadın mı?"

"Sözde. Bu bir kavga kelimesi," diyor Bryce, misafiri tarafından açıkça eğlendirilerek.

"Cuma gecesi maça gidiyor. Ertesi gece onunla köpek parkında. Birkaç gün sonra *diğer* adamla önce kitapçada, sonra kütüphanede takılıyor ve bu gece Weston'la düğüne mi gidiyor? Bir şeyler dönüyor. Yani, hafta başında Samuels'in sosyal medya hesabında açıkça fotoğraf paylaşıyordu?"

"Bekle. Bekle. Bekle. Sormak zorundayım, nasıl oluyor da açıkça fotoğraf paylaşıyor?"

Hadi ama der gibi iç geçiriyor. "Öncesinde sosyal medyası bile yoktu ve sonra kitapçada çekilmiş bir fotoğrafı ve takım fotoğrafları falan var. Samuels için bir tür imaj danışmanı olmalı, kesinlikle," diyor ve ben irkiliyorum.

Tam isabet, tabii ki Trina'da çok daha fazlası var.

"Pekâlâ, vardığınız sonuç nedir?" Bryce soruyor.

"O bir dekor. O bir mühendis. O bir provokatör. Çünkü o aynı zamanda, bekleyin, sahte bir randevu."

Trina'nın nefesi kesik kesik geliyor.

"Onun gerçek kız arkadaşı olmasına imkan yok. Sahte olduğunu garanti ederim," diyor eski kız arkadaşıım.

Trina sertçe yutkunuyor, sonra başıını ellerinin arasına alıyor. Omzunu ovuyorum. Ryker bir elini sırtında gezdirecek kadar uzun süre sinirini bırakıyor.

"Ve emin misin çünkü?" Bryce soruyor.

"Weston profesyonel bir atlet. VIP gecesinden aniden onun kız arkadaşı olduğunu söylemesine imkan yok. Tek mantıklı cevap, Samuels'in asık suratlı temsilcisini yönetirken onun kız arkadaşı gibi davranıyor olması. Bu da bana onun bir çeşit kuklacı olduğunu söylüyor. Tüm ipleri elinde tutuyor. Bir şeylerin peşinde. Eğer bir dublör gibi görünüyorsa, bir dublör gibi konuşuyorsa ve bir dublör gibi vaklıyorsa, o bir dublördür. O da bir tür büyük deney yürütüyor ve bunun ne olduğunu hissediyorum."

"Ne oldu?"

Bir kutu kanarya yemiş kedi gibi ses çıkararak, "Biraz daha bilgim var," diyor. "Eski sevgilisiyle bir hafta önce konuştum..."

Trina nefes nefese kalıyor, sonra gözyaşlarını tutuyormuş gibi dudaklarını daha da sertçe birbirine bastırıyor. "Tatlım," diyorum nazikçe, en kötü kısmı olacağından emin olduğum bu anda onu daha iyi hissettirmeye çalışarak.

Sonra Jasper'ın sesi odayı doldurur. "Benden ayrıldığıında hokeyle alay ediyordu. Bu spordan nefret ediyor! Ne zaman bir maç izlesem hakaret ediyordu. Şimdi de tüm zamanını profesyonellerle mi geçiriyor? Bir şeylerin peşinde. Her zaman bir şeylerin peşinde."

"Seni pislik," diye feryat ediyor Trina ve ben o adamın boynunu tekrar sıkmak istiyorum. Abby onu dün arasaydı işten çıkarabilirdi ama bu bir hafta önceydi.

"Peki bu neyi kanıtlıyor?" Bryce soruyor.

"Son oyununun ne olduğunu görmek için bekliyor olacağım" derken derin ve tatmin edici bir nefes aldığıını bilmek için Abby'yi görmeme gerek yok. Bir halkla ilişkiler şirketi mi kuracak? Kendi podcast'ini mi duyuracak? Çünkü bu iş böyle yapılır. Cesur ve halka açık bir şeyle ve emrinizde iki ünlü aygırla. Yani, benim işime yaradılar. Bu yılın başlarında Kaç Erkek Arkadaşıım gösterisinde ikisiyle de çıktım."

Tıslıyorum.

Ryker bir yumruğunu tezgâha vurur.

Trina ateş püskürüyor.

"Oh, kahretsin!" Bryce bir kıkırdamayla seslenir.

"Her iki durumda da kızım, eğer dinliyorsan, birlikte bir şeyler yapalım! Dünyayı fethedebiliriz. Beni bul ve güçlerimizi birleştirelim."

Sona bastım. Bu kadar yeter. Bu kadar yeter. Bana isim vermiş olması umurumda değil. Bize isim vermesi. Ama Trina'nın çamurda sürüklenmesini çok önemsiyorum.

Kıvrımlarına yapışan güzel deniz mavisini elbisesinin içinde donmuş, derin nefesler alıyor.

Bu iyi değil. Bu sarmala izin veremem. Tezgâhtan uzaklaştım, çenemi sıktım, elimi saçlarımda gezdirdim, bir plan yapmaya çalıştım.

"Bunu düzelteceğim," diye ısırıldım.

"Sorun yok," diyor Trina usulca ama sesi boş. Belli ki şok olmuş. "Ben iyi olacağım."

"Hayır, bu iyi değil" diyorum, içimde öfke yükseliyor ama aynı zamanda kararlıyım. Tüm kariyerimi iyi adam olarak geçirdim. Ben arkadaş canlısı ve dışa dönük, iyi oynayan, maç kazanan ve sporu seven bir oyuncuyum.

Ben sorun yaratmam. Ama bu? Bu bela.

Ve bunu herkes için düzeltmek zorundayım. Onun için, kendim için ve arkadaşım için. İtibarını düzeltmeye çalışıyor ve bunun tüm iyi çalışmalarını mahvetmesine izin vermeyeceğim. Ayrıca, toplum içinde arkadaş olmak için bir anlaşma yaptık.

Uygulama zamanı.

Kimse bir şey söyleyemeden arkamı döndüm. "Bak. Nasıl olsa yarın taşınyorsun," diyorum ona. "Biri sorarsa, hızlı arkadaş olduğumuzu söyleriz. Kimsenin bu geceki randevunun sahte olduğunu bilmesine gerek yok çünkü bu onları ilgilendirmez. Takım arkadaşlarıma tek kelime etmemelerini söyleyeceğim ve onlar da arkamı kollayacaklar. Ama basın senin bir arkadaş olduğunu bilmesine izin vereceğim. Gerçek bu. Hepimiz arkadaşız."

Ryker başını sallıyor, gözleri ateşle dolu. Ama sessiz. "Ne?

Yapıyoruz. Kimse ne yaptığımızı bilmiyor. Biz dünyaya arkadaş olarak sunuldu. Yani bir randevuya çıktık. Aman ne önemli. Sadece arkadaş olduğumuzu söyleyeceğiz. İşte bu yüzden bir anlaşma yaptık, çocuklar. Geçen sabah arkadaş gibi davranmak, arkadaş olmak, arkadaş olarak birbirimizi etkili bir şekilde kollamak için bir anlaşma yaptık, değil mi?"

Ryker zorlukla nefes alıyor ama canı acıyormuş gibi başını sallıyor.

"Evet, yaptık," diyor Trina sert bir yutkunmayla. "Anlaşma bu," diyor, her zaman olduğu gibi anlıyor. "Peki ya Charlotte?" Cuma gününe geri dönüyorum ama bu konuda kendimi iyi hissediyorum. "Herkesin önünde hiçbir şey yapmadık. Bir şey söylemek zorunda değiliz. İnsanlar varsayımlar. Abby varsayımlarda bulunuyor. Biz sadece arkadaşız."

Trina bana ekşi bir şey yemiş gibi bakıyor ama içi boş bir sesle "Arkadaşlar" diyor.

Ryker kollarını kavuşturur. "Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun." Kollarımı havaya kaldırıyorum. "Birinin triyaj yapması lazım. Kızımızın suçu üstlenmesini istemiyorum. Ya sen, dostum?"

Ryker'ın çenesi titrer. "Tabii ki bilmiyorum. Ama konu bu değil." Şu anda bu saçmalığa ihtiyacım yok. "O zaman bu neyle ilgili? Sorunu çözmeye çalışıyorum. Sen ne yapıyorsun?"

"Oh, affedersiniz. Sanki başka birine şans vermişsin gibi. Siz sadece bunun böyle olduğuna karar veriyorsunuz."

Ciddi misin? Uğraşmamız gereken bunca şey varken tartışmak mı istiyor? Hiç havamda değilim. "Üst üste üç boktan maç oynadım. Şimdi de basın Trina hakkında kötü şeyler söylüyor. Bunu düzeltmeye çalışıyorum. İhtiyacımız olan son şey bunun patlaması ve birilerinin onun benim için uğursuzluk getirdiğini söylemesi. Takımımın kaybetmesinin onun suçu olduğunu söylemesi," diyorum, sanki bir yarışta koşmuşum gibi zor nefes alarak.

Trina hüznü bakışlarını bana çeviriyor. "Öyle derlerdi," diyor ağır bir sesle.

Gördün mü? Anlıyor. *Beni* anlıyor. "Bir düşman bulmaya bayılırlar. Geçen gün seni seven o taraftar hesabı, takım iyi oynamadığında senden nefret edecek. İyi oynamam lazım." Benim de sakinleşmem gerekiyor. Birkaç derin nefes aldım ve sakinleştim. Ben takım kaptanıyım. Bunu iyi bir şekilde halletmem gerekiyor. "Bak, eğer araya girecek bir halkla ilişkiler firmasına ihtiyacın varsa, sana bir tane bulurum."

Ryker gözlerini deviriyor. "Lanet olası bir halkla ilişkiler firmasına ihtiyacı yok." "O zaman neye ihtiyacı var?"

Cevap vermiyor. Sadece bana "*sen bir pisliksin*" der gibi bakıyor.

Trina'ya dönüyorum, onu içine soktuğum durumu silebilmeyi diliyorum, çünkü bir düğünde tuzağa düşürülmek istemedim. "Bak, ben bir hata yaptım. Düğüne tek başıma gitmeliydim. Büyütülecek bir şey değil.

Bu benim hatam ve üzgünüm ama işleri düzeltmek istiyorum. Bunu anlıyorsun, değil mi? Beni anladın mı?"

Biraz çaresiz hissediyorum. Beni her zaman anladı. Umarım hala anlıyordur.

Tereddüt ediyor. Ama emin değilmiş gibi değil, daha çok her şeyi tartıyormuş gibi, sonra "İstediğin bu mu?" diyor.

Sanki ne istediğimin bir önemi varmış gibi. Onu istiyorum. *Bunu* istiyorum. Ama aramızdaki bu şey bu kadar kolay devrilebilirse.

"Bu benim ne istediğimle ilgili değil. Bu doğru olanı yapmakla ilgili," diyorum kesin ve kararlı bir şekilde.

Ama tek taraflı bir pislik olmamak için arkadaşşıma dönüyorum. "Bununla iyi misin?"

Gözleriyle beni dağlıyor. Yine o huysuz adam. Limuzindeki sert adam. İnsanlara güvenmeyen biri.

Şu anda bunu düzeltemem.

Bu gece ne yapmak istediğini görmek için aşık olduğum kadına dönüyorum. Ama o çoktan koridorun sonundaydı ve onu takip ettiğimde gömleklerini ve elbiselerini bavuluna atarken, eşyalarını toplarken buldum.

Bu açık o zaman.

ELBISE MENDİLİ

Trina

Kalbim acıyarak Chase'in evine doğru koşarken, losyonumu ve diş macunumu alıp hızlıca bir mesaj gönderirken gözyaşlarımı tutamıyorum.

Böyle hissetmem çok saçma. Dokuz gün oldu. Hiçbir şey hissetmemem gerekirken, tüm bu duygularla savaşmaktan boğazım fena halde daraldı.

Bir Lyft çağırıyorum, sonra Chase'in devasa odasına giriyorum, yeni evim gibi hissettiren yerin her bir köşesini görmek zorunda kalmamak için gözlerimi kısıyorum. Burada bıraktığım birkaç tişörtü aldıktan sonra hiç kullanmadığım misafir odasına geri dönüyorum. Kıyafetlerimi spor çantama atıyorum, sonra birkaç kitap ve duruyorum, tüm bu hediyelere bakarken donup kalıyorum.

Geçen gece bana aldıkları bu elbiseleri ne yapacağım? Cepli kırmızı bir tane tutuyorum. Ahh. Yüzümü içine gömmek ve tuttuğum tüm suları emmek için mendil olarak kullanmak istiyorum.

"Al onları. Onlar senin," diyor Chase arkasındaki kapıdan.

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum. *Elbiselerden daha fazlasını istiyorum, seni aptal.*

"Ama bu gece gitmek zorunda değilsin," diye ekliyor Chase, belki de darbeyi hafifletmeye çalışarak.

İyi şanslar, dostum.

"Sorun yok," diye cıvıldıyorum.

"Trina, şimdi gitmen gerektiğini söylemek istememiştim," diyor tekrar deneyerek.

Ama istiyorum. Gerçekten yapıyorum. Elbiseleri çantaya dolduruyorum. "Sorun değil."

İç geçirdi ve "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" diye sordu.

O böyle biri. Yardımcı. Bana kalacak bir yer verdi, seks sorunlarımda yardımcı oldu ve sonra bu yeni karmaşayı çözmeyi teklif etti.

Beni, benim onu istediğim gibi istemediğı için ona kızmak çok zor. Benim ona aşık olduğum gibi bana aşık olmadığın için.

Kalbi doğru yerde, ama yine de başımı sallıyorum ve kalan kıyafetleri çantama tikiştırırken "İyiyim" diye mırıldanıyorum.

Kimse bana söz vermediğı için üzölmemeliydim. Kimse bana tek bir şey bile teklif etmedi. Bu adamların ikisi de en başından beri tamamen açıktı. Bu sadece seksti. Bu sadece bir haftalık eğlenceydi. Bu sadece bir yapılacaklar listesiydi ve biz hepsini ve daha fazlasını yaptık.

Kendini kaptıran aptal benim. Listede kesinlikle olmayan bir mutlu son gören benim. Ve bir daha asla fazla kalmayacağım.

Çantanın fermuarını kapattıktan sonra oturma odasına koşuyorum, köpeğimi kucağıma alıp koşum takımını takıyorum, sonra *ne olduğunu* sorar gibi başını eğerken tasmaını arıyorum.

Bir saniyeliğine onu okşamak için durdum. Reddedilmem onun suçu değil. "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum güvenilir yol arkadaşıma.

Mutfaktan Ryker'ın çok tanıdık sesi, "Seni ben götüreyim. Böylesi daha güvenli."

Hayır. İhtiyacım yok. İstemiyorum. O zaman ağladığımı görecek. *İkisi* için de aptal, şapşal, her şeyi göze alan kalbimi ortaya koymak üzere olduğumu bilemezler. "Lyft'im birazdan burada olur," diyorum elimden geldiğince rahat bir şekilde.

Ama yavruma bir tasma taktığımda Ryker yanıma geliyor, orman kokusunun kalıntıları ağıryan kalbimi çekiştiriyor.

Chase mutfağı döndüğünde Ryker ona sert bir bakış fırlatırken, "Eşyalarını ben taşıyım," diyor.

Telefonum çalmaya başlayıp Lyft'im geldiğini haber verdiğinde başımı kararlılıkla sallıyorum. "Ben hallederim."

Bu ilişkiyi yürütmek için bir eskorta ihtiyacım yok. Oynamak istediği rolü oynamasına izin vermeyeceğim. Koruyucu. Beni Chase'den koruduğu gibi. Onlar tam olarak düşündüğüm kişiler ve onları suçlayamam.

"Her şey yolunda," diye ekliyorum, sonra dudaklarımı birbirine bastırıyorum, böylece *ikinize de aşık olduğum* gibi başka kelimelerin dökülmesine izin vermiyorum.

Yanımda sadık köpeğimle kapıya doğru yürüyorum, hayatım birkaç dakika içinde toparlanıyor. Girişte Chase bana yalvaran bir bakış atıyor. "Bu gece gitmen gerektiğini hissettirmek istememiştim," diyor bir kez daha deneyerek.

"Her şey yolunda," diyorum parlak bir şekilde, elimden geldiğince parlak bir şekilde. "Yapacak işlerim var. Sorun olmayacak."

Bir saniye sonra, elim düşmenin üzerinde, kalbim boğazımda ve en harika hafta boşa akıp gidiyor. Bu iş bitti. Tam da olması gerektiği gibi, benim gitmemle bitti. Ama bir anda, kapıdan bu şekilde çıkarsam, bu dokuz, göz açıcı, dünyayı sarsan, kalp genişleten gün hiç yaşanmamış gibi olacağını biliyorum.

Bir saat önce, kalbimi ortaya koymaya hazırdım. Şimdi onların aynı şekilde hissetmediğini biliyorum. Asla bir gelecek olmadı.

İkisiyle birlikte kendim hakkında öğrendiklerimi inkâr ederek o kapıdan çıkıp gitmeyeceğim. Evet, bir Golden Retriever ve bir huysuz buldum. Ama kendimi de buldum.

Zamanımız geçmişte kalacak ama ben kim olduğuma sahip çıkacağım. Çenemi kaldırıp arkamı dönüyorum ve ikisinin de gözlerinin içine bakarak, "Hoşça kalın. İkinize de aşık oluyordum."

Kimse tek kelime daha edemedi kapıyı arkamdan çarparak çıktım. Beni kurtarmak için sokağın aşağısına doğru gelen arabaya doğru yürürken gözyaşlarım akmaya başlıyor. Önce gözlerimin arkasını yakıyor, yüzümden aşağı kaymaya hazırlanıyorlar. Ama kapı arkamdan gıcırdıyor.

Nefesimi tutuyorum.

Bir ses, "Oyuncağını unuttun." diyor.

Oh. Omuzlarım çöktü.

Ryker bana bir köpek oyuncağı getirecek. Hepsi bu kadar. Arkamı bile dönmüyorum. Bana ulaştığında, doldurulmuş maymunu uzatıyor. Sonunda yüzümü kaldırdığımda, bakışlarımı tutuyor.

Kelimeler olmadan bir şeyler söyle. Önemli bir şey. Ama ağzından çıkan tek kelime üzgün, kırık bir "Trina".

Hiçbir şey söylememeliyim. Gerçekten, söylememeliydim ama yine de söyledim. "Düşündüğüm kadar iyi miydi?"

"Hayatımın en iyi haftası" derken bakışları da sesi kadar yoğun.

Nedense kalbim daha çok acıyor. "Ve şimdi bitti."

Ben kapıyı tutup Nacho ile arabaya binerken hiçbir şey söylemiyor. İki aşkımdan uzakta, geceye doğru ilerliyoruz.

En iyi arkadaşşımdan da uzakta. Aubrey bu gece şehir dışında ve benim de kız kardeşimin evine gitmekten başka çarem yok.

Oraya vardığımda kelimenin tam anlamıyla darmadağın olmuştum. Gözyaşlarım yüzümden akıyor, makyajım mahvolmuş ve köpeğimi Cassie'nin mükemmel cilalanmış parke zeminine bırakırken kalbim kırık.

Hakkını yemeyelim, evinde bir evcil hayvan görünce irkilmiyor.

Bir eli kocaman karnının üzerinde olan Cassie, yüzünde *buraya geleceğini biliyordum* bakışıyla beni içeri alıyor. "Mesaj atmana sevindim. Benim yanımda her zaman bir yerin olduğunu biliyorsun," diyor.

Ve üzücü olan şu ki, bunu biliyorum. O sabit.

"Sadece bir gece. Yarın kendi evime taşınyorum," diyorum, çünkü bu sadece geçici bir durum.

"İstediğın kadar kal," diyor, belki de beni benden kurtarmak istiyor.

"Ben iyiyim. İyiyim. İyiyim," diyorum ama sesim titriyor.

Beni oturma odasına götürdü ve elime bir mendil tutuşturdu. "İyi görünmüyorsun. Ne oldu ki? O adamın kalbini kıracağını biliyordum. Kötü bir fikir olduğunu biliyordum. Biliyordum işte," diyor, sanki oyun parkındaki o pislikleri dövecekmiş gibi.

Sadece, bana bunu yapan iki pislik olduğunu bilmiyor.

İçimi parçalayan bir iç çekişle, "Biliyorum" diyorum.

"Sana sarılmama izin ver," diyor.

Ona izin veriyorum çünkü burada açık bir kapısı var ve en azından kendi otoriter, sinir bozucu, yargılayıcı tarzıyla benim için savaşıyor.

Benim aşık olduğum adamlar aşık olmadı.

PİSLİK BENİM

Ryker

Mutfakta en iyi arkadaşıma ters ters bakıyorum. Şu anda düşmanım gibi hissediyorum. "Sen lanet olası bir pislüksin," diyorum.

Chase bana bakarken buz gibi. "Oh, ben mi pisiğim?" "Bunu ona nasıl yaparsın?"

"Ne yapmak? Bir şeyleri düzeltmeye çalışmak mı? Sorunu çözmeye çalışmak mı?"

Parmağımı mutfak tezgahına saplıyorum. "Ona hiçbir şey değilmiş gibi hissettir."

Gözlerini deviriyor. "Ah, özür dilerim. Ona her şey olduğunu nasıl hissettirmeye çalıştın? Seni hiçbir şey yaparken görmedim. Orada durdun ve homurdandın."

İçimde bir öfke bulutu yükseliyor. "Çünkü nasıl olacağına çoktan karar vermiştin," diyorum öfkelenerek. "Daha önce yaptığın gibi."

"Hâlâ o konuda mıyız? Hâlâ o lanet meseleyi mi görüşüyoruz?" diye soruyor, başını sallıyor, sonra dönüp bir dolabı menteşelerinden sökecekmiş gibi çekerek açıyor.

"Çünkü hâlâ aynı boku yapıyorsun," diyorum.

Chase başını sallayarak bir şişe ve bir bardak alır, birkaç parmak döker, sonra hepsini geri devirir. Öfkeli bir cınlamayla bardağı yere bırakır. "Bir de konuşuyorsun. Sen ne yaptın ki? Sen sadece

Huysuz Ryker. Kızgın Ryker. Growly Ryker." Kollarını iki yana açıyor. "Huysuz Ryker sorunu çözmedi."

Yumruklarımı sıkıyorum. "Ve sen de yapmadın, Bay Tamirci," diye ısırıyorum, sonra arkamı dönüp koridorda ilerliyorum.

Benden birkaç saniye sonra geldi. "Bana kızmak kolay, değil mi? Yarattığın bu kişiliğe bürünmek çok kolay. Etkilenmeyen adam. O kadar sert bir adam ki, sadece homurdanıyor. Yaptığınız şey bu. Bütün bu illüzyonu yaratıyorsun. Sonra da işinize geldiğinde kullanıyorsunuz. Uygun olduğunda."

Etrafımda dönüyorum, şimdi öfkeliyim. "Ve sen daha mı iyisin? Orada öylece durup her şeyi devralıyorsun. Ne anlama geldiğini bile düşünmeden her şeyi düzeltmeye çalışıyorsun. Bir şeyin nasıl görüldüğünü düşünmeden önce."

"Düzeltmeye çalıştığını görmedim," diyor, konuyu tamamen kaçırarak.

"Başka kimseye şans vermiyorsun," diye kükrüyorum.

"Peki söylemek isteyip de söylemene izin vermediğim şey neydi?" diye soruyor elini uzatarak. "Söz senindir."

Siktir et onu ve boş jestlerini. "Ne kadar yüce gönüllüsün."

"*Yücelik*. Çok tipik. Böyle şeyler söyleyerek nasıl gerçekten hissediyorsun."

Gözlerimi kısarak ve kalbimde haklı bir öfkeyle yaklaşp göğsünü dürtüyorum. "Ve senin ne yaptığını biliyorum. Gerçekte nasıl hissettiğini örtbas etmek için her şeyi doğru göstermeye çalışıyorsun."

Parmağımı göğsünden itiyor. "Pekala, Bay Uzman. O zaman bana nasıl hissettiğimi söyle? Ya da daha iyisi. *Sen* nasıl hissediyorsun?"

Trina'ya ona aşık olduğumu söylemedim. Hiçbir şekilde ona söylemeyeceğim. *Kurduğumuz bu çılgın şeyi devam ettirmek istediğimi* söylemeyeceğim. Çünkü şu anda Chase'e ne kadar kızgın olursam olayım, onunla bir anlaşma yaptım. Bir ilişkiyle ilgilenmiyor. Peki ben ne yapacağım? Peşinden gidip aptal kalbimi mi itiraf edeceğim? Ondan sadece benimle olmasını mı isteyeceğim? Bu bir seçenek değil. Aramıza bir kadının girmesine izin vermeyeceğime söz verdim ve şu anda dünya çapında bir pislik olsa da vermeyeceğim.

"Unut gitsin," diyorum, çünkü ona bu zevki tattırmayacağım.

Kullanmadığım odaya girip eşyalarımı aldım. Üç dakika sonra ben de kapıdan çıkıp arabama bindim. Yerlerim tamir edildi. Onlar

Perşembe gününden beri tamir edilmiş. Ona söylemedim. Trina'ya söylemedim. Burada daha fazla kalmama gerek yoktu.

Ben seçtim.

Ama gidiyorum çünkü sadece ona değil, kendime de kızgınım. Chase yüzde yüz haklı.

Yarattığım imajın arkasına saklandım, Trina'nın şekillendirmesine yardım ettiği yeni imajın değil. Onun için ayağa kalkmadım.

* * *

Ertesi gün Seattle'da Dev'le birlikte uçaktan inerken Kore barbeküsü mü yesek yoksa Capitol Hill'de yeni açılan havalı bir suşi mekanına mı gitsek diye tartışıyoruz. Tartışmak, sahip olamadığım kadın ve konuşmak istemediğim arkadaşım ile ilgili bitmek bilmeyen düşüncelerimle baş başa kalmaktan daha iyi.

Dev, "Görünüşe göre suşi o kadar baharatlı ki ağzınız yanacak," diyor ve sunumunu yapıyor.

"Lütfen. Suşinin Kore barbeküsüyle alakası yok" diyorum ama daha çok balık ve pilav istemiyorum çünkü bana Trina'ya verdiğimiz ilk hediye hatırlatıyor.

Oliver jet yolunda bana yetiştiğinde Dev, "Suşi otele daha yakın," diye ekliyor.

"Bir saniyen var mı dostum?" diye soruyor neşeli ses tonuyla.

O her zaman iyimserdir. İş bu. Size kötü haber verdiğinde de neşelidir, iyi haber verdiğinde de. Gerçi son 24 saat tamamen kötü geçti. Menajerim Josh, bu sabah uçağa bindiğimde aradı ve neler olduğunu öğrenmek istedi. "Bu podcast bölümü her yerde" dedi, sesi Bryce ve eski sevgilimi bulup onlara bir parça *ya da başka bir şey* vermek ister gibiydi.

"Bu harika bir haber," diye kestirip attım.

Josh da yapabileceği bir şey olup olmadığını sordu. Ama Selena'yı susturmak geçerli bir cevap olmadığından, "Hiçbir şey, dostum. Ama kontrol ettiğin için minnettarım."

Başka ne diyebilirdim ki? Bir podcast bölümünde, Trina'nın geçen hafta boyunca benim için yaptığı tüm çalışmalar yerle bir oldu. Eğer ekip

Daha önceki temsilcim gibi, şimdi de nefret edecekler. Oliver muhtemelen boktanlar listesinde olduğumu söyleyecek.

"Elbette," diyorum ona, çünkü başka ne yapabilirim ki? Hatalarımı kabullenmeliyim.

Dev gülüyor. "Eğer tartışma bittiyse, bu maçtan sonra suşi demek."

"Hayır. Suşi çözüm değil," diyorum.

Ama Dev bana ukala bir sırıtış fırlatıyor. "Balık o zaman," dedi ve yoluna devam etti. Azarlanmadan. Şanslı herif. Ama en azından uçuştaki berbat şöhretimden bahsetmedi. Ya da Trina'yla olanlar hakkında herhangi bir detay sormadı.

Bunu küçük bir zafer olarak kabul ediyorum.

Jet yolunda ilerlemeye devam ederken Oliver'a dönüp kendimi destekliyorum. "Ne oldu? Sanırım iyi bir şey yok."

"Şey, harika değil," diyor diplomatik bir şekilde. "O podcast hakkında çok fazla haber yapıldı. *Ama*," diyor ve sanki "*ama*" bana doğru geliyor. "Anlıyorum -ve Avengers'ın ön bürosu da anlıyor- bu senin hatan değil."

Ne? Bakışlarımı ona çeviriyorum. "Öyle mi?" "Bu soruna sen neden olmadın," diye ekliyor.

"Ama o parça. Spor haberlerinin değirmenine su taşıdı."

"Öyleydi. Ama dediğim gibi, senin suçun değil. Trina'nın da suçu değil," diyor ve Trina'nın adını duymak parçalanmış kalbimi parçalıyor. "Seni, Chase'i ya da VIP konuğu suçlamıyoruz," diyor ve o bir VIP konuktan çok daha fazlası, ama bu konuda çenemi kapatıyorum. "Bu sadece kontrolden çıkmış bir durum. Sosyal ilişkileriniz için yaptıklarınızı takdir ediyoruz. Sana yardım ettiği için de minnettarız." Omuz silkiyor ama bu çaresiz bir omuz silkme değil. "Başkalarının ne dediğini kontrol edemezsiniz."

Doğru. Ama yine de. "Ben sizin *iyi adam* olmak istediğinizi sanıyordum. görüntü," diyorum, kuşkuyla.

Hafifçe gülüyor. "Elbette olumlu basın *istiyoruz*. Oyuncularımızın internette iyi görünmesini istiyoruz. Siz bunların hepsini yaptınız. Ve sonra bu oldu, ama yapabileceğiniz bir şey yok. Sadece ilerlemeye devam edeceğiz. Kulağa nasıl geliyor?"

Sanki inanmıyorum.

"Sus," diye itiraf ediyorum havaalanına doğru ilerlerken.

Kıkırdıyor. "Senin 'kimseye güvenme' tavrını seviyorum. Bir hokey oyuncusu için harika. Ama cidden, sorun yok, Ryker. Yemin ederim."

"O zaman amaç neydi?"

O duruyor ve ben de duruyorum. Oliver genç ama şu anda bakışlarımla doğrudan karşılaştığında yaşının ötesinde bilge görünüyor. "Önemli olan hayranlarının kim olduğunu bilmesiydi." Bir an duraksıyor, hâlâ son derece ciddi. "Ailesini seven, kız kardeşlerini, annesini, büyükannesini önemseyen biri. Kütüphaneye kitap bağışlayan biri. Takım arkadaşları tarafından imzalanmış bir forma alan ve onu kurtarma köpeklerine bağışlayan biri. İşte bu. Diğerleri? Kontrol edemezsiniz. Bazen boş verirsiniz ve kontrol edebildiğiniz şeylere odaklanırsınız."

Bugün tombala kartımdaki *halkla ilişkiler uzmanından iyi bir hayat tavsiyesi almadım* ama kabul ediyorum. Şüphelerimi hafifletiyorum. "Her şey için minnettarım. Teşekkür ederim Oliver," diyorum içtenlikle.

"Eğer basın toplantılarına katılmak istemiyorsanız, benim için sorun değil."

"Bunu düşüneceğim," diyorum.

Ama çoğunlukla, günü kontrol edemeyeceğimi düşündüğüm her şeyi düşünerek geçiriyorum. Ve bunlardan herhangi birini kontrol edip edemeyeceğimi anlamaya çalışıyorum.

Sonra buza çıkıyorum ve elimden gelenin en iyisini yapıyorum, pasları engelliyorum, diğer takımı sarsıyorum, bir santim bile geri adım atmıyorum ve üç periyot boyunca Avengers için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Başa baş bir maç ve son saniyelerde atak yapıyorlar. Ama Seattle'ın pivotu buzun üzerinde uçarken sanki maçı berabere bitirmeye ve uzatmaya zorlamaya kararlıymış gibi odaklanıyorum.

Hayır. Bugün olmaz.

Oradaydım, o daha Dev'e ulaşmadan şutu engelliyordum ve zil çalıyor, zaferimizi işaret ediyordu.

* * *

Sonra, kolay yolu seçmem. Dün gece geri çekildim. Bunu bir daha yapmayacağım. Maçtan sonra basınla konuşuyorum ve homurdanmıyorum. Küfür de etmem.

Zorlu bir rakibe karşı iyi oynadığımızı söyleyebilirim. "Ama kazandığımız için mutluyum," diye ekliyorum, yine de kendimi boşlukta hissediyorum.

Ama bu kısmı kendime saklıyorum.

BUNUN OLACAĞINI TAHMIN ETMEMİŞTİM.

Chase

New York taraftarları hakkında şöyle bir şey var. Sizden sadece nefret etmiyorlar. Gerçekten nefret ediyorlar.

İşte bu yüzden, Çarşamba gecesini New York Rogues'a ünlü arenalarında attığım bir değil, iki golle nihayet yeniden havaya girmiş olmam çok daha tatlı. Ve kudurmuş taraftarlar *kötü şans tılsımı* tezahüratlarını bırakmadılar.

Evet, gerçekten yaratıcı.

Beni kızdırıyor. Ama daha da sert oynamamı sağlıyor. Trina kötü şans tılsımı değildi. Hem de hiç. İnanılmaz biri ama hayır.

Onu buzda düşünemiyorum.

Oyun sırasında değil. Hem de hiç. Ve üç gol öndeyken bile ukalalık yapmayacağım.

Sadece birkaç dakika kala, sert kayıyorum. Disk Ledger'da ve kaleye doğru koşuyor. Nişan alıyor ve sonra geliyor: güçlü bir vuruşla kale ağlarına çarpıyor ve takımını öne geçiriyor.

Yuhalamalar sağır edici ama yine de kristal berraklığında.

Kötü şans tılsımı.

Birkaç dakika sonra, oyunun bittiğini gösteren korna çaldığında, alaylar yoğunlaşıyor, yepyeni hakaretlerin sesi yükseliyor.

Kazandığımız için uygun bile değil ama konumuz bu değil. Birinin bunu söyleyeceğini biliyordum. Birkaç gün önce internette başladı ve

hız kazandı. Ama en azından tekrar kazanıyoruz ve önemli olan da bu.

Soyunma odasına giderken kaskımı çıkarıyorum ve Andrei bana beşlik çakıyor. "İyi işti," diyor, sonra Ledger'la da avuçlarını tokuşturuyor. "Ve sen de, ihtiyar."

Ledger, Andrei'nin kafasına vurur. "Bu gece golün neredeydi, evlat?"

Andrei gülüp geçer ve sohbet bir sonraki ve ondan sonraki maça geçer.

Mesele de bu zaten; bu tek bir maçtı ve her şey olabilirdi ama iyi oynamak rahatlatıcıydı. Daha büyük bir rahatlama mı? Takım arkadaşlarım podcast patlaması ve *o senin sahte kız arkadaşın olayı* hakkında hiçbir şey söylemedi.

Koridorda Gianna yetişiyor ve Ledger ile beni on dakika içinde maç sonrası basın toplantısı için istediğini söylüyor.

"Orada olacağım," diyorum ve birkaç dakika sonra, patenlerimi ve formamı çıkardıktan sonra medya odasına gidiyoruz. Yol boyunca Ledger bana düşünceli bir bakış attı. "Bu saçmalığın seni etkilemesine izin verme. Şu kötü şans tılsımı meselesi. Öyle olduğunu sanmıyorum ama söylemek istedim."

Ve çok erken konuştum. Fark ettiler. Ya da en azından o fark etti.

"Ben mi, bir şeyin beni etkilemesine izin veriyorum? Asla," diyorum, içimde öyle hissetmesem de her şeyi hafif tutarak. Trina gittiğinden beri hissetmiyorum. Bunun en iyisi olduğunu biliyorum. Gerçekten biliyorum. Ama onu beklediğimden daha fazla özledim. Bu konuda yapabileceğim bir şey olmaması çok kötü.

Ledger bana şüpheli bir bakış atıyor ama Gianna hazır ve odanın dışında beklediği için daha derine inecek zaman yok. Bu da zırhıma ihtiyacım olduğu anlamına geliyor çünkü burası New York ve basının dişleri var.

Maçla ilgili birkaç basit sorudan sonra, arkadaki bir muhabir "Joe Cotton. *New York Basını*. Demek kötü şans tılsımını bıraktınız?"

Ve eldivenler çıktıkça içim yanıyor. Ona öyle demesinden nefret ediyorum. Ama belli etmedim. Gülümseyerek dedim ki, "Hadi Joe. Okuduğun her şeye inanamayacağını biliyorsun. O bir arkadaş."

"Ben öyle duymadım," diye üsteledi Joe. "O senin sahte kız arkadaşındı. Neden sahte bir kız arkadaşına ihtiyacın olsun ki? Oyununu geliştirmek için mi?"

Ve evet. Bunun olacağını hissediyordum ama onun için doğru olan bu olduğu için mesaja bağlı kalıyorum. Ama Gianna masadaki mikrofona doğru eğilerek araya giriyor. "Soruların hokeye odaklanmasını istiyoruz."

"Peki, spordan nefret eden biriyle çıkmak nasıldı?" diye soruyor bir başkası.

Zekice. Gerçekten zekice.

"Bunun hokeyle ilgisi yok," diye düzeltiyor Gianna ama bu karmaşayı benim yerime onun halletmesine izin veremem.

"Aslında hokey hakkında çok şey biliyor," diyorum. "Nüansları çok çabuk kaptı. Ve eğer nüanslarla ilgileniyorsan, bir aşk romanı okumayı düşünebilirsin. Bir iki şey öğrenebilirsin. Sıradaki soru?"

Gianna sırtmasını bastırıyor gibi görünüyor ve soruların gelmesine izin veriyor. Hepsiyile başa çıkıyorum. Trina'ya sahip olamayabilirim ama onu uzaktan da olsa koruyabilirim.

* * *

Daha sonra, dayak seansı bittiğinde, Gianna ve Ledger ile birlikte soyunma odasına dönüyorum. "Yakında bitecek. Sonra sen de benim gibi olacaksın ve ne zaman emekli olacağını soracaklar," diyor.

"Benim gözetimimde olmaz," diye uyarıyor Gianna onu.

"Ya da benimkini," diye ekliyorum. Bu adama güveniyorum. Onsuz oynamayı düşünmek bile istemiyorum. Tıpkı birkaç gün sonra Kaliforniya'ya döndüğümde Trina olmadan evime geri dönmeyi düşünmek istemediğim gibi.

Bu çok kötü olacak.

Bira içmek ve bilardo oynamak için Ryker'ı arayamıyor ya da mesaj atamıyor olmam da çok kötü. Gerçekten konuşmuyoruz ve bu her türlü berbat bir durum.

Ama şimdilik takımın baş belasıyım ve o adam olmaktan nefret ediyorum. "Dinle, Gianna. Bu yakında sona erecek. Yelken açmaya devam edebilmemiz için elimden gelen her şeyi yapacağım," diyorum neşemi koruyarak.

"Sorun değil. Benim işim senin yolunu kolaylaştırmak, tersini yapmak değil."

"Teşekkür ederim," diyorum, keşke yardıma ihtiyacım olmasaydı. Kız diğer tarafa yöneldiğinde Ledger dur işareti yapan bir el kaldırıyor. "Chase," diyor ve ilk adımı kullanıyorsa işler ciddileşiyor.

"Öyle mi?"

"Çocuklara bir şey söylememelerini söyledim. Podcast ve senin hakkında... *arkadaşım*. Ve olan biten her şey." Oh.

Çenemi kaşıyorum, işin bu noktaya gelmesinden, onun benim pisliğimi temizlemesinden biraz utanıyorum. Ama bu açıklama mantıklı - adamların neden hiçbir şey söylemediğini açıklıyor. Yılların otoritesiyle konuştuğu için Ledger'ı dinliyorlar.

"Teşekkürler," diyorum.

"Her zaman," diyor, sonra boğazını temizliyor. "Ama bunu yaptım çünkü daha önce daha mutlu görünüyordun."

Ledger genelde ilişki tavsiyesi vermez. "Öyle mi?" Gülümseyerek söylüyorum.

"Evet, bu beni kandırmaz. O gülümseme," diyor, saçmaladığını söyleyerek. "Kötü şans tılsımı seni mutlu ediyorsa, onu geri al. Hepimiz sahte olmadığını biliyoruz."

Arkasını dönüp soyunma odasına yöneldi ve beni bu tavsiyeyle baş başa bıraktı.

Onu geri getir.

Sanki en çok istediğim şey bu değilmiş gibi. Ve Pazar gecesi onu bıraktığımdan beri kaçınmaya çalıştığım düşünce.

* * *

O gece otel odamda tek başıma, yatağımda uzanmış tavana bakarken, kafamda yankılanan sözlerle *onu geri aldım*.

Güzel fikir ama imkansız görünüyor. Ledger sadece o ve benim olmadığımızı bilmiyor. Karışımında başka biri daha vardı ve ikimiz de kızı istiyoruz. İkimiz de kızı paylaşmak istiyoruz. Ama Ryker'la konuşmuyorum bile. Tek bir mesaj bile atmadım. Yani kızı geri almak hat trick yapmaktan daha zor görünüyor.

Kalbim ülkenin diğerk ucunda olsa bile aklımı oyunda tutmam gerekiyor.

* * *

Ancak yolculuk devam ettikçe, kazanmaya devam etsek bile özlem azalmıyor. Yoğunlaşıyor. Her gün. Hatta her saat. Yolculuk bitip de San Francisco'ya dönmek üzere uçağına bindiğimde göğsüm sıkışmış, kaslarım gerilmiş ve kafam allak bullak olmuştu. Onunla ilgili düşünceleri başka şeylerden ayıramıyorum.

Onunla tekrar aynı şehirde olacağımı bildiğim için onun dışında tek bir şeye odaklanamıyorum.

Dükkanına yakın olacağım. Ona yakın. Tek düşünebildiğim o. Aklımdaki tek şey o. Ve kalbimdeki her boşluğu o dolduruyor.

Bu duyguyu düzeltemem. Bu duyguyu çözemem. Bir gülümseme yapıştırıp her şeyi yok edemem.

Sadece onu istiyorum, eskisi gibi olmak için ne kadar uğraşırsam uğraşayım.

Çünkü belki de artık aynı adam değilimdir.

KARIŞIK BİR DURUM.

Ryker

Cumartesi öğleden sonraki maçım bittiğinde, Hayes Valley'de erken bir akşam yemeği için Ivy ile buluşuyorum. Onun seçtiği Akdeniz yemekleri sunan şık bir mekandayız ve keşke bana önceden söyleseydi çünkü bana Trina'yı hatırlatıyor. Ama yine de her şey hatırlatıyor.

Bu sadece benim hayatım.

Ivy ve ben humus yerken onun işi ve büyükannesi hakkında sohbet ediyoruz ama birkaç dakika sonra mojitosunu bırakıyor. "Bu kadar havadan sudan konuşma yeter. Trina, sen ve Chase arasında neler oluyor?"

"Birileri ortalığı karıştırmıyor," diyorum açık sözlülüğünü takdir eden alçak bir ıslıkla.

Gözünü budaktan sakınmıyor. "Konuşmak. İnsanların akıllarında bir şey olduğunda güvendikleri kişilerle yaptıkları şey."

Ama nereden başlayacağım ki? Her şey çok büyük, çok tüketici geliyor. Bir elimi sakalımın üzerinde gezdiriyorum, bir çıkış yolu arıyorum ama bulamayacağımı biliyorum. Ya da belki artık istemiyorum. Belki de bağ kurmaya hazırım.

"Düğünden sonra büyük bir kavga ettik," diye başladım ve sonra ona olanları anlattım. Ne söylediğimi, Chase'in ne söylediğini, onun nasıl gittiğini, benim nasıl gittiğimi ve o zamandan beri Chase'le konuşmadığımı ve Trina'yı aklımdan çıkaramadığımı.

"Öncelikle, ona kırgınsın. Bunu anlıyorum," diyor. Sonra başını eğiyor, o derin mavi gözleriyle beni inceliyor. "Onu gerçekten özlüyormuşsun gibi geliyor."

Bunun anlamsız olduğunu bilsem de bir yanımda bunu inkâr etmek istiyor. Ivy beni çok iyi tanıyor ve içimi görebiliyor. Bu yüzden sadece başımı sallıyorum.

"Onu nefes almayı özler gibi özlüyorum," diye itiraf ediyorum sonunda, sanki devam etmek için bana biraz cesaret verecekmiş gibi biramdan bir yudum alıyorum. "Ama bu karmaşık bir durum."

Buna gülüyor ama başını sallıyor. "Ryker, tabii ki karmaşık. Bu yüzden Chase'le konuşmalısın ve sonra tekrar nasıl nefes alacağını bulmalısın."

Bir an için gözlerimi kapatıp Trina'yı, onunla nasıl hissettiğimi hayal ettim. Anlaşılmış. Kabul edilmiş. Hepsinden önemlisi, her iki tarafa da güven duyduğumu hissettim. Ondan, benden ve sonra, dürüst olmak gerekirse, en iyi arkadaşımdan da.

Tüm bunları istemek çok garip. Hem kendime ait olmasını hem de onunla birlikte olmasını istemek. Onu sevmek istiyorum ama sadece yalnız değil. Ona hak ettiği gibi daha fazla sevgi vermek istiyorum.

Yine de ister miydi? Ve bizden tekrar haber almak ister mi? Hiçbir fikrim yok, ama yanlış olan her şeyi düzeltmenin zamanı geldi.

Ondan daha fazla kaçamam. Ve istemiyorum da.

YA YAPARSA?

Trina

Cumartesi akşamı Aubrey ve ben içeri adım attığımızda stüdyo dairemin kapısı kapanıyor. Boya ve tazelik kokuyor ve sonunda kendi alanımda biraz neşe hissediyorum. Evim gibi görünmeye başlıyor, özellikle de Nacho merhaba demek için ayaklarıma dolandığında. Şirinliğini kucağıma alıyorum ve selamlamak için ona bir öpücük veriyorum. "Seni özledim ama sadece yarım saatliğine pazardaydık," diyorum.

Köpeklerin zamanında bu sonsuza kadar sürer, bu yüzden memnun bir huff ile yatağına yerleşmeden önce beni öpmek için bir dakika daha alır.

Aubrey'nin aldığımız papatyaları bir vazoya koyduğu mutfak tezgahına yöneliyorum, sonra odayı incelemek için bir adım geri çekiliyorum.

"İşte," diyorum çünkü sonunda bir araya geldi ve Aubrey ev gibi görünmesi için bana yardım ediyor. Küçük köpeğimle küçük evim. Sadece biz. "İyi görünüyor. Çiçekler için teşekkürler."

Aubrey sahneyi onaylayan bir gözle inceliyor ama sonra kartal gözlü arkadaş vizyonunu açıyor. "Burası harika görünüyor, ama şimdi yalnız olduğumuza göre söyle bana, gerçekten nasılsın?"

Yanıt olarak kalbim ağrıyor. "Üzücü," diye itiraf ediyorum, sonra bu düşüncüyü hızla bir kenara itip sesimi daha iyimser bir tona zorluyorum. "Ama ne var biliyor musun? Her şey düzelecek. Eninde sonunda her şey yoluna girecek."

"Benimle sert bir kız olmak zorunda değilsin," diyor evle birlikte

gelen kanepeye doğru giderken. Mobilyalı stüdyo için

Kazanmak.

"Neredeyse bir hafta oldu. Ben iyiyim. Ben iyiyim," diyorum, güçlü duruyorum, çenemi yukarıda tutuyorum.

"Öyle misin?" diye soruyor, bu işin peşini bırakmıyor.

Kanepeye vuruyor ve ben de ona katılıyorum, ona yaslanıyorum, tüm gerçeği itiraf ettiğim için minnettarım. "Onları hala özlüyorum. Bütün hafta özledim. O kadar çok acıtıyor ki. Ama ne yapabilirim ki?"

Oturup nefes veriyorum, geçen hafta her gün yaptığım gibi onları bir kez daha bırakmaya çalışıyorum. Yine de şansım yaver gitmedi. Kalbimde Chase ve Ryker büyüklüğünde bir delik var ve iyileşme belirtisi göstermiyor.

"Şey," diyor gözlerime bakarak, "onlarla konuşabilirsin."

Ürperiyorum. "Konuşmak. Ugh. O da ne? Kulağa korkunç geliyor."

Gülüyor, ama sonra hızla tekrar ciddileşiyor. "Yine de yapabilirsin, Trina," diye ısrar ediyor.

"Ama anlattım. Onlara kelimenin tam anlamıyla anlattım," diyorum ve o da biliyor çünkü hikâyeyi duymuş. Onunla birlikte üzüntülerimi nacho'larda -en sevdiğim nacho'lar-, ucuz şarapta ve dostlukta boğduğum gün duymuştu. "Ve Chase hiçbir şey söylemedi, Ryker da kısaca *hey, iyi bir hafta geçirdim* dedi."

"Biliyorum, ama bence olanlardan sonra Chase gerçekten sarsılmış olabilir. Bence gerçekten yardım etmeye çalışıyordu. Bence Ryker da zaten sana deliler gibi aşık olduğu için kızgındı."

Keşke onun iyimserliğine sahip olsaydım. Gerçekten isterdim. "Bu benimle birlikte olmak istediği anlamına gelmiyor. Ve sorun değil. Yani, kim korkunç bir eski sevgilisi onu aldattıktan birkaç hafta sonra iki gerçek aşkını bulur ki? Böyle şeyler olmaz."

Olan şey şudur: Özlemek, özlemek, istemek. Ama sonra, hayatıma nasıl devam edeceğimi bulmak. Aşık olmayı hiç beklemediğim iki adam için çok acı çeksem de bunu yapmak zorundayım.

"Ama ya olursa?" Aubrey cesaretlendirici bir şekilde sorar.

Soru çok cazip. Çok çekici. Kitap kulübü için bir soru. Yıldızlı gözlü hayalperestler için bir soru. Yarın gece bayanlara soracağım bir soru.

Gerçek dünyada mı? Bunun doğru olmasını ne kadar istesem de -ki bunu tüm kalbimle diliyorum- bu mümkün değil.

Ailem yüzünden üçümüzün bir arada olamayacağını düşünürdüm. Kız kardeşim yüzünden. Benimle ilgili karşılanmamış beklentileri yüzünden. Ama Chase ve Ryker ile geçirdiğim bir hafta içinde, onların benimle ilgili hayat planlarını bir kenara bırakmayı öğrendim.

Kendi *plansızlığımı* kucaklamak için.

Kendimi ve kendi tuhaf, dağınık, ilerledikçe uydurduğum seçimlerimi kabul etmeye başladım. Buna iki erkeğe aşık olmak da dahil. İki erkekle bir gelecek hayal etmek. Bunu ben ve iki erkeğimle birlikte parlak, yeni bir olasılık olarak görmek.

O gece düğünden sonra hazırdım. *Dünyanın canı cehenneme, yine de birlikte olalım* demeye hazırdım.

Ama onlara aşık olduğumu söyledim ve onlar bunu aynı şekilde görmediler. Öngörülemeyen seçimlerle dolu kendi dağınık geleceğime doğru ilerlemeye devam etmek zorundayım.

Aubrey'nin sorduğu soru ertesi gün tekrar tekrar çalsa bile.

Ya çıkarsa?

BÜYÜK EĞER

Chase

Mesaj, geçen hafta planladığı öğle yemeği için annemin evine doğru yürürken geliyor - eskiden en iyi arkadaşım dediğim adamla.

Ryker: Hadi konuşalım.
Bugün.

İçim rahatladı. Ben de ona aynı şeyi söyleyen bir tane göndermek üzereydim. Yanıta bastım.

Chase: Anlaştık. On dakika içinde yapalım.

Ama yolun geri kalanında hâlâ barut fıçısıyım. İçimde çok fazla duygu dönüyor. Ryker'a hala kızgınım.

bana bir hafta önce verdiği. Trina'yı bıraktığım için pişmanlık duyuyorum. Ve sonra, çarpışan arabalar gibi diğerklerini itip kakan yepyeni bir duygu var.

Takıntı, sanırım?

Ama bu pek doğru gelmiyor.

Elbette, Trina'yı düşünmeden duramıyorum. Evet, onu arzulamadan duramıyorum. Ama aynı zamanda onu hediyelere, zevklere, öpücöklere, sekse, hayranlığa ve çok daha fazlasına boğmak istiyorum.

Bu bir saplantı mı?

Bilmiyorum ama bu soru beni deli ediyor. New York'tayken ve sonra Boston'dayken de beni çıldırtıyordu. Şimdi onunla aynı çevrede olduğum için kaynama noktasına ulaştı. Onu görmeye gitmek, onu bulmak, onu düşünerek uyandığımı, yatağa girdiğimde onu hayal ettiğimi ve tüm günümü onu isteyerek geçirdiğimi söylemek için can atıyorum.

Tüm bu duyguları nasıl kontrol altına alacağımı bilmiyorum. Ama şunu biliyorum ki artık istemiyorum.

Anlaşma zamanı.

Annemin evine vardığımda kapıyı açıyor. Bir an için rahatlıyorum, ona sarılıyorum ve sevdiği gurme dükkanından aldığım üç fasulyeli salatayı uzatıyorum.

"Seni gördüğüme sevindim anne," diyorum.

"Sen de öyle. İyi görünüyorsun. Ama keyifsizsin" diyor, beni hemen anlayarak.

"Kendimi iyi hissetmiyorum," diye itiraf ediyorum.

Bilgece başını sallıyor. "Bir kız hakkında, değil mi?" "Evet," diyorum, rahatlamış bir şekilde.

"Peki, hallet evlat," diyor ve bu basit tavsiye üzerine kendimi biraz daha az gergin hissederek içeri giriyorum. Evinin lavanta kokusunu içime çekiyorum - babamla birlikte biriktirdikleri para sayesinde tamamen ona ait olan bir ev. Bunu kısmen yapabildi çünkü kardeşlerimin üniversite masraflarını ben karşılıyorum, bu yüzden bu konuda endişelenmesine hiç gerek kalmadı.

Ama onun parlak, neşeli evinde yürürken, bana çarpıyor - bunu yaptık. Annem ve ben. Zor yılları atlattı. Babamın benden istediği gibi ona yardım ettim. Ama o da kendine yardım etti.

Şimdi, o güvende ve kardeşlerim de hazır. Belki de sonunda benimle ilgilenme zamanı gelmiştir.

Sonunda hazırım. Muhtemelen bu yüzden takıntılıyım.

Mutfakta Ryker'ın annesini bir bardak chablis doldururken buluyorum. "Selam Chase. Bu sefer iyi bir salata getirsen iyi olur. Geçen ayki yumurta salatası hâlâ kâbuslarıma giriyor," diyor ve sonra ürperiyor.

Gülümsüyorum, ciddiyetsizlik için minnettarım, sonra ona sarılıyorum. "Bu seferki iyi. Söz veriyorum."

Yine de oturmuyorum. Basit bir öğle yemeği için hiç olmadığım kadar huzursuzum. Playofflar sırasında buza adım attığım zamankinden daha keyifsizim.

İnsanlarla ilgilenmek için harcadığım onca zamana rağmen, romantizm hakkında hiçbir bilgim yok.

Ama belki de hokey gibidir. Disk düştüğünde, peşinden gidersin. Ryker zili çalıp içeri girdikten saniyeler sonra vakit kaybetmedim. "Affedersiniz hanımlar," diyorum annelere, sonra alnımı avluya doğru eğiyorum. "Konuşmamız gerek."

"Evet, var," diyor.

Ama benimle birlikte dışarı çıkmadan önce önce annesine, sonra da bana baktı. "Sizi gördüğüme sevindim. Sanırım çağrıldım."

Annesi onu kovar. "Keşke patlamış mısırımı alıp izleyebilseydim, ama siz çocuklar muhtemelen kız durumunuzu kendi başınıza çözmelisiniz."

İkimizin de annesi gülümsüyor ve belki de, sadece belki, *bizim* tarafımızdalar. Bu çılgınca bir düşünce. Ama arabayı atın önüne koymasam iyi olur.

Arka verandaya çıktığımızda, ben de daldım. "Sana kızgınım ama kendime de kızgınım."

"Kulübe hoş geldiniz," diyor.

"Her şey karmakarışık ve bunu düzeltmemiz gerekiyor" diyorum, tıpkı düğün gecesi olduğu gibi kararlı bir şekilde ama yepyeni bir şekilde ve yepyeni bir hedef için.

"Bir hafta önce ben de sana bunu söylüyordum. Ama sonra bana Trina'yla ve Tanrı aşkına, üçümüzle ne istediğimi bile sormadın, dostum," diyor ama şimdi sesi kızgın değil. Sesi kızgın ama savunmasız geliyor ve bu farklı bir canavar. Bu canavarla çalışabilirim. Hatta ben de bu canavarın ta kendisiyim. "Nasıl olacağına sen karar verdin. Ne istediğimi ya da onun ne istediğini sormadın bile."

"Bu adil," diyorum dürüstçe, çenemi tutarak, onun kendi öfkesini bıraktığı gibi ben de kendi öfkemi bırakıyorum. "Tek taraflı bir pislik olduğum için özür dilerim."

Başını sallayarak kabul ediyor. "Ve kaplumbağa gibi davrandığım için özür dilerim." "Ne?"

"Geri çekildim. Bir kaplumbağa gibi."

"Kaplumbağalar ve penislerin en iyi karşılaştırmalar olmadığını biliyorsun değil mi?" "Öyle sayılırlar ama."

Gülüyorum ve onunla birlikte tekrar gülmek iyi hissettiriyor. Ama kahkahalar çabuk bitiyor.

Halledilmesi gereken bir iş var. Aşk işi.

Ryker bana baktı. "Tekrar deneyelim. Ne istiyorsun?"

İşleri düzeltme konusunda öncülük etmesini takdir ediyorum ama bunu ona soran ben olmalıyım. Geçen sefer yapmadığım şey buydu. "Ne istiyorsun?" Ama onun cevap vermesini beklemem gerekirken, kendime karşı da daha dürüst olmam gerekiyor, bu yüzden şimdi başlıyorum ve zor olanı söylüyorum. "İkimiz de aynı kadına aşık olduğumuz için."

Gözleri daha önce hiç görmediğim bir şaşkınlıkla açılıyor, sonra çarpık bir sırıtışla gülümsüyor. "Bunu anlayan yeterince uzun sürdü."

Gülüyorum. "Hayır, dostum. Seni anlamak kolaydı. Daha ikinci günden ona aşık olduğunu anlamıştım. Kolayca."

Başını sallar, güler. "Demek istediğim bu değil, sık kafalı. Senin de ona aşık olduğunu anlayan uzun sürdü."

Omuz silkiyorum, ama bu umutlu bir omuz silkme. Bir kontrol manyağı gibi davrandığımdan beri ilk kez umutlu hissediyorum. "Muhtemelen bu da doğrudur."

Peki ya bu takıntı? Sadece saplantı değil. Bu aşk ve korkutucu ama aynı zamanda heyecan verici. "Peki bu konuda ne yapacağız?"

Ryker kedi gibi sırıtıyor. "Sonunda anladı. Ben de bundan bahsetmek istiyordum."

Bu konuşmaya çok ihtiyacım vardı. Onun sevgisini paylaşmayı o kadar çok istiyorum ki - eğer bizi kabul ederse ve bu büyük bir eğer. "Öyleyse, konuş. Geçen sefer çok konuştuğum için."

Ryker bu kez elini saçlarında gezdirirken, sanki bu onun gerginliğini azaltıyormuş gibi kolayca okunabiliyor. "O gece beni kızdıran pek çok şey oldu. İlk olarak, aramıza bir kadının girmesine izin vermeyeceğime dair sana söz verdim ve vermedim. Bu yüzden gitmesine izin verdim ve bu beni neredeyse öldürüyordu.

G i t m e s i n e izin vermek beni mahvetti. Bu beni yiyip bitirdi.

İçeride. Ama sadece onu istemiyorum." Derin bir nefes alıyor, sonra devam ediyor. "İkimizin de ona sahip olmasını istiyorum."

Evet! Lanet olsun, evet. Bu aptal sırtışı silemem çünkü bunu ben de istiyorum.

"Onu paylaşmamızı istiyorum," diyorum, sesim vahşi bir umutla dolu. "Onu birlikte sevmemizi istiyorum. İkimizle birlikte ışıldar. O bir çiçek gibi ve iki güneşe ihtiyacı var. İki erkeğe ihtiyacı var. Seninle ve benimle büyür."

Ama Ryker'ın gülümsemesi kaybolur. "Ama onun yerinde olsaydım, ikimizi bir daha aptal olarak görmeyi aklımın ucundan bile geçirmezdim."

Kalbim sıkışıyor. "Gerçekten sıçıp batırdık, değil mi?" "Hem de çok."

Elimi enseme gezdirerek avluda volta atıyorum. "Neden bunu daha önce anlamadım ki?"

"Bu biraz karmaşık," diyor kuru bir sesle.

Bunu bir dakika düşündüm. "Öyle ama aynı zamanda değil." "Nasıl anladın?"

"Çünkü," diye başladım ve savunmamı indirdim. Gardımı indirdim. "Çünkü gittiğinde bize aşık olduğunu söyledi ve biz de gitmesine izin verdik."

Ryker neredeyse kapıya doğru fırlıyor. "Kızımızı geri almamız gerek. Ve bunu hemen yapmamız gerekiyor."

"Evet, yapıyoruz. Ama aynı zamanda bunu doğru şekilde yapmalıyız" diyorum. İyi ki bazı mükemmel fikirlerim var.

KITAP ERKEK ARKADAŞ HAREKETİ

Trina

Prana'ya veda edip zafer kupasını ona veriyorum. "Aferin sana. Patlama hissin mükemmel."

Onu göğsüne bastırıyor. "Bu benim en büyük yeteneğim."

Romantizm aşığı ve sevişme tahmincisi el sallayıp dükkândan çıkıyor. Aubrey temizliği bitirmeme yardım etmek için etrafta dolanıyor ve işimiz bittiğinde omzundan bir tutam saçını savuruyor. "Erken bir fönüm var. Ne kadar söylersem söyleyeyim kulağa hep edepsiz geliyor," diyor neşeyle.

"Umarım *bakımın* hoşuna gider, seni edepsiz kız," diyorum, sonra ona sarılıp vedalaşıyorum. Birkaç dakika sonra kapanış saati ve Pazar gecesi mağaza çoğunlukla boş.

Kapının zili çaldığında birkaç tur atıyor, raflardan taşan kitapları düzeltiyor ve yeniden hizalıyorum.

Saatin dokuz olduğundan eminim, ki bu da bizim kapanış saatimiz, ama eğer biri kitap istiyorsa, o zaman lanet olsun, yine de almalı.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin," diye sesleniyorum müşteriye, omzumun üzerinden girişe bakarak.

Beynim gözlerimi yakaladığında raflara geri dönüyorum.

O şey miydi?

"Biliyoruz." İki ses. Aynı anda konuşuyorlar ve kollarımdaki tüyler diken diken oluyor.

Olamaz. Onlar olamaz.

Ama ben hain umutlarla doluyum. Hayatımdan kayboldular. Bu sadece hayal gücümün bana oynadığı bir oyun. Dikkatle arkamı döndüm ve...

Oh.

Vay

canın

a.

Buradalar. Birlikte. Benim dükkanımda. Chase kot pantolon ve koyu renk bir Henley giymiş, duygulu kahverengi gözleri benimkilere kilitlenmiş. Ryker, süslü bir tişört içinde, görkemli kolları sergileniyor, içimi gören o gece yarısı mavileriyle. Sevdiğim adamlar.

Dur. Bekle.

Bunlar *aynı zamanda* kalbimi kıran adamlar.

Bir anda acım yüzeye çıktı. Boğazım düğümleniyor. Geçen hafta hissettiğim kalp ağrısı her yanıma sarıyor ve en yakın ciltli kitabı kapmak istiyorum. Mesela şuradakini. Paris'in *Alışılmışın Dışında*. Onu kapmak ve onlara fırlatmak istiyorum.

Ama daha önce duygularımın beni yenmesine izin verdim. Bunun tekrar olmasına izin vermeyeceğim. Bunun yerine gözlüklerimi düzeltiyorum, çenemi kaldırıyorum ve bir müşteri hizmetleri gülümsemesi takınıyorum. "*Bir Kadından Ayrılmanın ve Bunu Onun İyiliği İçin Yapıyormuş Gibi Göstermenin On Yolunu* arıyor olmalısınız. Size gösterebilirim," diyorum parlak bir şekilde. "Ayrıca *onu nazikçe terk ederken kullanabileceğiniz beş harika* sözümüz de var. Ve her zamanki favorimiz, *Ama Arkadaş Olabiliriz, Değil mi?*"

Kirpiklerimi kırıştırıyorum.

Chase bir nefes üfler. Ryker ağzından *oh olsun* der.

Chase elindeki kanvas çantayı yere bırakarak, "Özür dilerim," diye söze başlıyor.

"Çok özür dilerim," diye devam ediyor Ryker, çantasını da bırakarak. "Güzel. Özrün kabul edildi. Bu başlığı kendi kendine yardım kitaplarında bulabilirsin.

raflarda. Adı *Beni Bir Kez Kandır*," diyorum, onlar bir adım daha yaklaşıp pastel kapaklar ve HEPSİ YALAN OLAN leziz hikâyelerle dolu parlak ve şamatalı romantik en çok satanlar vitrinimizin önünden geçerken bile güçlü durarak.

"Trina," diyor Chase yine, ama ben geri çekiliyorum. Raflara

doğru. Kitapların güvenliğine doğru. "Lütfen seninle konuşabilir miyiz? Burada bir

kitap erkek arkadaş hamlesi yapmalıyız."

Ryker, "Ve adı The Grovel," diyor.

Oh. Vay canına. Ciddiler. Bu gerçek. Buraya sadece üzgün olduklarını söylemeye gelmediler. Yalvarmak için mi buradalar? Hiç gerçek bir yalvarış görmemiştim.

"Geçen hafta fena çuvalladım," diye başlıyor Chase. "Bir sorunu çözmek için çok uğraştım ve durup tam karşımdaki muhteşem, inanılmaz, inanılmaz kadının aslında neye ihtiyacı olduğunu düşünmedim."

"Ve ben de gitmene izin verdim," diyor Ryker söze girerek. "Bu hayatımın en kötü kararıydı. Senin için savaşmalıyım. Seni elimde tutmaya çalışmalıyım. Çünkü sen inanılmazsın ve seni düşünmeden edemiyorum."

Onlar yaklaştıkça ve çam kokusu okyanus kokusuna karıştıkça savunmam zayıflamaya başlıyor.

Ryker'ın bakışları çok savunmasız. Chase'in sesi çok içten. Sözleri çok romantik.

Ama yine de beni çok incittiler. Beni terk ettiler. "Beni gerçekten kırdınız," diyorum birinden diğerine bakarak, ses tonum olabildiğince sert. "İkiniz de. Çok fazla."

"Biliyoruz," diyor Chase, gözlerini kaçırmadan. Bakışlarının yoğunluğu, kendini korumanın bir katmanını daha ortadan kaldırıyor. "Bunu telafi etmek istiyorum. Bunu telafi etmek istiyoruz," diyor Ryker'ı işaret ederek.

Sakallı, düşünceli adam sertçe yutkunduktan sonra, "Senin için deli oluyorum, Trina. Muhtemelen seninle tanıştığım gecedan beri öyleyim."

"Benden nefret ettin," diyorum ona meydan okuyarak.

"Çünkü seni en başından beri seviyordum. Eğlenceli ve alıngandın, beni davranışlarımla eleştirdin ve bunu yapmaktan hiç vazgeçmedin. Ve sana aşık olmamaya çalıştığımda bile, bana yardım etmek, beni tanımak, ailemle tanışmak isteyerek tüm bunları yaptın. Kolay kolay güvenmem ama sen bana bir haftadan biraz fazla bir sürede tamamen güvenmenin nasıl bir şey olduğunu gösterdin."

Tanrım, kalbim pelte gibi. Savunmalarım nereye gidiyor? Zayıf tuğlalar gibi parçalanıyorlar.

"Ve seninle tanıştığımda, aramızda bir köpek bağı olduğunu düşünmüştüm," diye devam ediyor Chase. "Aramızdaki şeyin bu olduğunu sanmışım. Ama aslında bizim olayımız birbirimizi

anlamak, **birbirimizi** kabul etmekti,

diğerinin bunu görmesine yardım etmek istiyorsun... *sen yeterlisin*. Tek başına Trina, ailen ne düşünürse düşünsün sen yeterlisin. Tıpkı senin bana hokey olmadan da yeterli olduğumu gösterdiğin gibi."

Artık resmileşti. Eridi. Kalbim yerde bir su birikintisi gibi. Titriyorum ve alt dudağım titriyor ve burada müşteri olmadığı için çok mutluyum çünkü aptal mutluluk gözyaşları dökmek üzereyim.

"Seni seviyorum," diye devam eder Chase.

"Ve seni seviyorum," diyor Ryker, sonra bir an duraksıyor. "Ve biz senin..."

Hep bir ağızdan, "Bizim" diyorlar.

Nefes nefese, elimle ağzımı kapatıyorum. Bu çok fazla. Çok romantik. Gerçek olamayacak kadar güzel. Ama öyle.

"Ben de ikinizi seviyorum," diye mırıldanıyorum ve sonra ikisi de bana doğru geliyor ve beni kollarıyla sarıyorlar. Chase bir yanımda, Ryker diğer yanımda ve ben bunu hissedebiliyorum - tüm sevgilerini, tüm korumalarını, tüm vaatlerini.

Bu işi nasıl yürüteceğimize dair hiçbir fikrim yok. Aileme ne diyeceğim. Onlar dünyaya ne diyecek. Ama şu anda umurumda değil. Burada benimle birlikteler.

Ait oldukları yere.

Bıraktıklarında Chase çantalardan birinin içine, Ryker da diğerinin içine giriyor. Beklenti hücrelerimi titretiyor.

Bana bir hediye geliyor ve onların hediyelerini severim. Hep sevmişimdir.

Chase önce davranıyor ve bana süslü, şenlikli, üzerinde fiyonk olan çivili bir köpek tasma ve parlak bir künye uzatıyor. Tasmayı alıyorum, neden bana köpek tasma verdiklerini merak ediyorum. Benim bir köpeğim var.

Ama etiketteki isim ve adresi gördüğümde nefesim kesiliyor. "Bu mu-"

Sözlerimi bitiremeden Ryker bana kadife bir kese uzatıyor. Parmaklarımı içine daldırıyorum ve basit, gümüş bir anahtar çıkarıyorum.

Kalbim çok hızlı atıyor. Duygularım boğazımı tıkıyor. "Sen -"

Chase, "Bize taşın" dedi. "Sen ve Nacho. Biz istemiyoruz ayrı yerlere geri dönün. Seni yanımızda istiyoruz."

Ryker'a baktım, kafam karışmıştı. "Ama senin kendi evin var."

"Benim yerim senin yanın," diyor, sonra çaresizce omuz silkiyor.
"Bir evi paylaşmamızı istiyorum."

Paylaşın.

Bu kelime benim tüm kalbim haline geldi. "Buna ne diyorsun?" Chase soruyor, çok umutlu. Ben de umutluyum. "Evet. Evet diyorum."

Ve acıyı bıraktım. İki adamımla birlikte geleceğime adım atıyorum.

GRUP TEKRAR BİR ARAYA GELDİ

Trina

Chase enseme öptüğünde nefesim kesildi.

Ses uzun, alçak bir iniltiye dönüşüyor. Çünkü Ryker aynı anda içime daha derin giriyor. Yatakta, yan yatmış, beni siken Ryker'la yüz yüzeysen, Chase beni kaşıklıyor, güçlü vücudu benimkini tutuyor.

Ryker kalçama uzanıp bacağımı kalçasına geçirirken, Chase bir elini sırtımdan aşağı kaydırıp beni okşuyor.

Onların ikiz ilgisiyle aklımı ve ruhumu mutluluğa kaptırıyorum.

Dakikalar sonra, o ilk kafadan indikten sonra, diğer tarafımdayım, Chase'in beni alırken gözlerine bakıyorum. Ryker arkamda uzanırken, yüzünü saçlarıma gömüp beni içine çekiyor, boynumu ısıyor ve kıcımlı avuçluyor.

İstediğimi hiç bilmediğim her şey.

Bu bir his seli. Onlar benimle birlikte, bana istemeye hakkım olduğunu düşündüğümünden çok daha fazlasını veriyorlar. İstediğimi bildiğimden daha fazlasını.

Ama şimdi yatakta sırayla benimle sevişiyorlar, bana değer veriyorlar, bana tapıyorlar.

Beni gecenin yıldızı yapıyor.

Sanırım bana her zaman VIP gibi davrandılar.

* * *

Duş aldıktan sonra, dairemde kısa bir mola sırasında aldığım atlet ve şortla mutfağa gidiyorum.

Şimdi burada, mutfağımdayım. Bu tuhaf bir düşünce ama aynı zamanda içimi ısıtan sıcacık bir düşünce. Lavaboya gidip bir bardağa su doldururken kendimi evimde hissediyorum. Ben içerken metal bir künye şıngırdıyor ve küçük köpeğim mutfağa giriyor, kuyruğunu sallayarak bana bakıyor, sanki "N'aber?" diye soruyor.

Onu kollarıma alırken "Burası bizim yeni evimiz," diye cevap veriyorum. Göğsüme yaslanıp mutlu bir şekilde iç geçiriyor, göğüslerime sokuluyor-onun mutlu yeri.

Ama uzun süre yalnız kalmayacağız. Adamlarım kendi duşlarından sonra bana katıldılar. Ryker'ın üzerinde düşük belli, koyu gri bir pantolon, Chase'in üzerinde ise bir çift basketbol şortu var.

"Gömleksiz şefler," diyorum, adamlarımın görüntüsü karşısında başım dönüyor.

Chase buzdolabını açıp "Krep isteyen var mı?" diye sorarken Ryker, "Sanırım grup tekrar bir araya geldi," diyor.

Ryker, "Sadece kızımız bize en sevdiğim ikinci parti numarasını gösterebilirse," diye cevap veriyor.

Yapabilirim ve yapıyorum, krepleri havada çeviriyorum.

Akşam yemeği için kahvaltı biraz sonra hazır olduğunda, tezgâha gidiyoruz.

Ryker'ın mağazada taşıdığı kanvas çanta onun ucuna tünemişti. Chase onu kapıyor ve bana doğru sallıyor. "Senin için bir şeyimiz daha var."

"Başka bir hediye mi? Beni gerçekten şımartıyorsunuz."

Birbirlerine son derece ciddi ifadelerle bakıyorlar. "Peki bunun sorunu ne?" Chase sorar.

"Çok fazla hediye var," diyorum, cömertliklerinden biraz bunalmış bir halde. "Ve ben hâlâ bir sorun duymuyorum," diye mırıldanıyor Ryker.

"Hayır, sorun değil. Sadece buna alışık değilim."

Chase boynumu okşuyor. "Alış buna."

Chase'den çantayı alırken daha dik oturuyorum, onların ilgisini içime çekiyorum ve bundan tamamen keyif alıyorum. "Alacağım."

Benimle kitapçada buluştuktan sonra Nacho için stüdyoma gittik.

Stüdyomu bir aylığına kiraladım, o yüzden vazgeçmeyeceğim.

hemen. Ama bir daha orada yaşamayı düşünmüyorum.

Evim bu adamların yanında.

Hediyeyi çıkardığımda, boğazım tüm iyi yönleriyle sıkılıyor. Bu bir forma. Önünde "Hokeyciler" yazıyor. Arkasında bir rakamı var ve üstünde "*Bizim*" yazıyor.

Bir spor forması için ağlayacağımı hiç düşünmemiştim. Ama bir zamanlar, beni olduğum gibi seven iki adama aşık olacağımı hiç düşünmemiştim.

AYNI ANDA MI?

Trina

Hiçbir şey içmediğim halde on kutu Monster Blitz içmiş gibi hissediyorum. Ama Salı sabahı sinirden titriyorum ve bir kese kağıdının içinde nefes almak üzereyim.

Aubrey bileğimi tutuyor. "Yapabilirsin," diyerek bana güven veriyor.

Sakinleştirici bir nefes alıyorum ve başımı sallıyorum. O benim evimde -yeni evimde- ve çocuklar da spor salonunda.

İşe gitmeden önce ailemle erken bir kahvaltı için buluşmak üzere yola çıkmak üzereyim. "Yapabilirim," diyorum.

"Bunu başaracaksın," diyor, sonra göz kırpmıyor. "Tıpkı seni çiviledikleri gibi."

"Aslında, beni çifte çiviliyorlar."

Gözlerini kısar. "Senden nefret ediyorum. Tek istediğim iyi bir çivileme."

"Bazı kızlar tek boynuzlu atları hayal eder. Bazıları tek boynuzlu at siki hayal eder," diyorum, sonra birlikte ayrılıyor ve benimle yeni mahallemde Fillmore'a doğru yürüyor, sonra Mindy's Café'ye ulaştığımda veda ediyor.

Elimi gömleğimin üzerinde gezdiriyorum, sonra yutkunuyorum. İçeri giriyorum ve ailemi hemen bir kabinde görüyorum. Yanlarına gidip sonsuza kadar hamile kalacağına yemin ettiğim kız kardeşimin yanına oturuyorum.

"Kırk haftalıksın, yani artık balkabağı bedenindesin, değil mi?"
Üçlü bir ilişki havuzuna girmem gerektiği için ona odaklanarak soruyorum.

"Kırk hafta, iki gün ve beş milyon saat," diyor sefil bir iniltiyle. "Bu da beni ev büyüklüğünde yapıyor."

Sempatik bir şekilde omzunu okşadım.

Annem gülüyor. "Bu gidişle bir malikâne olacaksın." Babam,

"Belki bir site bile olabilir," diyor.

Cassie kaşlarını çatar. "Ben koca bir şehirim." Sonra bana döndü. "Ama kayıt defterimdeki tüm kitaplar için tekrar teşekkür ederim. Çok güzeldi."

Chase'in Target'tan tüm kitaplarını aldığını düşünüp gülümsüyorum. O çok iyi bir erkek arkadaş. Bunu *yapabilirim*. Onlara söyleyebilirim. Her an söyleyebilirim. "Beğenmene sevindim. Yeğenlerime okumak için sabırsızlanıyorum" diyorum ve bu sözler ağızımdan çıkarken yeni bir farkındalık da yaşıyorum. *Bu* nedenle harika bir teyze olacağım. Bebeğe kıcımlı yırtarcasına kitap okuyabilirim.

"Ama sen nasılsın?" Cassie otoriter sesiyle tekrar soruyor. "Stüdyo nasıl? Sen iyi misin? Mahalle güvenli mi? Bana gelmek ister misin?"

İşte bu kadar. Benim şansım. "Ben de seninle bu konuyu konuşmak istiyordum," diyorum, sinirlerim artık karnımda bir tabur oluşturmuş olsa da. "Ben de dahilim."

Bu bir başlangıç, ama *sadece* bir başlangıç, çünkü henüz çoğul zamiri kullanmadım.

Annem gülümsedi. "Oh, köpek parkındaki adamla tekrar bir araya mı geldin? Yani ciddi mi?"

Sesindeki kalpleri ve çiçekleri bile saklayamıyor.

Sadece söyle.

"Evet, ve onun en iyi arkadaşı da. İki erkekle ilişkim var," diyorum, sonunda onlar için bunu ortaya koyuyorum. *İşte ben buyum. Beni olduğum gibi kabul edin.*

Cassie'nin kaşları çatılır. Annem başını eğiyor. Babamın yüzü boş. Ve ben devam ediyorum. "Bunu anlamayı beklemiyorum. Hoşuna gitmesini bile beklemiyorum. Ama ben seviyorum. Ben onları seviyorum, onlar da beni seviyor. Ve bilmeni istiyorum ki bu benim. Bu gerçek. Ben buyum."

Cassie'nin çenesi düşüyor ve muhtemelen şu anda ağızına bir köşk sığdırabilirsiniz. Ama hiçbir şey söylemiyor. Şoktan dili tutuldu.

İşte bu

Bir ilk.

Önce annem sesini toparlıyor. "İkisiyle de birlikte misin?" Sanki beni doğru duymuş olamazmış gibi, açıklayıcı bir soru olarak çıkıyor.

"Evet. Birlikteyiz. Ben ikisiyle de birlikteyim ve her ikisi de benimle."

"Oh," diyor, sonra başını diğer tarafa eğiyor. "Ohh." Gözlerini kırıştırıyor. "Aynı zamanda-" Bir avucunu ağzına kapatıyor.

Babam anneme dur işareti yapan bir el kaldırıyor. "Bu bilmem gerekmeyen şeylere giriyor, tatlım."

Evet, katılıyorum, Pops.

Annem üzgün bir şekilde bana baktı. "Çok özür dilerim."

Bu sabahı milyonlarca farklı şekilde senaryolaştırdım ama annemin yanlışlıkla sabah kahvemın yanında çift doz penis alıp almadığını sorduğu için özür dileyeceğini hiç düşünmemiştim.

"Önemli bir şey değil," diyorum, iki tane çok büyük anlaşmaları olmasına rağmen.

Cassie sonunda konuşarak parmağını kaldırdı. "Evime geldiğin gece bu yüzden mi bu kadar üzgündün?"

"Evet," diye itiraf ediyorum. "Onlarla bu işin yürümeyeceğini düşünüyordum. Ama sonuçta oldu."

"Bana söylemedin. Sadece bir adam olduğunu söyledin. Neden bana gerçeği söylemedin?" diye sorar, ses tonunda incinmişlik vardır.

Bu gerçek bir soru mu? "Seçimlerimin çoğunu beğenmediğin için mi?" Diyorum ama bu daha çok bir soru. Bu onun için nasıl bir sürpriz olabilir?

"İki erkekle birlikte olman umurumda değil," diyor ve gözlerindeki bu dürüstlük mü? Kesinlikle öyle görünüyor. "Biri sana zarar verirse umurumda olur. Kimsenin küçük kız kardeşime zarar vermesini istemem. Ve eğer sana zarar verirlerse, bana hesap verecekler."

"Bu çok tatlı," diyorum, beklenmedik yaşlar gözlerimin arkasına süzülürken.

"Tatlı olması gerekmiyor," diyor hızlıca. "Tehdit edici olması gerekiyor!"

Annem gülüyor, sonra Cassie ve ben de katılıyoruz ve sanırım onun kişilik tipi benim eklediğim kişilik tipi, yani koruyucu. Ryker gibi. Bu

Cassie'yi biraz daha anlamama yardımcı oluyor. "Yani iki erkeğe aşık olduğum için beni yargılamaz mıydın?"

Her zaman olduğu gibi hemen cevap veriyor. "Bence bu garip. Anlamıyorum. Anlamıyorum. Ama bana kek getirdin, birine ihtiyacın olduğunda beni aradın ve duşuma kitaplarla geldin. Sanırım bir kız kardeşten isteyebileceğim tek şey bu" diyor ve sanırım onunla olabileceğim en iyi şey bu.

"Teşekkürler," dedim, ciddiye dim.

Annem boğazını temizliyor. "Yine de sorularım var."

"Hayatım, lütfen *bunu* bir daha sorma," diye uyarıyor babam, ses tonu sert.

"O değil," diyor annem bana dikkatle bakarak. "Daha çok, onlarla tanıştığım da onlara nasıl hitap etmeliyim? İkisi de Şükran Günü için gelecek mi? Bu işlerin nasıl yürüdüğünü anlamıyorum. Bana pek mantıklı gelmiyor ama bize söylemenin senin için büyük bir olay olduğunu anlıyorum. O yüzden bazı sorularım olacak. Mesela hepinizi tanıştırırken, *bunlar kızım Trina ve erkek arkadaşları* mı demeliyim?"

Ve romantik annemin de son derece pratik olduğunu öğrendiğimde bugün yaşı ndaydım.

Sanırım insanların sizi şaşırtmak gibi bir huyu var. "Evet, bu işe yarar."

EPILOG

İKİ RAKIP VE KIZ ARKADAŞLARI

Trina

Bir hafta sonra, üç oda arkadaşım ve iki erkek arkadaşım ve sapık küçük köpeğimle- parka gidiyoruz. Pacific Heights sokaklarında bir üçlü gibi yürüyoruz.

Yol boyunca Chase şöyle diyor: "Veterinerin yeni köpek videosunu izliyordum ve köpek DNA'sından bahsediyordu, ben de Nacho'nun DNA'sını test ettirmemiz gerektiğini düşündüm. Ne kadar eğlenceli olurdu değil mi?" "Sadece ve en çok Eğlence hiç," I Söyle, Çünkü o sesler gibi Noel ve doğum günüm aynı anda.

Ryker kuru bir sesle, "Yanağını silerken külot yemediğinden emin olun," diyor.

Bakışlarımı sakallı erkek arkadaşıma çeviriyorum, telaşla. "Bana iç çamaşırı yediğini söyleme şeklin bu mu?" Nacho birkaç haftadır iç çamaşırırsız. Onun iç çamaşırırsız diyetiyle ciddi gurur duyuyorum. Ama her an yeniden başlayabilir.

Ryker bana güven verici bir sırıtış attı. "Tatlım, sepetini beş metre yükseğe astık. Çamaşır odasına. Kapısı da kapanıyor," diyor. "Evdeki işimiz bu. O çocuğun güvende olduğundan emin olmak."

Yolun başındaki köpeğe başıyla selam veriyor ve kendini *köpeklerden hoşlanmayan* biri olarak tanımlayan Ryker'ın Nacho'yu koruduğu kişiler arasına katmasına bayılıyorum.

Chase boğazını temizliyor. "Ev demişken, *ménage* kelimesinin Fransızca'da ev anlamına geldiğini biliyor muydun?"

Hepimiz olduğumuz yerde durduk, Ryker ve ben Chase'e bakıyorduk. "Bu sen misin yoksa bir kelime ineği mi vücudunu ele geçirdi?" Ryker sordu.

Chase tırnaklarına üflüyor. "Birkaç kelime ineğiyle birlikte yaşıyorum. Kendime hakim olmalıyım."

Kolunu sıkıyorum, neşeyle. "Ve yaptın."

Parka giriyoruz ve Hockey Hotties takviminin başlangıç etkinliği için iki takımdan adamların toplandığı çadırlara gidiyoruz. Köpek ödülleri, oyuncaklar, havuzlar ve atlayışlarla kurtarma köpekleri için *parkta* bir *havlama* etkinliği. Çimenli tepeye doğru yürürken bir elimde Chase'in, diğerinde Ryker'in eli var. Bazı sporcular bize bakıyor. Sonra sporcuların çoğu.

İkisinin de elini sıkıyorum ama endişeli görünmüyorlar. Sadece hazırdılar. Benim gibi. Deniz Köpekleri'nin çadırına vardığımızda Chase elimi tutup kendi eliyle birleştirdi ve "Bu benim kız arkadaşım Trina" dedi.

Bu çadırın hemen yanında Yenilmezler için bir çadır var. "Bu da kız arkadaşım Trina," diye ekliyor Ryker. "Anladın mı?"

Kafalardaki dişliler dönerken birkaç ağır saniye boyunca sessizlik olur. Sonra Erik havada bir üçgen çiziyor. "Üçlü gibi mi?"

Ledger adamların yanından geçip bize katılırken Chase, "Sen de sayabilirsin," diyor ve benimle konuşurken Chase'i işaret ediyor. "Bu adamın tavsiyemi dinlemesine çok sevindim."

Gülümsüyorum. "Öyle mi?"

"Evet. Ona kızı almasını söyledim," diyor, biraz ukala, biraz gururlu. Gülümsemesi kayboluyor ve Ryker'a sert bir bakış atıyor. "Ama bu hiçbir şeyi değiştirmez. Sizinle oynadığımızda sizi hâlâ yok edeceğiz." Ledger Chase'e geri döner. "Öyle değil mi?"

Chase alay ediyor. "Sanki başka bir şey yapacaktınız gibi."

Ryker sadece gözlerini devirir. "Bunun olduğunu görmek isterdim."

Ryker'ın takımının kalecisi Dev, üçümüze de uzun uzun bakıp değerlendirmek için durdu. "Yani iki rakip bir kadını mı paylaşıyor?"

Ryker ve Chase soru üzerine düşünür gibi yapıp başlarını sallalar.

Dev kıkırdıyor, sonra San Francisco güneşinin altında kollarını gökyüzüne doğru kaldırıyor. "Dostum, ikiniz için Tanrı'ya şükürler olsun, çünkü

Bir daha asla basınla uğraşmak zorunda kalmayacaksınız."

Parktaki tüm hokeyciler gülmekten kırılır. "Takım için bir tane almaktan bahsediyoruz," diye ekliyor Ledger.

Chase kuru bir sesle, "Evet, ben de bu yüzden yaptım," diyor.

Takım arkadaşları bütün öğleden sonra onlara cehennemi yaşıyor. Bu kadar çok sandviç şakası olduğunu bilmiyordum. Köfteli olanları da. Sonra Erik, graham krakerleri ve çikolata arasındaki lokum olup olmadığını sorarak çıtayı yükseltti.

"S'mores severim," diyorum ve o gülüyor ama takım arkadaşlarından bazıları daha sessiz. Bazıları hiçbir şey söylemiyor. Bazıları sadece meraklı bakışlar atıyor.

Belki de işler böyle yürüyor ama ben adamlarımın her konuda iyi olduğundan emin olmak istiyorum.

Endişeyle onları bir ağacın altına çektim. "Bu iyi mi? Bazılarının bize tuhaf tuhaf bakması seni rahatsız ediyor mu?"

Chase başını sallar. "Hayır. Yapmamız gerekeni yaptık. Onlara söyledik. Bu bir sır değil. Sonunda kendimiz olabiliriz."

Biraz rahatladım. Hiçbir zaman takım arkadaşlarından, hatta basından endişe duyduğumuz için saklanmadık. Gizliydik çünkü üçümüz bir aradayken bir çift gibi görünmek istemiyorduk.

"Ve gerisi bizim elimizde değil. Herkesi memnun edemeyiz," diyor Ryker ve yanağıma güven verici bir öpücük konduruyor.

"Peki ya basın?" Soruyorum çünkü takım arkadaşları bunun bir bayram havasında geçeceğini düşünüyor.

Chase, "Bu kesinlikle bizim elimizde değil," diyor ve bu yorumun deneyimden kaynaklandığı açık. "Ama biz halledeceğiz."

"Sen buna değersin," diye ekliyor Ryker.

Derin bir oh çekiyorum. Bundan sonra ne olursa olsun üstesinden gelebilirim. Zor olanı yaptım, aileme söyledim. Bu her zaman benim en büyük endişemdi.

Bunun ötesinde, alışılmadık düzenlemeler de dahil olmak üzere tüm şekil, boyut ve biçimleriyle aşkı kucaklayan bir alanda çalıştığım için şanslıyım. Etkileşimde bulunduğum kadınlar ve erkekler kimi sevdiğinizi yargılamıyor.

Yakında, bazıları burada olacak -bulunan ailemin bir parçası ve aşk hikayemin bir kısmını onlarla paylaşmak için sabırsızlanıyorum.

Ama önce erkek arkadaşlarıma söylemem gereken bir şey daha var. "İkinizi de seviyorum," diyorum ve endişelerim daha da azalıyor.

* * *

Biraz sonra, Aubrey lansmanda bana katıldı. Ivy ve Katie de burada, kitap kulübünden bazı arkadaşlarımla birlikte. Nacho çimlerin üzerinde ayaklarımın dibine park etmiş, sırt üstü yuvarlanıyor ve bana bir sürü soru soran kadınlara hava atıyor.

Annemin aksine, *aynı anda* soru sormaktan çekinmiyorlar.

Ama öpüp söylemiyorum. Sadece nazlı bir omuz silkme yaparım ve onlar da başka sorulara geçerler.

"Hep birlikte mi çıkarsınız?" Kimora soruyor.

"Bunu çözmeye çalışıyoruz ama hayır, her zaman değil. Bazen Chase ile takılıyorum. Bazen Ryker'la. Bazen de üçümüz."

"Peki ailen biliyor mu?" Prana soruyor.

"Var ve tamamen çıldırmış değiller. Sadece kısmen çıldırıyorlar."

"Peki ya aileleri?" Aubrey çocukları işaret ederek soruyor.

Ivy gülerek elini kaldırır ve siyah saçlarını yanağından çeker. "Bunu ben alacağım. Annemizin de Chase'in de bu konuda bir sorunu yok. Ama onlar da çocukken bu ikisinin oyuncaklarını paylaşmasına alışkındı," diyor hınzır bir sırıtışla, sanki bir süredir bu yorumu yapmak için can atıyormuş gibi.

Aubrey onaylayarak, "İyi oynadın," der ve sonra konuşma başka sorulara döner.

"Hepiniz bir yere gittiğinizde insanlar size bakıyor mu?" Prana soruyor.

Birkaç metre ötedeki iri yarı adamlara başımla işaret ediyorum. "Şey, hepsi yaptı. Ama sanırım ben de yapardım," diye itiraf ediyorum, sonra bakışlarım yine o adam grubuna takılıyor.

Yanılıyor olabilirim ama Ledger'ın gözlerinde bariz bir ilgiyle bizi süzdüğüne eminim. Ama Aubrey'e mi, Ivy'ye mi yoksa diğer kızlardan birine mi bakıyor?

Emin değilim ama uzaktan kara gözlerinde kıvılcımlar görüyorum.

Arkadaşlarımla daha sonra konuşup ne düşündüklerini sormam gerekecek ama şimdilik arkadaşlarımla daha çok sohbet ediyorum, sonra da fotoğraf çektirmek için erkek arkadaşlarıma katılıyorum.

Gecenin ilerleyen saatlerinde, hepimiz kanepeye yerleştikimizde, Ryker'ın sosyal medya hesabında yayınlamak üzere *iki rakip ve kız arkadaşları* başlığıyla hazırlıyorum. Ama bir kalp ekliyorum.

Ona gösterdim ve kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi? Kalp emoji mi?" Chase gülmekten kırıldı. "Sadece bir emoji."

"Bu yepyeni bir imaj," diye homurdanır

Ryker. "Yepyeni bir dünya," diye düzeltiyor

Chase.

Bir adamdan diğerine bakıyorum. "Evet. Evet, öyle."

* * *

Sosyal medyada bir hoş geldin vagonuyla uyanmıyorum. Hokey hayranlarından gelen bir sürü soru, yan bakış ve WTF'ler var. Kahvaltıda Ryker ve Chase'in bildirimleri sorularla ve medyadan gelen taleplerle dolup taşıyor - hokey medyasından bile değil. Ama Page Six ve diğer ünlü sitelerinden.

Bana hâlâ çok garip geliyor. Çok gerçeküstü.

Onlar için endişeleniyorum. Sonuçta onlar benim. Endişelenmemelik edemem. Elimi Ryker'ın güçlü koluna koyuyorum. "Umarım bu durum ekiple ve yapmaya çalıştığımız her şeyle aranı bozmaz," diyorum. "Özellikle de podcast olayından sonra."

"Olmayacak. Takım bu konuda üzgün bile değildi. Medyayı kontrol edemeyeceğimizi anladılar. Sadece internette kendimi daha fazla göstermemi istediler" diyor ve sonra sahte bir şekilde ürperiyor.

"Bundan hâlâ nefret ediyorsun," diyorum gülerek.

Chase de gülüyor. "Muhtemelen hep gülecek," diyor.

"Aynen öyle," diye onaylıyor Ryker. "Ama yine de yapacağım. Önemsemediğim insanlar için önemli olduğu için. Takımım gibi."

Ve ona biraz daha fazla aşık oluyorum.

Sonra Chase'e döndüm. "Bu senin dikkatini dağıtacak mı? Ya ben kötü şans tilsimi olsaydım?"

Alay ediyor. "Bazen kazanırsın, bazen kaybedersin. Ve sen bana hayatımda hokey ve aşk için de yer olduğunu gösterdin."

Benim de kalbim onun için daha çok çarpıyor.

"Asıl mesele şu," diye ekliyor bana telefonunu ve sosyal medya akışını gösterirken. WTF'lerin ve *ucubelerin* hemen yanında *havalı, düğüne gelebilir miyim* ve *Sea Dogs'u tutmadığı sürece her şey olur* gibi yorumlar var.

Ryker sertçe bana bakıyor. "Gördün mü? Önemli olan tek şey bu. Artık bir Avengers hayranısın, Trina."

Chase boğazını temizliyor. "O bir Sea Dogs hayranı, hepsi bu."

"Avengers."

"Deniz Köpekleri."

Ve sanırım en büyük endişe de bu. Bu da demek oluyor ki, telefonlarımızı bırakmanın, dünya ve kontrol edemediğimiz her şey hakkında endişelenmemenin zamanı geldi.

Adamlarım, köpeğim ve okuyacak birkaç kitabım var. Gerisi sadece gürültü.

BAŞKA BİR SONSÖZ

ÇİFT WAG

Trina

Bir yıl sonra, ikilemde kaldım.

Bu cidden zor. VIP s  tindeyim,   zel formamı giyiyorum, avokadolu bruschetta yiyorum ama kendimi ikiye b  l  nm  ş gibi hissediyorum.

"   l   destek grubumdaki hi   kimse beni bu konuda uyarmadı," diye Aubrey'e Ő aka yapıyorum ama aslında Ő aka yapmıyorum.

İki takımdan iki oyuncuyu sevmek spora olan ba  lılı  nızı etkiliyor. Ge  en yıl hokeyden nefret eden birinden hokey aŐ ı   birine d  n  şt     mden beri benimki tavan yaptı.

Bu yıl pek de sorunsuz ge  medi. Tıpkı iki erke  im gibi ben de medya tarafından epeyce eleŐ tirildim; ancak bunların   o  unu geride bıraktık. Benim i  in   nemli olan tek Ő ey adamlarımın mutlu olması ve ailelerimizin bizi kabul etmesi - ki kabul ediyorlar.

Ayrıca, kapalı kapılar ardında olup bitenler bizim dıŐ ımızda kimseyi ilgilendirmez ve kapalı kapılar ardında olup bitenler? Hepsi buna de  er. Onlarla olan her Ő ey Ryker ve Chase'i sevdi  im i  in, onlar da beni sevdi  i i  in.

Ama ben sadece   ocuklarımı sevmiyorum. Ben de bu oyuna aŐ ık oldum. Bunun en iyi spor olmadı  ını iddia edenlere meydan okuyorum. Ama Ő u anda Sea Dogs ve Avengers buzda birbirlerine karŐ ı m  cadele ederken skor berabere.

"Ne yapacağım?" diye soruyorum. Ama bu evren için bir soru. Bilinemez bir soru.

Aubrey, "Belli ki ne olursa olsun ikisini de uçuracaksın," diye mırıldanıyor.

"Bu belli ama yine de," diyorum, çocuklar roket hızıyla geçip giderken buza bakarak. Ancak medya molası verildiğinde dikkatimi pistten çekip doğrudan arkadaşşıma veriyorum.

Bana hayatındaki yeni bir erkekten ve durumun ne kadar karmaşık olduğundan bahsediyordu. Dinledim, sonra ona en iyi tavsiyemi verdim, umarım bir yıl önce umutsuzca ihtiyacım olduğunda bana verdiği tavsiye kadar iyi olur.

Geçen yıl pek çok nedenden ötürü iyi bir yıl oldu. Kitap kulübü üç kat büyüdü. Dükkândaki işler müthiş. Formalarla Nacho'nun kurtarılması için iyi bir miktar para topladık. Ve oğlum en son çeviklik yarışmasını kazandı.

O cidden gelmiş geçmiş en iyi köpek. Ayrıca iç çamaşırı atıştırmayı da azalttı.

Bir de Selena-Abby ifşa oldu. İlk başta, çalışkan bir muhabirin onun izini bulduğunu düşünmüştüm. Sonra kitap kulübünün zeki kafalarını bir araya getirip onun kim olduğunu bulmuş olabileceğini düşündüm. Çünkü büyük beyinleriyle bunu yapabilirlerdi.

Sonunda, İntikamcılar ya da Deniz Köpekleri'ndeki adamların onu ifşa ettiğini hayal etmiştim.

Ama hayır. Üç tahminde de yanılmışım. O benim kız kardeşimdi. Cassie kararlılığını kullandı ve Dublör Kadın'ın kim olduğunu buldu.

Artık *herkes* onun adını, yüzünü ve sesini bildiğine göre, erkeklerin eski sevgilisinin artık herhangi birine numara çekmesinin zor olacağından eminim.

Ne kadar yazık.

Jasper'a gelince, kitap kulübündeki dedikodulardan duyduğuma göre sürekli uygulamalara giriyormuş ve kadınlar onun kim olduğunu öğrenince kapatılıyormuş - kız arkadaşını köpeğinin önünde aldatan adam.

Görünüşe göre bu ölüm
öpücüğü. Güzel.

Bir daha hiç gelmediği ve onu bir maçta bile görmediğim için mutluyum.

İki arenada da mükemmel koltuklarım var. Çifte WAG olmanın avantajları.

* * *

Daha sonra, maç bittiğinde koridorda erkek arkadaşlarımı bekliyor, takım elbiseleriyle beni VIP gecesine götürmek için koridorda ilerleyişlerini izliyorum. Bu ikisi geçen yılın en iyi parçası oldular. Onları her gün, hatta her gece göremiyorum ve iki hokey programını kendi programımla koordine etmek Jenga oyunu gibi. Ama buna değiyor. Birlikte olduğumuz zamanlarda elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz; Ryker'ın büyükannesıyla poker oynuyoruz, anneleriyle öğle yemeği yiyoruz, tatillerde ailemi ziyaret ediyoruz, annem sonunda *bu benim kızım Trina ve iki erkek arkadaşı* diyebildi.

Geniş ailemdeki herkesin *aynı anda* bize baktığından eminim.

Ama kimse söylemedi.

Şimdi, bu gece sadece ben ve adamlarım varız, tam da sevdiğim gibi. "Bilardo oynamak ister misin?"

Ryker inliyor. "Bizi ezebilesin diye mi?" "Aynen öyle," diyorum.

Chase derin bir iç çekerek başını sallar. "Sana asla öğretmemeliydim. Şimdi bizden çok daha iyisin."

İlk gece verdikleri sözü tuttular ve bana oyunu öğretiler. Becerilerimi geliştirebilmem için Noel'de bana bir bilardo masası bile aldılar.

Gerçi çoğunlukla *başka nedenlerden* dolayı aldıklarını düşünüyorum. "Hadi hokeyciler, beni alın."

Ve yaparlar. O gece evimizde bilardo masasında benimle kapiştılar.

Hokey maçını kimin kazandığını ya da kaybettiğini konuşmuyoruz. Çünkü gerçekten hepimiz kazandık.

SON

Trina, Chase ve Ryker'in birlikte yaşadıkları hayatı anlatan uzun bir sonsöz için okumaya devam edin! Ve **My Hockey Romance** serisindeki daha fazla seksi tek kişilik romanlar için bizi izlemeye devam edin. Bu sonbaharda **A STROKE OF PUCK** geliyor ve bu romantizmin KU'ya gelmesini beklerken, [Ballers & Babes serime](#) bayılacaksınız. Bu da aynı seksi San Francisco spor dünyasında geçen bir futbol romantizmi serisi. [MOST](#) ile başlayın Çılgın bir oyuncu açık artırmasıyla başlayan arkadaşın sevgiliye, sahte kız arkadaş romantizmi [VALUABLE PLAYBOY](#), [KU'da](#) **ÜCRETSİZ!** Bir alıntı için sayfayı çevirin!

[Double Pucked Bonus Epilog](#) için buraya tıklayın!

ALINTI - EN DEĞERLİ PLAYBOY

Cooper

Sierra gazeteci bakışlarıyla beni çiviliyor, sonra da kollarımdaki kadına işaret ediyor. "Erkek arkadaşıyla buluşmak için on bin dolar veren kızı öpmek istemiyor musun?"

Beklemediğim bir oyun sahnesiydi.

Omuzlarımı dikleştiriyorum, boğazımı temizliyorum ve Violet'e gizlice bakıyorum. Kehribar rengi gözleri okunmuyor ve açıkçası bundan sonra ne yapacağımdan emin değilim.

Sonra biri alkışlamaya başlar. Başka bir kadın alkışlıyor. Yuhalamalar ve bağırışlar duvarlarda yankılanır.

Görünüşe göre seyirci bir gösteri istiyor.

Televizyonda milyonların ve stadyumda elli bin kişinin önünde maç yaptığınızda, seyircinin başarısızlıklarınıza ve zaferlerinize tanık olmasından rahatsız olmazsınız. Ama doğrudan Violet'e baktığımda içimdeki sinirler geriliyor ve bunun nedeninden emin değilim. Onu yirmi yıldan fazladır tanıyorum, beş yaşındayken beni iğrenç bulduğu o günden beri.

Belki de ona hâlâ iğrenç geliyordumdur ve bu yüzden donup kalmıştır.

Kahretsin, kadın günü kurtardı ama Violet'in numarayı büyütmek istediğini düşünemiyorum. Belki şu anda itiraf etmek isteyecek ve gerçekten bir çift olmadığımızı kabul edecek.

Yutkunuyorum, küçük masalımızın çözülmesine hazırlanıyorum. Onun yerine bakışları seyirciye kayıyor, sanki onları işaret ediyormuş gibi. Sanki *onlara istediklerini verin* der gibi.

Göz kırpıyorum. Vay anasını. Ciddi mi?

"Öp beni," diye fısıldıyor çok sessiz bir şekilde. Kadın ciddi.

"Açıldı, Coop. Ona bir öpücük ver!" diye bağılıyor kalabalıktan biri ve sanırım kardeşinden izin istemem gerekiyor. Kız kardeşini öpmek üzere olduğumu umursayıp umursamadığını kontrol etmeliyim. Ama izin belgesini çoktan imzaladı ve kararları o veriyor.

Ona doğru eğilirken dudakları ve isteği dışında hiçbir şey düşünmüyorum.

Öp beni.

Kendime iffetli olmamı söylüyorum. Zevkli olsun, çünkü bu bir simültane yayın. Ama hey, bu yerel kablolu yayın. Yani belki biraz dil iyidir. Televizyon dili, porno dili değil. Sadece bu maskaralığı mühürlemek için hızlı bir öpücük. Kimse onun en iyi arkadaşımın kız kardeşi olduğunu bilmeyecek.

Çenesi kalkık, kehribar rengi gözleri davetkâr ve işte yine o koku. Şeftali. Bana bir şeyler yapıyor. Burun deliklerime süzülüyor. Beynimi karıştırıyor. Güzel şeftali dudaklarını gerçekten tatmak istememe neden oluyor.

Öp beni.

Dudaklarımı onunkilere değdiriyorum ve kendime çekilmemi, çekilmemi, çekilmemi söylüyorum. Tek ihtiyacımız olan kameralar için bir öpücük. Gösteri için. Bu geceye güzel bir nokta koymak için. Sonra ellerimizin tozunu alıp her zaman olduğumuz şeye dönebiliriz.

Dostlar.

Ama geri çekilmiyorum.

Teması koparmıyorum. O da. İkimiz de durmak için bir hamle yapmıyoruz. Ve bu, tam orada, oyunu değiştiriyor. Bu artık bir öpücük değil. Öpüşme skalasını yükseltiyor. Violet dudaklarını benimkilerin üzerinde kaydırıyor ve ben bu hisle inliyorum. Kafam bulanık ve hareket edebileceğimden emin değilim. Ama o hareket ediyor. Sanki tüm kalabalığa ona ait olduğumu söylüyormuş gibi öpüyor beni. Sanki herkesin beni sahiplendiğini bilmesini istiyor. Bu gece ve her gece beni eve götüreceğini.

Bu kız rol yapabiliyor.

Sorun şu ki, benim aletim bir metot oyuncusu.

Çünkü bu sadece sıradan bir öpücük olmalıydı.

Ama o haydutlaştı.

Bacaklarımın arasındaki salak arızalı, kesinlikle uygunsuz bir şekilde yanlış kişiyi işaret ediyor. Violet, seksi olarak düşünmeye izin verilmeyen kategoride yer alıyor. Tüm ailesiyle arkadaşım, Tanrı aşkına. Ondan etkilenmemem gerekiyor, ondan tahrik olmamalıyım ve bu performansla kendimi kaptırmama izin vermeyeceğim. Ama bunu vücuduma söyleyin, çünkü Violet ve ben daha derin öpüşürken son derece tahrik oluyorum.

Ellerimle yanaklarını kavrayarak devralıyorum. Yüzünü tutuyorum ve daha derin, daha tutkulu bir öpücükle ağzımı onunkine mühürlüyorum. Nerede olduğumu unutuyorum. Kalabalığı unutuyorum. Katılımcıları. Sunucuyu. Takım arkadaşlarımı. Jillian. Maxine. Trent. Violet'i sahnede öpüyorum, tadına varıyorum, dudaklarının tatlılığından zevk alıyorum, beni saran kokusundan keyif alıyorum. Onu kız arkadaşımış gibi, benimle çıkmayı hak eden tek kişiymiş gibi öpüyorum, çünkü isteyebileceğim tek kişi o.

Dudaklarımız birbirinden ayrıldığında, dudak parlatıcısı lekelenmişti. Kehribar rengi gözleri cam gibi ve şaşkın. Benimkilerin nasıl görüldüğünü ve onunkilerle uyuşup uyuşmadığını merak ediyorum.

Kalabalık çılgına dönüyor.

Sierra alkışlıyor, sonra da şöyle diyor: "Oyun kurucu ve memleketinin kızı. İşte bu kazanan bir teklif."

Kolektif awww bana bunun sevdikleri bir hikaye olduğunu söylüyor.

Ama Violet'in eli benim elimde kulise gittiğimde, yepyeni bir sorun yumağının içine düştüğümüzü görüyorum.

Okumaya devam edin: [EN DEĞERLİ PLAYBOY!](#)

(Psst... Eğer En Değerli Playboy'u okuduysanız, [Big Rock](#)'a bayılacaksınız!)

SEVİMLİ OL

İndirimlerden, yeni çıkan kitaplardan, özel fırsatlardan ve çekilişlerden ilk siz haberdar olmak ister misiniz? [Bültenime](#) bugün kaydolun!

Kitaplar ve romantizm hakkında konuşmak, kitaplarımın kapaklarına ve ön kopyalarına göz atmak için eğlenceli, iyi hissettiren bir yerin parçası olmak ister misiniz? [Bir Lovely olun!](#)

TEŞEKKÜRLER

Sharon Abreau'ya, nam-ı diğer hokey tanrıçasına çok minnettarım. Sharon hayat boyu bir hokey hayranıdır ve nezaket göstererek tüm kitabı okudu ve tüm hokey detaylarını kontrol etti. Hokey konusundaki hatalar tamamen bana aittir. Sharon, hadi tekrar yapalım!

Bu projeyi başından beri teşvik eden ve çok ihtiyaç duyulan desteği sağlayan Melanie Harlow'a çok teşekkür ederim. KP Simmon'a yorulmak bilmeyen desteği, ilk okumaları ve geri bildirimleri için sonsuz teşekkürler. Son düzeltmeler için Kim Bias'a ve bunu bitiş çizgisine getirdiği için Lauren Clarke'a teşekkürler. Kara Hildebrand, Sandra Shipman, Claudia Fosca, Karen Lawn Virginia Carey kartal gözleri ve hevesli ruhlarıyla son derece yardımcı oldular.

Ayrıca bu kitaptaki ve tüm kitaplardaki rehberliği için Laurelin Paige'e, yaratıcılığı için Kayti McGee'ye, zekası için Anthony Colletti'ye ve hokey rehberliği için Sawyer Bennett ve Sarina Bowen'a minnettarım.

Bu harika kapak için Kylie Sek'e ve onu doğru şekilde hazırlamadaki sonsuz sabrı için teşekkür ederiz. Sen bir rüyasın, Kylie!

Hepsinden önemlisi, bana inandıkları için aileme ve ilham verdikleri için köpeklerime teşekkür ederim.

Ama son olarak ve kesinlikle en önemlisi, SİZLER için derinden, gerçekten, delicesine minnettarım. Okuyuculara. Her şeyi mümkün kılıyorsunuz. Teşekkür ederim.

LAUREN'DEN DAHA FAZLA KITAP

100'den fazla kitap yazdım! **Aşağıdaki tüm bu başlıklar Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ!**

Bakireler Topluluğu Serisi

Bakireler Topluluğu ile tanışın - birbirleri için her şeyi yapabilecek harika arkadaşlar. Bu yasak, duygu yüklü ve çılgınca seksi yaş farkı aşklarının tadını çıkarın!

[RSVP](#)

[Deneme](#)

[Baştan](#)

[Çıkarma](#)

Flört Oyunları Serisi

Şehirdeki arkadaşlar ve onların flört aksilikleri hakkında eğlenceli, seksi bir romantik komedi dizisi!

[Komşu Bakire İki](#)

[Günde Bir](#)

[İyi Adam Mücadelesi](#)

Nasıl Çıkılır Serisi (Yeni ve devam eden)

Dört harika arkadaş. Yeniden biriyle çıkmayı öğrenmek için dört şans. Aşk, seks ve tanışma saçmalıklarıyla dolu dört bağımsız romantik komedi.

[Sözde Seks Hayatım](#)

[Başkalarıyla İyi](#)

Oynuyor Anti-

Romantik Uçup Gitti

Erkek Arkadaş Malzemesi

Dört muhteşem kahraman. Dört çirkin evlenme teklifi. Bu seksi romantik komedi serisinde aşk için dört şans!

[Bir Arkadaş İstemek](#)

Seks ve Diğer Parlak
Nesneler Tek Gecelik Ayakta
Geceleme Hizmeti

Büyük Kaya Serisi

New York Times Çok Satanlar listesinde 1 numarada yer alan günah kadar seksi, saygısız, erkek bakış açılı romantik komedim!

Big Rock
Mister O İyi
Asılmış Tam
Paket Joy
Ride Sert
Ahşap

Mutlu Sonlar Serisi

Aşkı arayan ve aşktan kaçınan bir grup arkadaşı takip eden bu tek kişilik seride romantizm büyük bir patlamayla başlıyor!

Come Again
Shut Up and Kiss Me
Kismet
Bekarlık Yıldönümüm

Ballers ve Babes

Seksi spor romantizmi sizi ateşlendirmeyi garanti ediyor!

Gol Atması En
Muhtemel En Değerli
Playboy
Joker Bir Öpücük

Aşkın Kuralları Serisi

Atletler, bakireler ve düğünler!

Bakire Kural Kitabı
Bakire Oyun Planı

[The Virgin Replay](#)

[The Virgin](#)

[Scorecard](#)

Savurgan Serisi

Korumalar, milyarderler ve otelciler bu seksi, yüksek riskli tek kişilik seride!

[Sadece Bir Gece](#)

[Enfes Bir Dokunuş](#)

[Bir Haftalık Kocam](#)

Kaçan Adamlar Serisi

New York ve Kaliforniya'daki arkadaşlar bu eğlenceli ve ateşli romantik komedi dizisinde birbirlerine aşık oluyor!

[Doğum Günü Kıyafeti](#)

[Sevgili Seksi Eski Erkek](#)

[Arkadaşım Ya Adam](#)

[Dün Gece İçin](#)

[Teşekkür Etseydi](#)

[Yan Kapıdaki Rüya Adam](#)

Always Satisfied Serisi

New York'ta yaşayan bir grup arkadaş, bu seksi tek kişilik seride aşkı ve kahkahayı buluyor!

[Memnuniyet Garantili](#)

[Asla Anında Tatmin](#)

[Olmadım](#)

[Not: Hep Sen Vardın](#)

Hediye Serisi

Karanlıktan sonra tek kişilik bir seri! Fantezilerinizi keşfedin!

[Nişan Hediyesi](#)

[Bakire Hediyesi](#)

[Çökmekte Olan Hediye](#)

Kalp Kıranlar Serisi

Üç kardeş. Üç rockçı. Üç bağımsız seksi romantik komedi.

[Bir Varmış Bir Yokmuş Bir](#)

[Varmış Bir Yokmuş Bir](#)

[Varmış Bir Yokmuş](#)

Günahkar Erkekler

Yüksek riskli, yüksek oktanlı, günah kadar seksi bir romantik gerilim serisi!

[Günahkâr](#)

[Gecelerim](#)

[Günahkâr](#)

[Arzularım](#)

[Günahkâr](#)

[Özlemlerim](#)

[Günahkâr](#)

[Aşkım](#)

[Günahkâr Günahım](#)

Paris'ten Sevgilerle

Paris'te geçen sürükleyici romanslar!

[Wanderlust Yarı](#)

[Zamanlı Aşık](#)

Tek Aşk Serisi

New York'ta bir grup arkadaş bu seksi romantik komedi dizisinde teker teker aşık oluyor!

[Seksi Olan Ateşli](#)

[Olan](#)

[Knocked Up Planı](#)

[Olduğun Gibi Gel](#)

Lucky In Love Serisi

Sıcak, mavi yakalı kahramanlar ve seksi kadın kahramanlarla dolu küçük bir kasaba romantizmi!

[Best Laid Plans](#)

The Feel Good Factor

Kimse Daha İyi

Yapamaz

Fermuarsız

Pişmanlık Yok

Geçmişlerinden kurtulmak için savaşılan genç bir çift hakkında öfkeli, seksi, duygusal, yeni yetişkin bir üçleme!

Başlangıcımız

The Thrill of It

Seninle Her Saniye

Aşka Yakalanmışlar Serisi

Bir grup arkadaş aşkı buluyor!

Rol Yapma Planı

Buluşma Teklifi

İkinci Şans Planı Özel Prova

Baştan Çıkarıcı Geceler Serisi

Tehlike ve baharat dolu yüksek ateşli bir seri!

Geceden Sonra

Gece Bu

Geceden Sonra

Bir Gece Daha

Çılgınca Baştan Çıkarıcı Bir Gece

Joy Delivered Düet

Çarşıaflarınızı ateşe verecek, yüksek ateşli, hınzırca seksi bir tek kişilik seri!

Onunla Geceler

Yasak Geceler

Kalbimi Kırma

Bağımsız bir ikinci şans romantizminin duygusal inişli çıkışlı treni

İlham Perisi

Paris'te geçen büyülü bir gerçekçilik romanı

Lili Valente ile birlikte yazdıkları seksi romantik komedi serisi Good Love!

Ayrıca L. Blakely adı altında MM romantizm yazıyorum!

Umutsuzca Bromantik Düet (MM)

Oda arkadaşlığından sevgililiğe, düşmanlıktan sahte erkek arkadaşlığa Umutsuzca Bromantik
İşte Adamım Geliyor

Yaz Erkekleri Serisi (MM)

Aynı takımda yer alan iki beyzbol oyuncusu, beş destansı yıla yayılan yasak bir aşk yaşar

Onunla Sayı

Atmak Onunla

Kazanmak

Onunla Her Şeye

Varım

MM Bağımsız Romanlar

Barıma Bir Adam Girdi

Bromance Bölgesi

Sadece Bir Kez

The Best Men (Sarina Bowen ile birlikte yazılmıştır)

Kazanan Her Şeyi Alır Serisi (MM)

Duygu yüklü ve karşı konulmaz derecede seksi bağımsız MM spor romanları serisi!

Erkek Arkadaşın Geri

Dönüşü Beni Açtı

Çok Kirli Bir Oyun Sınırlı

Sayıda Koca Elinden Alındı

Kişiselleştirilmiş bir öneri istiyorsanız, bana laurenblakelybooks@gmail.com adresinden e-posta gönderin!

İLETİŞİM

Okurlardan haber almayı seviyorum! Beni Twitter'da [LaurenBlakely3](#), Instagram'da [LaurenBlakelyBooks](#), Facebook'ta [LaurenBlakelyBooks](#) veya online olarak [LaurenBlakely.com](#) adreslerinde bulabilirsiniz. Ayrıca bana laurenblakelybooks@gmail.com adresinden e-posta gönderebilirsiniz.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.